

The Story
OF
KING SANTANU.

BY
ANNAMRAJU RAMANAYYA

Reprinted from the Abhinavasaraswati

PRINTED AT THE CHANDRIKA PRESS,
GUNTUR

1918

Copyright

Price Rs. 14

అభినవసరస్వత్యసుబంధము,

శంతనురాజచరిత్రము 417

ఇది

అన్నంరాజు రమణయ్యగారిచే

రచియింపబడినది.

అభినవసరస్వతినుండి పునర్ముద్రితము

మొదటి కూర్పు

చంద్రికాముద్రాక్షరశాల, గుంటూరు.

1916.

[కాపీరైటు.

వెల. రూ. 0-14-0

ప్రీతి క.

క॥ కత్తురము గుత్తుగుత్తున

గుప్పిన్క్రియ సంకుమదము కుంకుమ నొకచోఁ

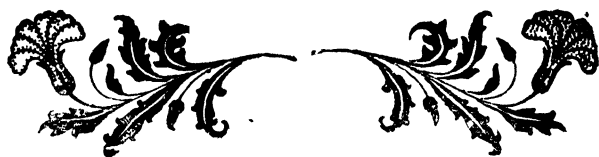
గుప్పలువోసినక్రియ'సభ

మెప్పుగ ఘమ్మనుచు గవిత మెఱయఁగవలదా॥

అను నీపద్యమును సార్థకపఱచుచు స్త్రీప్రబంధము శ్రీకృష్ణారస
బంధురంబునునత్యంతవ్యాధయంగమంబున నై యలరారుచున్నట్లుది.
శిబ్దాలంకారములు సరివై చిత్రములును నానావిధశయ్యలును గలిగి
నాతికఠినమను నాశ్మదులమును గాకి గంభీరతావిశిష్టమగు నీ
ప్రబంధము పండితపాహుల కందఱకును బరమాహ్లాదజనకమనుటకించు
కంతయు సంశయములేదు-గ్రంథకర్త యనన్యమనాన్యమగు సంస్కృత
తాండ్రనాహిత్యమును నలంకారపాండిత్యమును గలిగి పద్యములలో
బలుపోకడలు కనఁబఱచుటయ కాకి ఎచనముల గూడ శిబ్దాలంకారముల
తోను సర్థకై చిత్రమాలతోను సతిగంధరమున నడిపించియున్న వాఁడు
విజయవిలా స ముక్తిమాల్యదా యుద్ధ యుద్ధులలోవలె గావచిత్ర
ముగఁ ద్వారకసంధుల ద్రుతాంతక్రియాంధుల మున్నగునవి వాడి
బడినను ముత్తముమీఁద సగ్రంథ మితప్రీతి ప్రాకృతప్రబంధము
లతోఁదులదూఁగయుఁ దెనఁబుటకు సరిదియ ముత్తముకపినివాసగ్రామము
కిర్రులుమండల మండలి మార్కపురియ తాలూకాలోఁ జేరిననరసాయ
పాలెము-అది శ్రీశైలమార్గసమగు దిగ వ (చిత్రగుండి) పాలెమునకు
సామీప్యము దున్నట్లుది- ఈవికే బరుషసంతతిలేనందునఁ దత్ప
రంపరిపతికామనమునఁ గన్పట్టు- ప్రసంగనము గల్గి తద్వంశ
క్రమము ప్రకృతి మా మార్కపురిము తాలూకాలోనిదేయగు నారె
విడుగ్రామమందుండినట్లు తెలియనయ్యెడిని, ఈవిజ్యేష్టభ్రాతయచ్చన్న-
తయనకు శిషాచలము గరుడయ్య యని యిరువురుకొమరులు శిషా
చలమునకుఁ బెదపిచ్చయ్య చినపిచ్చయ్యయను కుమారులును వెంకట

రామమ్మయనుకొమార్తెయను గలిగిరి. ఆ పెదపిచ్చయ్యకొడు కచ్చ
న్నయను జనపిచ్చయ్యకొడుకులు శేషాచలము వెంకటసుబ్బయ్యలును
బ్రస్తుతమునరసాయనాలెమున వసించుచున్నవారు. శేషాచలము కొమ
రితయగు వెంకటరామమ్మను బల్నాడుతాలూకాలోని పెదకొదమ
గుండ్రయందుండెడి చింతపల్లి సాంబయ్యగారి కొనంగిరి. వారి యార
నుడగు పర్వతాలుగారు నరసాయనాలెమందుండిన తనమేనమామల
యొద్ద న్నిగంధము వ్రాసికొనివచ్చి స్వయముగనే ప్రకటించుతలం
పుతోఁ జాలఁ బ్రయత్నించుచు దైవసాహాయ్యములేమిని గృతార్థులు
కాక తుదకు మాషత్రిక కొనగుటయు నేటి క్షిగంధము బ్రకటించి
గ్రంథకర్త యసామాన్యసాండిత్యమును లోకమున వెల్లడింపఁగలిగితిమి.
గ్రంథకర్త యన్నమనుమరాలి కుమారుడైన యాచింతపల్లి పర్వతా
లుగారి ప్రాయ మిప్పు డేబదివత్సరములకు మించియున్నందునఁ దర
మున కేబదివత్సరములవంతున లెక్కించుకొన్నను నీకవి యిప్పటికి
150వంవత్సరముల మీఁదటివారముగాఁ గాన్పించుచున్నవాఁడు. అప్పటి
గ్రంథమై తాళపత్రములపైని బూర్ణపంస్కారులుగాని యొకరియొద్ద
నుండి యొకరిచేఁ గ్రమముగా వ్రాసికొనఁబడుచు వచ్చినదిగుటచే
వ్రాతలెప్పులు వేనవేలుండి సంస్కరణమునకుఁ జాల శ్రమపడవలసి
వచ్చినది. పంతులకుఁబంతులే వదలిపెట్టఁబడిన స్థలములుకూడఁ గొన్ని
యండ నాయాభాగముల నాకుఁదోచినరీతిఁ బూరించితి. అట్టిపట్టులఁ
జదువరుల కాభేదముదెలుపునిమిత్తము బ్రాకెట్లుపెట్టఁబడియున్నయవి.
ఇందలి ముద్రాపకప్రమాదములు శుద్ధాశుద్ధపట్టికలోఁ జాలవఱకు
చేర్పఁబడియున్నను మఱికొన్ని యిండకపోలేదు. అట్టి యత్కించి
స్మృద్ధిగదోపంబు లెవ్వరివో తెలియకున్నను నిరాఘాటమైన యక్షర
జ్ఞానముకలవారి కెంతమాత్రము నవేద్యములుకావు కావున రసికజను
లెల్లరు సేతద్గ్రంథపఠనమున నానందసంభరితులగుదురుగాక.

జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి,
ఎడిటరు, అభినవనరస్వతి.

శం త న రా జ చ రి త్ర

ప్రథమాశ్వాసము

శా॥ శ్రీరామామణి క్రొవ్వెలు గు విజయశ్రీమింనుశాశ్వాసయుధం
బాహుధేంద్రశిరాస్కెయలగ శేషాద్రీంద్రకూటసలిక్
రారాజద్గతి నిష్టభక్తిజనసారిగా గారుణ్యవా
ధారబోచెడికృష్ణమేఘము మదాత్మగ గొల్తు నిష్టాప్తికి॥ 1

శా॥ శ్రీమత్కృష్ణభరిత్రణీవ మమలక్ష్మీనత్సనత్ప్రీ ము
ద్దామోదారభుజచతుష్టయసున స్తంభంబు నాభీసరం
బామోదస్థితాంచినట్టి హరిలీలావాసమనొప్పు హే
లామాద్యద్రాచిరాంతరంగ నలమేల్కొంగం బ్రశంపించెద॥ 2

చ॥ ధరణిధరంబునంబొడమి తత్కి నస్థిలైల సత్ప్రయో
ధరములఁబూని పుట్టెలుదంధము తల్పక లెల్పుకా బ
గిరివరికన్యరో ! యనుచు గేరుచు వాగ్రచనాచమత్కృతిక్
సరసములాడు శకరుడు శబ్దవిశేషము లిచ్చుఁగావుతక్॥ 3

సి॥ ఏలికి సుధాబ్ధిజా తామరసజాత

నీతాంశువదనలు చెలిమికత్తె

లేరావకుఁ గదంబచారుకా తారముల్

రమ్యతరప్రియారామసంక్తు

లేలతాతన్నికి బాలేందుబి-బుబు

గొలుపొందు నీమంత్రగూఁ గంబు

లేలక్షణాంగికై నైలాసపర్వత

కందరంబులు కేళిమందిరంబు

గీ॥ లేతలోదరి భూరిదాతృత్వమహిమ

యతులితాఖండభోగ మోతెన్ ప్రిహేతు

వమ్మహాదేవి నిత్యకల్యాణి శౌరి

మమ్ము నిరతంబు శుభచీల మనుచుగాత॥

4

ఉ॥ “శారద! నెత్తమాడుదమె ? చక్కెరమోపులుపందె” మంచు హే

లారసరూఢినాడి మిగులం బ్రియగెల్పినయశాగపద్యతి

లారచిత్తోరుచుంబనక శాద్భూతచాతురిపూనినట్టి యా

వారిజగర్భుడిచ్చు ననివారణ మాకుఁ జరాయునున్నతుల్॥

5

శా॥ కారుణ్యంచదపాంగ నబ్జశరరాకాచద్రకాసత్సధా

పారావారశుభాంగ నబ్జజముఖప్రాసాదకేసట

త్సారస్యోదయ దివ్యమోహన మహాసాహిత్యసంగీతవి

ద్యారాజత్కుచకుంభ నెంతు వినతాంతర్వాసి శ్రీవాణిని॥

6

క॥ సాయక భక్తిస్థయుక్తివి నాయకు విఘ్నాహిరాడ్వినాయకు ఫలసం

ధాయకుఁ దలఁతుఁ గవిత్యామయక శానిర్విరోధమేధాశక్తి॥

7

సీ॥ భూరివిశ్వంభరాభారిధూర్వహాణి

తొవ్వాప్తి నెన్వడుహపక మొందె

చతుశ్చోమఃప్రాజ్యసామ్రాజ్యవైభవ

స్ఫూర్తిచే నెన్వడు పాలుపుమీతె

కలశాబ్ధికస్యశోఽగమలాక్షుఁడేవ్యని
భోగతల్పంబున, భోగమొందె
చిత్రహసీమావిశేషభాషాద్యుఁ
ప్రౌఢమునెవ్వఁడు రహివహించె॥

నెవ్వఁడలరాదెదరహరహీర కాంతిని మృహదాంతుసకలవిద్యానిశాంతు
మహితసుస్వాంతుశ్రీమంతుబహుళశాంతు|నగతతజ్ఞానవంతుననంతు శాంత

ఉ॥ శ్రీయువతీమనోధర్మ సశేషవిశేషగుణాభిరాము సు
శ్రీయుతసత్త్వముల చెలంగ సేవక కేతన ప్రతీలలక
బాయనిధి గొల్పు నిగపాయుని భక్తితకాద్రవేయుని
గేయ మొనతుక భర్మధరనిర్మలకాయుని వైన తేయుని॥ 9

సీ॥ హిమధామ మల్లి కాసుమ భీమహీరాహి
తారానదాత సుందరము దంఘ్రి
కోటిచండమయూఖగు సుమయూఖోగ్ర సు
దర్శనంబైన సుదర్శనంబు
నిజభజనాజస్రనిర్మలసజ్జనా
మానఫలప్రదయైన గదయు
వీక్రమక్రమక శావక్రశక్రాది శ
రాసనంబైన శిరాసనంబు

దీప్యతకోటిశతకోటితీవ్రశాంతవిమలజనకంబులంబునవిష్ణుదేవు
నవమనోనందకంబగునందకంబుమత్కవిత్వాంతరాయములే మాన్యుగాత॥
క॥ నరవిమరాక్రూరపరాశరీరుక్మాగదవసిష్టశౌనకశుకని
ఝంకరణీధిపతిపిలమరుద్వరిసుతులాదియగు భోగతులందలంతుక

మ॥ వినుతుల్ చేసెద స స్కృతాధ్రకపులన్ విభ్రాతవాల్మీకి వ్యా
 సుని బాణుఁ భవభూతి మ్మొని భోజు గాదాసున్ మయూ
 రుని దండిఁ శివధ్రుని తిని జీరున్ నన్నయం దిక్కనా
 ఖుని శ్రీనాథుని నాము భీము నమరాకృతం బెద్దనం బోతన్॥ 12

క॥ పంకజలోచనలలాస కలితరసత్ప్రబంధసంధానని రా
 తంకుమద్రుపికామహుని వె కటకవిచద్రహృదయవీధిఁ దలంతున్

క॥ కప్పురముగొప్ప పుష్పగంధియు సుకుమదముకుంకుమనొకచోఁ
 గొప్పలువోసినక్రియసభి మెప్పుగొఘుమ్మను మంగవిత మెఱయగవలదా॥
 వలపించుచుశృంగారమ. చిలుకు చిహ్నదయమునుగఱగ జేయుచునోహా
 మెలమెలదిలీలఁ గావ్యమువిలసిల్లఁగవలదె సుకవిగులుమెచ్చన్॥ 15

క॥ సరసులమంచని విద్వత్సరసోక్తుల నెరసులేళ్ సారెకుఁ గుకపుల్
 మెఱయుదురీగలుగంధపుఁ బరిమళమల్పిజ్విచిత్రణముపరికించుక్రియన్॥

ఉ॥ పెట్టెదమీకుదండములు క్రేలకయుండిన, బ్రేలినొతనే
 మొట్టెదకీషణ భాగమున. మూకవీర్వరులార ! గట్టిగాఁ
 దిట్టదుఁ గాంకూటవిపత్తీవపటిష్ఠవినిష్ఠురోక్తులన్
 గట్టుమబొమ్మ మద్రచితకావ్యములో నెరసుల్ గణించినన్॥ 17

ప॥ అని యిట్టదేవతాపార్థనాచరణంబును గురుచరణస్మరి
 ణంబును బురాతనసుకీంద్రసముచ్చరణంబును దుష్టకవిజనతృణీకర
 ణంబును గావించి సార్వకాలభవ్యంబును విద్వద్వృతంససంభావ్యంబును
 సుకవిసార్వభౌమశ్రావ్యంబును సత్యంతదివ్యంబు నైన మొక్కకావ్యం
 బనచద్యగద్యపద్యహృద్యంబై మెలయుఁ గంజాతసంజాతకంజాతలోచ

నా చరణకంజగుంజన్మసిమగజమంజీరపుంజ సింజాని నాదమేమరాభృ
టిక్ ఘటియింపంబూనియున్న యెడ,
18

సీ॥ కందర్పశతకోటి సౌందర్యరేఖా వి
రాజతంబు సురేంద్రపూజతంబు
ధశధర్మోద్యత్ప్రభాకలితకొస్తు భకంఠ
భూషణంబు గభీరభౌషణంబు
పద్మాంకుశాంజు పాశాదిచరిణాబ్జ
లక్షణం బురుకృపావీక్షణంబు
దరిచక్రశార్ఙ్గ నందకిగదాయుధబాహు
ధారణంబు సమస్తకారణంబు

గరుడపత్రంబు కమనీయకనకశ్రేణిమాశ్రిత్యోద్యాసనిస్సచ్చేత మైనయట్టి
వెంకటాచలనాయకవిగ్రహంబుదర్శనంబయ్యె నెదుటమత్స్వప్నమునను॥

వ॥ ఇతైఃకంఠాన మదీయసహస్రకోటిజన్మజన్మాంతరాజ్ఞాతాగ
ణ్యప్రణ్య పరిపాకంబున బ్రత్యక్షంబైన యద్దేవతాసార్వభౌముశ్రీపాద
పద్మంబులక కేకసాష్టాంగదండప్రణామంబులత్యంత విషయతాత్పర్యంబుల
నాచరించియానందబాష్పజలబిందుసాదోహనయనారవిండుండనై లేచి
నిటలతటఘటితకరపుష్పండనగునన్ను స కేతలనకృపాకటాక్షవీక్షణంబు
లనిరీక్షించి లక్ష్మీనిల్లభుండు మృదుమధురిసరిసవచనరచనల నిట్టని
యాసతిచ్చె,
20

క॥ “మీవారలెల్లనిట్టిదా నేనా సత్యత్రహ్మయశేలుడుగానక
నీవుమదీయా కేతముగదా వి ప్రము తెలుగున క్క కావ్యమునత్సా॥ 21

ప॥ అదియెట్టిదంటేని,

22.

మ॥ విసులస్వాతుఁడు శాంతనక్షత్రపు మర్విమండలంబేలుచున్
మమతన్ స్వర్నని యొక్క కారణమునన్ మర్యాంబుజాతాక్షియై
రమణుంగోరినఁ బెద్దొక డె వెన నారాజయ్యగాధాళి పం
చమవేదోక్తముఁబోలినట్లుగుటఁ దత్సాదర్భభావాధకముల్
క్రమమొప్పార నెఱిగి నిట్టియముగాఁ గావ్యంబుగావింపుచు॥23

మ॥ లలితాంచత్పదసంగతీదగి రసాలంకారభావైశ్చర్యముల్
వెలయన్ శయ్యలఁ జారురీతులను విని జెంది సద్వర్ణనం
కలనంబెందిన సీ మనోజ్ఞకవితాకిన్యన్ శుభశీకలా
కలితన్ వేష్కవరితుశాస్త్రమహాకల్యాణసంధాయినై” 24

ప॥ అట్టితెల్పి యాతథానంబునొందె, నేనుమేల్కొంచెంచం
చత్కొనూహలాద్భుతాక్రాంతస్వాంతంబుజాంతరామండనై యప్పు
రుపోత్తముదివ్యమంగళవిగ్రహంబుపలుచూఱుతలంచి నమస్కరింపు
చుఁ జిత్తంబునట్లనివితర్కించితి, 25

శా॥ “శ్రీలక్ష్మీసరసోక్తులన్ జెలఁగు రాజీవాక్షు నస్మద్వచో
లాలిత్య బలరించునేయనుచు నేలా నేవించారింపగాఁ
గేప్రప్రాశుకీవిలాసరిననాస్త్రితాత్మకౌశలేలికన్
బాలత్వంబున నెప్పుచిల్క పలు కానందంబుఁజెందినదే॥ 26

ఉ॥ శంతనచక్రవర్తివిలసచ్చరితంబునకంబుజాలయా
కాంతుఁడునాధుఁడౌట ఒగిగల్గినపైఁడికిఁ బారితోషపు
హ్లాంతరసారసారభమహావిభవంబుభవంబుజెందిన
ట్లందెయొకాక వేఱెకలదా తలపోయఁగ నెన్నిభంగులన్” 27

వ॥ అనితలంచి మదీయాన్వయంక్రమం బభివణిం చెద, 28

—కవివంశానుక్రమణిక. —

సీ॥ సంతతనిజమిత్రశతపత్రశతపత్ర

మిత్రు లాప స్తంబనూత్రులెన్న
బహుళసజ్జనబృందసహకారవనపండ
చైత్రు లాప స్తంబనూత్రులెన్న
హృద్యానవద్యసద్విద్యావిలాసవై
చిత్రు లాప స్తంబనూత్రులెన్న
ఘనయశోనిజితాకాశసరి త్వేత
గోతులొప స్తంబనూత్రులెన్న

గీ॥ వారిలోనమహిమజ్వలావార్యశౌగ్య
ధైర్యగాంభీర్యవీర్యచాతుర్యములను
వెలయునార్యేలవంశాభిజలజ్వలైరి
మహితగుణపాళికృష్ణయామాత్యమాళి।

29

సీ॥ “అఘవిదూరప్రభావాభిరామతగాంచి

సత్యానుకూల్యప్రశస్తి నెంది
విబుధాభిగణ్యసాత్వికవృత్తిచెన్నెంది
గోత్రావనస్ఫూర్తికొమరుమిగిలి
కమనీయాలక్షణాలితలీలంబుగి
గురునందకోదాగరిమగాంచి

భద్రాద్వ్యోరువై భవమునగన్వట్టి
యతులితానాతవిఖ్యాతిమిచ్చి॥

గీ॥ యంచితాకృతీసాక్షాత్కరించినట్టికృష్ణదేవుండుగాకతాగేవలుండె”
యనుచు సర్వజనములునుతిసేయధర శింగనయ్యెగృష్ణప్రధానవరుడు
క॥ అన్నమరాట్కృష్ణయబుధసన్నుతమశిమాసలచాంబసరవివరించె
వెన్నుడుమునుకలశాంబుధికన్నియవగియించులీలగనుపట్టంగ॥ 31

సీ॥ పరంగంగవిషరాశిభవముగాంచని లక్ష్మీ
చూడికాఖ్యదొలుగు శంభురాణి
శక్తిగర్భమునగాంచనియరుంధతి పుణ్య
జనవైరులనువేడ్కంగనని యగితి
శివధర్మధంగ హేతువుజెందని మహాజ
పాకారి భరణగాబడయని శచి
దోషాకరప్రాప్తిదొలగిన రోహిణి

విషమగోత్రస్థితివెలయని ధర 31

కాకసామాన్యసాధ్యయేగణుతిసేయకృష్ణయామాత్యరామసత్కీర్తిధామ
భూరిముఖకాంతివిజితసంపూర్ణసోమరిసికనుతనద్గణకదంబములహంబ॥

క॥ వారలకుదయించెమహిమదారగుణాధారుడు తుల్యధర్మవిచారుం
డారూఢిజెన్నయాఖ్యుడు శౌరికి రుక్మిణికి బుచ్చశరునివిభాతి॥ 32

ఉ॥ శ్రీనిధయై ప్రకాశమున జెల్వగు చెన్నయమృతి సత్కృపా
మానితశౌర్యసత్యసుకుమారయశఃక్షమ తార మాధవుఁ
వానిమఱుంది వానిగురు వానికుమారుని వానియగ్రజుఁ
వానియనుంగుబాప ననివారణలీల హసింపచె జిత్రత॥ 34

సీ॥ ఎవ్వఁడు శ్రీవేంకటేశ్వరప్రీతిగా

నన్నసత్రములు విఖ్యాతిఁ బెట్టె

ఎవ్వఁడు శ్రీవైష్ణవేంద్రుల కతులితా

నేకాగ్రహారముల్ వీక నొసంగె

ఎవ్వఁడు సామంతహీనమృతీశుల

గండణంచెను గోలకొండలోన

ఎవ్వఁడు గజవాజ్ఞబృదపర్యుగిక

చ్చత్రముల్ కొనె బాదుషాహచేత

తే॥ స్థిత నెవ్వఁడు దూపాటసీమకల్ల

మేటిగణికాగ్రణి యనంగ మెచ్చవడసె

అతఁడు సామాన్యఁడే మహాన్నతివిభూతిఁ

జత్రచతురవచస్తంత్రి చెన్నమంత్రి॥

35

ఉ॥ అన్నమరాట్కులాంబుధిసుధాంశుఁ డదంచితకీర్తిశాలి యీ

చెన్నయమంత్రిశేఖరుఁ డశేషజస్తప్తసీయవైభవుఁ

డున్నతచెన్నమాంబ సుగుణోజ్వలఁ బ్రీతి వినాహమై కన్

గ్రొన్ననవింటివానినగుకోమలునిన్ నరసాభిధానునిన్॥

36

క॥ నరసప్రధానశేఖరుఁగురుకీర్తిచెలంగె సారకుంజర తారా

వర నారద హర పారద శర హీరధరాహిరాజ సన్నిభమగుచున్॥ 37

సీ॥ గంభీరగుణమందుఁ గలశపాథోరాశి

సత్యలీలల హరిశ్చంద్రవిభుఁడు

ధర్మచూరస్థితి ధర్మతనూజుండు

సురుచిరశేముషి సురగురుండు

స్థిరదయాసంపత్తి శ్రీరామచంద్రుండు

భాసురసందీప్తి భాస్కరుండు

భూరినై భవమందు క్షీరభద్రాహుండు

దాసవిస్ఫూర్తి సంతానతరువు

తే॥ కోమలాకారమున నలకూబరుండు

సుందరికళాలిశయమునఁ జందురుండు

బాపురేయని తను జరల్ ప్రస్తుతింప

మహిమఁ బొందె నరసయామాత్యహాళి॥

38

క॥ ఆమంత్రిమణి ప్రకాశఁ భోమ శి కల్యాణమయ్యే భువి నెల్లచు శ్రీ

రాముండు సీతాదేవిఁ బ్రేమంబున బెండ్లియాడు పెంపుచెలంగ॥ 39

సీ॥ మగనిశరీరంబు సగము సేయకయున్న

నార్యనించుక సాటియనఁగవచ్చు

జాతిహీనులయందు జాతమొదకయున్న

నల యరుంధితి సాటియనఁగవచ్చు

కోరిసుధాఫీసు గురులీలఁగనకున్న

నదితి నించుక సాటియనఁగవచ్చు

చాంచల్యచి త్తయై సంచరింపకయున్న

నబ్జగేహిని సాటియనఁగవచ్చు

తే॥ పాణినాథున కతులసౌభాగ్యమొసఁగి

సత్కులంబునజన్మించి చారుశీలు

రై నపుత్రులఁబడసి విఖ్యాతి సుస్థి

రాత్నయై చెల్వమీ రెల్లమాంచికకను॥

40

క॥ ఆదంపతులకు నందను లైదుగురుదయించివెలసి రవసీస్థలిపై

శ్రీదైతాయుధ హరశీర్షాదిత్యమహీజపంచకాంచితలీలఁ

41

ప॥ అం దగ్రనందనుండు॥

42

సీ॥ వెలసి మిల్లముపల్లి వేణుగోపాలాంకి

తంబుగ శతకద్వయంబుఁజేసె

తియ్యనిమాటలఁ దెనిగించె ద్విపదగాఁ

గర్జామృతశ్లోకగణములీల

జ్యోతిషమున సూర్యచంద్రసిద్ధాంతసం

విత్ప్రకాశతఁజెంది వినుతిగాంచె

బంధాశుమధురగర్భకవిత్వవిరచనా

ప్రచురకౌశలమునఁ బ్రాభవించె

తే॥ ఇంగిరానాధచరణారవిందయుగళ

భక్తిసంయుక్తిబ్రహ్మదబలివిభీష

ణాంబరీషుల నాటియంచనఁగమెఱసె

గుచిరగుణపా? వెంకటసచివమా?

43

ప॥ రెండవనందనుండు॥

44

శే॥ రాజతౌదార్యమున సురభూజరాజు

భూరివిద్యామహోన్నతి భోజరాజు

రమ్యమానధనంబున రాజరాజు

చెన్నకృష్ణుండు సజ్జనసన్నతుండు॥

45

ప॥ తృతీయనందనుండు॥

46

శే॥ ధర్మములకెల్ల నెలపు సత్యములతావు

భూరివిద్యలకెల్లను బుట్టినిల్లు

ఘనదయాగుణగణముల యునికిపట్టు

చండధామప్రభాస్ఫుర్తి కొండమంత్రి॥

47

న॥ నాలవనందనుండు॥

48

తే॥ మహితనయశాలి దుర్మదమండలేంద్ర

మృత్రిదార్ద్రవభారనిర్మధన కేళి

భాసురసుశీలి సజ్జనఁడృహేళి

ధర్మగుణపాళి లక్ష్మప్రధాననకాళి॥

49

వ॥ అయిదవపుత్రుండు॥

50

తే॥ కేశవపదాబ్జచింతనావేశనిశ్చ

లాంతరంగుండు శరహీరహారతార

కాచలాంబరతటినిసుభాంశుకిరణ

క్రీడికలితాఖిలాశుగుడు కేశవుండు॥

51

వ॥ వారిలోన॥

52

క॥ గురుగతి లక్ష్మణమృగ్రికి నిరువురునందనులుపుట్టి యెసఁగిరి విశ్వం
భరయందు వోబమాంబా సురుచిరసద్గర్భశక్తి శక్తిజగతులన్॥53

తే॥ అగ్రతనయుండు మద్గురుం డనసుమూర్తి

చాగుతరక్రీడి సజ్జనచక్రవర్తి

సురుచిరస్ఫూర్తి వెంకటనరసమంత్రీ

నయతఁ బేరయయండు రెండవతరూజు॥

54

క॥ హరితనగోత్రుండు వెంకటనరసయయద్వాహమయ్యెనానాసుగుణో
త్కరఁగొండమాంబిక నుఘనపురుషోత్తముఁడబ్ధిగాజపుత్రికఁబోలె॥

ఉ॥ రామలుపెక్కు తెన్నఁగ ధరాస్థలి, వారలుసాటివత్తురే
శ్రీమహితోరుసద్గుణవిశేషమాలం దగుకొండమాంబకున్
రామునితల్లిగాక రిఘురామునితల్లియుఁ గాక సందనా

రామునితల్లిగాక బలరామునితల్లియుఁగాక చిత్రతన్ ॥

56

తే॥ వారలకుమేము ముగుర మవార్యలీలఁ

బుట్టితిమి మూడుమూర్తులపోల్కిదోష

అగ్రజుఁడు వెంకటాచలం బమర రమణ

యాఖ్యగలవాడనీ, నచ్చనాహ్వాయండు॥

57

క॥ శ్రీ వెంకటగిరివల్లభ సేవాపరతంత్రహృదయశీలుండఁగానక

భావింపఁగ విద్వంసభావనకర్తుడను మిగులఁ బ్రజ్ఞాన్వితుండక॥ 58

వ॥ ఈదృశుండగు నాచేతఁగల్పితంబగు సేతత్ప్రబంధంబున

కథనాయకుండగు శ్రీ వెంకటాచలనాయకునికు సుష్టుతంబులు॥ 59

ప ప్త్యంతములు

క॥ శ్రీమద్వికుంఠపట్టణధామున కఘటిమిరచండధామునకు సుధా

ధామకులవాఢిపార్వణ సోమున కశ్రాంతభూరిశుభ నామునకు॥ 60

క॥ కాళిందీతీర నికుంజాళిందభ్రమిత గోపమూలతథృతికి

సీతాబాలాహేలాభేలాలోలాతిలస దకిల్బిపమతికి॥ 61

క॥ తారాబలతారాచలహీరాచలభిత్కృపాణ హిమధామశర

స్నిరదదరనారదశర పారదహరగౌరీకీర్తిపద్మాపతికి॥ 62

క॥ ద్విజరాజపుత్రునికు సద్విజరాజమనోజ్ఞకులపవిత్రునకు రవి

ద్విజరాజసేత్రునకురుద్విజరాజద్యోగశయనఛిత్తునకు॥ 63

క॥ హలకులిశశంఖచక్రకోజ్వలరేఖాకలితలలిచరణరణభోగ

మలఘ్నుణిమ శినుకృతితాఖిలకృతకేతరవచస్సుకీర్తియుతుచకు॥ 64

వ॥ అద్వయతాద్వయజకృద్విద్వద్వరసాద్వసాద్వవినిరోధునకు॥

విద్విద్భజనీశద్విరదద్వివిద్యేషిరోపదరఘోషునకు॥ 65

క॥ బలహరిగురుధృతికిని హరిబలగురుధృతికిని బాధబాహ్యాన్నతికి

జలరుహసంభవసంభవజలరుహశరహరణశరణచరణస్తుతికి॥ 66

క॥ అలమేల్మంగమానసజలరుహదినశిల సీలజలదన్యతికి

గులధరఛృతికి గభీరాత్యలఘుగుణోన్నతికి వెంకటాచలపతికి॥ 67

వ॥ సమర్పితంబుగా నాయొనర్పంబూన శంతనురాజచరిత్రం

బునకుఁ గథాసూత్రంబెట్టిదని॥

68

క థా ప్రా రం భ ము

క॥ జనమేజయభూపాలుఁడుమనమున సంతోషవాల్చిమగ్నుండగుచున్
దనునడిగిన వైశంపాయనుఁ డిట్లనిచెప్పదొడఁగె నతిచతురతతో॥

పు ర వ ర్ణ న .

సీ॥ కృతకాచలనితంబ కేళీసరఃవద్మ

వనగంధి గంధిలఘునపదంబు

సద్మోవవసకీర శారికాపరిత స

త్కరినశృంగారార్థకావ్యసమితి

కనకగోపుర శృంగఘటితకంఠరవ

దర్శనక్షుభిత త్రిదశగజంబు

కేతనపటజాతవాతధూతామరీ

జాతకర్మశకుశచ్ఛన్న శాటి

తే॥ జగతిన్ పార్వరు సువిశాలసాలజాల

నీలనీలచ్ఛవిచ్ఛటోత్తాలకాళి

కాభ్రమాదభ్రతాండవాఖండకృచ్ఛి

ఖండిమండలరుచిరంబు కరిపురంబు

70

సీ॥ వర్ణనీయానంత వాహినీయుక్తంబు

రమణీయ బహువనరాజితంబు

బాధురప్రస్ఫురద్బాడబస్థానంబు

మానితపురుషోత్తమ లసితంబు

తతరాజమండలోదయ జృంభమాణంబు

సంతత శ్రీకళానంగతంబు

చారుతరాసేక సద్గోత్రకలితంబు

సుందరహరివర మందిరంబు

తే॥ అవని రత్నాకరంబిదియనగ వలయుఁ

ద్రుదశజనశ్రేత చిత్రచిత్రితసుచిత్ర

పుత్రికాగణ్యలావణ్య భూషితంబు

పుణ్యనిలయంబు వేదండపురవరంబు

71

క॥ స్వాంతోరుగభీరతలన

సంతమశ్రీపాప్తులుగనినవి సర్వజన

స్వాంతమున కెంతయునుగఁడు

వింతిగుకోటయనగడ్డ వీటఁజెలంగున్

72

తే॥ భూరిరుచిరాబ్జుల సదలంకారియగుచు

శౌరిడాకన్ను చెన్ను నామితఁ బరిఘ

దివ్యఘనసీల శోభాప్రదీప్తమగుచుఁ

గాలగళుకంఠలీలను సాలమొప్పె

73

తే॥ వింధ్యనగసింధువుల్ నిజద్వేషియైన

కుంభసంభవు శుంభద్విజృంభణంబు

బలిమిమైమాన్పనొక్కచో నిలిచినట్లు

భూరితరసాలభేయముల్ పురిని వెలసె

74

తే॥ సౌధయాధ విహంగరాజన్యకస్య

కాన్యనిజురుచి తారతమ్యములు తెలియ

మహిమఁజుండ్రుఁగురా శిరోగృహములెల్లఁ

జుండ్రశాల లనంగ నచ్చటఁజెలంగె

75

ఉ॥ నీరజవీక్షణావితతి నైద్రపుమేడలఁ గ్రీడలాడుచున్

దోరపుఁగొత్తము తైములు దోయిఁజోతోడి యన్నిక్కమ్మటన్

సౌరవిలాసినిచయ మెసంగఁ బొసంగ నొసంగఁ గైకొనున్

సౌరభసారిపూర హరిచందననూనము లప్పురంబునన్

76

మ॥ ప్రరిచంద్రోపలసాధవేదికలు చంపూర్ణక్షిపాపత్త్విషు
 త్కరయుక్తిన్ సెలయేటులై డిగి యగడ్తంజెండ్ల నుత్తేన్ద్రమ
 త్యుగువేగాచ్చరసాభిముఖ్యమహిశోద్యోగింబునం జాలకాం
 తరన రిష్టునవగ్రహప్రిదగు, లేదాఁమింట మినుండునే 77

సీ॥ పారిజాతలతాంత సారసారధిములు

ఘాతరంధ్రంబుల గారవిప
 గగనగంగాతరంగములఁదోగిన శీత
 గంధవాహము ఘర్మకణములణవఁ
 గిన్నర మధురసింగీతావంబులు
 ప్రవణరంధ్రములకు సౌఖ్యమొసఁగ
 సాంద్రంబుగాఁగాయు చంద్రదాతపంబులు
 పోలుపొందబడలికల్ తొలగఁజేయ

తే॥ సాలసిందిరుతురతి చండసూన కాండ
 భండనాసల్పకల్పిత బహుళబాధ
 నాంచదాలింగ కృన్మనోహరంబు
 రాంగులై దంపతుల్ పురిహర్యములను 78

తే॥ ఆచగరి నర్మభర్మహర్మాగ్రాసుఫి
 తాబ్జదృగ్గానరావ మ్రభాపగార
 విదమకరంద తుగిదిలేందిదిరప్ర
 కాండర్ముంకార ఘోషంబు గలసిమెలఁగు 79

క॥ పురరత్నగోపురంబుల
 సరి మధ్యాహ్నార్ధరాత్రసమయంబుల భా
 స్కరశశిబింబములరును
 గరమరుమగఁగనఁ కరజతకలశములక్రియన్ 80

చ॥ ఘనతరచిత్రతల్ గలిగికన్నులపంశువుగాఁ దనర్చుప
 ట్టణవర మెల్లబోటులు దృఢంబెసఁగం గలయంగఁజూడఁగా

మనములనిశ్చయించి సురమార్గమునం దగ దక్షిణోత్తరా

యణవిలసచ్ఛలంబుల విహారమునేతురు భానుచంద్రముల్ 81

క॥ నూతనకేతువ్రాతాస్వితాంశుకజాతవాతవీతశ్రమ సౌ

ఖ్యాతతనై మానికసంఘాతము తత్పురము తరమె గలుగింపంగ 82

సీ॥ కర్పూరకాశ్మీరగంధచర్చితవృత్తి

గురుపయోధరములఁ గుప్పళించి

కజ్జలపంకరేఖామిశ్రద్భృంగా

నేత్రసారసముల నృత్యమాడి

కస్తూరికాతిలక ప్రశస్తమనోజ్ఞ

ఫాలస్థలంబులఁ బరఁగువాణి

బంధురసౌరభప్రసవమాలావృత్తి

కబరీధరంబుల గంతునై చి

తే॥ గంధవహసంజ్ఞసార్థకగతినిశ్చలఁగఁ

జండతరపుండ్రకోదండభండనోగ్ర

జాతసంశ్రమమణిగిందిసౌఖ్యమొనఁగు

వాతపోతంబుతత్పురివనితలకును 83

తే॥ రిమ్యబహుళార్తిచేఁగుండురాజుపొందు

చాలుమాకనితార కాజాలమెల్ల

నచటికే తెంచియుం నోయనఁగనూత్న

రత్నములచేతవిపణిమార్గంబులొప్పు 84

క॥ రంగద్భటసారంగతురంగోద్భటపటుశతాంగరాజచేలంగ

శృంగాటకస్థలంబులు శృంగారముగాఁగ నగరసీమపొసంగు 85

సీ॥ విప్రవనోన్నతి వెలసియుందురుగాని

తతపక్షపాత సంయుక్తులుగారు

ద్విజరాజఃస్ఫూర్తి దేజరిల్లిరిగాని

ఘనగురుప్రమదాన గతులుగారు

బాడబవిఖ్యాతిభాసిల్లుదురుగాని

బహుజుడోద్వృత్తివైభవులుగారు

బ్రహ్మసంతతియనబ్రబలియుందురుకాని

చిరపంకజాతఃస్థితులుగారు

తే॥ వీరిలంచు నుతింతురువిబుధవరులు

జ్యోతిషవ్యాకరణనిరుక్తేతిహాస

వేదవేదాంతసిద్ధాంతవిశ్రుతార్థ

వాసనాభాసురులు పుణ్యభాసురులును

86

సీ॥ మహనీయవిప్రులధర్మగుణప్రకాశులు

రణములందును వితరణములందు

రమణీయతరి రాజరాజసమానులు

ధనములందును మానధనములందు

కమనీయకల్యాణ దమనోరుచిరవృత్తు

లఘులయందుఁ బ్రత్యేక్షులందు

వర్ణనీయఖగానివార్యవిస్ఫూర్తులు

కరములందును రుక్మకరములందు

తే॥ కలితతుంగతురంగరంగచ్ఛతాంగ

మంగళాభంగ మాతంగసంగరాంగ

ణాంగపాటన భటచతురంగ బలవి

రాజులై యొప్పు నప్పురిరాజులెల్ల

87

క॥ రత్నాకరరోహణగిరి రత్నములకసంతరత్నరాజత్సమహా

యత్నతనమతఘటించి ఖరత్ననిధులుపొల్తు రప్పురంబునవైశ్యుల్

చ॥ హరిపదభక్తి సంభరణతాహతనిస్తుల దుస్తరాఘులై

హరిపదభాగ్యభోగ్యశుభదాక్షయవిశ్రుతభోగభాగులై

హరిపదవీధిరోధక మహాప్రతాదృతధాన్యవంతులై

హరిపదపంకజాతభవు లప్పురిఁబొల్తు రసంతసౌఖ్యులై

88

సీ॥ వేదండములనెంచుఁ గోదండములనెంచుఁ

బొలుపైనయానముల్ భ్రూయుగములు
కులధరంబులమీఱు జలధరంబులఁగేరుఁ

గుచకుంధయుగళముల్ కచధరములు
ఫణిరాజములదూఱు మణిరాజములమాఱు

వింతనూగారులు దంతములును
మధుకరంబులఁదోలు విధుకరంబులఁబోలు

నందమాచూపులు హాసనములును
తే॥ భాగుగాఁగల్గియుండు రప్పట్టణమున

శంబరాంతక శాంబరీడంబరావ
లంబమోహనరుచిరకలాకదంబ

కలితయువలోకవత్తులైన కన్నెనతులు

90

సీ॥ “నాతిరో! చూపవే నల్లకల్పబదండ

పగులుచూపఁగ రాదు సొగసుకాండ!

పణితి! గోరంటపూబంతులిచ్చెదవఁజే?

రహి వాడిచెడిపోవు రన్వకాండ!

ఇంతి! యీలతకూన కేలపుష్పములేదె?

వగ్గముల్చాలవు వన్నెకాండ!

తరుణి! గెంతునవిరి దాచనేటికి? వేళ

రా మాటునేతునా కోమలాంగ!”

తే॥ అనుచుఁ బుష్పములమ్ముడు రస్పరమున

విమల మందారికుందారి విదకంద

రాశహల్లకమల్లికారమ్యబంధు

జీవికలు పుష్పలావికల్ చెలుప్రమీతి

91

సీ॥ హరినీలచకచకల్ నెఱయుకీలడల చేసునులవిస్ఫుర్తి చీకాకుచేసి
నిద్దంపుటద్దంబు నిగ్గముమోములరాజమండలలీల రహిసణిఁబి

తీరై నచీమలబారుగే రాదులభోగులనిలుకడల్ పోవఁజేసి
మరపోన్న పువ్వుల శెరలించునాథుల సరసులగంభీరగరిమమాన్వి

తే॥ పన్నె కెక్కిరి యప్పురవరమునందు
సతులవై సారిణాంక శాస్త్రార్థికలిత
మృదులసంగీతమంగళమిశ్రనృత్య
సారచాతుర్యవతులై సవారితులు

92

సీ॥ ఊహాదుసంయుక్తి యొదవినయప్పుడు

సలలితరంభాప్తిగలిగినటులఁ

బాలుపొంద మధ్యముల్ పొదవినప్పుడు మాని

తానందలీల మిన్నందినటులఁ

గులుకుకుచుంబుల గోరంటినప్పుడు

ప్రాచుర్యగతిఁ గొండ్రబ్రాణినటులఁ

గీత్రెడల్ సందితఁగీలించునప్పుడు

చిరఘనైశ్వర్యముల్ చెందినటుల

సంతసించురుతమలోన సాంద్రచంద్ర

చంద్రికాభాసమానచంచత్ప్రదేశ

వారనారీమణీరతి వైభవములఁ

బట్టణమునందు మన్మథభటులు విటులు

93

సీ॥ “దీప్తిశాహీనభూతివిరాజితంబులై

కలితనాగేంద్రలీలలఁజెలంగె

ఘనదాశవిధవప్రకాశమానంబులై

కర్ణాధికశ్రీలగణనకెక్కె-

వితతనీలాంబరప్రళభలనెప్పొరి

బలభద్రగతులచేఁ బరీక్షింపొ

అతులితపురుషోత్తమాభిరామంబులై

కమలాహితోన్నతుల్ గలిగియెనఁగె”

౪ మచుసర్వజనంబులువినుతినేయ

వెలయుసురకుంజరవిశేషకలితరదన

౫ శతభిదురప్రహారచూర్ణకృతాంగ

శిఖరములు పట్టణముగంధసింధురములు

94

సీ॥ “విజయప్రభావత విలసిల్లియుండియు

పైంధవస్ఫూర్తిబ్రీశస్తమయ్యె

రహిని శ్రీకంఠాధరణసమున్నతిగాంచి

బహుళనదాగతిప్రాప్తి నెనఁగె

కమనీయతరహరిఖ్యాతిఁ బెంపొందియుఁ

బున్నాగసంగతి వన్నె కక్కె-

నికుపమదేవమణిప్రకాశతమించి

పరిబలభీకరస్ఫురణనెనఁగె”

ననుచుఁ బురిఁ జిత్రిముగ జను లభినుతింపఁ

బరఁగఁగల్యాణపల్యాణబద్ధయుద్ధ

కాలరింఖానిశ్మగఖిలాఘాతజాత

ధరిశితలఘాళిపటలంబుతురగకులము

95

సీ॥ శతపత్రకీర్తాననన్యబాహ్యస్థభంగి రంజితచక్రవిర్వక్రముగుచు

రమణీయధారాధరద్వారమునుబోలిచిరితరకేతుసంస్థితమగుచు

గలఘాతభూమిభృత్తిలకంబుగమచిక రాజావతంసాభిరామమగుచు

జంభాసురారాతికుంభిరాజముభంగిఁ గల్యాణకుంభవిఖ్యాతమగుచుఁ

బరఁగెనచ్చోటరోహణధర్మశైలిరంగదుత్తుంగ శృంగారశృంగదివ్య
మంగళవిలాసభూసురభంగనూత్నరత్న హేమమయంబుస్కందధవయంబు

క॥ హరిఁగఱకఱినుఱు న్నూడుదురరిమురిగిదులెగుర నై తురతిసత్వములన్
బారిపారి బిరుదులుగలిగినకరిపురవరవీరభటులు కలహారభటులై

ఉ॥ చాలుగ నెప్పుచుండు నవచందనకుండతమాలతాలహిం

తాలగసాలసాలవటదంతశరామలవంగలంగత

కోలకదంబముఖ్యతరుకుంజగముజ్వలపుష్పమంజరీ

జాలసుగంధబంధురవిశాలమహావనపంక్తు లప్పరిన్

98

సీ॥ వంకెలు జవ్వాజవంకెలు పొన్న శ్రీ

రాజనా ల్విష్ణుపూరాజనాలు

మల్లెశ్రీగంధులు మదనగంధులు రామ

బాణమల్ మన్మథ బాణములును

గర్భూరములు పచ్చకర్పూరములు జమ్మ

బాలవస్తుచు ముద్దుబాలవస్తు

గుత్తులు మామిడిగుత్తులు బంగారు

తీగెయల్ పగడపుదీగెయలును

మోహనసతులు లక్ష్మీమనోహరాలు

భారతీభూషలును గొంగురబాలు గౌరి

కుంకుమలు నను పిళ్ళయ్యగూడి వస్తు

తఱచుగాఁబండు నచటికేదారములను॥

99

వ॥ వెండియుఁ దత్పుటభేదనప్రకాండంబఖండోద్దండవేదండగండస్థలపరి

చ్యుతానూనదాసధారాసమాకలితభూమండలాఖండలకోటీరకోటీకుటి

ఘటితశతకోటిభృచ్చిలాద్యఖిలహత్నరత్నసందోహాన్యోన్యసంఘర్ష

ణవిగళద్రజః పుంజరింఖిత్కంఖాణరింఖాణసాఘాతసంఘట్టనాత్యంత

పంకిలంబులగురాజమాగ్గంబులవలననురోహణీకాంతాకాంతకాం

త్తోపలసౌధయాధవిహారమాణభూకాంతశుద్ధాంతకాంతాశ్రాంత

సమర్పితాసితాగరుధూపధూమస్తోమసంజనితాద్రభ శుభ్రేతరచ్ఛా
 యాభరితాద్రభవిభ్రమాంగీకృతరంగతాండవాఖండకేశప్రపుల్లకలాపక
 లాపికలాపనముల్లసితోపకంఠకలకంఠకంఠపంచమకుహూ కారకోలాహ
 లనినదోద్య దుద్యానాద్రభంకమవిశ్వంభరాజాతసంజాత శాఖోపశా
 ఖాశిఖాతర కులాయప్రవర్థమానశుంభత్కిరడింభసంగ్ర స్తప్రశస్త
 సవ్యదిన్యవిమానయాతాయాతసుధాంధస్సాంగంధిక గంధీజనమధుర
 మధురసాసారచమత్కరిగంభీరవిలాసవాగ్విశేషంబులవలనను, సం
 గీతభరితకళాశాస్త్రప్రవీణవారిశోణాధరితాండవైజ్ఞాన్యంభణవాచాల
 రత్నతులాకోటికంకణకింకణక్రేంకారచరద్గంధబంధుర సింధురకంధ
 రాబద్ధరణద్భృంహికాఘణ ఘణాత్కార భూరిభేరిధణంధణాత్కార
 కోలాహలసిచండిలపుండరీక భవాండభాండంబులవలనను, నితాంత
 దిక్ష్మిమంతినీసీమ తసిందూరణిలకాయమానబహుశిష్టభాభాసమానార
 విందరాగశిలాసందోహసంఘటితప్రశస్త హస్తాంచలాంచిత కాంచనపాం
 చాలికాసంచయంబులవలనను, సల్లలతమల్లికావల్లికామత్లలికావేల్లిత
 సాంద్రచంద్రకాంతాలవాలవిశాలబాలరసాలసాలతాలహింతాలతక్కో
 లతమాలప్రియాళు నారికేళసరళవకుళముఖనిఖిలతరు వరనికరనివసిత
 నీలకంఠకలకంఠక పోతశారికాకేరికా బహుళబకాది నానావిధవత్తర
 ధయూధనిర్నిరోధకలకలారావాధంగశృంగారవనంబులవలనను, అంబర
 చుంబి మహాన్నతసేతుసమాయతతటాకప్రస్థతసిరిధారానిరంతరఫలి
 తశాలిసన్యమంజరీపుంజపింజరీభూతకేదారంబులవలనను, సారస కారం
 డవ రథాంగ చక్రాంగ ముఖపయోవిహంగమిధునః ధువనకేళీసమాక
 లితవిమలకమృగుముదసముదయమకరందబిందుతుంది లెందిందిరగుండరీ
 ఝుంకారవిస్తారసారసాకరంబులవలనను, సంతతోత్సవంబై వైకుంఠ
 నగరంబురీతి నమరావతీపురంబుభాతి భోగవతీవట్టణంబుగతిహర్షిప్రకాశ
 మానంబై వర్ణాకాలంబుపోలి¹ జంద్రమండలంబులీల బుష్పవాటివి

ధంబున సారంగాభిరామంబై కమలాకరంబుభంగి నిశాహంబులచా
 డున రాజహంసవిరాజమానంబై యలకాపురంబుబాగునలంకాపురం
 బులాగునఁ బుణ్యజనేశ్వరాధారంబై యయోధ్యాపట్టణంబుచోప్పున
 ద్వారావతీనగరంబుడంబున రామాభిరామంబై వారుణదానధారాప్ర
 వాహబహుళః బయ్యును వారుణదానధారాప్రవాహబహుళంబై వసీష
 కామితార్థసంధాయకంబై కమలప్రపూర్ణకమలాకరంబయ్యును విమల
 ప్రపూర్ణకమలాకరంబై భువనవర్ణనీయంబయ్యును భువనవర్ణనీయంబై
 సంపదలకుఁబుట్టినిల్లును సాభాగ్యంబునకుస్థానంబును నగుచు నసుంధ
 రాపురంధ్రీరత్నకటకంబై యొప్పు నక్కటకంబున

100

మ॥ కలఁ డాఖండలతుండితుండసదృశాఖండోరుదోర్కండనో
 జ్వలకాండాననకాండభృద్భవద్భాంచచ్చండ కాండచ్చటా
 జలధారాశమితోగ్రవిగ్రహమహూత్సహాహితోద్దండభూ
 పలనచ్చౌర్యధనంజయుం డల ప్రదీపత్కృమహేంద్రండిల॥

101

సీ॥ ప్రాభవానంద మహాభోగజష్టుండు
 రంజిత తేజో ధనంజయుండు
 సాభాగ్యనిరుపమోజ్వలసత్యధర్ముండు
 ద్యౌచ్ఛయపుణ్యజనోత్తముండు
 నరశౌర్యగాంభీర్యవాహినీశ్వరభర్త
 భాస్వత్పరబలప్రభంజనుండు
 భూరితరాంచితోద్ధారధనేశుండు
 శాశ్వతైశ్వర్యమహేశ్వరుండు

గీ॥ బలిర? యీతండనంగనొప్పారు గుధర
 వలయితనతద్వయాద్వీపకలితలలిత
 సర్వసర్వసహాధరాశ్రయనిధాన
 జన్మకేళి ప్రదీపరాజన్యమాళి॥

102

సీ॥ పద్మినీపద్మినీ పద్మినీరమణుండు
 శతకోటిశతకోటి సితశరుండు
 కువలయకువలయ కువలయమిత్రుండు
 హరిపుత్రహరిపుత్ర హరిమూర్తి
 వాహినీవాహినీ వాహినీనాథుండు
 బలహరబలహర హాభిపుండు
 మణిరాజమణిరాజ మణిరాజహసరుండు
 కలధౌతకలధౌత కుంభరథృతి
 యనగనుతికెక్కె శరహీరహరతార
 కారవిందాదిహాసమందారిసార
 కాండపారదశారిదండిండుకుండ
 చారుకీర్తి ప్రదీపరాట్నక్రవ్య

103

తే॥ అతనిభార్య సునంద సేతారివిద
 చారుసమ్మోహకృద్విలాసరిసకుంత
 మధురివాగ్జితమకరగద మహితహాస
 సురుచిరానందసంభృత సుగుణబృగద

104

క॥ కుండమ్ముల బృగదమ్ముల
 యందమ్ములజెఱుచు విమ్రమాధరి రదముల్
 కెందమ్ముల చందమ్ముల
 మందమ్ములుగా గణించు మాసిని పదముల్

105

తే॥ చంద్రబింబాస్య ముఖవిలాసంబునకుచు
 సరసప్రస్థురవిభవంబు జలదరించు
 సారసానన రమ్యతగోరువలకు
 సరసప్రస్థురవిభవంబుజలదరించు

106

ఆ॥ పాముగోమొవోలు బంబువైశచీరుః
 బారుతీరుగేరు నారుచారు
 మేటి తేటికోటి పాటింప దలపున్న

చాపుమాపు రూపుమాపు చూపు

107

సీ॥ విరిగితినిరహించి కరిజాతిని వాసింది

యొడలును నడలును బెడగుచూచు

పగడాలుజిగి నేలి మగరాలవగఁబోలి

పదములు రదములు బాగుమీఱి

వలయమ్ములనుగేరి జలజమ్ములనుమీఱి

శ్రోత్రముల్ నేత్రముల్ సొంపెనంగ

వరభృంగతఱిసొంచి సురధాంగగతిమించి

వేణియు శ్రోణియు వింతదనర

రమణగన్నట్టిసుందరీరత్నమునకు

సాటియే యెన్న వరసరసాధ్యనాగ

గరుడగంధర్వసిద్ధకింపురుషయక్ష

కాంతలైనను గీర్వాణకాంతలైన

108

సీ॥ నెలతాల హరిసీలములఁ జాలఁ గన్పట్టు

కనుసీయకృతకాద్రికందరముల

నిగరాల మగరాల జిగిగ్రాల న్నభంక

వములైన వరచంద్రశాలలందు

హేరాశమాశాశాధారాశగతిరూఢిఁ

దిలకించు కాసారతీరములను

జందనస్యందనకుందనవరసాల

నరసాలశృంగారవనులయందు

మహితశీల సునందఱో మదనకదన

గతులఁదేలుచుఁ బరిరంభచతురవచన

రచన లలవడ భోగఁప్తి రహివహించె

జాయమూర్తి ప్రదీపరాట్నక్రవర్తి

109

క॥ ఈరీసిఁ గొన్నిదినములు

నారాజన్యుండు సంతతానందములన్

నారీమణినేలుచు సుకు

మాగుడులేకునికి తలచి మది నిట్లనియె

110

తే॥ “నందనుడు పితృజనుల కానందనండు

పుత్రుడు గురుప్రమోదైకపాత్రుఁ డరయ

నూనుఁ డనిశంబు కులవర్ధమానుఁ డుర్వి

సుతుఁడుగలతండ్రి విబుధసన్నుతుఁడు కాడె

111

చ॥ జలిబలిముద్దుమాటలును జెక్కుదొడ్డిటలు లేతనవృన్దం

కులు పులిగోరు నేవళము గొప్పగుగజ్జెలు చిన్ని మద్దికా

యలు జిగిమించు టుంగగము లందెలు గల్గి చెలంగి యాడుచున్

వెలసజినూనుఁజూడ సరవిన్ మది దండ్రకి నెంతవేడుకో

112

సీ॥ జగిగబ్బిగుబ్బలబిగువు కొఱుతయ్యుఁ

బొంకమ్ముగాఁ గనుమిక మొప్పు

మంజులసత్కళామగ్నతగలిగియు

బహుళలిలావాస్తి ప్రబలియుండు

అతులితనవయావనారూఢి బాసియు

మహితమోహన మహామహిమ వెలయు

పొగఁజొందు మేనిసోయగము తక్కు వయయ్యు

శృంగారవిస్ఫూర్తి చెందియుండుఁ

దల్లి కుల్లాసముగనుండఁ దత్సతీమ

తల్లిమానసమను పాలవెల్లి కెంచి

చూడ జాబిల్లిగా చిన్ని సుతుఁడు ధరను

వరుసఁగోఁ బుత్రలాభంబె షరమహితము

113

తే॥ సకలసామాజ్యవిభవంబు చాలంగలిగి

నందనశ్రీవహింపని నరునిబ్రదుకు

దళితాంతగుఱుచ్చసంతానమగుచుఁ

గావుఁబట్టనివృక్షంబు కరణిగాదె॥

114

క॥ తగ మది నశ్రాంతంబును జగతీస్థలి నెంచిచూడ సరవిన్ నపుత్ర

స్వగతిర్నాస్తి "యటంచనిగమంబులువల్క వేవినిర్మలమహిమ" ||
 .ప్రేమపుం తీర్థయాత్రఃబోవుట.

వ॥ అనితలపోయుచు మంత్రులపై రాజ్యభారంబునిచి బంధు
 మిత్రగురుబుధానుమతంబున సుముహూర్తంబునఁ బురోహితుండును
 గొందఱుజైర్ధికులును సునందాసుందరీరత్నంబుఁ దాను నమందానంద
 కందళితహృదయారవిందుండై ప్రదీపనసుంధరారమణుండు తీర్థావగా
 హనోత్సాహంబునఁ జనిచని యచ్చటచ్చట నెదుర్కొని విశ్వంభరా
 భర్తలొసంగు కానుకలుగైకొనుచుఁ బుణ్యతరంగిణీనినహంబుల సు
 స్నాతుండగుచు యజనయూజనాధ్యయనాధ్యాపనదానదానప్రతిగ్రహ
 షట్కర్మనిరతులగు భూసురోత్తములకు గోభూహిరణ్యసాలగ్రామాది
 దానంబు లసేకంబులిచ్చుచు యమనియమానసప్రాణాయామప్రత్యా
 హారధ్యానధారణాసమాధ్యష్టాంగయోగవిశారిదులగు యోగీశ్వరుల
 సందర్శించి సాష్టాంగదండప్రమాణంబులాచరించి వారలొసంగు బహు
 విధాశీర్వాదంబులుగైకొనుచు నార్యజనంబులచేత సావధానంబుగాఁ
 బురాతనపుణ్యకథావిధానంబులు దెలియుచు రోహిణీకాంతకాంతాల
 వాలసంస్తూయమానగోస్తనీకాయమానవిభ్రాజమానంబులగు వనం
 బుఁ స్వచ్ఛతరచ్చత్రోపమానశీతలతరుచ్ఛాయలఁ బరిశ్రమంబుపాయ
 విశ్రమింపుచు నగణ్యాభయదమ్మగళరణ్యంబులగు గిరివరేణ్యంబుల గడ
 చుచు దుర్గమస్థలంబుల నిర్గమింపుచుఁ జనిచని సంతతామోదమేదార
 విమలకోమలకామదకువలయబృందమకరందతుందిలభృంగీసంగీతస్వనా
 నువంగయు నుభయకూలస్థితదేవర్షిబ్రహ్మర్షి రాజర్షి కృత్ప్రసంగయు రం
 గదంభస్తుంగతరంగయు నగు గంగంగనంగొని యారాజపుంగవుండు
 నిజకులాంగనకట్టనియె॥

116

గంగానదివర్ణన

లయగ్రాహి॥ అంగన! ముదంబునఁ గనుంగొనుము శాబకకు

రంగహయధూతవరభంగచయసంగ

రంగ దరవిందగతభృంగరవపల్లవిత

తుంగతటభూరిహృదయంగమకుడుంగఁ
జంగమకులూచలనిభాంగఘనజీవనమ
తంగజభయానహరధాంగకవిహంగఁ
మంగళపితృజలసంగతసరస్వతిప
తంగతనయామిళదభంగగుణ గంగఁ

117

సీ॥ ఈసరస్వతికి మత్తే భేదగామిని
పురుషోత్తమునియై ఘ్రి పుట్టినిల్లు
ఈమహాహ్రోదిని కెలనాగ! మదనసం
హరుజటాజూటంబు మందిరింబు
ఈతరంగిణికి బూర్జేదుబింబానన'
యమునాసరస్వతు లనుగుణజెలులు
ఈనిమ్మగామిని కేణాక్షి! జనపాత

కోత్య రహరము ప్రయోజనంబు
ఈసవంతీకి నెన్న మృగేంద్రమధ్య'
భాస్వరాఖర్వసర్వసుపర్వసిద్ధ
సాధ్యభుజగాళి సేవకి సమదయంబు
దీనిమహిమంబు బ్రహ్మకుఁ దెలియఁదరమె"

118

న॥ అనిపలికి తత్తరంబున

119

క॥ నిలిచి నమస్కారంబులు! సలలితమగనాచరించి సంభ్రమమొప్పు
లలిఁ బులకాంకుర పార్శ్వవిలసితతమఁడగుచు మఱియువిభుఁడిట్లనియె

సీ॥ "ఈరాజహంసంబు లిభకుంభకుచకుంభ'
నీగమనంబుతో నేస్తమాడు

ఈచక్రవాకంబు లిందిరిరాలక!
నీదుపాలిండ్లతో వాదలాడు

ఈజలజాతంబు లేణాక్షి! నీముఖ
చంద్రబింబంబుతో సరసమాడు

ఈయత్పలంబులు హేమాంగి! నీదీర
 లోలనేత్రములతో మేలమాడు
 ఈమృణాళంబు లెన్నఁగా నింతి! నీదు
 బాహువులతోడఁ జెలఁచేగి పంతమాడు
 విని నెల్లను వేర్వేఱు విశదముగను
 వేడ్కఁగనుగొంటు గంభీర వేదిగమన!"

121

మ॥ అని భూకాంతఁడు పల్కుచుండఁగను గంగాధంగరింగ త్తరం
 గ నికాయప్రచలత్ప్రభులకమితౌఘస్వచ్ఛగంధానుభే
 లనరాజన్మధులిట్టనంధయకులన్లొఘ్యైల్లనద్దాచని
 స్వసముల్ గ్రమ్మఁగ నేగుడెంచె వరచుచత్పితవాసులముల్ 122

క॥ ఈగతిఁ జరుదెంచిన బహు

భాగతనంమోదుండగుచు నతివయుఁ దాను
 వేగమె కైదండగొనుచు
 భాగీరథితరంగలందుఁ బరమప్రీతి

123

క॥ స్నానములుచేసి యంతటాదానములుచేసి హరికథాశ్రవణమునకే
 మానసముప్పొంగఁగ నామ్రానవపతియుండెగొన్ని మానములచట

వ॥ అటఁ గదలి నీలాచల భద్రాచల మంగళాచల సింహాచల
 గరుడాచల శేషాచలద్వారకాపుర మధురాపుర ధర్మపుర కాంచీపుర
 మారకాపుర శ్రీరంగ శ్రీకూర్మ వాణ్మేత్రాదివైష్ణవక్షేత్రంబులును
 కేదార త్రిపురాంతక శ్రీశైల చిద్దగన గోకర్ణ జుబుకేశ్వర రామేశ్వర
 కాశీ కాళహస్థ్యాదివైష్ణవక్షేత్రంబులును గనుంగొని యమునా సరస్వతీ
 గోదావరీ చంద్రభాగా గండకీ కృష్ణవేణీ కుముద్వతీ వేగవతీ వేత్రవతీ
 వేదవతీ శుక్తిమతీ తుంగభద్రా సౌభద్రా శతభద్రా భవనాశిని నర్మ
 దా తామ్రపర్వతీ కావేరీ ప్రముఖ పుణ్యతరంగిణీనవహంబులఁ గృతస్నా
 నుండై పద్మసరసి యింద్రసరసి బ్రహ్మసరసి మానససరసి మొదలగు
 సరసుల నవగాహనంబు సేసి శార్ఙ్గకోటియుఁ జక్రకోటియు శంఖకోటి

యుఁ జంద్రకోటియు ధనుష్కోటియుఁ గనుంగొని మజ్జనంబాడి దండ
కారణ్య నైమిశారణ్య బదరికారణ్య చంపకారణ్యంబులు పీఠించి
కృతకృత్యుండై క్రమ్మరి నిజపురంబగు గజపురంబునకేతెంచి ధరణీ
పాలనంబొనర్చుచుఁ గాంతయుం దాను నిష్టోపభోగంబు లనుభవింపుచు
నుఖంబుండై, 125

క॥ రతిబంధప్రళీబంధము! రతికూజతవైభవారాయము విలస
ద్రతిపతియుద్ధవిర్రుద్ధం! బతులితగతి సతికి గర్భమంతటనిలిచెన్ 126
సునందగర్భోత్పత్తి.

సీ॥ బంగారమునకు మెఱుంగువెనీనరీతిఁ
గాంచనాంగి శరీరకాంతి మెఱసె
తెలికల్వకేకులఁబాలుచు వెన్నెలఁబోలి
చానకన్నులఁదెల్పు చాలఁదనరే
కులధరంబులమీఁది జలధరంబులమాడ్కి-
నాతిచన్మౌనలంచు నలుపుగలిగె
పుట్టమెఁ దనలించు భుజగంబుచాప్పున
సతినాభిపై నారు సాంద్రమయ్యె
గంధగజయాన లేశాను గాననయ్యె
భాసురాంగికి వేవిస్ఫు బహుళమయ్యె
మానిసిమణినడ యతిమందమయ్యె
చంద్రబింబాస్య వపు లదృశ్యంబులయ్యె 127

శే॥ అబ్బురపు గుబ్బ మొనలు కృష్ణాస్థినెందఁ
గలికినెమ్మొగ మర్జునఖ్యాతిగాంచె
సహజసన్నిత్రవిధివోలు సంఘటిల్ల
దాహృదము కామినీమణి చాల్చునపును 128

ఉ॥ “సాములుదాల్చు వేటికిఁ గృశోదర ! సారెకు వాపులేర్పడన్
మమ్ములఁజీర వేటి కణమధ్య ! ” యటంచుఁ బ్రయాణు లెక్కన

కైముగ నాడ సోగకనుక్రేవల లేనగవంకురింపఁగాఁ
గొమ్మ మొగంబు వ్రేడఁమొఁగుఁ గొంతటువ్రాల్చుబ్రహ్మగర్భయై
వో అంత, 130

చ॥ కలశపయోధివీచి యలకల్పకముంగనినట్లు వేడ్క మైఁ
గలశపయోధి కూర్చి సుత కంతునిగన్నటు లిం దపంచము
త్కలశపయోధి పొంగఁగఁ దగ్గ శుభలగ్నమునందఁ గాంచె న
త్కలశపయోధి రీమణి సుఖస్థితిమీఱఁ గుమారిచంద్రునిన్ 131

క॥ జగతీశ్వరుక శనుద్భవుఁ
డగుచిన్ని కుమారుకాతి యంతఃపురమొ
ప్పుగ వెలిఁగెన్ విధుఁడుదుం
డఁగఁ దగ వెలుగొందుపూర్వభాగమువోలెన్ 132

క॥ మధురాపురివల్ల తమగుబుధుబాలునిగ నెడివేళ భువి వనరాసుల్
మధులోపామద్రావరివిభూదయశ్రీల నందఁ విభవముతగ్గెన్ 133

క॥ దిక్కులు తెలివి రహించెను
స్రక్కులవానలురహించె శ్రావ్యముగఁ బయో
ముక్కులు ఘోషించెను దివి
నక్కులదీపకుని మౌగళాభ్యుదయమునన్ 134

ఆ॥ మనసిజాతు మారమశిగన్నయల్లు వా
మను సుఖాప్తినదిగనినయట్లు
మన సునంద చిత్రముగ సునందినుగ నె
మనసు నందయ్యె మనకు నెల్ల 135

వ॥ అని జనంబెంచుచుండ నపుడు, 136

శా॥ “సూనుం డుద్భవమయ్యె”నన్న విని విస్ఫూర్తిం బ్రదీప్తప్రభుం
డానందంబున సూతికానిలయనుధ్యక్షిణికింబోయి వే
తా నా నందను నానంబు పాలుపొందంజూచి మిన్నందుచున్
న్నానంబాడి సుఖోద్భవోత్సవము హెచ్చుం జేసెనుత్సాహియై 137

సీ॥ ఘననూన్నరత్న ప్రకరములిచ్చెను జన
 స్తోత్రులైనట్టి సన్నిత్రులకును
 వరకిరీటములిచ్చె గురుతరోద్భటబల
 వంతులైనట్టి సామంతులకును
 ధవళాతపత్రముల్ తగనిచ్చె సత్కృపా
 సింధువులైనట్టి బాధువులకు
 పట్టాంశుకములిచ్చె బతిభక్తిసంతోషో
 త్సాంత్రులైనటువంటి కాంతలకును
 స్వర్ణశైలతులాపురుషస్థిరాక్షు
 తిలమసీధరధవళాశ్వధేచుమాస్త్రీ
 రజతలింగాదిదానముల్ రమ్యవీల
 నిచ్చె భానుగులైన మహీసురులకు

138

క॥ నరపతి పుండ్రుండవవా

సరమునఁ బుణ్యాహమెసఁగ సలిపె సుతునకున్

నరజన్మవేళజనులకు

నరవిక్రమఖమిచ్చుకతన శంతనుడనియెన్

139

వ॥ ఇట్టిఁగనున నాభూమండలూఖండలుగను నిజకుమారరత్నం
 బునకు జాతకర్మ నామకరణాన్నప్రాశన చౌగోపనయనాదులు క్రమ
 క్రమంబునఁ గావించి యనంతరం బక్షరాభ్యాసాబు మొదలుగ ఛందో
 గాతకావ్యనాటకాలంకారివేదశాస్త్రపురాణేతిహాసప్రకారింబు లెఱి
 గించి మాతంగతురంగశతాంగారోహణ ప్రవీణత్వంబును బ్రాసకుంత
 లోమరి పంశుపట్టి సభిండివాలశూలగదాంకుశప్రముఖ వివిధాయు
 ధాభ్యాసాబు గావించునంత శైశవా బతిక్రమించి,

వే॥ కలబాంధవలోచనోత్పవకరంబు

కామిసీజనసంపూహకారణంబు

వైఠజనచక్రచక్రాంగవర్షసమయ

మలరె నృపతికి నననూహనాగమంబు

140

సీ॥ అకలంకనవయావనాదభ్రనుకుమార

సుందరాంగస్ఫూర్తిఁ జెందుటకును
నకలకాలములందఁ బ్రకటితాఖండ దృ
ష్టాంతవైభవలీల నలరుటకును
వృద్ధిక్షయవికార విరహితసగపూర్ణ
లలితవిలాసంబు గలుగుటకును

మహితవిశ్వంభరా మండలీమృదుపాద

కమలవిన్యాసంబు గాంచుటకును
మరుఁడు కుసుమాకరుఁడు సుధాకరుఁడు వేల్పు
రాకొమరుఁ డేకమూర్త్యభిరాముఁడాయఁ
గలగుణవిశేషములు గన్నగతిని నృపకు
మారుఁ డొప్పారె మోహనాకారుడగుచు

141

చ॥ సరసకలాఘ్యఁడౌనృపతి చంద్రుని నిద్దపుఁజెక్కులందు సుం
దరముగ నంకురించు చిఱునవ్వు తనర్పుఁ దదీయసన్మనో
హర రసనాంచలస్థలవిహార నిర్దళ దివ్యభారతీ
సరసిజనేత్రి ముద్దుతెలిచాయలు కోపుల గ్రమ్మినట్లయై

142

తే॥ తరులకు వాని సరససౌందర్యరేఖ

వీక్షణముచేయ సాత్వికావేశ మొదలు

ఐవగాంక్షోదితుండగు నృపతిగన్న

సాత్వికావేశమాట నై జంబకాదె

143

ఉ॥ కాయజసుందరుఁ నృపశిఖామణిఁ దప్పకచూచి ముద్దులేఁ

బ్రా్మయపుజవ్వనుల్ విరహభారపశ్రమభిన్న చిత్తలై

తీయక వెచ్చఁబూర్చుచును దీనతచే “నపచారమెద్ది, మే

మాయతదండనాహుల ” మటంచురు ప్రాధానమీఁద దత్తుతుల్

క॥ అరినారీజనములకుఁ గురుసంభ్రమకరములగుచుఁ గునలయపతి భా

సురభుజవదనాంబుజములుకరమలరెంజంద్రహాసకలనాఘ్యములై ॥

క॥ రాజను దినరాజుగ దినరాజును రాజుగ సదంతరసమయములఁ ద

ప్రదాజమశీతీవశౌర్య! ప్రదాజతీర్మ లోగి మాఱుపఱచుం దరుచై
తే॥ వాని వితరణసంతతిగానలేక

శాఖయిప్పురై సంతానసంజ్ఞచే న

దధమ్మై తలఁపొంది చింతామణిప్ర

సిద్ధనామము సురమణిచెందియొప్పె॥

147

వ॥ అనినవిని“తదచంతరకథావిధానం బెఱింగింపు”మనుటయు.

చ॥ అనుపమచక్రశుక్రశలభాయిత శాత్రవగోత్ర! గోత్రభృ

న్మనబలశర్మనిర్మితశత్రుచోదితవారిదోదితా

శనిశకులీకూరకదృవత్పుష్పదాతిఁగఁగెఱవ భామిని

జనవరగోత్ర! గోత్రతనుజాతచుజాతవినూతనాద్భుతా' ॥

148

క॥ గౌరీనారిడితగుణ! హరి! దూరీకృతాఖిలాంఘూధారి!

శౌరీ! మూరీచారి! హరి! శ్రీవేంకటాచలాగ్రవిహారి॥

తరల॥ వనచరద్విజరాజపోషణవైభవోన్నతదండకా

వనచరద్విజరాజభూషణవ శిః త్రోగ్రపరాక్రమా !

వనచరద్విజరాజభిషిణవైనతేయమఘూర్జ్వల

ద్వనచరద్విజరాజదూషణధర్మబద్ధవివాహనా !

149

గద్య

ఇది శ్రీవేంకటేశ్వరకరుణాకటాక్ష సంప్రాప్తకవిత్వవిద్యా విచి

త్రాపస్తంబమూర్తి హరితనగోత్రపవిత్ర మెకటనరస

యామాత్యపుత్రాన్నమరాజన్వయపయఃపా

రావారసంపూర్ణపూర్ణిమాసుధాకర స

కలగుణరత్నరత్నాకర విద్వజ్జన

విధేయ రమణయనామధేయ

ప్రణీతంబైన

శంతనురాజ

చరిత్రంబను

మహాప్రబంధంబునందుఁ ప్రథమాశ్వాసము.

శంతనురాజచరిత్ర

—५०—

ద్వితీయాశ్వాసము.

క॥ శ్రీమదలమేలుమంగాశ్యామాసంకుమదపంకసంకలితోద్య
త్యోమలకుచకలశీశిఖరామూల్యాభరణవెంకటాచలరమణా॥ 2

వ॥ అవధిరింపుము జనమేజయవసుంధరారమణునకు నైశంపా
యనుండిల్లని చెప్పందొడంగె.

—హిమనద్యతువర్ణనము—

ఉ॥ అంత ననంతవైభవమహాద్భుతలీల ధర్మిత్రాదోచేహే
మంతము సన్నశాంతఘనమానవతీకుచకుంభసంభ్రమ
త్కాంత మశాంతదాతురితకంతులతాంతశరచ్చిదాక్షుగ
స్వాంత మతాంతకైరననిశాంతరణత్ప్రమదాళికాంతమై 3

ఉ॥ నిత్యజగత్రయివిజయస్థురశాసనశింబరాంతకౌ
ద్భత్యమునక బగల్ సురతంత్రవిలాసములొందగోరు నా
సత్యవతీపరాశరుల సాంద్రమనోరథసిద్ధి కెద్ది యా
చిత్త్యగతిం దనరై ధరిం జుత్రిత సత్తుహినంబు రాజలెక 4

మ॥ సకలస్థావరిజంగమంబులకు లో సంస్థాయై నట్టి త్యం
బకు జామాతగఁ గాంచితిగడఁకఁ దదాబ్జహృస్థలవ్యాపకా
త్యకలంకస్థితి నాకుఁ జెల్లునని సీతాహర్యమూర్ధన్యము
త్సుకత న్నిండిన రీతి మంచు దనరెక సూచీముఖాభేద్యమై 5

తే॥ మహితవిస్ఫూర్తిమీఱ హేమంతసమయ
మాంత్రకుం డుత్తిరానిలమంత్రమునను
శీతభూతంబు తగఁ బంపుఁజేయ నాన్ది
జడియైవడి లోకంబు వడఁకఁజొచ్చె 6

క॥ పాండురహిమసంఘాతము| నిండినతద్వాసరముల నీచేరుచూజా
తాండంబులవీక్షింపఁగ| వెండికరండములరీతి విలసిల్లెఁ దగఁ 7

క॥ హిమబిందుకందళాశ్రయ| సుమనోగుచ్ఛములు మిగులఁజూపఁజ్ఞై రతి
శ్రమజనిత ఘర్మకణభృ| త్కమలముఖిలసదుఁజ కలశాభములై
తే॥ సాంద్రశశ్వదవశ్యానసలిలబిందు

కందళంబులు దశచిత్రలగ్నస్పృకొనఁగ

నగములెల్లను దేవతానగములయ్యె

నగములెల్లను ఖగ్గురనగములయ్యె 9

క॥ సరసస్థితిఁ బద్మిని యును| కరసంగతిఁజెందకున్న గాసిలదె ధరఁ

సరస్థితిఁ బద్మిని యును| కరసంగతిఁజెందకున్న గాసిపడదొకో 10

నీ॥ మృగనాభికాపంక మిళితకాలాగరు

చందనగంధ చర్పావిధముల

సలలిత్రాస్తాన్న భక్త్యవ్రతశాక స

గోఘృతప్రముఖ సదోభజనముల

హతీలమనోజ్ఞ సౌరభ్యరాగ రి

సస్ఫురతాంబూల చర్మణముల

సవమోహనాంగ సుందరలతాంగీవృత్త

శృంగారకుచభరా శ్లేషములను

తే॥ చండసర్థూమభీరు జాజ్వల్యమాన

ఘనతరపటిష్ఠస్థిషు రాంకారతారి

విలసితహసంతికానూన వీక్షణముల

భోగలకు నింపొనర్చె శీతాగమంబు॥ 11

వ॥ ఆసమయంబున,

12

శా॥ ఖద్యోతాహ్వాన మర్కటీటమణులం గాఢస్థితింజెంది నై

జద్యోతాంతరమైనలీలఁ దన కాశాదేశరాజాళి కు

ద్యద్యుక్తిం తగ నామమాత్రము సమంబై చెల్లఁగా నిస్తులా

భేద్యస్ఫూర్తిఁబ్రదీపుఁ డేల నిఖలోర్విమండలం బయ్యెడన్॥ 13

—ప్రదీపుడు గంగాన్నానమునకు బోవుట—

వ॥ ఒక్కదినంబున బభౌతంబున మేల్కొంచి గాఢవాహవగా
హనోత్సాహియై చని కృతన్నానుండై శరచ్చంద్రభౌతవస్త్రధారణుడై
చంద్రికాసాంద్రధనశీతలపైకతప్రదేశంబున, 14

సీ॥ మానితనియమ సనూరూఢవైఖరి

చెలగి ఎద్దాసనాసీరుడగుచు

దేహం బవక్రసంస్థితిమీఱ నొందించి

కమనీయలీల మొగంబువంచి

నాసాగ్రదృష్టి విన్యాసంబుగావించి

మానసవృత్తులు మట్టుపఱచి

లాలితాక్షసరంబు కేల నారెండ్రుపు

చెలమిమంత్రజపాను కలితుడగుచు

స్వప్రకాశోరునారాయణప్రశస్త

శిబ్బవాచ్యస్వయంభూత జగదఖండ

నిరుపమానందసంపూర్ణ నిత్యసత్య

సిద్ధవస్తువు ధ్యానంబు సేయుచుండు 15

గంగ సరకస్వయగుట

వ॥ ఇట్లు చేయుచుండ,

16

సీ॥ జగములు మోహింపఁ జరియించు మన్మథ

సరస మోహన మంత్రశక్తియనగ

స్థిరసంపదవహించిధరణీస్థలంబున మెలఁగెడి కొక్కారు మెఱుంగనంగ

జిత్రలీల లెసంగ జీవకళల పూని టిమించు చిత్తరు ప్రతిమయనగ

నవయవసాభాగ్య హరిమూర్తిధరించి

రహి నొప్పు శృంగారరసమనంగ

హావభావవిలాసంబు లచ్చుపడంగ
భూరి నవ యశావనాంగ దీప్తులు చెలంగ
నొఱపుగల దివ్యమహిమంబు లుజ్జగించి
గంగ నరకన్యకాకృతి గాంచెపుడు

17

సీ॥ కళిచరణాబులై కనుపట్టఁగాఁబోలుఁ
బులినంబులును శోణనలినములును
భుజకుంతలంబులై పొలుపొందఁబోలు మృ
ణాళముల్ మత్తకొందోళములును
నేత్రకుచంబులై నిలువఁబో లండ జా
నీకంబులును జక్ర వాకములును
బ్రపదరోమాసులై భాసిల్లఁబో ల్కూర్మ
జాలముల్ రుచిర శైవాలములును
గాకయుండిన నాకొమ్మ కటితఁబ్రాంఘి
బాహుకచపీక్షణ స్తనప్రపదరోమ
రాజి సౌభాగ్యములు నర రాజనాగ
యతీకిన్నర రాజకన్యలకుఁ గలదె

18

క॥ భంబులుమదబంధర శింభంబులునఖరములుకురులుపటరంభాస్తం
భంబులును త్తిద్విపకుంభంబులుపద్మాక్షి శోడలుపాలిండ్లహాహ 19

ఆ॥ నిరజాయతాక్షి నెమ్మేనుకను సుభ్ర
మించు మించుమించుమించుమించు
శారదేందువదన చక్క-నిగళము ను
దరము దిండుదరముదరముదరము

20

శే॥ బాలవాలిండ్లు చక్కని మైడిగిండ్లు
చెలువనూగారు నల్లని చీమబారు
తెఱననునుమోవి తీయనితేనెబావి
పొలఁతిమైతావి కమ్మకప్పురపు దీవి

21

ఆ॥ కనకనగము నెంచు గాలాహి నదలించు
వీణెనెంచు దమ్మివిరుల నెంచు

నార సారశారదాబు బింబానన

శ్రోణి వేణి నాణి పాణియుగము

22

క॥ ఇటువంటిభవనమోహనపటతరలావణ్యవిభవభాసితయతా న
కుటిలాలకసఖులై యుత్కటముగనిరునంకలందుడగుపలుగొలువన్

ఉ॥ అందెలుఘల్లుఘల్లుమన నద్రభపువేణి పిఱుందుమీఁదటన్

జిందులుద్రొక్క నిబ్బరపుసిజ్జెపుటంబులగుబ్బదోయియో

నందపుడీవిమధ్య మసియాడఁగఁ బయ్యెదకొంగు దూఁగఁగా

నిందునిభాష్యవచ్చె ఓరణీశ్వరుఁడున్న సమీపభూమికి॥ 24

గంగ రాజునువర్ణించుట

వ॥ ఇట్టైఱంగునఁ జనుదెంచి గంగాకురంగేక్షణ రాజపుంజ్
క్షుకోదండు సరసతాదుణ్యలావణ్యగాంధీర్యచాతుర్యవిశేషంబులకు న
త్యాశ్చర్యధుర్యయై యవ్వసూధరామగడలేశ్వరుని నిజాక్షిణవీక్షణా
మృతధారాసారంబున నభిషిక్తుండేయుచు నొక్కవయస్యావతంసంబున
క్లిప్తయె,

25

శా॥ కాంతా! గర్జనవమ్మ లీలమెఱు భూకాతుండో రాకానిశా

కాంతుడో రతికాతుం డో యలశచీకాంతాత్మజాతుండో యే

కాంక్షోద్యత్థిరభక్తినిల్పె నితడుం గంగింటలేకుండినన్

గాంతారాంతరచంద్రికావిభవము ల్లావే సహస్రఖ్యమల్ 26

క॥ నరసురవిద్యాధర కిన్నరభగగంధర్వయక్ష నాగకుమారో

త్కరముల గర్జననను నిపురుషునితోసాసేయఁ గానఁగునెచ్చెలియా

చ॥ చిలుకలకొల్పి యీపురుషుని నొని నేఁ గనుగొన్న మాత్రనే

చిలుకజరాగుణానిపయఁ జచ్చన హుమ్మని చొకళించి బ

ల్కలువఫరంగురాహుతు హాహాళిగాఁ బలురేగి యాత్తుచున్

దలిరుక్కఱిఁబూని బెడిదిమ్ముగ రొమ్మునఁ గ్రుమ్ముజొచ్చెనే 28

అ॥ కుందరదనచూడ మును నీకామిస

కాముమోముగోము సోమునోము

ఇదువదిన! కంటివేపీనియమృతంపు

దీవికావిమోవి తావిదీవి

29

వ॥ అనివర్ణించి యాచంచలేక్షణ రాజహర్యక్షు దక్షిణోరుభా
గంబునంగూర్చుండిన సమాధినిషచాలించి యక్కన్యకాలలామంబునిరీ
క్షించి యత్యంతాద్భుతరసాక్రాంతస్వాంతుండును విస్ఫురితామోదమే
దురవికసిత హృదయ కమలుండును నై తనలో నిట్లనియె. 30

క॥ “రతియోయీగుణవతిభా! రతియో యీమంజువాణిరహిఁగన్పడువా
ర్వతియో యీశ్యామరమా! సతియో యీకమలపాణిచర్చింపంగఁ
తే॥ మెఱుగుపొంగారు బంగారుమించు చేకు

కరువుమురువుగఁగట్టి శృంగారరసము
రాశిగూడిచి మన్మథోగ్రప్రతాప
శిఖని బుటమిడి విధి దీనిఁ జేయఁబోలు

32

తే॥ కలికిగాదిది చిలుకలకొలికిగాని
కొలికిగాదిది మరుని పూములికిగాని
ములికిగాదిది రతిచేతి చిలుకగాని
చిలుకగాదిది మరునంపుమొలకగాని

33

తే॥ బిర యీకొమ్మనెమ్మేనిపరిమళంబు
చందనామోదమో ఘనసారగంధ
సారమో మృగనాభికాసారభంబా
కమ్మతావులు గమ్మన గుమ్మరిలై

34

సీ॥ మేలైన హరిసింజాలముల్ గాఁబోలు

సాంపాందుదీని సద్దంపుఁగురులు
అందముల్ గల కురువిందముల్ కాఁబోలుఁ
దళకుచూపెడి దీనిదంతములును
తగ డాలుగల జాతిపగడాలుకాఁబోలుఁ
గాతంబులగు దీనికరపదములు
వగ్గ్రాలుచుండుమేల్ మగత్రాలుగాఁబోలు
మిసమిసల్ గల దీనిమృదునఖములు

ఉత్తమంపు సాంపాణిక్రొ మ్ముత్తియమల
తెగయగ్గాబోలు దీనిలేనగవు, పల్కు-
లేలపెక్కులు, నిజము, రత్నాలరాశి
నందియములేద యీశరచ్చంద్రవదన!

35

క॥ అద్దిరదీనిచోకాటవు ముద్దులచెక్కిళ్లు ముకురములె, నిజమనగా
వద్దా, కాకుండినధర! గద్దా ప్రతిబింబమిటులఁ గానంబడుటల్ 36

తే॥ అపురయీకాంత గమనమధ్యాస్యచికుర
వచనకుచములనర్జింప వశమెనాకు
సారసాశనహరిసోమ నారదశుక
పర్వత శ్రీలనెంతయుఁ బరిఘెల్ల

37

మ॥ అని భూపాలవతంసుఁ డిట్లు మదిలో నత్యంతహర్షంబునఁ
వనజాతాయతపత్రనేత్ర మిగులఁ వర్ణించి నెమ్మొమునఁ
దన దృక్పంకరుహద్వయంబునిచి “కాంతా! యస్మదంకస్థలం
బునఁ గూర్చుండిన హేతువేమి? విలసత్సుర్ని దగంబల్కుమా

చ॥ ఎవరికుమారివీపు? శరదించునిభానన! యక్షకాంచనాం
గివో గరుడాంగనామణివో కింపురుషోత్పలపత్రనేత్రీవ్రా
నవసుతవిద్రుమాధరివో నాగవధూటివో కాక సిద్ధరా
డ్యుపతివో సాధ్యరాజసతివ్రా చెపుమా మన ముల్లసిల్లెడిఁ

39

శా॥ నారంగేక్షణ! నీ విసీలచికురాస్యంబుల్ మృదూక్తుల్ బఱి
సారంగాబ్జహరిస్తుతంబులు, నడల్ సత్కంఠోమావళుల్
సారంగాబ్జహరిస్తుతంబులు, దృగంచత్పాదమధ్యంబులు
సారంగాబ్జహరిస్తుతంబు లహహ చర్పించివర్ణింపఁగఁ

40

ఉ॥ మోవి మహాజపాకృతిని ముఖ్యతగాంచె, బయోధరంబులు
నేవలకుంథకాంతధృతి నిల్పె, నఖంబులుతారకాష్టి నొ
రా వహికెక్కె, నెమ్మొగము రాజవిభూతినెసంగె, మేలుమే
లోవనజాక్షి! నిన్దనిన యోగకళావిదు లిచ్చపెచ్చరే

41

క॥ సాగసగునీకటితటమును దగమెప్పెడిలేతనాను తభుకగు మొగమున్
నగరాజో మృగరాజో! తొగరాజో తెలియరాదు తోయజనేత్రీ!

తే॥ అతివ! నీదుచనుంగవ యలమహీధ్ర
యుగళమా కాదు వరతారహారగగన
సింధుబంధురధవళకబంధరూప
ఘనర్పురీగతమేరు శృంగయుగిగాని”

43

తే॥ అనుచు నారాజదేవేంద్రుఁ డభినుతించి
రంగుబంగరుచేలచెఱుంగు రోజు
కుంభములమీఁదఁ జక్కఁగాఁగూర్చుకొని త
గంగఁ బలికె జగన్మోహనాంగ గంగ

44

గంగపుట్టిన వృత్తాంతముదెల్పుట.

సీ॥ పాలమున్నీటిలోఁ బవ్వళించెడిభోగి
చరణాంబుజంబు నాజన్మభూమి
మంచుగుబ్బలికూతు మించివరించిన
దేవునిశిరము నాదివ్యగృహము
భవనాశిసీ తుంగభద్రదాసరస్వతీ
నదులు చేరిభజించు నాదుచెలులు
కిన్నరసరసుర పన్నగయతౌది
జనుల నాసేవకసముదయములు

క్రతుభుగండజమనుజ లోకత్రయంబు
రమణమీఱిన నావిహారస్థలంబు
గంగయననోప్పుదును రత్నగర్భయందు
రాజవంశాబ్జ వనహేళి! రాజమాళి

45

మ॥ ధరణీపాలక! నీవిలాసమును సౌందర్యంబు చాతుర్యమున్
వరభాస్వద్విభవంబు సంపదయు భావప్రాఫి గంధర్వకి

న్నరయతౌమరనూనులందుఁ గనుగొన్న లేక మోహంబునఁ
దరుణీరూపముదాల్చివచ్చిని దాత్పర్యంబునంబ్రోవుమీ 46

క॥ కేళీవనపానీ పాంధ్రాగీకకరాంబుజాకరాచన్నాభీ
కానీ సుమధూభీ మత్తాభిధ్వానము విరాభి నలమటవెట్టెన్. 47

శా॥ జ్వాలాభీలవిశాలహాలహలభాస్వద్వీతిహేమాత్రోజ్వల
.. తీలాలసంఘనిమేళనంబు, మలయాద్రిప్రాంగశోద్యన్మహా
త్రాలాక్షీర్ణ పటీరకోటరతలోద్వాంతాహిదంష్ట్రానల
చ్ఛీలం భీమలయానిలంబు నను దాక్షిణ్యంబునంజూచునే 48

క॥ పలుగాకులతో సంగతిఁ బలుగాకులనంగఁ బక్షపాతములొదవన్
బలుగములుగూడికోయిలఁబలగములువి మోగవహ్ని పాలుగ జేసెన్

ఉ॥ ఎక్కడదాతునీవలపు నిందుకులాంబుధిపూర్ణచంద్ర! యీ
చక్కెరవిల్లు శ్రీచరణసారస యుగ్మముతోను, నామనం
బక్కట తెల్పరానిపిరహంబుధిలోన మునింగె నయ్యయో
చక్కెరమోవిగ్రోలి నను సౌఖ్యరసంబున నోలలార్పమీ” 50

మ॥ అని కాంతాతలకంబుపల్కవిని యాహ యిట్టిచిత్రంబు నే
వినియుం జూచి యెఱుంగ మున్నెచటఁ బృథ్వీసుండలిన్ లోకపా
వని భాగీరథి, మర్త్యకన్యాయయి విశ్వవ్యాప్తం జిన్నయన్
మనమందూహయెనర్ప సూరువునఁ బ్రేమన్ మగ్నతోక్రేషునం
జనిత ప్రాకటవేదనాభరపర్తిశాంతిం గతిభాంతయై 51

వ॥ నిలిచెనని మృదుమధురసరిసవచన రచనల సబహుమానం
బుగా నవ్వరారోహకిట్లనియె 52

క॥ “అతినా! లోకులపాటిగఁ జితేంద్రియుండనై ప్రసిద్ధశీలతఁదగి నూ
నృతలీల నేకపత్నీ ప్రతమూనిననన్ను నంటవచ్చుటతగు నే” 53

తే॥ అనియిటులరాజుపలికిన నంబుజాక్షి
పలికెఁ బలుకులఁ దేనియల్ చిలుకుచుండఁ

దావిచక్కెరమోవి చెంగావి¹వి

ము త్రియపుముంగరనుగూడి ముద్దుగులుక

54

ఉ॥ “ఓతరుణీమనోహర! యహి²లా విను తొల్లిఁ బురూరపుండునా
భూతలనాధచంగ్రుఁడొగిఁ బొల్పుగ నూర్వశివచ్చి వేడినన్
బ్రీతిరమిం చెఁగాదె, కలచే యిలలోఁ దముఁగోరివచ్చు మే
ల్నేత మిటాడిగుబ్బెతల లీల వరింపనివారలెచ్చటన్”

55

వ॥ అనిననక్కాంతకు భూకాంతుండిట్లనియె. స్త్రీభాగంబగువా
మోరుప్రదేశంబునఁగాక పుత్రార్హంబయిన దక్షిణాంకస్థితవగుటంజేసి
మదీయకుమారుండగు శంతను పాణిగ్రహణంబుసేయుము. మృగయా
విసోదార్థంబుగా నితాంతవిశ్రాంతాంతానంత పుష్పంధయ స్తనంధయామం
దబాధురరవాత్యంతనిరంతరీకృత దిగంతరాశంబైన వసంతకాలంబున
సల్లలితసహకారపల్లవతల్లజ ఖాదనాకుంఠితకలకంఠకంఠగళత్పంచమకు
హూకారంబైన యిచ్చటికాంతారంబునకు నాత్రిభువనమాకందారామ
వసంతుండైన కుమారకంఠంబుండవశ్యంబేతెంచు. తత్సమయంబున
నీయభిమతార్థంబు సిద్ధించు, అతండు పుష్పజేతుకోదండ భాస్వత్స్పందర్య
వంతుండును శ్రీమంతుండును, సారధునీహీరమణి నారదసీహారఘ్రిణి
క్షీరఫణిద్గోరమణిపారదసీత్యయశశిరూపరఖండపిచండిల బ్రహ్మాండకరం
డ మధ్యభాగుండును, మహాభాగుండును, కామధుక్రతభుగ్రతోద్దము
క్కుధారుక్సహస్రదృక్స్వర్వం సహజాత రోహణమహీధరపయస్సముద్ర
స్నిగ్ధద్రవద్రానూనదానధారా సారపరివర్షితసఖిలయూచకసారంగ
మండలుండును మహాభోగతిరస్కృతాఖండలుండును, అహర్యవర్షస్థై
ర్యధైర్యుండును దిగ్బంధపరిపంధికంధి వంధవసుంధ రాధరాయమానా
ని వార్యవోక్త్యార్థుండును, ఆతఁ డేనుడిచరింపం దిగదుకాని మదీయ
గుణవిశేషంబులకన్న నెక్కుడగు గుణవ తుం”డని చెప్పి యొడంబుఱచిన
నక్క వ్యకాలలామగులు సంతసిచి తత్కాలనిరీక్షణంబుసేయుచు హిమ
వన్నగ్రప్రాంతోద్యానంబున జెలికత్తియలు ధాను విహరింపుచుండె

అంత సమాధినిష్ఠచాలించి ప్రదీపక్షమాకాంతుండు నిజపురంబున
 కేతెంచి యత్యంతవైభవప్రాపేతుండై సుఖంబుండి యేకాంతంబునఁ
 బుత్రునకిట్లనియె.

56

పంచచామరము.

మరాళయాన సంబుజాగ్రఘ్ని మంధసానుభృత్పయో
 ధరం బ్రవాళహస్త సంబుదప్రకాశకై శికక
 గురంగశాఖకాక్షీః బుష్పకోమలాంగి నోర్తు నే
 సురాపగాతటంబునందు సాంపుమీఱఁగాంచితిఁ

57

సీ॥ కలికియానమును జన్నులు కౌను కన్నులు
 సారంగధరహరి శ్రీరహించె
 నలినాక్షి నూగారు నఖరముల్ జడ నాభి
 పున్నాగసద్భవస్ఫురణనెనఁగె
 పణఁతివీనులు మేను పల్కులు చెక్కులు
 నవచంద్రఖండ సుందరతగాంచె
 వనితకంఠము కటి వాతెఱ నెమ్మొగ

మజ్జారిబింబలీలా ప్రిదనరె
 కరి గిరులు సింగ మేణంబు హరి భములు జ
 లదము తుంగంబు తొమ్ముదు లైడి చక్కె
 రలు కపురము దరంబు చక్రంబుదొండ
 పండు శశిఁగూర్చి విధి సృజింపంగఁబోలు

58

చ॥ చిలుకల కల్కి పల్కుల నిసీయనుఁ బల్కులతీపు, కంతుపూ
 ములుకులవంకదీర్చు నవమోహనమా నిడువాలుచూపు, మేల్
 కొలఁకుల నల్కఁజేయు నల కోమలవృత్తగభీరనాభి, హః
 చిలుకలకొల్కిశోడ సరిచెప్పగ ముజ్జగమందుఁ గలుగెనే

59

తే॥ రమణినుచుపల్కు తీరు కీరమణి గేరు
 లలనలేనవ్వజిగి వెన్నెలలను నవ్వ

చెలువచన్కట్టు గట్టులచెలువుఁ దిట్టు

నెలఁతమోమును దగు నెల తలనుబూన

60

క॥ ఇన్నెలచెప్పఁ బుత్రక! కన్నియనెఱికింపు కప్పుకన్నఁ హెచ్చెచ్చ .
చెన్నారు నారుతీ రాపన్నగపతిచాలఁ డొర ప్రణతుల్ సేయఁ 61

వ॥ ఇట్లు జగన్మోహనాకారంబుతోడ నమ్ముద్దియ గ్రద్దన నె
ద్దికతోడ నేతెంచి మదీయదక్షిణోరుభాగంబున నుమశరనిశితనిఘరవి
శిఖవినరజర్జరితశరీరయై కూర్చుండి హెచ్చుగాఁ బిచ్చలించు మోహం
బచ్చనడఁగ్రన్ననఁ దన్ను మన్ననం గనుంగొని వరింపు"మన నేను
'నేకపత్నీవ్రతస్థుండ నదియునుంగాక మదీయపుత్రార్హంబైన దక్షి
ణాంకసంస్థితవగుటంజేసి నీవాకుమారతిలకు పాశిగ్రహణంబుసేయుము
మృగయావిరోధార్థంబుగా వసంతకాలంబున నీతుషారాచలపరిసరో
ద్యానంబునకుంజనుదెంచు"నని చెప్పిపుచ్చితి,నీ వన్వసంతాగమంబునం
జనియవ్వరాగోహా వివాహంబుగ"మృనిచెప్పి రాజ్యాభిషిక్తుంజేసి
మఱియునిట్లనియె

62

—క్రిస్తు,ను శంతనునకు రాజనీతులుచెప్పుట—

క॥ నప్తవ్యంవివర్జితసప్తాంగధురీణఁ గలితశక్తిత్రయనిఁ
సప్తాశ్వసత్ప్రతాపునిసప్తదీప్తప్రభుత్వసంపద చెంచు ॥ 63

క॥ వలయునిలు ధాన్యఘృతతైలలవణపిష్టాదిపుష్కలంబయి జాగ్ర
ద్బలయుతములైన భువనస్థగిరిదుర్గములవలె రసాతలపతికి॥ 64

క॥ జలకేళిని వనకేళినిలలనలతో నిష్టలీలలఁ మెలఁగెడివే
శలఁబానను ప్తిసమయంబులరక్షణవలయుఁజమ్మిభూమిశునకు॥

క॥ బలవంతునితో సామంబులవడఁగావించుటయు జయాలోలమతిఁ
ఖలహీనునిదండించుటబలహరునకునయిన నీతిపథముకుమారా॥66

చ॥ చతురోపాయచతుష్టయాశ్రయుమహోత్సాహుఁ రహస్యక్రియా
హితమర్కజ్ఞుని మంత్రరక్షణకళాహేలుఁ సుశీలుఁ నయా

దృశ్యునిఁ స్వామిహితైకతత్పరు నమాత్యుంగాఁగొనఁజేని భూ
పతి తద్రాజ్యము నూతికట్టపసిపాపంజాటగాదే సుతా!|| 67

చ|| పతిహితకార్యభార మనపాయతనూననివాఁడు మృత్రియే

మతిఁబడికింపఁ దత్కృతకమృతమునమ్మినవాఁడు మేదిని
పశియె, యతండుసంతతముపాలనఁజేసెడి దెన్న రాజ్యమే
వ్రతముగనచ్చటంగలుగువారిది సంపదయే కుమారకా!||

క|| ధనమాన నేలినాతనిపనిభంగముఁజేసి పొనఁగఁబలుతెంచిన దు
ర్జను నిమిషమైననుంచకతనరాష్ట్రమువెడలనడువఁడగు నరపతికిఁ||

క|| తగురీతిని బ్రజఁజేకొనఁ

దగు సరికలకలిమినెల్లఁ దగునేకొనఁ బా

లోగి నేర్పుమెయినిబిగుకక

యగునెఱుదవుపొదుగుకోసి యమరంగొనఁగఁ||

తే|| సకలవర్ణజనరబులు యౌదివిజుల

గురుమతీనిధికి నేయుట వరుల దారి

లనుసరించుట నృపదండమున నెకాక

వేదవేత్తల సద్ధర్మవిఘననవునె||

71

తే|| పాపవర్తనమన్నించి పనులుగొనుట

తనయుఁడైన మిగుల విగతనయుడఁగుచుఁ

దప్పొనర్చినచోఁ దగ దండనంబు

మానియుండుట సృపతికిహానిఁజేయు||

72

క|| పరదేశపతులు పంపిన

గురుమధురఫలాదు లొరులఁగుడువఁబనిచి సు

స్థిరగతివారల కరుగుట

యెఱిఁగి మఱిభుజింపనగు మహీశునకెందుఁ||

73

తే|| రిఘుయయాతిధగీరధ రామభద్ర

జనకభరతాదులగు పురాతనమహీశ

వరులు చతురబ్ధిముద్రితధరణిచక్ర

మేలుటలు నీలిదక్షులై యెసగింకాడె”

74

వ॥ అనిచెప్పి తపోవనంబునకుంజనియె నంత

75

క॥ శ్రీకరమై బహుసుజనానీకకృతోద్యత్సమస్తనిరుపమపరధ

ర్యాకరమై రాజనములకాకరమై శిశిరసమయ మవనిందోచె॥76

—శిశిరస్తువర్ణన—

మ॥ సకలద్వీపసముద్రముద్రితధరాచక్రావనైకోల్లస

త్ప్రకటద్వాదశపుణ్యవాసరకృతోదాత్తప్రియాభ్యంజనా

స్వకరోర్వాగతవైకృతం బణగిపో సానంబులకొనల్పదఁ

న్యకారోక్తిజ్వలమాఘవేళ జనబృందం బిష్టనంసిద్ధిక్త॥

77

తే॥ భువనజాతమ్ములకు సదా మోదమమరె

చిరపలాశవిభూతి నిశ్శేషమయ్యె

తగనపుసుభావిమాధవోదయమహాను

భవము మునుమున్నెయొగి దేటపఱచెనంగ॥

78

వ॥ ఇట్లత్యంతసౌకర్యాలవాలంబై శిశిరకాలంబుప్రవర్తించు
సమయంబున శంతనుం డఖండవైభవాభిరాముండై సుఖంబుండి యొక్కనాడు.

79

—శంతనుఁడు దిగ్విజయమునకు వెడలుట—

క॥ స్రగ్వవజరాగ జీవన ముగ్ధాహననీలమణి విభూషాదుల స

మ్యగ్విభవ్రాన్నటఁదాలిచిదిగ్విజయంబునకు నేగఁదిపుగుచునుండె॥

చ॥ ఘనమణిసంచయస్థగితకాంచనకుంభయుతంబు ఘంటికా

ఘణఘణనాదమేదుర మఖండమహోద్భుతచక్రసింహకే

తనపటురాజితం బగు రథంబు ఘనాశ్వచతుష్టయంబుఁబూ

న్చి నగు మొగంబుతో నెదుటనిల్చినసారథిఁ బూనిమెచ్చుచు॥ 81

వ॥ సంతోషస్వాంతండ్లై యమ్మహి కాంతుండు బాణబాణాస
నతనుత్రాణతూణధారఁబండ్లై సచివపురోహిత గురుబంధుమిత్ర బుధ

జనంబులచేతననుజ్ఞవడసి పుండరీకవనబాంధవుం డాఖండలహరిద్ధిరీం
ద్రోత్తుంగశృంగం బలంకరించు తెఱంగున నిజశతాంగంబునకుఁ బ్రదక్షి
ణంబొనర్చి యారూఢుండై సూతవందిమాగధకవిగాయకకై వారంబు
లు చెలంగఁ బుణ్యాంగనలు మాక్తికాక్షతప్రసూనంబులు సేనలుచల్ల
ననుకూలగతిఁబఱతెంచుగంధవహదిశుభశకునంబులు వీక్షింపుచుఁ జను
సమయంబున,

క॥ భేరీతమ్మటకాహళ, భూరిధ్వానములు భూసభోభాగభీదా
స్ఫారగతినడర నాశా! పారణములుమ్మగ్గి దుర్ని వారణచెలంగ॥83
వ॥ అప్పుడు 84

సీ॥ జంభారికుంభీంద్ర శుంభద్విజృంభణ
గంభీర వేది నాగవ్రజంబు
గాంధార బాష్ణిక సింధుదేశోద్భవా
జానేయకంభాణసముదియంబు
కల్యాణభూధ రాగ్ర సమగ్రుచిమహా
రజతకల్పిత లసద్రధగణంబు
కంఠవశేష్ లుంఠ నాకుంఠ స
త్పటుపరాక్రమ పీఠభటచయంబు
బలసి యత్యుత్కృతోద్వేలభారచలిత
సర్వసర్వసహచక్రధూర్వహను
భావసముపేతుడై కడుంబ్రబలియుండు
పుడమితోదళంబు నల్లడలనడిచె॥

85

వ॥ అయ్యెడ

86

క॥ సింధువులుగలంగఁ బంకజ
బాంధవబింబంబుచెదరఁ బటురభసమునన్
బంధురసింధురరధభట
గాంధర్వోత్కరముతోడఁ గలహూత్సుకుతై॥

87

క॥ మాశవకళింగశక నే॥ పాశకరూశాంగవంగ బర్బరకురు బం

గాశముఖనిఖలవసుధా॥ పాలకగణమేగుదెంచెబ్రహ్మపుటఫణితి॥88

—శంతనునియ్యద్ధము—

ప॥ ఇట్లేగుదెంచి యయ్యుభయ సైన్యంబు లనోన్యజయకాం
క్షులఁ జంద్రవ్యూహంబులువన్ని సంచ ర్తసమయసముజ్జృంభితసముద్రం
బుల రాద్రంబున నవక్రవిక్రమప్రక్రియం బొంగి తలపడి పోరుసమయం
బునఁ దదీయా యోధననీరీక్షణకుతూహలాధీనమానసులై చతుర్ముఖపం
చముఖ షణ్ముఖ శతముఖ ముఖ నిఖిలబర్హిర్ముఖ రక్షో యక్ష సిద్ధ
సాధ్యు లేతెంచి రయ్యెడ భేరి వారణ వీరభటు భాంకార ఘీంకార
హుంకారరావ బధిరీకృతాష్టహరిద్గంధేభశ్రవణోటరంబయ్యె నందఁ
గరోరకుతారకతారాసిరాసకరి వాలశూలభిండివాలాదిసాధనంబుల న
సాధారణావక్రవిక్రమవిహారంబుమెఱయ నత్కుద్రరాద్రనిర్ణిద్రప్రమద
మహోక్షంబులడంబున నఖండోద్గండప్రచండమండితగండభేరుండంబుల
కై వడి నకుంతితపరాక్రమకంఠరవంబులవీణ ననూనగంధబంధురసింధు
రంబులవిధంబున నత్యున్నతోదేకదుర్దమశాదూఁలంబులలీలం దల
పడి సింహనాదమేమరంబుగాఁ బోరువీరభటులును జంచత్పంచధారాక
రాశంబులై రింఖాసంఘాతఘాతోద్ధూతవిశ్వంభ రాపరాగచ్ఛలాచ్ఛాది
తవిద్యోతమానఖద్యోతమండలంబులై కల్యాణపల్యాణబద్ధయుద్ధసన్నద్ధం
బులగుచురాహుత్తులతో విరోధివనూధినీసందోహంబులపైనురువణించు
పటుజవతురంగంబులును నుద్గండదండదండప్రచండంబులై ప్రతిపక్ష
మండలీకృత కాండాసన ముక్తకాండప్రకాండ స్రవద్రక్తధారాసిక్తాం
గంబులై ధాతునిర్దురకలితనీలకుల కుధరంబులవిధంబున నాధోరణప్రే
రణాతిదారుణదుర్ని వారణంబులగుచు శతాంగతురంగనూతద్వజసుభటు
గణంబుల నొక్కటఁ బడల్పడఁజేయు దంతావళంబులును ననూనసేమిని
స్యానంబుల భూనభోంతరచరజంతు నివహాశ్రవణపుటంబులు విక్షోభింప

సుభటగణంబులవయిం దోలినం జను రథంబులును గలిగి సంగ్రామం
 బతిభీమంబయ్యె నందుఁదెగినకాళ్ళును దునిసినవేళ్ళును దుమురైన యె
 ముకలును బ్రోవులైన ప్రేవులును వెడలుదుధిరంబులును విఱుగుతొడ
 లును దునుఁగుమెడలును బగిలినచర్మంబులును బఱియలైన మొగంబు
 లును దునిసివేలెడికర్మంబులును దిరుగుకబంధంబులును బ్రక్క డొ
 క్కప్రక్క ముక్కు చెక్కు మెడ తొడ కన్ను వెన్ను కేలు కాలని
 నిరూపింపరాక కొండలవలె వండందఱిఁగినరీతిం బడు మాంసఖండంబు
 లును వినిధాయుధహస్తలై నిలువున గతాసులగువారును హుమ్మని
 పేర్చియార్చి రోషభీషణాకారంబులతోఁ బెటపెటఁబండ్లుకొఱుకుచుం
 గవిసి విపక్షకౌత్సేయకఖండితహస్తమస్తకశిరోధిమధ్యప్రదేశంబులుగ
 లిగి ధనుశ్శరమాత్రంబునఁ దన్నుకొనుచుఁ బ్రాణంబులు విడుచువా
 రును రాహుత్తులమొత్తంబులఁ దుత్తునియలుగా మొత్తియుఁ బక్కెర
 లుచించియుఁ గంఠాణింఘాసంఘాతసముద్ధాతపాంసుపటల సంజాత
 బహుళాంధకారంబుఁ బ్రచండమార్తాండమండలోపమాన భాస్వత్కర
 గతఖడ్గమయూఖపుంజంబుల నివారింపుచు విజృంభించి మహేంద్రాద్దండ
 శుండాదండవిఖండితమధ్యలై నిర్వక్రరథచక్రమార్గంబులంబడివాపో
 వుచు నీల్గువారును శీరంబులు తెగినకర్మంబుల శరంబులువిడువకదురంబు
 ననరిపీరుల మరల జముని మందిరంబున కని
 పెదమనురీతి నిలువంబడి యేనుంగులు పీనుంగులై పయింబడఁ
 బుడమిబడుమొండెంబులును మాతంగతురంగకళేబరంబులక్రిందఁజొ
 చ్చి హెచ్చినభయంబునఁ జచ్చినవారలంబలె మచ్చరంబులువిడి ము
 చ్చుముసింగి వెచ్చనూర్పుచు రిచ్చలుచెడి యచ్చటచ్చటఁబెచ్చు పెరిగి
 విచ్చలవిడి కయ్యంబులుసేయుచు సంచరించు జోదులం గనువిచ్చిచూ
 చి యచ్చోటువాసి కాళ్ళువడవడవణంక నొడలెండ వికలశతాంగంబు
 లక్రింది కేగియుఁ బదాతిగణశవంబులు మీఁదికిఁద్రోసుకయు దైవంబు
 నకు వగచువారును బక్కెరలుచినిగియు ఖలీనంబులుతునిగియు వా

లంబులువిడిగియు వాహకులొరగియు విచ్ఛలవిడిదిదుగు గుఱ్ఱంబులు
ను నొగిలినదంతంబులును బగిలినకుంభంబులును ఖండంబులై నతుండం
బులును శీర్ణంబులై నకర్ణంబులును ప్రీలినవాలమూలంబులును గలిగి
యాధోరణులతో మారణంబునైంది మ్రంది పుడమింబడి వారణంబులు
ను జక్రంబులుశకలంబులయ్యు ఘోటకంబులు భగ్నంబులయ్యు సార
ఘలుగూలియు రథికులుమూర్ఛిల్లియుఁ గేతనంబులు రజంబులయ్యు
శాతకుంభకుంభంబులుకుంభినింగలిసియు నఱవఱలై నశతాంగంబులు
ను దుత్తురుములై నకంకణంబులును బుడమింబడు కేయూరంబులును దు
నియలై నకుండలంబులును బాడిపాడియయినకీరీటంబులును బిండియైన
హారంబులును దిలలంతలై రాలినఛత్రంబులును భూమింగలసిన చామ
రంబులును బంక్తులేర్పడి బహువిధమాంసాహారంబులఁ దృప్తింజెంది
శిరఃకందుకక్రీడాపరాయణత్వంబు నవి చరించు శాకినీధాకినీనవహంబు
లును గలిగి ముఖంబులు పద్మంబులు శిరోజంబులు శైవాలంబులు
బౌహువులు మృణాళంబులు కంధరంబులు శంఖంబులు తురంగంబులు
తరంగంబులు రక్తప్రవాహంబులు జలంబులు ఛత్రంబులు ఫేనంబులు
చామరంబులు హంసంబులు బాణాసనంబులు గ్రాహంబులు ద్వీరదప
దతలంబులు కచ్చపంబులు నేత్రంబులు శక్తులు భల్లాదిసాయకంబులు
మీనంబులు హారరజఃపుంజుబు సైకతంబు గాఁ దదీయాహవరంగంబు
కమలాకరంబుననుకరించె నాసమయంబున॥

89

ఉ॥ సారథిఃసూచిశంతనుఃచు చండపరాక్రమలీల నిల్లన౯

“తేరు విచిత్రవై ఖరి నతిత్వరగం జనని మృఖర్వదు

ర్వారకరోరఘోరశరవారవిదారితస్థిరశూరవి

స్సారభుజాబలుండనయి భండనకేళియొనర్తు”నావుడు॥

90

వ॥ “అట్లకాక”నియ వాడు తదీయస్యందనంబు పెలుచంద
టిమె నయ్యెడ,

91

క॥ భేరీభాంకారంబులు,

వారణశ్రీంకారములును వరహాయ హేమల్

వీరభటార్చటులును బహు,

ఘోరంబైచెలగె భూతకోటులు బెదరె॥

92

వ॥ అప్పుడు

93

గ॥ వాహంబులు కుంజరసం,

దోహంబు లభేద్యమానతుంగ శతాంగ

వ్యూహంబులు వీరభటస

మూహంబులు భూమిపాలు మొనయుచుదాకె॥

94

వ॥ ఇట్లుతాకి

95

చ॥ “విడువుడు పట్టుఁ జేయుడు నవీనమహాగ్రతఃజుట్టుముట్టుఁడి
పొడువుడు కట్టికొట్టుడు నృపుఁ వెన”నంచుఁజెల్లగియార్పుచుఁ
బెడిదపుటంపరంబలుపి భీమముగా రధరధ్యనూతులఁ
గడువడికిప్పియుప్పతిలి కయ్యముచేయఁగఁ గ్రోధమూర్తియై॥ 96

ఉ॥ పంతముమీఱ భాస్కరుడు బంధురభానుసహస్రలీలచే

ధ్వాంతముమాయఁజేయుగతి ధర్మవిముక్తనిశాతనిష్ఠురా

సంతశిలీముఖంబుల ఘనంబుగఁ దచ్చరపంక్తిసంతనే

యంతమునొందఁజేసి విమతాగములఁ విదళించి వెండియు॥ 97

ఉ॥ బంధురశౌర్యమేర్పడఁగఁ బక్కలు పిక్కలు ముక్కు లక్కులు

కంధరముల్ శిరంబులును గాళ్ళును వ్రేళ్ళును గోళ్ళు కళ్ళును

సంధులు చేతు లూరువులు జానులు వీనులు కౌను లుగ్గని

ర్మంధరవృత్తితోనటికె మార్కొనిభూపతి దర్పమేర్పడె॥ 98

వ॥ ఇట్లునటికిన బలంబులు విగతబలంబులై చలంబులుదక్కిచి

క్కువడినం గనుంగొని,

99

—కాళింగునియుద్ధము—

క॥ కాళింగుడు నిశిత్రోగ్రజ్వాలాజాలాతిభయద శిరసంఘాతం
బాలోనభూమిపత్తిపైగోలాహలమెసంగనార్చి కొంకయేసె॥ 100

వ॥ ఇట్లేసిమటియును 101

క॥ నూతుని నెనిమిది నెనిమిది గేతువునై దైదు నగ్నికీలలుగ్రమ్మ
శ్వేతాశ్వంబులనాల్గిట నాతతగతి నేసిధనువు నటిముఠేడునిమె॥

ఉ॥ ఒండొకచాపమెత్తినపుడు జ్వలరోషకపాయితాస్యఁడై
దండధరాకృతింబాలించి దర్పమెలర్పఁగఁబెట్టియార్చి యు
ద్దండతఁ జండకాండములఁ దద్ధనువుండునుచూడ వే గదా
దండమువైచెవాఁడు సురదానవమానవకోటిభీతిల॥ 103

క॥ గదవై వఁ దనదుగదచే గదనావనిభాగమును గడిఖండములై
చెదరిపడనేసి శక్తులుపదు నెనిమిదివైచె భూమిపాలుఁడుపేర్చి॥ 104

చ॥ అవి నిశితార్థచంద్రవిశిష్టాఘములనురుమాడినాఁడు మా
నవవరుమీఁదనార్పుచు ఘనంజయకీలలుపర్వ శూలము
బ్రవిమలభఁగినేయ నది పార్థివశేఖరుఁ డేడుతూపుల
దివిజులుచూచిమెచ్చఁగ నతిత్వరగం బొడిచేసి వెండియు॥ 105

క॥ ఖరకరవరకిరణసముత్కరనిష్ఠురశరములేర్చి గాఢాకర
స్ఫురితములుగాఁగదిగిచియుబరువడిదద్రథము నెల్లభగ్నముచేసె॥
వ॥ ఇట్లువికలరథుండై 107

క॥ కాళింగుడు క్రోధాగ్నిజ్వాలలు కన్గవదొఱంగ సమదోద్ధత శుం
డాలారూఢుడయి జగత్కోలాహలలీలమరలెదోర్బల మెసఁగఁ॥
వ॥ ఆసమయంబున 109

సీ॥ దానధారాయుక్త దంతావళంబులు
గురుతరోద్భటవృత్తిఁ గోటివేలు
ప్రబలమహామనోబలసంయుతములొచు

ఘనత కెక్కిన ఘోటకములులక్ష
కాదంబిససమాకలితసుందరములై
మొనసినరథములు మూడుకోట్లు
పటుసింహవిక్రమప్రకటవిన్నూతిచేఁ
బరిగెడిరణవీరభటుల నేకు

గీ॥ లుక్కుమిగిలి తదీయమహోగ్రగంధ
సింధురమునల్లడలనిల్చి బంధురాస్య
శస్త్రసంహతిశంతను స్యందనంబు
పొదవి రుష్టాంశుసి హిమంబుపొదవినట్లు॥ 110

తే॥ పొదవిన బలంబుచెడక బెబ్బలివిధమున
హుంకరింపుచునాతఁడత్యుగ్రమెనఁగ
నాశుగాశుగమేసి తదాశుగముల
నాశుగతిరూపుమాపె లో నరులుతలఁక॥ 111

ప॥ ఇట్లువేసి యయ్యతిరథసింహుండు సింహవిక్రమంబుమెఱ
య శాత్రవచమూఘధ్యంబునఁ బుండరీకాకరంబునఁ గేళిసలుపు శుం
డాలంబుపోలికిఁ గోదండపాండిత్యంబు నెఱపుచుఁ బడల్పడఁజేసిన సింగం
బుగనుంగొని భంగంబులై పాటు సారంగంబుల తెఱంగునఁ దత్తైన్యం
బు దైన్యంబు మొందినఁ గాళింగుండు తుంగమాతంగంబుఁబఱపి. 112

క॥ అక్షీణఘోరభిరుర సదృశంబౌభల్లమొకటి దిలిజాదితిజా
తేక్షణవర్గముబెదరఁగ పక్షమునాటిచన భూమివల్లభునేసె॥ 113

ప॥ ఇట్లేసినఁ గల్పావసానసమయసముద్గండదండధిర రేఖం గడు
మీటి శంతనుండు 114

శంతనునిచేతఁ గాళింగుండు చచ్చుట.

చ॥ కరిశిర మొక్క బాణమున ఖండితమైపడనేసి యుల్లస
చ్చరములఁదొమ్మిదింట ఘనచాపమునుగ్గుగఁజేసి తీవ్రతఁ

గరములు రెండురెండువిశిఖంబుల భూస్థలిద్రుంచివైచి వి
స్ఫురిదురురత్న కుండలవిభూషితశీర్షము భల్లమొక్కట
ధరణికిఁజొల్లనేసె మునిదై వసమూహము సన్నుతింపఁగఁ. 115

ఉ॥ అగ్రజపాటుఁజూచి మహితాగ్రహమేర్పడవానితమ్ముడ
త్యుగ్రతఁ జేరుదోలి తనదోఁకుశలత్వముఁజూపి బాణముల్
విగ్రహముచ్చిపోవ నృపవీరునినేయ నతండు వే మదో
దగ్రత సంచలింపక ముదంబుననిట్లనిపల్కె నవ్వచుఁ. 116

ఉ॥ “ఇంతకుమున్నెక్రోధమున నిందఱుచూడఁగ నీమపూర్వజుం
డంతకు చెంతకుంజనియె నట్టులెనిపుచనంగ నేల యో
రింతటనై ననుందొలఁగు మీసునఁ బైఁ జను దెంచి తేని క
ల్పాంతశనంజయోజ్వల మహాస్త్రములం దలద్రుంతు” నావుడుఁ.

ఉ॥ అంతటఁబోక వాఁడు విలయాంతకుభంగిఁ జెలంగియార్చి దు
ర్దాంతనిశాత బాణసముదాయము పై నడరింప వాని నిం
తంతలుచేసి భీషణతరేఘచయంబులునాటనేసె భూ
కాంతుఁడువానిమేన సుర కాంతలుమిన్నునసంతసింపఁగఁ. 118

శా॥ నూతుఁ ధాత్రికిఁదెల్ల నేసి ధనువుం జూర్ణంబుగాఁజేసి వి
ఖ్యాతిఁ వాహచత్వప్రయంబుశిరముల్ ఖండించి కోటిరముఁ
గేతుస్యందనముల్ వెనె నటకనం గ్రోధాత్ముడై ఖడ్గముఁ
జేతంబూనుక రాఁగ వేగ దునిమెఁ శిర్షం బుదగ్రంబుగఁ. 119

వ॥ ఇట్లు కళింగనాథానుజుండుపడినఁ దదీయవరూధినిఁ బే
రుగలిగిన యోధు లాయోధనంబున నమ్మహీధవు “వధింత,, ము
మధుమధనునిపయింబట తెంచు పూర్వగీర్వాణులవిధంబున దశదిశాం
తరాళంబులునిండ నార్చిపేర్చి వీరకం దాకిన నమ్మేటిమగండు గండు

మీటి శరాక్షరణసంధానమోక్షంబు లేర్పరింపరాకయుండఁ బ్రచండ
మండలీకృతకోదండదండంబుమెఱయ నిశితార్థచంద్రభల్లకౌక్షేయకా
దిసాధనంబులఁ జతుష్కప్తినహస్రసంఖ్యలఁ వసుంధరకుంబలిఁజేసె
నప్పుడు. 120

సీ॥ మృగమదఘనసార మిళితవత్స జముల్
నెఱిమించునఖిముల నిమిరినిమిరి
మహితవీటీరాగ సహితములై యొప్పు
చ క్కెరమోవులు నెక్కినొక్కి
దరహసచంద్రికాంకురకపోలంబులు
పెంపుఁగోడుత ముద్దుపెట్టిపెట్టి
ఫణిపద్మబ్జాణపాశబంధంబుల
లిలతో రతికేళిఁదేలితేలి

గీ॥ రమణ రంభాదినిఖిలాస్పరఃకదంబ
కాంతతరదివ్యభర్మహర్మ్యంతరాళి
కల్పసుమకల్పితానల్పతల్పములను
వీరులుండి రనేకు లవ్వేళయందు. 121

—శంతనుమీఁదికి సాక్ష్యుడు యుద్ధమునకువచ్చుట—

ప॥ ఆసమయంబున. 122

క॥ శకసాల్యమహీపతు ల| త్యకలంకఁ సంతసముల నలరుచు నిశితాం
బకసంహతిశంతనుపైఁ| బ్రకటంబుగఁగదిసిచలముబలముగదూరఁ.

ప॥ ఇట్లనిరి. 124

చ॥ “చలమున నొవ్వ దివ్యశరజాలమునేసి వరాభియాతిదో
ర్బలవిభవంబుమాన్వి పటుబంధురశౌర్య మవార్చ్యమైతగఁ

జేలసిన వార మేము పృథివీపతులందు, తొలంగు పిన్న పు
జ్వలబలదర్పశౌర్యములు చాలపునీకు రణంబుసేయఁగఁ. 125

సీ॥ బంధుమిత్రమాత్యసింధురగాంధర్వ
రథతమోభాస్వత్కిరణము రణము

అశ్రాంతరాజమానానంతనిర్మిద్ర

ఘనసుఖదుఃఖకారణము రణము

స్ఫుటతరమానసాంభోజసంభవలస

త్రప్తకటరోషానలేంధనము రణము

చిరకాలసంచితాంచితమహోన్నతపుణ్య

రమణీయమార్గవారణము రణము

ప్రబలకిల్బిషవిసరశరణము రణము

ప్రథితబుధలోకకలితగర్వాణము రణము

ప్రకటధర్మక్రియాబ్జవారణము రణము

ప్రమదకౌటిల్యదుర్విచారణము రణము.

126

ఉ॥ కాపున నెట్టివారికిని గయ్యము నెయ్యము సేయ నేర్చునే
సీపుతొలంగు బాలుఁడపునిత్యముసత్యముతప్పకుండ నా
త్మావనిపాలనంబు ముదమార నపారనదీనదీనత

స్త్రీవిగఁజేసికొమ్ము నిరు నేరములెన్నము కాచి ముందరఁ. 127

వ॥ అనినవినిశంతనుండుక్రోధహాసభాసురముఖారవిందుండై యిట్లనియె.

ఉ॥ “పిన్న బలంబు పెంపు మఱి పెద్దలశౌర్యము తెంపు నాజిలోఁ

గన్నులఁజూతు రందఱును, కష్టపుమాటల కేమి, లోకమె

ల్ల నుతిసేయ నాదు కరలాఘవమిప్పుడుగానవచ్చుమీ

కెన్న నిమేషమాత్ర మిటు లేర్పడనిల్పుఁడి నాదుముందటఁ. 129

తే॥ చండతరమధనుర్ముక్త సార ఘోర
నిష్ఠురామోదఘమఘమనినదభూత
బాణనిర్ఘాతసంఘాతబహుళభూత
ములకు బ్రహ్మాదులైనను నిలువఁగలరె.

130

వ॥ అదియునుంగాక.

131

ఉ॥ ఇంతకుముగ్గఁగఁగింతి యేర్పడఁ దమ్ముడు తాను కూలుటల్
పంతమెసంగఁజూచియును బాహుబలంబుచలంబులొప్పఁగా
శంతనుపైకివచ్చుటలు జన్మఫలంబటుగానకుండు రం
డంతకుఁగొల్పఁగాఁజనుదు''రంచు శరంబులు నాటనేసివత్.

132

♦ సాశ్వశంతనులయుద్ధము ♦

క॥ శకభూపాలుఁడుక్రోధో

త్సుకుండై వానాములమూట నూతుబదింటఁ

బ్రకటాంగంబాలునాటఁగ

నకుటిలగతి నేసి పేర్చి యాఱినికినుకత్.

133

తే॥ శక్తివైచినదునుమాడె జనవిభుండు

నరికె బదిశక్తులేసిన సురసముండు

శక్తిశతమేయ ఖండించె శంతనుండు

మించి వెయిశక్తులడరింపఁ ద్రొంచెనతఁడు.

134

వ॥ ఇట్లుత్రుంచి.

135

క॥ పదులు పదిపదులు వేలునుబది వేలును నూఱు వేలు బంధురశరముల్

గుద్రిగుచ్చినట్లునాటినఁ జదికిలఁబడిలేచిపాతె శకవరుడంతః.

136

మ॥ చలుల్రభూకుటిదుర్నిరీక్ష్యుడగుచున్ సాల్వండువేగంబ వి

స్ఫుటరౌద్రానలతీవ్రకీలల మహాంభోరాసులంగ్రాచు ను

దృటశూలంబు త్రిలోకభీకరముగాఁ బైనేయ ఖండంబులై
యటభూమింబడనేసెశంతనుఁడు శాతాశ్రుస్ఫురచ్ఛక్తిమై. 137

ప॥ సాల్వుండు 138

క॥ నిటలాంబకచిటలాంబక

చటులాంబకమేర్చియూర్చి త్కౌభుజభుజమున్
దటుకుననాటంగనేసిన
జొటజొటరుధిరంబుదొరఁగె సురలుతలంకన్. 139

ఉ॥ కోపముతోడశంతనుఁడు గొబ్బిన హుమ్మని భల్లమొక్కటన్
జాపమునుగ్గుగాఁచునుమ సాల్వుండు వేటొకచాపమెత్తి పృ
ధ్వీపతిమేన బాణములు తీవ్రతనాటంగనేసివేడ్కఁ ద
చ్చాపముచక్కుగానఱి కెఁ జండభయంకరతీవ్రమూర్తియై. 140

ప॥ మఱియును 141

క॥ చండధనుర్దండముగొని మండలపతి క్రోధఘూర్ణమానానూనో
ద్దండస్వాంతుండై బల్కొండ్రుబునఁ బెలుచనూతుకంఠముదునిమెన్.

ప॥ ఇట్లుసారధిఁజంపి మఱియును 143

క॥ బాణంబులనాల్కిటఁ గంఘాణంబులతలలుదునిమి కాండాసన మ
ర్థేణాంకశరమునఁ దనుస్త్రాణకీరీటములు భల్లతతి విదళించెన్. 144

ప॥ అంతటఁబోకసాల్వుండు కల్పితస్యందనుండై నృపతిపురం
దరుపయింగవిసి నిశితవిశిఖవినరంబులు దశదిశలునిండనేసి పేర్చి
యాడ్చిన. 145

క॥ మార్చిమొరయించి బాహు గర్వంబేపారనృపుఁడు గంధవహాస్రం
బుర్వగఁదగులఁగఁనేసిన, బర్వతబాణమునవాఁడుభగ్నముఁజేసెన్ ॥

క॥ నాగాశ్రుమేసెభూపతి

వేగమెసాల్వండు గరుడవిశ్వాభిహతిఁ

బాగమటితునియఁజేసెను

ప్రేగుగఁదిమిరాస్త్రమేసె విభుఁడుత్కులికఁ॥

147

శా॥ చండక్రోధమహూగమూర్తియగుచు సాల్వండువేగంబమా

ర్తాండాస్త్రంబడరింపఁ ద్రుంచి సురదైత్యశ్రేణియార్వంగ ను

ద్దండప్రక్రియ శంతనుండడరి గాంధర్వాస్త్రమువైవ సా

ల్వం డింతింతలుచేసె నిర్జరవరాస్త్రాస్తాహసంరంభతఁ॥ 148

క॥ ఇవ్విధమునఁదనశరములు

క్రొవ్వాడినిరూపుమాపఁ గుతలేశు డులో

నివ్వటిలు క్రోధమెసఁగఁగ

నవ్వుచునిట్లనియె సాశ్వనర నాయకుఁడో॥

149

మ॥ “వినురామూఘండ! సాల్వభూరమణ! నీవిన్నూర్తి నేఁగంటి నేఁ

డనిలో నిందఱుచూడ నీదుశిర మత్యంత్రోగ్రబాణత్రయం

బునఖండింపుదు, లేకతక్కినఁ బ్రదీపార్వితలాధీశనం

దనుడంచు ననుఁబల్కునే”లని మదౌద్ధత్యంబువాటిల్లఁగఁ॥ 150

క॥ అర్ణవసంఘముగలఁగఁగ! స్వర్ణాద్రిచలింప దొడ్డశరమేర్చి మహూ

దీర్ణతనెక్కిడ విల్ల! కర్ణాంతముగాఁగఁదిగిచి కడువడినేసె॥ 151

క॥ మింటనుమంటలుగ్రమ్మఁగఁ

గంటకమున నేగుదెంచుఘనబాణము క్రే

గంటనుబాఁగఁగనుగొని

తుంటలుగాఁజేసెవాఁడు దోర్బలమలరఁ॥

152

ఉ॥ ఒండొక బాణమేర్చిన్మృత డోయనిమింట సుపర్వలార్వగాఁ

జండధనంజయార్పులు దిశాతతులఁవడిగ్రమ్మ నుల్లన

ద్వండధరాకృతింగనలి తప్పక నేయనతండు మార్గణా
ఖండపటిష్ఠలీల గడికండలుచేసె విచిత్రమేర్పడన్ ||

153

వ|| ఇట్లు సాయకద్వయంబు నిర్భకంబయిన మహీనాయకుండు
కలంగక దుర్వార బాహుభర్వగర్వసంపన్నుండై తొల్లి గంధపుష్పాక్ష
తాలంకృతంబగుచుఁ బసిండియొరంబెట్టి యమ్మహాసీయశక్తి సమంత్ర
కంబుగాఁ దైకొని యం దాదిమధ్యాంతంబులఁ గల్పాంతసమయానల్ప
కే. విహారి ఛటద్భూతవస్ఫురత్స్ఫులింగభూన భోంతరాళకరాళత్రిశూ
లపాణియగుశూలపాణియుఁ బ్రళయవేశాసముజ్జ్వలభమాణకీలాపభా
స్వరుండగు వైశ్వానరుండును సంవర్తిసమయసముద్బంధదండధరుండైన
దండధరుండు నుండునట్లుగా ధ్యానంబుచేసి

154

క|| “దానము సద్గురుభక్తియు

జ్ఞానము జపముం దపంబు సత్యంబు హరి

ధ్యానము నాయెడఁగలిగిన

మానుగనీశక్తి సాల్వు మహిషయిఁగూల్పున్ ” ||

155

వ|| అనిపలికియేసిన

156

క|| విడుగులుటక్కులఁబడియెను! దడఁబడెబద్మాప్త తేరి ధారాటంబుల్
గడగడవడఁకెజగంబులు! వడిచెడెనిందాదివిజవర్గముమనముల్ ||

సీ|| ఘంటికాసాహస్రఘణఘణోద్యద్ధావన

పరిపూరితాజండభాండమగుచు

బంధురోగ్రప్రభాపటలవిద్యోతిత

ప్రస్ఫురద్దశదిశాభాగమగుచు

వర్ణితాంభోజసంభవనిర్జరేంద్రాది

నిఖిలకకుష్పాలనివహమగుచుఁ

జలితలోకాలోక శైలావృత్తోల్లస

త్సర్వసర్వసహచక్రమగుచుఁ

జటులశతకోటికోటినుస్సహనిశాత

ఘోరతరకీలికీలికాకులితసర్వ

జంతుసంతానమగుచు వే సాల్వమీద

నరుగుదెంచిననాతండు బిరుదుచెడక॥

158

—శంతనునిచేత సాల్వుడుచచ్చుట—

తే॥ వడి రథమునుండి పలుకయు వాలుఁ బూని

మంటపైనేగు వీరసింహంబుమాడ్కిఁ

బయిఁగవియ రత్నకుండలప్రభ వెలుంగు

తచ్చిరముద్రుంచె విమతులుతల్లడిల్ల॥

159

—శతకవచుఁడు యుద్ధమునకు వచ్చుట—

స॥ ఇట్లుసాల్వుండు తక్షణంబ తీక్షణంబగుశక్తి చేత నిహతుం

డైనఁ గనుంగొని వానితమ్ముఁ డుత్తుంగాభిరామంబును గామగమనోద్దా

మంబును శాత్రవచమూభీమంబును నగు తేరునడిపించి

160

క॥ శతకవచుఁ డుగ్రవైఖరి శతకోటినిశాతవిశిఖసంతతులు మహీ

శతమన్యుమీదనేసెను శతధృతిముఖలేఖగణమునన్ను తిసేయక॥

ప॥ అవియును శంతనుం డనర్గళమార్గణాసారంబున వారించి

162

క॥ మెఱుంగడరు సంపగమిచే

నురువడిఁ దచ్చాపదండ మురుఖండములై

దొరగంగఁజేసి హయముల

నఱువది బాణములగప్ప నాఱునికిసుక॥

168

ప॥ సాల్వానుజుండు వేటొకవిల్లెతి

164

క॥ దండధరచండధామః|ఖండపరాక్రమముతోడఁ గాండోఘము భూ
మండలవల్లభుమేనఁ|నిండారగనాటునేసె నిర్జరు లడలఁ॥ 165

ఆ॥ మరలజమునిచూపుధరఁగొనుతూపుల

న్మాగహమున నృపునివిగ్రహంబు

గరిమఁదూఱనేసె నురువడిఁబాములు

పుట్టలోకినేగుపొల్కితోడ॥

166

వ॥ ఇట్లేసి సింహనాదంబుచేసిన నవ్వసుంధరామండలాఖండ
లుండు దండతాడితపుండరీకప్రచండంబుడంబునఁ గండుమిగిలి బెండు
పడక॥ 167

శా॥ ఆస్ఫటించి ప్రచండదావదహనవ్యాభీలకీలాచ్ఛటా

ప్రస్థీతేక్షణలీలఁబోల్చి నిబిడద్రాఘిష్ఠమార్వీప్రభూ

తస్సారావపూరితోర్విధరమాద్యత్కుంభిరాట్యర్ణుడై

విన్మూర్జత్స్నుటవిస్ఫులింగచయముల్ వే కన్నులంగ్రమ్మఁగఁ॥ 168

న॥ విజృంభించి॥

169

చ॥ పిడుగులఁబోలుబాణముల భీమముగాఁగ నృపాలశేఖరుం

డడరిపడేనువై వఁ గవచాభిహతిఁ వడి బి ట్టమోఘమై

పుడమిఁబడెఁ మహాహ్రతను భూపతి క్రమ్మఱ థల్లసప్తకం

బుడుగనిచేవనేయ నవియుం దొరఁగెం గతశాతసంపదఁ॥ 170

వ॥ అయ్యెడ॥

171

క॥ శతకవచుఁ డుగ్రసాయకావితతిఁ భూపాలుమార్వి విచ్ఛేదముగాఁ

గ్రతుభుక్సంఘముమెచ్చఁగ|నతులితగతిసేయారై సంబరమగలఁ॥

వ॥ అంత శంతనుండు॥

173

చ॥ చిటచిటవిస్ఫులింగమాలు చిందఱవందఱలై కనుంగవన్
 'జొటజొటరాల వేటొకటి శూరత నారినమర్చి వేగమే
 పటుతరరుక్మపుంబయుత భాస్వరసాయకతీవ్రపావక
 స్ఫుటచటులప్రభావటల పూరితసర్వదిగంతరాఘండై॥ 174

క॥ పదిపదులు నైదుపదులును బదినూఱులు లక్ష కోటి పద్మానీక
 ప్రదరములు మరలనేసినఁగడినంబున మొనలువిఱిగి ఖండములగుచున్

చ॥ అవియునునట్టై గాఢకవచాభిహతిం గడునక్క జంబుగా
 భువిబడియెం బదంపడి విభుండు శితార్థశశాంక బాణముల్
 జవమునఁదొంబదేయ నవి సర్వజనంబులు చిత్రమందఁగాఁ
 బ్రవిమలరీతివ్రాలె రణరంగమునం దగఁ బూర్వవైఖరిన్॥ 176

వ॥ శంతనుండుమఱియును ననేక నిశితశరపరంపరలుగురిసిన
 ఛిన్నంబులై విపక్షక్షమాభృత్పక్షవిఘ్నోభంబునేయ నేరక తద్దంభోభి
 కోట్యమోఘనిష్ఠరకవచాభిఘాతంబునవ్రాలినం గనుంగొని చేయునది
 లేక దురంతచింతాక్రాంతస్వాతుండ్డై యిట్లనివలర్కించె॥ 177

ఉ॥ మాయయొ యింద్రజాలమొ సమాయతశాత్రవగర్వభేదనా
 పాయమొ మంత్రసిద్ధియొకొ భావభవారివరప్రభావమొ
 స్తూయతర త్వగింద్రియపుఘస్థిరపాటవమొక్క భారతీ
 నాయకకల్పితంబొ యిది నాకుండలంప నసాధ్యమింతయున్॥ 178

శా॥ కల్పాంతాగ్నిసమానఘోరములు నిర్ఘాంతస్ఫురద్భీషణా
 నల్పంబుల్ చటులాంతకప్రకటదండక్రూరముల్ భూరినం
 కల్పదూభృతహరత్రిశూలనిశితాఖండంబు లస్మచ్ఛరం
 బు ల్పొల్పొల్పొందఁగ వీనిదాకి పొడియై భూమిస్థలివ్రాలెడిన్॥ 179

ఉ॥ ఏమివిధంబునంగెలుతునీతని నుగ్రరణాంగణంబునం

దేమియుపాయమింక, మనుజేశ్వరమాత్రుఁడుగాఁడువీఁడు, నం

గ్రామమింకెట్లుచెల్లునొ శరప్రకరం బడరించి మమ్మజ్జో

ద్వామపరాక్రమక్రమమడంగెను వైరివధం బింకెట్లొకో॥ 180

వ॥ అని తలంచునమయంబున గగనభారతి యిట్లచు “నిఖిలకవ
చనిర్భేదినియచు శక్తి సురేంద్రదత్తంబై భవదధీనంబగుటంజేసి య
న్యశస్త్రాభేద్యంబులగు వీనికవచంబులు నూలు నిమిషమాత్రంబునఁ
జూర్ణంబులగు, అంతటంగూలియు, దానిం బ్రయోగింపు”మనిచెప్పి
యూరకుండె నంత శంతనుం డత్యంతకుపితస్వాంతుండై యమృహనీ
యశక్తి ప్రయోగించిన॥ 181

• శంతనునిచేతిలో శతకవచుఁడు చచ్చుట. •

క॥ అవిరళగతి సురలార్వఁగఁ భువనము లాకులతఁజెంద భూరిస్ఫురణా
రవికోటిసన్నిభోన్నతిఁ గవచంబులునూలు రజముగతిఁగావించె॥

వ॥ ఇవిధంబునఁ గవచంబులుచూర్ణంబులుచేసి యంతలోన॥

క॥ భగ్నస్వాంతుండై పతి మగ్నంబై సర్వలోకమండలి తలఁక

భగ్నముగఁజేసె ఘననిశిఁ తాగ్నేయాస్త్రమునవిమతునరదంబెల్లఁ

వ॥ ఇట్లు కవచస్యందనంబులు భగ్నంబులైన నతండు పక్షర
హితంబైన విహంగంబుకైవడి బలశౌర్యంబులడంగి పైకినేతెంచి గదా
దండంబువైచిన॥ 185

క॥ గదదునిమి వజ్రనిశితఁ ప్రదరంబున దేవచయము ప్రస్తుతినేయఁ

గదసఫలిఁ బడనఱ కెను ముదమారారంగ శత్రుమూర్ధము వేగఁ

వ॥ ఆసమయంబున॥

187

• శంతనునికడకు నారదుడువచ్చుట •

సీ॥ ప్రాచేతసవ్యాసభట్టారకులకు నె

వ్యాసిబుద్ధి ధరిత్ర వన్నె నెఱపెఁ
బుండరీకస్ఫూర్తిపాసఁగఁ జక్రికిఁ జక్రి

వదుడిచ్చు శిరము లెవ్వనిపాట
కొత్తానపాడి ప్రహ్లాదుఁ డెవ్వనిఁ గార

ణాచార్యవర్యుఁగా నాత్మఁదలఁతు
లెవ్వఁడు రాయంచనెక్కెడు తెఱగంటి

సెద్దకు ముదమిచ్చుముద్దపట్టి
జగతినెవ్వఁడు వైష్ణవచక్రివర్తి
యెవఁడురుచిరాంగనిర్భజి తేందుకుండ
శరశరన్నీరదుం డట్టిసారమాని

నారదుఁడు సర్వవిద్యావిశారదుండు॥ 188

వ॥ పొడచూపిన నప్పుడమితేఁడు వినయభయభక్తితాత్పర్యం
బుల నమస్కరించి సుఖాసీనుఁడేసిన నారదుండ్లిల్లనియె॥ 189

క॥ “ఓకోకారివంశపావన” । నీకబ్జేన్ విజయలక్ష్మి నిస్సీమగుణ

స్తోత్ర ధరణీమండల మేకాతపనారణముగ నేలుము” మహిమన్॥

వ॥ ఇంక నృపతివధంబుడుగుము, “ అహింసా పరమోధర్మ ”
యను వచనంబెఱుంగవె” యనిపలుకునప్పలుకుచిలుకలకొలికిపటపుకా
యనిపట్టికి రాజతిలకుండ్లిల్లను ‘మహాత్మా’ భవదాశీర్వచోవిశేషంబున
ననల్పసంకల్పసిద్ధుండనౌట కన్భుతం బేల, “రాజవధంబుడుగు” మనిపలి
కితీరి యప్పనికివమ్మతించితి, మిమ్మునొక్కచిత్రంబడిగెద నానతిండు॥

క॥ శతకవచనృపతిసమర! క్షీతిరంగమునన్ మదీయసితశరపాశా

హ్నినింతకుమునుకూలెను! శతధృతిముఖలేఖగణము సన్నుతిసేయన్॥

చ॥ అవిరళబాహుశౌర్యమహిమాతిశయంబున నత్రుశత్రువై
భవమున దివ్యతేజమునఁ బార్థివకోటులు వీనిసాటియే
భువి నదిగాక శాత్రవసమూహముచే నిరసాయ మొందు నీ
కవచశతంబు మేననెటుగల్గెను దేవమునీద్ర! తెల్పవే॥ 193

• నారదుఁడు శతకవచునిపూర్వవృత్తాంతము చెప్పట. •

తే॥ అనిన సంభాజసంభవతనయుఁడనియెఁ
గుంభీసజంభ బేది కుజ్జృభమాణ
సారగంగాతరంగగంభీరభూరి
ఘుమఘుమారావమధుర నాగుంభనమున॥ 194

క॥ అత్యంతసుందరింబై ప్రత్యక్షశ్రీవిలాసభాసితవిభవా
న్నత్యేకావరతంత్రా! దివ్యంబై జగతి సాల్వదేశంబలర॥ 195

చ॥ కలదొకరాజధాని శశికాంతశిలామయనర్మహర్మ్యమం
డలవరకూటకోటిఘటితస్ఫుటికస్ఫుటదీధితిచ్చటా
కలితవిచిత్రవృత్రహరకాంచనసాధమణిప్రభాళియై
విలసితసర్వసంపదల విశ్వధరిత్రిని శ్రీపురంబన॥ 196

క॥ ఆనగరింబేలెడిపృథి వీనాధుఁడు ఘోరశత్రుతిమిరాఘాద్య
ద్యానుఁడు శశ్వద్బాహుఁ ధీమరాకముఁడు చంద్రశేఖరుండలరు॥

సీ॥ రాజతాచలధామరమణీయధృతిగాంచి

వహి సర్వమంగళావాసుడయ్యె

పూజనశ్వరాగణ్యమైతివహించి

సకలలోకప్రియ సరణిగాంచె

అతులితానంతసాయకరూఢిఁజెన్నారి

వరధర్మవిజయ సంధరతననెగె

గరిమ మహేశ్వరఖ్యాతిచే, గన్నట్టి

కమనీయశుచినమాఖ్యనుజెలంగె

నవతరామిత్రపురభేదనంబానర్చి

విబుధవర్ణితసద్గుణవిహృతిగనియె

చంద్రశేఖరుడౌనని జనులువొగడఁ

జెలంగె నిమ్మహి నా నృపశేఖరుండు॥

198

ఉ॥ ఆతనికుద్భవించిరి హిమాచలధైర్యధురీణు లత్రువి

ద్యాతతనైపుణుల్ విమతదారుణభూరిపరాక్రమక్రముల్

వీరభయుల్ జయొన్నతులు విశ్రుతనిర్మలసాంద్రకీర్తినం

జాతులు సాల్కుఁ డీతఁడును సర్వజగత్ప్రిణుతప్రసిద్ధులై॥

199

వ॥ ఇంతకుమున్నె కయ్యంబున నీచేతఁగూలినవాఁ డీశతకవ
చాగ్రజుండు నాల్వండచువాఁడు సురాసురాభేద్యమానానూనదుర్వార
బాహుశౌర్యసంపన్నుండై తమతండ్రియనుమతంబున రాజ్యపాలనంబు
సేయుచుండె, శతకవచుండును ద్వాదశపత్నరంబులునిండినయనంతరింబ
తపంబుసేయువేళుకం జనిచని॥

200

చ॥ కనియెన్మృపాలనందనుఁ డఘాతగభీరకనద్దరీర్పురీ

ఘనతరఘోషభీషణవికస్వరతుంగతరంగసంప్రభు

ద్వనగజరాజరాజినిబిడగ్రహణాగ్రహవిగ్రహాన్నతా

వనతమదేభశత్రుకులవైభవచిత్రము పారియోత్రము॥

201

వ॥ అప్పర్వతోపకరంబునందు॥

202

సీ॥ ద్విరదవిద్విడ్వాత తీవ్రఘోషప్రపతి

ఘోషిత దశహరిత్కుహరముఖము

కుహనాగహననాగ కోటుగ్రనిగ్రహ
చకిత నానామృగసంగతంబు
వాహద్విపచ్చమూ వాహప్రోత్సాహన
న్నాహధూర్వహచల స్మహితలంబు
స్తబ్ధరోమస్తోమ సాంద్రఘ్నురరావ
కంపితానేక శాఖామృగంబు
స్వచ్ఛమధురసపానాల సాచ్ఛభల్ల
భల్లసఖముఖ నిర్దళద్భహుళ సాకు
రంద్రనిర్గత గూఢపాదటమదార
హరిభుగావళియగు సరణ్యమును గనియె ||

203

వ|| అందు

204

సీ॥ పాకాలపాంకురా స్తోకాంగసుఖచక్ర
వాకాంగనాచయ శ్రీకరంబు
భేకాటఘోషణా నీకాంబరోద్గతా
నేకార్భక బకౌఘనిరుపమంబు
నాళీకవిగళ స్మధూశీభ్రమద్రభమ
రాళీకలస్వనాభ్యంచితంబు
లోలీభవద్భంగ కేళీగత లసన్న
రాళిషణీచక్రవాళయుతము
రంగదుత్తుంగ యజ్ఞాంగ తుంగనాగ
రంగ నారంగ కట్వంగ లుంగ మాతు
లుంగక లవంగ సుకుదుంగ సంగిలోరు
తీరమీక్షించె నెదుటఁ గాసార మొకటి||

205

వ॥ అమృతాసరోవరంబునందుఁగుంకి భూతిరుద్రాక్షమాలికా
ధరుండై యమనియమంబులుగలిగి స్వస్తికానన పద్మాసన సిద్ధాసన
మయూరాసన భద్రాసన కపాలాసనసింహాసన వీరాసనాది నానాసనం
బుల మూలోఁజ్యోత జాలంధరబంధంబుల సుస్థిరుండై యాధార స్వాధి
ష్ఠాన మణిపూరకానాహత విశుద్ధాది నానావిధచక్రానుగతంబైచక్రా
ణాపానవ్యానోదానసమానాఖ్యలంబరఁగిన పంచానిలంబులఁ జంద్రనూ
ర్యాగ్నిసంజ్ఞలంబరఁగిన యిడాపింగళాసుషుమ్నానాడికోటరంబులరేచ
క పూరక కుంభకంబులుసేయుచు వాయుజయఁబుగలిగి నిర్మలంబును
నిశ్చంచలంబును నైన చిత్తంబునఁ జిత్తజారాతి నారాధించుచుఁ బం
చరాత్రంబుల కొక్కమాటు బదరీఫల శ్రీఫలఫలాది వన్యఫలంబులుభ
క్షించుచు మాసంబుగడపి యంతటనుండి దశరాత్రంబుల కొక్కనా
డు పత్రభక్షణంబుసేయుచు రెండవమాసం బుత్తరించి యంతటఁబక్షం
బునకొక్కమాటు కరతలప్రమాణోదక పానంబుసేయుచు జరరాగ్నిన
డంచి మూడవమాసంబుగడపి యంత నిరాహారుండై యచేతనంబైన
కులధరంబుకరణి నిశ్చంచలుండైయుండె నాసమయంబున॥ 206

• గ్రీష్మర్తు వర్జన •

క॥ ఉష్ణాగమమెసఁగెఁ ధర

— నుష్ణమయాఘోజ్వలన్మయాఘిప్రభవా

త్యుష్ణాప్తిగ జనమై మృగ

తృప్తైకసమేధమాన తీవ్రస్ఫురణః॥

క॥ వడివీవజోచ్చైబోరునఁబడమటిగాడ్పులు మహాష్టభరణశ్రీలఁ
జడనిధిసంభృతభాస్వ! ర్భడబానలశిఖలఁగలసి పఱతెంచెనన్॥ 208

తే॥ గరిమ నఖలర్తువుల వేయికిరణములను

బూనికను సర్వజంతువితానజేహ

దాహమునకయి యవ్వేళఁ దాల్పఁజోలు

ననినకై వడి వేడిమి నినుఁగుమెఱసె॥

209

క॥ మొడుకొనిపుండరికభ! వాండకరండములనిండి యతిచండంబై
యెండ వడిఁగాయఁజొచ్చె నఖండంబుగ నగ్నిగురియుక్త వడిబుడమి॥

తే॥ వరుస సరసుల జీవనస్ఫురణమెడలె

నహరహముఁ గుండెఁ గువలయం జాత్రిచేత

నినుండపును పంకజాతమైలని మహాగ్ర

తేజమునమీఱ నిటులొట నై జమెకద॥

211

క॥ పరిలోకతాపకృద్భాస్కరికరసాగత్యమునకు శ్వసనాశసరా
ద్గర్భాగ్నులుచనుదెంచెడిసరణులగతిఁ జిట్లుటలు రసాస్థలి నెఱసె॥

తే॥ భవుఁడుతగవిష్టుపదవిష్టుపది జగత్త

రముననుంచుట యయ్యుష్మశముముకొఱకె

పద్మనాభుడు జలరాశిభవనుఁజొట

పరఁగనయ్యుష్మమునకును వెఱచికావె॥

213

చ॥ స్తనహిమశైలముల్ ఘనభుజాబీసముల్ కచకైవలంబులున్

వినుతవశీతరంగములు నిర్మలనాభిసరోవరంబులున్

గనదధరామృతంబులు వికస్వరభాస్వరహాసచంద్రికల్

తనువులుచల్లసేయ సతులం బతులొంది సుఖంచిరత్తుఱిన్॥ 214

తే॥ సకలజనముల తృప్ణోపశాంతిసేయు

తక్రమవ్వేళఁ బాసీయధామములను

బరఁగనొనరించె బహుజలపాన మింక

నితరులగుపాణుల విదాహ మెన్నపశమె॥

215

సీ॥ తొడలపైఁజేర్చుక తోరంపుఁబాదముల్
 సిరియు భూదేవియుఁ జేరియొత్త
 భాసురేందీవరప్రస్ఫురిద్విగ్రహ
 వరణసంపద హరిద్వస్త్రమమర
 వేత్రదండముఁబూని సూత్రవళిభర్త
 యమరుల కోలాహలమునుమాన్ప
 వేయితోకులుగల్గు వెల్లతమ్ములతోడ
 హోయలుఁజూపెడు నేత్రయుగముమూసి
 నిద్రఁజెందెఁ దగంగ నిర్నిద్రరత్న
 ముద్రితాక్షుడదగ్ధసముద్రమధ్యఁ
 గాదవేయఁగణతల్పకంబునందు
 మాధవుండు తదాపాఠమాసమునను ॥

216

శా॥ జీమూతాఖ్యవహించె భాసురశిరస్సీమావతఃసంబుగా
 జీమూతంబులుపూనెఁ దద్భవనదశ్రీనాత్మఁగాంక్షించి మ
 న్నామంబూనినబద్ధి కోటికి శరణ్యం బేర్చెదన్ వీని నే
 వేమాఁ జిత్తఁజీనన్నలీల శిఖ యుర్విధాళి హెచ్చెంగడుక ॥

217

సీ॥ శాత్రవచయసమిజ్జయఘనాభ్యుదయాప్తి
 నలరారి హరిసహాయత్వమొంది
 కీచకహరిబలాక్షీణలీలఁజెలంగి
 పున్నగజాలవిభూతిసఁగించి
 సుందరకాంచనస్యందనచక్రము
 బుద్ధిపాల్చేసి మాయులనడంచి
 బాణాసనశరాళి భస్మంబుగావించి
 పరవీరవరుల పే రరుదుచేసి
 రన్యకీలాలసద్గతి రహిదనర్చి
 మేలిమిప్రతాపదీప్తుల మిన్నుముట్టి

సంభ్రమస్ఫూర్తితో ధనంజయుఁడుమెఱసె
నొనరనవ్వేళఁదగ మహావనులయందు॥

218

మ॥ జలత్పక్ష్ణ ష్టితిభృద్గుహాచయములో సంతాపముంబొందుచు
గలభద్విట్కుల ముష్టదిక్కులదరఁ గరిల్లియార్వంగ మ
ర్జ్యులకుందోఁచుఁ బ్రచండదాహమున నాయుర్వీధరాశ్యంబులు
జ్వలరాద్రోద్ధతి నార్చెనోయనఁగ భీష్మంబైన గ్రీష్మంబునఁ ॥ 219

వ॥ ఆసమయంబున॥

క॥ పంచాగ్నిమధ్యమంబునఁ బంచాననునిగుఱించి భక్తిని భూభృ
త్పంచాస్యనందనుండు ప్రపంచమువెఱఁగంద ఘనతపంబొనరించె॥

శా॥ ప్రావృట్కూల మమోఘమేఘపటలీప్రత్యగ్రజాగ్రద్వృతి
శ్రీవిద్యుద్వరపుంజసంజనితనిసీమాగ్రగర్జ్హార్భటి
భావానహ్యపరద్విపద్విషదురుప్రారంభగంభీరఘో
షావిర్భూతజయోద్యమాద్దిబలహర్యక్షంబుతోడఁదగె॥ 221

చ॥ ధశధశదివ్యకాంతుల నుదారములైతఁగెఁ జంచలాలతల్
పెళపెళతీననాదముల భీష్మములయ్యెను మేఘఘోషముల్
గళగళనిస్వనంబుల జలస్థలులం గనుపట్టె భేకముల్
సలలితలీల వర్షదివసంబులయందు విచిత్రవైఖరి॥ 222

క॥ అభ్రమ్ముగప్పెనభ్రము లభ్రసరిజ్జూటకంఠహరినీలతమా
లభ్రమరాంజనభూభృద్విభ్రాజదద్రభకాంతివిభవములగుచు॥ 223

సీ॥ సురసరిర్ఘ్నురచర ద్వరహరిత్కరకర
స్ఫూర్తిరాలిన సీరుబుగ్గలనఁగ
భటులగర్జ్హామహార్భటినుల్కి దివినుండి
తనరంగడుల్లిన తారలనఁగ
దధిమహోదధి పయోధరమానివెడలంగఁ
గ్రక్కిన తత్తండగణములనఁగఁ

బ్రాహ్మపుత్రమయ మహారమ్యవంశాటవి

నందుండిపడిన ముత్యంబులనంగఁ

జంభభిద్వనపుష్పపచయవిరాజ

వనిమిపానిమి పేక్షణాహస్తవారి

జాతగళదుల్లసత్పారిజాతవికచ

పుష్పములనంగఁ గరకలు భూమిబడియె॥

224

క॥ మండితవనభృన్నదవే దండలసద్గండరీణదానముక్రియ ను

ద్దండగతివృష్టిగురిసె నఖండముగాఁ బాము వ్రేలఁగట్టినలీల॥225

సీ॥ తతబహిష్ఫలకృతాంచితతపస్సామాజ్య

యతికోటి యమృతాప్తి నతిశయిలై

వర్ణనీయాఖిలవనకిదంబంబులు

ఁరిపూర్ణఘనపుష్పభరిములయ్యె

సురుచిరసారసాకరసమూహంబులు

స్థిరకమల్లోల్లసశ్రీలఁదనరె

కమనీయసానుమత్కటక భూభాగముల్

శంబరాడంబరోజ్వలములయ్యె

సాంద్రసేతున్నతతటాకసముదయంబు

భూరిజీవనజాతవిభూతిఁదనరె

ధరణి నేమనిచెప్పఁ దత్సమయమందు

సరవి శ్లేషార్ధరతులు నైజుబెకాఁగ॥

226

తే॥ కర్షకహల్కాగ్రభేదనోత్కటకరోర

రత్నగర్భాంతరోద్వాంతనూత్నగారు

డాశ్యసంతతులనంగ సన్యాంకురములు

నవ్యరేఖానుగతులఁ గానంగఁబడియె॥

227

తే॥ నారదాగమవేశ స్వాంతము లిగురై

సత్కదంబంబులకు ధరాస్థలమునందు

నారదాగమవేళ స్వాంతములిగుర్చు
టలు నిజంబెకదా సత్కదంబములకు॥

228

క॥ గురుతరఁదగమ్యములై సరవిఁ నవరసగభీరశబ్దాకర
స్ఫురణల సరస్వతులుతగె స్థిరనపుడు సరస్వతివిశేషములొదవ॥

ఉ॥ స్ఫారములయ్యెసస్యము లసారములయ్యెబకావళుల్, వ్యధా
ధారములయ్యెహంసము లుదారములయ్యెనడల్, సుగంధవి
స్తారములయ్యెగేదగులు, సారములయ్యెనుశాద్వలప్రబల్
లోరములయ్యెమాలతులతోటలు వారిక వేళ భూస్థలి॥ 230

వ॥ మతేయవరాకాలంబు మందీకృతనిఖిల ప్రకాశంబయ్యు
నమందీకృతశిఖ్రకాశంబై విద్యోతమానఖద్యోతప్రకరంబయ్యు నవి
ద్యోతమానఖద్యోతప్రకరంబై స్ఫుటనవామోదమేదుర రాజీవంబయ్యు
నస్ఫుటన వామోదమేదుర రాజీవంబై విభ్రాజమానాభసౌందర్యంబ
య్యు నవిభ్రాజమానాభసౌందర్యంబై యద్జునకదంబవర్ధనంబయ్యు
ధార్తరాష్ట్రకదంబవర్ధనంబై విజృంభితమహాశిరంబయ్యు నఖండ
హరిముఖరవముఖితనిజ్జుఖంబై మహేశ్వరలాకరసదాప్రేక్షణీయ
మహేశ్వరంబునుజీమూతన మాశ్లేష్టజీమూతంబును జీమూతవా
హనహరిస్మరుత్పరంపరావిరాజితంబునునై యొప్పారె. నప్పుడప్పు
డమితోపట్టి బహిష్కృతదేశంబుల నిశ్చించలుండై తపంబునేయుచుండె
నంత॥

231

— శ ర దృ తు వ ర్ణ న ము —

క॥ ధారాధరాగమంబు భూరిస్థితిగడచె, నిఖిలభువనశ్రేణి
స్ఫారానందకరములై శారదదినములుపొసంగె జారువిభూతి॥
సీ॥ సానుమత్తుంగ్రాసంస్థితవరసీల
కంఠవధూ కలగానముడిగె

కాండభృద్వేష్టితాఖండరుగ్గుండల

ప్రకటవిద్యుల్లతాప్రకరమణిగె

భవ్యనీలప్రభాభాసమానానూన

వితతఘనాఘనోన్నతీతోలంగె

కూలంకమాభంగఘోషణోద్యద్భంగ

నిరుపమవాహినీగరిమదూలె

తే॥ చిత్రనిస్తంద్రసాంద్రదుచిరప్రకీర్ణ

జంభభీత్కర్షకౌంచద్విజృంభణంబు

సమసే సంతతభాసునోత్సవములగుచు

లాలితములైన యాశిరి ద్వేళలందు॥

233

మ॥ అలరెన్ శారదవేళలన్ ఫలితసన్ధ్యాయాతనీహోద్యవా

వళినిశోద్యదభీక్షరమృతరశుంభత్సద్భవైకప్రదో

జ్వలవప్టాపదకంకణాకలితమంచప్రాంతరస్థాంచదా

త్పలగంధీజనశస్త్రహస్తతల విభ్రాజచ్ఛపేటార్భటుల్॥

234

సీ॥ భంజితాంతరభేదరంజితేందిందిర

శంజితాంచత్కుంజపుంజములను

లలితార్భకానిలచలితాగమాంత వి

గళితాసప్రాద్యానతలములందు

రాజితాబ్జాసన్ప్రభాజితాంసలహంస

కూజితోద్యత్సరిహ్మలములను

నిందాశ్మవైషూర్యచంద్రోపలప్రభా

సాంద్రామిశోత్తంగసౌధములను

సరసచతురవచోవిలాస రస హంస

నవ్యపరిరంభణామోదభవ్య సద్వి

హరకేదీనోదవిస్ఫారగళుల

సతులుపతులొప్పి రా శరత్సమయమందు॥

235

సీ॥ జయశబ్దపూర్వకోచ్చైస్సన్వంబున మేలు

కొలుపులు వైతాళికులువచింప

మనవులు తగఁ జెప్పకొననచ్చి మందిరాం
 గణభూమి నిర్జరుల్ కాచియుండ
 నీశాదికామినీకుదుంబములు పూర్ణ
 కనకకుంభంబులు ఘనతఁదాల్చు
 గార్యభారముపూను కట్టాయితాబుగ
 సైన్యాధినాథుఁడెచ్చరికనిల్వ

నిద్రమేల్కొంచి కలశాంబునిధికుమారి
 కలికిచూపులు తననేత్రకమలములకు
 భవ్యశక్తునై కకల్యాణభరమాలాసఁగ
 శౌరికూర్చుండె నా శరత్సమయమందు॥

236

సీ॥ ధర రత్నగర్భమా టిరువంద లోనుండి
 నెడలిన మగరాలవెలుగులనఁగ
 హరిమేలుకొనుశుభాహములని నిర్జరుల్
 గురిసెనుర శాఖవిరులనఁగ
 బహుకళాధ్యుండైనపట్టిగన్గొని వెల్లి
 విరిసినకలశాబితరంగలనఁగ
 అజుఁప మానవులకుసృజించినట్టి మేల్
 తెలిచల్వపెరిగివలువలనఁగ

గనఁ దనరై సురౌఘు కలహభు గ్గు
 వనజభు గ్వాతభుగ్వర వా గ్వళక్ష
 రు గ్విషమదృ గ్విశేదగు క్షదృ గ్విశాల
 కోమలస్ఫూర్తులను తెల్లుగుంపులపుడు॥

237

క॥ పంకంబులిగిరి కన్నులు పంకములయ్యెన్ సుగంధబంధురవికస
 త్పంకేజరజఃపాళీనంకీర్ణములగుచుఁ బిదపశారద వేళక॥

238

సీ॥ ఘనసార లామజ్జక లవంగనలమం

తస్మిన్ జల్లగాఁ ద్రావిత్రావి

బంధురసారభ్యపాటీరపంకంబు

లలిఁదాఁమణఁగంగ నలఁదియలఁది

మాలతీసుమమిశన్మహితత్వంబులఁ

బూర్ణవిభ్రాంతిచే భారలిహరిలి

మధుకరశుకపికమధురకోలాహల

స్వనములు చెవిసోక వ్రాల్చివారి

బాసురమనోజ్ఞనర్మగర్భప్రసృత

వచనరచనల జీవితేశ్వరవితతికి

బరంగ సకియలచే జెప్పిపంపిపంపి

విరహిణీలోక మొప్పు నవ్వేళయంను॥

239

వ॥ మఱియు నా శరద్వాసరంబులు సల్లలితభిల్లహల్లకపాణీసం
గతనంగీతజాతచేతోమోడవిస్ఫురద్గూఢపాన్ధిగీత లలితమలయవలయ
పటీరతరునికరసుకరబంధురసుగంధధురంధరమంధరగంధవహస్తనంధయ
పరంపరాపరికంపమానకబంధజాతసౌగంధికబృందనిష్ఠ్యందమానమధుర
మధురససారణపరాయణ రంగద్భ్రాగీసంగీతరవానుషంగ చక్రాంగ
రథాంగ విహంగకులకోలాహలవిరాజనూన నాభీకాకరతీరనితంబిసి
నితంబబింబవిడంబమాన సాంద్రచందాతపసదృశాఖండపాండుర శీతల
సికతాతలంబులవలనను, సికతాతలంబుల సున్నతులై సిద్ధాసనంబుల
నుండిమంత్రలఁగుహర రాజయోగంబు లనుష్ఠించుయోగీశ్వరులవలనను

సీశ్వరార్పణమనస్థై ర్యోర్వీగీర్వాణకృతాభిరామహేమామధూమాక్ష
తాంతరిక్షవీక్ష్యమాణాఖండపాంశురకాండభృన్మండలాద్రధశుభ్రేత
రచ్ఛాయాచ్ఛటాచ్ఛురితస్వచ్ఛతరపునరాయాతప్రావృజ్జీమూతవిభ
మతాండవకేళీవిల్లాలశిఖిండీప్రకాండంబులవలననుగాండజాతపండ
వికాసలక్ష్మీవిమోచనంబులైజీవంజీవదంపతిమఃప్రమోదకరంబులై
మందారకుందారవిందారిశేఖరశతానందసుందరీసుందరప్రభాభాస
మానంబులగుదుబ్రహ్మాండకరంబునకువెండినీటిపోతభాతిందగు
పండువెన్నెలవలననుదహిమాంశువంశసంభూతవిశ్వేంధరాకాంతా
కాంతదంతావళశ్రవణకోటరబాధిర్యవిరచనానూనప్రభుస్థానభేరిధయం
కరభాంకారరవాకలితతదీయమాతంగతురింగశతాంగవీరభటోద్వేల
కోలాహలంబులవలననుశితప్రతతులనీదళపున్నాగకరవీరమాలతీచంప
కిమాతులుంగంబులనకలంకమానసాంబుజులైసహస్రనామంబులుచ్చు
రింపుచులక్ష్మీనారాయణోమామహేశ్వరపూజలొనరించుపుణ్యా
త్కులవలననుదుష్ప్రతాంధతమఃపటలనిర్భేదనదిగ్విధూటిసిమంతి
సిందూరరజఃప్రశస్తతేజోవిరాజమానంబులగుచుఁగన్పట్టుకాతీక
దీపికాచయంబులవలననుగోభూహిరణ్యసాలగ్రామకన్యాదానాదిదా
నంబులొచరించువదాన్యులవలననుసత్యంతమనోహరంబులైయొప్పె
నాసమయంబున

241

సీ॥ కల్పకసంతానకమనీయతరుచయం

బుద్ధ్యానవనములైయుండునెచట

మందాకినీనామమహితవిఖ్యాతిచే

విష్ణుపదీనదివెలసెచట

మొససిజ్యోతిష్టోమముఖమహాయజ్ఞముల్

చేసినఘనులువసెందురెచట

గంధర్వసురసిద్ధఖచరకిన్నరయక్ష

సంతతుల్రూఢివతికంచునెచట

నట్టిస్వర్గంబు నివసితాహవపటిష్ఠ
 శూరకుంజరవర్గం బుదారసార
 ఘోరపరవీరభటరథకుంజరాశ్వ
 దుర్గమం బొప్పు భాగ్యసంసర్గమగుచు॥

241

సీ॥ జంత్రగాత్రంబుల తైలముల్ గరగించు
 నప్పరోజనముల కాలయంబు
 కలశాంబునిధిబుట్టి కప్పులేక చెలంగు
 యుచ్చైశ్రవంబున కుండు నెలవు
 కొండలతెక్కలు ఖండించుమేటికిఁ
 భ్రాభవంబానఁగూర్చు రాజధాని
 అచ్యుతాంశోదితుండైన ధన్వంతరి
 సాంపుమై తెచ్చిన సుధకురావు
 మహితనీలప్రభాభాసమానచిత్ర
 పరపరణసౌధయూధసుందరీతరాల
 యప్రశస్తము సన్నంబుప్రకాండ
 గోపురము పొల్చు నమరావతీపురంబు॥

242

ఉ॥ బాపురెయంచుఁ జూపదులు ప్రస్తుతిసేయఁగ నొప్పె లక్ష్మీకిఁ
 గాపురమై సురేంద్రమణిగారుడరత్నహిరణ్యవిస్ఫుర
 ద్గోపురమై విడూరభవకుటిమనిర్మలనర్మహర్మ్యమై
 గోపుర మెన్నఁగావళమె గోతరుణీపతికైన వేడ్కచె॥

243

ప॥ అందు,

244

సీ॥ ఒకవంక మంజుఘోషోర్వశీహేమాది
 నిఖిలాప్పరోవధూ నృత్యమెసఁగ
 ఒకచాయగంధర్వనికరకిన్నరయక్ష
 సంగీతవిద్యాప్రసంగమెసఁగ
 ఒకమూలబలజంభవికటోగ్రపలభు

గ్విజయాంకములు వందివితతి పైగడ
ఒకచక్క సకలధర్మకథావిధానంబు

లవధానమున గురుం డానతీయ

గురుతర్కభమతంగజకుంభయుగళ

జన్మనోహరవృత్తశిచీతుపార

కరముఖిస్తన లిప్తసుగంధపంక

సరసరేఖాస్రశస్త్రవక్షుబుమెఱయ॥

245

మ॥ శిఖిధర్మాసురపాశివాయుధనదశీకంఠగంధర్వయ

క్షుఖిగామర్మశిఖికిరీటఘటితాంచద్వజముక్తాఫలా

ద్యుఖిలామూల్యమణీఘృణిప్రకరనాట్యారంభపాదోజ్వల

త్సఖుఁడైయుండె నిలింపనాయకుఁడు చింతారత్నపీఠస్థలి॥ 246

వ॥ ఇట్లుకూర్చుండి యాఖండలుండు తన్నుపకుమారాత్మ్యగ్ర

తపోభంగప్రారంభమన, ఉత్సుకుండై కొంఱొకతడవువిచారించి॥ 247

అ॥ పురుషుచిత్తమనెడి భూరిచంద్రదోపల

శికలమునకు జ్యోత్స్న చాననవృ

తెలియఁ బంచజనుని ధృతియనువల్లికి

వాయునిహతిగాదె వనితపొందు॥

248

వ॥ అదియెట్లంటేని,

249

మ॥ భామారత్నము నూర్వశిగ గని తపోభంగంబులంజెందినా

రామిత్రావరుణుల్, మహామహిమ మెనాబ్జేక్షణ గూడి వి

శ్వామిత్రుండు సమాధినిష్ఠతొరఁగెం, జర్పించి వేళ్ళి రా

సోమాబ్జాననయా తిలోత్తమకునై సుందోపసుందుల్ భువి॥ 250

వ॥ కాపున,

251

కం॥ అమరీజాలములోనె॥ జమరీవాలసమవేణి సౌందర్యోద్య

ద్భిమరీలోలేక్షణ వి, భ్రమరీలింగదనరుమణి రంభయకాదే॥ 252

వ॥ అక్కాగతంబనిచినమదీయ కార్యంబవార్యచాతుర్యధుర్యయై

తత్త ఇంబున సిద్ధిపఁజేయునని వేత్రహస్తల “రంభందోడ్కొనిర”మృని
పనిచిన॥ 253

ఉ॥ వారు “నుహాపసాద” మని వందనముల్ ఘటించియేగి వి
స్ఫారమహేంద్ర నిలవరచంద్ర శిలాప్రతిభాప్రభాసమా
నారురత్న సంఘనుయహర్మ్యతలంబున యక్షనూనతో
వారకజూదమాడు శుకవాణిని రంభనుగాంచివేడుక॥ 254

ప॥ ఇట్లనిరి॥ 255

క॥ “రంభా! హారాంచితకుచ, కుంభా! లసదూరుహాసితకోమలరంభా
స్తంభా! పీక్షణజితమృగ, డింభా! మాపలుకువినము దృఢతరభక్తి

ఉ॥ దేవకులాధినాయకుడుదిక్పతి మాళిచిరత్నరత్నశో
భావృతపాదపంకమహుఁ డవ్యయలీల సుధర్మయందు సం
సేవితరీతినుండి నినుఁ జిత్తమెలర్పఁగఁ బిల్వబంచినన్
దేవరయాజ్ఞబూని యతీతీవ్రతవచ్చితి”మన్న వేడుక॥ 257

ప॥ విని వికసితవదనారవిందయై డెందంబున నమందానందంబు
సందడింప నిజమనోహరుండగు నలకూబరునితో నిట్లనియె॥ 258

క॥ “నలకూబర! నను సురపతి

కొలుపునకుంబిలువఁబంచె గురుమతిఁబోవన్

దలఁచితి, నే నటుపోయిన

బలువిడియేపనికి వేడ్కఁ బంచునో వేగన్” 259

ప॥ అనిన విని యత్యంతమోహవిభ్రాంతచేతస్కుండై నల
కూబరుండు రంభకీట్లనియె॥ 260

సీ॥ “కమలాక్షి! నీచూపుగమితోడసరిఁబోర

దర్శకు బాణముల్ తలఁకుఁగాదె

విమలాస్య! నీమోమువీక్షించిచూడంగ

సంపూర్ణచంద్రుండు జంకుఁగాదె

చిల్లకలకొలికి! నీపలుకులుతో వాదింపఁ

జిలుక లేకాలంబు నులుకుగాదె
 నీలాభ్రవేణినీనెరులతో జగడింప
 హిందోళములు భయంబందుగాదె
 యిట్టినిచుబాసి చురుధాటి కెట్టులోర్తు
 పర్వచంద్రుని కేనెట్టు భంగపడుదు
 చిలుక పలుకుల కేరీటి గలగకుందు
 అభులచే నెట్టుకాలంబు నపనయింతు”॥

261

కం॥ అని సంమోహ భ్రాంతిని

దనుబల్కెడి ప్రియుని విరహతాపంబాట
 గనుగవలనవృత్తాలఁగ
 వనజాననయిల్లనియె నాక్యప్రేక్షి॥

262

శే॥ “కాంత! నినుబాసియుండినయంత నిమిష

మబ్బ మబ్బముయుగమును నయ్యగంబు
 తనరు గల్పాంతమయి కాన తడయ నేల
 పోయివచ్చెద దయయుంచు భూరిగతిని”॥

263

వ॥ అనిననలకూబరుండిట్లనియె॥

264

సీ॥ “పండ్లుగొర్కుచునుండు బాలకీరములతో

బద్మాక్షి! యేమంచుబలికెదొక్కొక్క
 కన్ను లెట్టగఁజేయు కలకంఠములతోడ

ఘనసారగంధి! యేమనియెదొక్కొక్క
 వైషమ్యగతినున్న వనజాస్త్రశరముల
 తోడఁ జేడియ! యేమిచెప్పెదొక్కొక్క

మ టగప్పుచువచ్చు మలయానిలంబుతో

సీమంతినీ! యేమిచెప్పెదొక్కొక్క

నన్ను నేచంగవలదని నన్ను తించి
 మీనకేతనుశ్రీపాద మానవెట్టి

పోయి వేవేగరమ్ము సంపూర్ణ పూర్ణి
మానిశా కాంతవిభ్రాజమానవదన!"

265

వ॥ అనినఁ బ్రియునకుఁ బ్రియంబుదోప రంభయిట్లనియె॥ 266
క॥ "చిలుకల గూటన్ వేయుదుకలకంఠుల నడవిపాలుగాఁజేతునహూ
వలరాజుశరంబులకుఁ | వెలచేసిశమింతు, గాలివేగ మణంతు॥ 267
క॥ అటుగాననీదుమదిలోఁ

బెటిలకయుండు,, మనిచెప్పి ప్రియమలరారన్
దటుకునఁగంకణర్పుణర్పుణ

పటురావములొలయమొక్కి పాణియుగముచేన్॥

268

ఉ॥ వివిధలిర్పనిట్లులఁ బరీరసుగంధి తగంగ మ్రొక్కినన్
వావిరిగుచ్చియెత్తి కరుణన్ మనసారంగఁ గౌగలించి సం
భావనఁ జేసిపిడ్డొలుప బంధురహాసవిభాసితాస్యయై
జీ వనజాయతేకుణలు చిత్తమెలర్పంగఁ దన్నుఁగొల్వంగన్॥ 269
తే॥ మందయానంబుతోడ నామందయాన

యంతిపురమున కేగి యత్యంతహర్ష

మేర్పడంగ వేడ్కమై దాను నిగిడువదన

లలరఁ బన్నిటఁ బాలుపొంద జలకమాడి॥

270

ఉ॥ రంగుమెఱుంగుబంగరుచెఱుంగులచీనీపుణంగుగట్టి చ
క్కం గనుసోగలందు నెఱిఁగాటుక రేకలు నీన్చి క్షీణింప
జెంగలువల్ ధరించి ముఖసీమ మృగీమదరేఖదీప్తి చ
న్నంగవమధ్యభాగమున నూతనహారములన్ ఘటించి యు
ప్పొంగుచుఁ బై రిణీరవిక పొల్పుగఁదాల్చి ముదంబెలర్పంగన్॥ 271

క॥ మాణిక్యమండితోజ్జ్వల, వీణామర్దనముఖ ప్రవిమల మనోజ్ఞా
నూనసుసాధనసంచయ, పాణులగుచుఁ గొంద టోలిఁబఱతేరంగన్

వ॥ అచ్చటఁగదలి,

273

* రంభ యింద్రసభకువచ్చుట. *

సీ॥ తనయానగాంభీర్యమునుగాంచిగజములు
 వీలత్తో నిద్దుర లేకి కుండఁ
 దనయూరుయుగమునోఁ దార్కొనియరఁటులు
 పరఁగంగ నాకులపాటునొందఁ
 దనవృత్తగురుపయోధరకుంభములుగాంచి
 చక్రముతోజడవృత్తి సంభ్రమింపఁ
 దనకన్నుగవకాంచి తలఁగిసారంగముల్
 భూరిననస్థలిఁ బూరిగరవఁ
 దనదుమోహనమూర్తి సాందగుచిరేఖఁ
 గాంచికనకంబునిరుగాఁ గరఁగుచుండఁ
 దనదుముఖకాంతిఁగనుగొని తామరసము
 లులికితమ్ములనంగను గొలిచియుండ॥

274

సీ॥ కమనియతపనియకరికంకణధ్వనుల్
 ఝణఝణఝణఝణఝణఝణయనంగ
 మాణిక్యనిర్మితోద్యాణఘంటాతతి
 ఘణఘణఘణఘణఘణఘణయనంగ
 లలితతాటంక కిలాపకాంతిచ్ఛటల్
 ధగధగధగధగధగయనంగ
 గురుపయోధరకుంభవరణాంశుకక్షభల్
 కగనిగన్నిగనిగన్నియనంగ
 జనియె మరఁతియాసాననదనమునకు
 లలితమన్మథసామాజ్యలక్ష్మీయనంగ
 నెనఁగఁజరియించు శృంగారరసమనంగ
 రమ్యకుచకుంభ లాస్యసంరంభ రంభ॥

275

క॥ అనిమిషనగసమకుచయుగ
 ననిమిషలోలాయతాక్షి నాశ్చర్యమునన్

గనుగొనునురకోటులకవు

డనిమిషభావంబు సౌఖ్యమాపాదించెన్ ||

276

మ॥ చని వేవేగ జూహారుచేసి తనలాస్యప్రాధి నద్దేవనా

ధునికుం దేటపడంగఁజూపి విలసత్తోహించితన్వాంతయై

వసజాక్షీతిలకంబునిల్వఁ గని నవ్యస్మేరసంపూరితా

ననుఁడై యిట్లనె లేఖనాయకుఁ డనూనస్థైర్యవాగ్గుంభనన్ || 277

ఉ॥ “హాసముచేయు నంచగమి యానము, చిల్కలపిడు కక్షరా

భ్యాసముచేయుఁబబ్బు లల బంతుల గంతులణంచు గుబ్బులు

ల్లాసముమాన్పుఁ గెంపునకు లాలితభూరినుభాధరోష్ఠ మో

హాసరసీరుహంఘ్రియుగ! యెప్పుగ నీసరిఁబొల్పు శక్యమే || 278

క॥ అండజయానా! నీవా! లిండులుతలపోసచూడ లీలహసిం చెన్

బెండుల కడానిబంగరు! కిండల మాఁరేడు పండ్లఁ గొండల నెల్లన్ || 279

క॥ నీచతురత సీలాస్యము! నీచక్కడనంబు సౌభగు నీయకాచనమున్

జూచితిమే! కలలోను! నేచంద్రదానవలయందు నిభ రాడ్గచునా! || 280

సీ॥ అతివ! నీకొప్పుకప్పురసిభయంబంది

రహి నీలములు తృణగ్రాహులయ్యె

అంబుజాతాక్షి! నీయాగుతీరుతలంచి

భోగిగులంబెల్లఁ బుట్టకెక్కె

కోమలి! నీచూపుకో పారసితలంకి

హరిణసంచయమెల్లఁ నడవిఁ జేరె

ముదితాలలామ! నీమోముగోమీక్షించి

నీరజాతంబులునీటఁగలసె

నవలతాతన్వి! నీదుయానంబుగాంచి

మత్తగజములు నెమ్మోములెత్తమఱచె

ఏమిచ్చెందు నీసాటియిందువదన

యహహ! పదునాల్గులోకంబులందుఁగలదె ||

281

వ॥ అనిపలికిన నక్కలికిచిలుకలకొలికి కులుకుపలుకుల నమ్మ
తంబుచిలుక మొగంబున మొలకనవ్వు లొలుక సురవల్లభునితో
నిట్లనియె॥ 282

క॥ “దేవర! ననుబహురీతుల! వేవర్ణింపంగనేల వినుడి మీ సం
భావనచే సర్వగుణ! ప్రావీణ్యముఁజొదఁగంటి భద్రస్ఫూర్తి॥ 283

వ॥ నన్నుఁబిలువఁబుచ్చినకారణంబేమి” యనిన నద్దేవతాసార్వ
భౌముఁ డిట్లనియె॥ 284

సుగంధి॥ “రాజశేఖరుండనంగ రాజపొల్పు భూమి నా

రాజశేఖరాత్మజుండు రాజతప్రకాశుడై

రాజశేఖరుంగుఱించి రమ్యనిష్ఠచే నుధీ

రాజశేఖరుల్ గణింప రత్నగర్భనుండెడి॥ 285

వ॥ అటుగావునఁ దదీయకార్యనిర్వాహణావార్యచాతుర్యగాంభీ
ర్యలావణ్యతారుణ్య కళావిభ్రమ విలాసలక్షణ విచక్షణవగు నిన్నుఁ
బిలువఁబుచ్చితి, నీకుఁదక్క వేటొక్కచ క్కెరబామ్మచేఁ దప్పియో
జనం బసాధ్యంబు గావున మదీయవచనంబుఁ దప్పక తపోభంగంబు
సేయవలయు, నీనేర్పచూతముకదా? ఆగోత్రాకాంతపుత్రుండు పారి
యాత్రగోత్రపరిసర వనాంతరంబున నన్ను వాఁడని పలికి మఱియు
నిట్లనియె॥ 286

క॥ “చంచలనయనా! యిప్పుని కొంచెంబనిమదినిజూడకుమి, యెట్లనిన

చాంచల్యరహితధైర్యో! దండితహృత్సాహసుం డతండు తలంప॥

—రంభను “శతకవచునితపస్సుభంగముచేయు” నని

యింద్రుఁడుంపుట.—

వ॥ అనినవిని రంభ నూత్నరత్నకంకణఝంకణకర్ణానకస్త
వాస్తతలసంఘటితాంశుకపయోధరకుంభయై శుంభత్సంరంభంబుతో
జంభవై రికిట్లనియె॥ 288

సీ॥ “ధారుణీధరములనీరుగాఁగరఁగించు

నొకపాటచాలదే యుక్తచరిత!

మించిదారువు లంకురించునట్టులఁజేయు

నొక మాటచాలదే యురుగుణాధ్య!

వలరాజునైనను వలలఁబడంజేయు

నొక చూపుచాలదే ప్రకటధైర్య!

మునిసమూహమునెల్ల మోహింపఁగాఁజేయు

నొక నవ్వుచాలదే యుగ్రచరిత!

గీ॥ పద్మజముకుందహరులకు భ్రాంతిసేయు

నొక్కనాట్యంబుచాలదే యోగివినుత!

రాజనందనుడనెంత రంభకిట్లు

తృణము మేరువుగాఁజెప్పఁటల దేవ! ॥

289

చ॥ విరసములైనపండ్లు సువివేకముగల్గనివానియెండ్లు సం

గరమునఁగానివిండ్లు బలుకమ్మనినిద్రపుఁదావిలేసేమీ

లరవిరిచెండ్లు చక్రములనందముఁజొదనిబండ్లు పూరుషుఁ

బారివశుఁజేయలేనివిఱిబొండ్లు సురేశ్వర! యేలయెన్నఁగఁ ॥ 290

క॥ మగవాని వశునిజేయనిమగువలసొందర్యసౌకుమార్యములేలా

పొగడంగన్నులుచన్నులు మొగముందగురూపమాటబొమ్మకులేవే

వ॥ అనిన నింద్రుండిట్లనియె॥

292

సీ॥ “అలనారదస్ఫూర్తి గలఁగదేభామ! నీ

యొప్పారుకీల్జడ హూయలుచూడ

పుండరీకస్ఫూర్తి పొలియదేకొమ్మ! నీ

తెలివాలుగన్నులు తేరిచూడ

ఆత్రేయవిస్ఫూర్తి యణఁగదేచాన! నీ

సొగసైననగుముద్దు మొగముఁజూడ

పర్వతవిస్ఫూర్తి పాయదేరమణి నీ

బిగువైన వక్షోజయుగముఁజూడ

రాజనందనుడననెంత రాజమండ
లాస్య! త్రైలోక్యమోహనంబైననీదు
మూర్తిగనినంత నేవళవర్తియగుచు
దాసుడై కొల్పియుండఁజే తపముమాని

293

వ॥ అనియునుంగాక,

294

క॥ పాటలగంధీ! యమృతపుండ్రేటలనంబరంగునీదు తీయ్యనిసాలపుం
బాటలముద్దులమాటల! నాటలనాకొమరుమనముహరియింపువెనక॥

తే॥ సునత గోరంతయాలస్యమునకుఁ దలంచి

చూడఁ గొండంతపనిచెఱుసారిదివినవె

జగతి “నాలస్యమమృతంవిషం” బనంగఁ

గాన వేవేగఁ గదలుచు కమలనయన॥

296

వ॥ అనిపల్కి కల్పకల్పితా నల్పకల్పచిత్రాంబరామూల్యమా
ల్యాదులు బహుమానంబుచేసి పంచిన మించినవేడ్కనచ్చుచిత్రేక్షణక
టాక్షాంచలంబుననవృన్దివృట్టిల్లల్లక పాణులుందానునుదత్త ణంబకదలి

ఉ॥ నందనపారిజాతసుమ నవ్యసుగంధధురీణుడై జనా

నందమిళిందబంధుర నినాదలనత్సురదీర్ఘి కోర్కికా

బృందవినిర్గతామల కృషీటకణాతిశయావకీర్ణుడై

మందకురంగవాహనుడు మార్గపరిశ్రమమెల్లఁ బాపఁగఁ ॥ 298

వ॥ భూలోకంబునకేతెంచి మాల్యవ దృప్యవ ద్రుక్షవ ధిమ
వంతంబులుగడచి గంధమాదన హేమకూలమహేంద్రశుక్తిమంతంబులు
చూచుచుఁ దన్నికటప్రకటలపంగమాతులుంగలుంగతుంగనారంగనారి
కేళనాగపూగచంపకచందన మాకందమాలతీకుటజకుద్దాలతాలహిం
తాలతమాలకేతకీవనంబులవీక్షింపుచుఁ దన్మధ్య సల్లలితోత్ఫుల్లహల్లక
కుముదకువలయబిసప్రసూననివ్యందమానమకరందపానానంద భృంగీ
సంగీతవిద్యాప్రసంగరంగత్సరోవరంబులు గనుంగొనుచు నమందానం
బంబు డెందంబునం గ్రందుకొనఁ జనిచని,

299

ఉ॥ కాంచిదేవకాంతలు వికస్వరభాస్వరసీరదుద్వసీ
చంచలచంచరీకకుల ఝంకృతినాదసముల్లసర్పురీ
సంచయకూటఝూటతట సంజనితోత్కటభూజరాజశా
ఖాంచలసన్నిగూఢ లసదంబుజమిత్రము పారియాత్రము॥ 300

వ॥ కాంచితదుపకంఠసల్లలితపల్లవవిచిత్రచారుకోరకరాజమాన
ప్రనూనశలాటుఫలగుళుచ్చ లతావితానవిభ్రాజితమందారకుండచందన
సాలర సాలతమాలఖిమూర నారంగ నారికేళపున్నాగ చంపకవకుళకుద్దాల
మాలతీమధూకసల్లక్తిభల్లాతకజంబూప్రముఖ నిఖిలతరువుగజరంజితంబగు
వనంబుప్రవేశించి కలకంఠసంచమస్వనంబులు కేకుల కేకారవంబులు
కలరవకలరవంబులు హిందోళర్పుకారనినాదంబులు బకకోలాహలం
బులు శుకరుతంబులు శాఠికాకూజితంబులు మరాళమధురమణితంబులు
చెవుల పండువులు సేయఁ గొంతతడవు విశ్రమించి చిత్తంబున నిట్లని
విత్రిక్కించె.

301

క॥ సురపరివృఢసంముఖమున|బరునడిసంతంబులాడి పటతెంచితినే
నటలేక వీని విభ్రమపరవశుఁగాఁజేతుననుచు బహుభాషలచే॥
క॥ నాచన్నులగమకంబును|నాచక్కనిమొగములీల నాసుందరమున్
నాచాతుర్యము బాగును|నూచింపఁగఁదెలియునిచట సురుచిరిఫణితిన్

చ॥ “రమణులలోనఁ జక్కనిది రంభ”యటంచనిపల్కు దేవతా
రమణునికల్కిపల్కునకు రమ్యత వన్నియవెట్టివట్లుగా
రమణ మదీయవిభ్రమవిలాసకళామహిమంబుచే మహి
రమణకుమారు నాదువలలంబడఁజేయుదు నన్నిభంగులన్॥ 304

ఉ॥ రాజకుమారునెమ్మనము రాజితవజ్రగిరింద్రతుల్యమై
యోజదలిర్చు నిశ్చలతనొందిన గ్రావముచేసి యంతటన్
త్యోజముచేసి సత్ఫలముగాఁ దగఁ జేసి సలీల నూనమై
రాజిలఁ జేసి చారుమకరందముచేసి కరంతు నీరుగన్॥

305

వ॥ ఇట్లప్పుడు రాధరీతిలకం బయ్యుత్తమతపోనిధిసన్నిధికేతేంచి
మహీధరంబుచగదంబున నిశ్చంచలుండై యున్నఁ గనుంగొని కనుంగొ
నలనవ్వునివ్వటిల్ల నల్లనల్లనఁజేరంజనఁ, 306

సీ॥ గవిసెనసడలించి కమనీయవిస్ఫూర్తి
నిగనిగల్గలడాలు నెఱయఁదుడిచి
తనరుదక్షిణహస్తమున దండమొనరించి
జిగిదేరుమేలిసోయగవుఁగాయ
లపరంజికుండలనపహసిం చెడిగుబ్బ
కవదాకఁ దంత్రులుకలయదీటి
యొనరుమెట్టులుచక్కనై త్త రాగవ్యాప్తి
నొనరించి తాళలయోరుగతిని
మంద్రమధ్యమతారనిస్తంద్రరూఢి
వెలయ గీతప్రబంధముల్ చెలువుమీఱఁ
జేతనంబు లచేతనస్థితిసహింప
వీణవాయిం చె లీలాప్రవీణయగుచు॥ 307

క॥ ఆనలినాక్షీతిలకము । గానంబత్యంతసౌఖ్యకరమై ఘనమై
వీనులవిందై వెస బ్ర । హృదయందంబగుచునలరె నతులితఫణితి॥

క॥ మృగములుచొక్కు వహించెను
నగములుమిక్కిలిద్రవించె నానాగతులఁ
ఖగములువిభ్రమమొందెన్
జగములహో! భూరిచిత్రసంస్థితిఁదనరెన్॥ 309

తే॥ పొంకముగ సారదారువు లంకురించె
చిత్రవైఖరిఁ జిత్రముల్ జీవకళలు
దాల్చె నేమన వచ్చు నత్తలిరుబోణి
యతులగాంధర్వగీతవిద్యానిరూఢి ॥ 31

ప! ఇట్లైఁగున నామెఱుంగుబోని తననంగీత్రనంగంబుకొంత
 తడవునెఱపి మనంబునంగరంగక చట్టురిబోలి యెప్పటియట్టు నిట్టట్టు
 కదలకయున్న యప్పుడమితేనిపట్టి దిట్టతనంబును మనంబునంబొగడి
 మగుడి విలాసవచనరచనాచమత్కారలాస్యకేళీనైపుణ్యంబు లేర్పఱించి
 వేసరి చిత్తం బుత్తలపడ నత్తోదరి తనపొత్తు కత్తియలతో నిట్లనియె,

* రంభ శతకవచునితపస్సు భంగవటుపలేకపోవుట *

క॥ “అండజయానా! యీమునిమండను నెమ్మనములీలమది నేచంగాఁ
 జండతరస్థాణువో బలుఁ కొండయొకా కిట్టులుంట కుంభినిగలదే॥3॥2
 ఆ॥ కలికి! యడవిలోనఁగాసినవెన్నెల । పగిదియయ్యె నాదుపాటయెల్ల
 నకియ! చెవిటివద్దశంఖంబుఁబట్టిన! మాడ్కియయ్యె నాదుమాటయెల్ల॥
 సీ॥ జోరీగ మందారనుమగళన్మకరంద

మాధుర్యమెఱుంగునే మధురవాని!

పరివక్తనహకారఫలరసమాధురి

శలభ మెఱుంగునే జలదవేణి!

రమణీయసంగీతరసపరిపాకంబు

రాసభమెఱుంగునే రాజవదన!

పసిబాలుఁ డేర్పడఁ బర్వచంద్రుని కళా

సౌందర్యమెఱుంగునే కుందరదన!

యిట్టిమూర్ఖుండు నన్నెట్టులెఱుంగ నేర్పు

నన్నిపల్కినఁగానియోసన్నతాంగి!

తవునెఱుఁగువంటియెడలకుదివిజనాధుఁ

డనుప మముబోటివారల నలరుబోని!

314

• రంభ యింద్రుని దూఱుట •

సీ॥ జడదారిమవ్వంపుజవ్వనితోఁగూడి

శౌపమొందిన దురాచారిగాఁడె

ఛేతులతీటవోఁ జడిముడిపాటుతోఁ

గొండలనఱకిన కుమతిగాఁడె
 పాలనుతిండుల నెల్లఁ బోరిలోదయలేక
 బలునిద్రపుచ్చిన చిలిపిగాఁడె
 తనజముదాల్చి కై తపసికన్న యవేడి
 ఘనత్రైబాణముగొన్న కష్టిగాఁడె
 పరఁగ గాధేయు నుగ్రతపంబుచెఱుపఁ
 బంచి నను రాయఁజేసిన భ్రష్టుగాఁడె
 యిట్టిదుర్మార్గుడనుచు మున్నెఱిగి పనుప
 నేలవచ్చితి నయ్యయో లోలనయన!"

315

వ॥ అనిపలికి

316

క॥ “ఆడుటొ రాలుగరంగఁగఁ బాడుటొ చౌశీతిబంధఫణితిఁ రతులఁ
 గూడుటొ యీతనితపమును! వేడుకఁ జెఱుచుటలుమనకువింపే చెలియా!

వ॥ కావున నెప్పటి నెలపునకుంబోద”మనిపలికి యక్కలికి చెలు
 వలుగొలువ మఱ లించనియెనంత

318

—శివుఁడు శతకవచునికిఁ బ్రత్యక్షమగుట—

సీ॥ కడలిఁబండినవాఁడు, గాలితిండులతేఁడు

నమ్ముగా సొమ్ముగా నలరువాఁడు
 వేలుపువిడిమట్టు వెల్లనిబల్టు
 విల్లుగా నిల్లుగా వెలయువాఁడు
 చలిమిలదొరపట్టి నత్తిపట్టినజెట్టి
 యాలుగాఁ జూలుగా నమరువాఁడు
 జముతండ్రిజముకోడె చక్కనితెలికోడె

పూవుగా మావుగాఁ బొసఁగువాఁడు
 మేలుగలవాఁడు జేజేలనేలువాఁడు
 మించువాఁ డల్ల వీడులద్రుంచువాఁడు

మీఱువాఁ డెల్లతపసులుగోరువాఁడు

దండివాఁడు విసంపుమే ల్లిండివాఁడు॥

319

క॥ గోపతిగోపతిగోభా! మాపతిగీష్పతిమునీంద్రమానసవినుత

శ్రీపాదాంబుజయుగళుఁడు! మాపతిప్రత్యక్షమయ్యే మానికిఁబ్రీతి॥

న॥ ఇట్లు బేసికంటివేలుపు కట్టెనురంబాడకట్టిన రాచపట్టి పట్టం
జాలని తోపంబున నవ్వుపద్మజ మకరధ్వజసంహారు పాదపద్మంబు
లకు సాష్టాంగదండప్రణామంబులాచరించి లేచి ముకుళితకరకమలుండై
యిట్లని స్తుతియించె.

321

సీ॥ భూషణీకృతసర్వభూభరణభుజంగ

జంగమస్థావరాంచత్వపూర్ణ!

పూర్ణిమాచంద్రికోదీర్ఘనిర్మలకాయ!

కాయజాఖర్వ దుర్గర్వహరణ!

రణకళావిభవ నిర్దళితగజాసుర!

సురలోకవిస్తులసుభగదక్ష!

దక్షకన్యాపయోధరమనస్సంచార!

చారణకేయ భాస్వత్ప్రతాప!

భావనిశ్చయముక్త విపక్షపక్ష!

పక్షిరాడ్ధ్వజ దివ్యప్రభావబాణ!

బాణగీర్వాణరిపుముఖభక్తవరద!

వరదయాకర! శివ! శర్య! శరణశరణ॥

322

సీ॥ తీరై నకడియంబు తెల్లనిపాముగా

మీఱినసామి! జోహారునీకు

అల్లిబిల్లగురాణి తెల్లనియేఱుగా

మీఱినసామి! జోహారునీకు

మొల్లమైదనరావు తెల్లనిగట్టుగా

మీఱినసామి! జోహారునీకు

తేజనతలపువ్వు తెల్లనిగాముగా

వీటిని సామి! జోహారునీకు

తెల్ల తేజీవడి రల్ల తెల్లతపసి

తెల్లయేనుగు రాహుత్తు తెల్లదీవి

యిల్లుగల వేల్పు పొగడంగ నుల్లసిల్లి

వీటిని సామి! జోహారునీకు॥

323

క॥ నల్లనివన్ని యదుప్పటి! నల్లనిదొరివిడిదిదొనయు నల్లనియాలుక

నల్లనికుత్తుకగలిగిన! చల్లనిమాతగడ్డి! నీకుశరణుమహేశా! 324

వ॥ దేవా! నీవు జగదుద్భవస్థితిలయ కారణుడవై రాజససాత్విక
తామసగుణగుణలగుణించి తానందగోపింద్రహరపంబుల వర్తిం
తువు, సర్వభూతాంతర్యామివి, సర్వేశ్వరుడవు, పురాణపురుషుండవు,
కాలమూర్తివి, ఆదిమధ్యాంతరహితుడవు, అప్యయిడవు, అక్షరుం
డవు, అగోచరుండవు, ఇట్లునీకు నమస్కరించెద"నని శ్రీమతియు॥ 325

సీ॥ “శ్రీకరద్యోధునీన్నిగజకాంతిల్

రమణీయచిత్రప్రతిములుగాఁగ

రంగదుత్తుంగవిరాజితస్వర్పదీ

భంగిణములు పుష్పములుగాఁగ

ఘనతరామృతమయాఖి ప్రాంచదుత్పల

బాంధవఖండబుఫలముగాఁగఁ

ప్రబాలేయభూమిభృద్భవలనదేహంబు

వేలితపల్లిమతల్లిగాఁగఁ

గలిగిమదభీష్టఫలములుగలుగఁజేయు

కల్పకం బీవయగుచు సాక్షాత్స్వరూప

మునను జనుదెంచినట్టులఁ గనఁగనయ్యె

శస్త్రగోపతిగోపతి! శరధిశరధి!”

326

వ॥ అనిపలికిన నంతకాంతకు డత్యంతసంతోష స్వాంతురై తన
యమందవచోమకరంద బిందుబృందంబుల నారాజసంక్రందననందను
డెందంబునకు నత్యానందంబుఁబొందుపఱచుచు నిట్లనియె, 327

క॥ “తపమునకు మెచ్చితిం గృహ నృపనుతః! నీ కెదియైననిచ్చెదఁ గానన్
నెపమిడక నీదుకోరిక । చెపు”మననిట్లనియెఁ జంద్ర శేఖరుఁడొడన్ ।

వ॥ “దేవా! నిఖలాభియాతిదుర్లంఘ్యవిరాజ త్రేణోవి శేషంబును
నఖర్వదుర్వార శాశ్వతైశ్వర్యంబును సురాసురాభేద్యమానానూనాస్త్ర
శస్త్రవిద్యానవద్యనైపుణ్యంబును గామగమనంబుగా శతాంగంబును”
మృనిపలికి మఱియును, 329

తే॥ “సరవిమాత్రండ్రి చంద్ర శేఖరుఁడు పేరు
గలుఁగ జేసెను వెన శతకవచుడనుచు
రూఢి నయ్యర్థమున కనురూపముగను
గవచములునూఁటొనర్పు నాగాత్రమందు । 330

వ॥ అవియును విపక్షదుర్నిరీక్ష్యంబులును నత్యంతగుంభితంబు
లును బరశస్త్రాభేద్యంబులునై యుండునట్టుగాఁ గరుణసేయు”మని ప్రార్థిం
చిన నవ్వరంబిచ్చి చిచ్చరకంటిసామి తన నెలవునకుంజనియె నంత, 331

తే॥ శతకవచుడటఁ బాసి విశ్రుతసమస్త
నిస్తులైశ్వర్యయుక్తుడై నిజపురంబు
కేగి యత్యంతపిథవమహేంద్రుడగుచు
నుండి దిగ్రాజనికరంబు గండణంచె॥ 332

వ॥ ఇట్లు దిగ్విజయంబుచేసి, 333

సీ॥ మందరనుందరకందరభూములఁ

గై లాసపర్వతకటకములను

మంజులహేమాద్రిమణిశిఖరంబులఁ

బృథులనందనచైత్రరథములందు

మలయాగనిలయోరుమలయజచ్చాయల

రాజితోద్యానాంతరంబులందుఁ

కాంచనవరత్న కలితహర్షములందు

సలలితకృతకాద్రితలములందు

సారసోత్పలకల్వారపండహారి

భూరిశృంగారకాసారతీరములను

గామగమనశతాంగంబుకడఁక నెక్కి

ప్రేయసియుఁదాను విహరించుబ్రియమెలర్ప॥ 334

వ॥ ఇట్లు యథేచ్ఛావిహారంబుల దినంబులుపుచ్చుచుండెనంత.

—మణికింధరునికథ—

క॥ మణికింధరుఁడనుయత్సుఁడుఁడౌరాజ్యవేయునకునుబరమప్రియుఁడౌ

ధనదునిమిత్రుఁడువైభవపునుడై మణినగరమందుఁగాపురముండుక॥

తే॥ అతనిపుత్రిక మహితాపరావతార

మోహినిదేవి శ్రోత్రోన్మయమోహనాంగి

తతనిరీక్షణమాలికాజితకురంగి

శ్రీహరికుమారు వజ్రాంగిమోహనాంగి॥

337

ఉ॥ చక్కనిమేల్మీకుందనపసల్ సరిపాలుగఁదూచి నిద్దపుం

జక్కలతేనిచాయలొగి సొంపుగనందులమేళవించి పెం

పెక్కిడుక్రొమ్మెఱుంగులు పయిందిగఁబాటఁగఁగమ్మిచేసెఁబో

యక్కనకాంగి నబ్జభవహటకికారుఁ డపూర్వవైఖరిక॥ 338

తే॥ ఆత్మవిద్యేష విషమాంబకాఖ్యుడనరెఁ

దలఁపఁదన్నామధేయంబు తననుజెందె

ననుచు నాటవశరముగ మనసిజంఘ

చేసికొనఁబోలు నక్కన్యఁ జిత్రఫణితి॥

339

సీ॥ ఇరులతో నీలంపుసరులతోఁ దుమ్మెద

గరులతో వెనఁబోరుఁ గురులతీరు

చెండ్లతో మారేడుపండ్లతో బంగారు
 గిండ్లతోఁ దివురుఁ బాలిండ్లసారు
 చిలుకతోఁ గవురంపుఁబలుకుతో విరి తేనె
 కొలఁకుతో జగడించు బలుకుసంచు
 పూలతో నలువగుఱ్ఱాలతోఁ గళ్ళువ

జ్రాలతో నిక్కు హసంబుటెక్కు
 స్రాపు మరుతూపునకుఁ దక్కు చూపు చూపు

మీఁద జీమలబారుఁ జెన్నారు నారు
 యిమ్మతంపుబావి చెంగావి మోవి

ముదితరూపంబు త్రేలోక్యమోహనంబు॥

340

సర్వలఘుగీతము॥ అవురి! పలుకఁగనలవియె హరిణనయన
 బెడఁగునునుజిగిలిగితోడ లొడలు నడలు
 మనమునకుఁ దెలియవళ మె వనజవదన
 ఘనవదనరదనపదనఖములసొబగు”॥

341

వ॥ అనినవిని “తదనంతరకథావిధానం బెఱిగింపు”మనుటయు॥

క॥ సామిరిస్తుతీసద్గుణ భూమి! భూమిముఖపంచభూతసదాంత
 ర్యామి! చామిరిభిఁ శ్రీమహిళాకామి! శేషశిఖరస్వామి! 343
 సుగంధి॥ జారచోరపీఠవార! సారచారువర్తనో

దార! తారహార! హీరతారకోరుక్మీవి

స్తార! ఘోరభూరివైరి! వాదునాతిదారిణా!

స్ఫారశూర! శీరచిత్తసారసప్రచారణా॥

344

గద్య॥ ఇది...అన్న మరాజాన్వయపయఃసారావార సంపూర్ణ పూర్ణ మా
 సుధాకర సకలగుణరత్నాకర విద్వజ్జనవిధేయ రమణ

యనామధేయ ప్రణీతంబైన శంతనురాజ

చరిత్రంబును మహాప్రబంధంబునందు

ద్వితీయాశ్వాసము.

శం త ను రా జ చ రి త్ర .

తృతీయాశ్వాసము.

క॥ శ్రీమత్కౌస్తుభరత్నోద్దామ! ధగద్ధగితభాన్వితశ్రీవత్సాం
కామలరుచినమ్మృళిత! కోమలదరహాస! శేషకుధరనివాసా! ॥ 1

న॥ అవధరింపుము జనమేజయునకు వైశంపాయనుం డనుకం
పాన్వితచిత్తుండై యిట్లనియె. 2

ఁ మణికంధరునికొమార్త వనవిహారమువచ్చుట ఁ
ఉ॥ అచ్చసలేక్షణాతిలక మంత వసంతము వింతమీటి రా
నచ్చరతీఁగెబొండ్లఁ బరిహాస మొనర్చు విలాసిసీమణుల్
చెచ్చెర నిచ్చ ముచ్చటలు చెప్పుచుఁ దోఁజనుదేరఁ బచ్చరా
గుచ్చులహెచ్చుడాలు వగగుల్కెడి పల్లకీయెక్కి వేడ్కచే॥ 3
న॥ శృంగారోద్యాన కేళీవిహార సంరూఢభావయై చనిచని
ముందర. 4

క॥ వసజాక్షీతిలకంబటఁ
గనుగొనెమాకందకుండ ఖర్జురలన
త్పనసాశోకశమీవట
ఘనతరతరునికరచిత్రతరమగుదాని॥ 5

న॥ ఒక్క యుద్ధామాభిరామంబగు నారామంబు ప్రవేశించి
కించిన్మధ్య యచ్చట యానంబుడిగ్గి యొక్కచెలియ కైదండగొని
యచ్చటచ్చట వర్తింపుచు. 6

* వసంతఋతువర్ణన *

క॥ “శుక వాణి! చూడుమివ్వని
శుకగేయస్ఫూర్తిఁ జక్రమందరనియతిం

బ్రకటతరహంసనివహూ

త్సుకవైఖరి నీలవర్ణసాబగవత కలయెన్ ||

7

వ|| అదియునుంగాక.

8

సీ|| తావిగుప్పుచు నెప్పు మావిగుత్తులచొప్పు

వలిగబ్బిగుబ్బల చెలువుగాఁగ

గల్గిచిల్కల సారుగుల్కుపల్కులతీరు

పాలువుచూపెడి ముద్దుపలుకుగాఁగ

మడికినింపులునింపు కొదమయంచలగుంపు

డంబైన మందయానంబుగాఁగ

నెలమిసీలవుడాలుగలుగు తుమ్మెదజాలు

కప్పుగుప్పెడు గొప్ప కొప్పుగాఁగ

సాగసునులిపచ్చిపగడంపుఁ మోగురుచిగురు

రివివిలసిల్లు చెంగావిమోవిగాఁగ

గలిగియివ్వని యవ్వనకన్యవోలె

గాననయ్యెను గనుగొంటె కమలవదన||

9

క|| సురసాలముగాంచి తెచ్చెలి!

సురసాలముగతి నభీష్టశుభఫలదము భా

సురసాలము గనుగొంటివె

సురసాలముకొమ్మలంటి శోభిలెఁగొమ్మల్ ||

10

సీ|| మన్మథనామసమారూఢినో సుమ

నోబాణసంభృతి నుతులుగాంచె

బురుషాభిధానతః బాలువుమీఱుటనేమొ

శ్యామానుగతమున సంచరించె

నర్జననామధేయప్రశస్తి నొకొక

కగురువిస్ఫూర్తిచే ఘనతగాంచె

గాంచననగనమాఖ్యనుమీటుటను బహు

పాదసంగతిగల్గి పరిధర్మితై

నురుతరోద్యచ్ఛివాహ్వయాభ్యుదయమునను

నాగధరభూరివైభవైన్నతులుగాంచె

ననుచు గరమున గరము గీల్కొనగఁజేసె

చెలియకెఱిగించె జిలుకలకొలికియపుడు

11

ప॥ ఇత్రైత్రంగున నమ్మోహనాంగి కురంగమదగంధబంధురప్ర
హరార్థ వంబు వెల్లిగొన నయ్యారామాభిరామమహీరుహవిశేషంబులు
ముద్దుచెలియ కెఱిగింపుచు బంకజాక్షు లిరువంకలఁ గొంకులేక
సేవింప నచ్చటచ్చటవర్తింపుచు వనలక్ష్మి తమరాకల కలరి యడుగు
లకు మడుగులుపఱచినకై వడిఁ బుడమి నెడలేక నిండిన గొప్ప కప్పురం
పుఁదిప్పలపై నుప్పురపిఠిగప్పుకొని యొప్పులుగఱతావులు గుప్పుచు విప్పు
గల పూవుచప్పురంబుల యిమ్ములఁ గొమ్ముల తోరమ్ములగుకుచమ్ములఁ
బొందుపఱచుచు దఱచు ఫలమ్ముల విఱ్ఱిగొని కొమ్ములగల నిమ్ములు
గనుంగొని నంతసిల్లుచు గొదమతుమ్మెదకదుపులరొదలఁ బొదలు
పొదలమొదల వదలక యల్లిబిల్లిగ నల్లికొన్న మొల్లంపు టల్లికల కుల్ల
సిల్లుచు బాలకడలిపట్టి తోఁబుట్టుచట్టల గట్టిగఁగట్టిన మెట్టుల నిట్టట్టు
గొట్టుపడక నెట్టన గట్టననుండి బోరునం బాటు పూవుఁదేనియవాకలు
చొచ్చి విచ్చలవిడి విడివడిన పచ్చవిల్తుని మదపుటేనుంగుగుంపులపెం
పున నీదులాడు బోదరాయంచలంగాంచి వంచితి పట్టందలంచుచు
విహరించుచున్న సమయంబున,

12

శతకవచుడు వనమునకువచ్చుట.

క॥ రతిపతిసంహరదన్తో, న్నతచారుశతాంగమెక్కి నానావికలక

జతురతతోవతికంపుచు, శతకవచుండగుదెంచె జయ్యననటకు

తే॥ ఏగుడెంచితదారాసు మెల్లచోట్లు
గాంచి ఘనరోహిణీకాంతకాంతరత్న
సంకలితభూరివేది విటంకములను
నిలిచినిలిచివిహారంబు సలిపినలిపి॥

14

వ॥ అంత నెక్కయెడఁ దారకామధ్యగతయైన చంద్రరేకవిధం
బున సఖినిక రాంతస్థితయైన యమ్మోహనాంగి మనోహరాంగినిం గనుం
గొని వినిశితశంఖరాంతకనిర్భాతసంఘాతోపమానవిభ్రాజమానప్రసూన
శిలీముఖశాధ్యమానమానమండై నితాంతచింతాకూపారాంతర్నిమ
గ్నాంతరంగుండగుచుఁ దనలోనిట్లనియె॥

15

క॥ “ఈలోలేక్షణ మరునిల్లాలో లేకెన్నిచూడ నచ్చరలేప్రో
యాలోకా దీనికిపరి భూలోకమునందుఁబోల్పఁ బాలఁతులుగలరే॥

సీ॥ చక్రపరీహాససౌందర్యమునమీఱెఁ

గలికికుచంబులు కటితటంబు

కమలవిదూషణైకమముననొప్పారెఁ

గనకాంగి నెమ్మొము కన్నుగవయు

కాంచనవ్రీడాకృతచిత్రస్థితిమీఱె

సలినాస్యమైజిగి నాశికంబు

పున్నాగసాధ్యసన్ఫూర్తితోఁగనుపట్టె

సంగనయానంబు నారుతీరు

భాసురతరప్రవాళవిభ్రాజమాన

గతినలరెఁ గొమ్మకరములు కావిమోవి

యార! యీతన్వేగనుగొన్న సతనుఁడైన

మోహవా రాశిలోపల మునుఁగకున్నె॥

17

సీ॥ తమ్ములమీఁదటఁదనరారుచున్నట్టి

కమలగర్భంబులఁ గమలగర్భ

ములమీద ననంటుల లలి ననంటులమీద

మేదిని మేదినిమీదఁ బొన్న

విరి పొన్నవిరిమీదఁ దరఁగులుతరఁగుల

మీదను జాళువామేనిగిండ్లు

వానిపై వలమురి వలమురిమీదను

విండ్లు నావిండ్లపై విధుని విధుని

పై మొగులు తగుల్కొనఁజేసి పద్మభవుఁడు

పొసఁగఁ గ్రొమ్మించుమించుగఁబొదలి తనదు

శిల్పవైఖరి దెలియంగఁజేసినట్టి

ప్రతిమగాఁబోలు సిద్ధమీ పద్మనయన॥

18

సీ॥ అబ్జాక్షికటిచక్ర మాక్రమింపఁగల

నవనిమండల మేలినట్లుగాదె

కుసుమకోమలి కుల్కుగుబ్బలు చేసోక

నల్ల మేరువునందినట్లుకాదె

అంగనమోవి నొక్కంగఁగల్గినను ది

వ్యాహరమబ్జినయట్లుగాదె

పూటోణినెమ్మేను పొదలిపట్టగఁగల్గ

నమితకాంచన మబ్జినట్లుగాదె

కాన యీముద్దుగుమ్మ యీకలికిచిలుక

యీజగన్మోహనాకార యీకుమారి

యీమనోహరసౌందర్య యీలతాంగి

నన్నుఁగృహజూడ భాగ్యంబునాదికాదె॥

19

ప॥ అని యక్కుసుమకోమలి సౌందర్య సౌకుమార్య చాతు
ర్య విశేషంబు లశేషంబుగా వేటువేటవర్ణింపుచుఁ దత్సమీపమ్మున
కేతెంచునవపరంబున॥

20

కం॥ కనుగొనియె మోహనాంగుని

వనజేక్షణభూరిరూప వైభవజతత

ద్వనజాంబకు వనజాంబక

హననకృపాలబ్ధతేజు సల శతకవచుఁ ॥

21

ప॥ అయ్యెడ

22

క॥ అయ్యారె! చెలువన త్తటిదియ్యనివిలుబూని విరులతెగలశరాళి
గయ్యాలివచ్చుతేజీయొయ్యరివజేడు తగ మహోద్ధతి నేనె ॥ 23

తే॥ కంటికిదిసింపనట్టివాడంట కందుఁ

డమ్ములనె కొమ్మనెమ్మది హళి జూచి

యమరఁజెందించె,ధర మెత్తనెనచోట

వరునఁగలపోయ గుద్దలివాడిగాదె॥

24

ప॥ అంతనచ్చోటఁ దనఱోటి మేటిబోటికి వసుధరాభృచ్చుత
కోటిధరుంజూపి యిట్లనియె. 25

ఉ॥ “గెంటనిచాయకుండనము గేలియొనరైడిమేను నోటలే

యింటిలో మొక్కటీడుగలదేయని తమ్ములనవ్వునెమ్మొగం

బంటినకందుహస్తములు నమ్మకచెల్ల! మఱెన్నియైన వా

ల్గంటులు వీనిజూచినను గంటికి నిద్దరవచ్చునే చెలీ! ॥

26

క॥ కాంతా!యలవియె యీభూ,కాతునితోనిష్ఠగోష్ఠి గడపుచుఁదా నే
కాంతమున నుండఁగలిగిన! కాంతామణిజన్మఫలము గణుతింపంగఁ ॥

తే॥ కండచక్కెర పూఁదేనె కలయఁగలపి

యజుఁడుచేసిన పీనధారామృతంబు

గుటుకుగుటుకుగుట, క్కునఁ గ్రోలఁగలుగు

జూపదేచుమి భాగ్యంబు తరళనయన! ॥

28

శోటకము॥ కంతుజయకతులఁ గాంతుము,తారా

కాంతు వసంతుని గందుము ని భూ

కాంతునితో సరిగానము పోల్చు

వింతగు నెంతయు నీరదవేణి!

29

క॥ తొలిజన్మంబుల నేతపములుచేసెనొనిష్ఠ మణులు ముఖ్యాకల్ప
స్థలసంఘటితములగుచున్ జెలియా! యీన్యపునిదేహసీమన్ నిలువన్ ॥

క॥ కొమ్మా! యీకన్నుల యీసమ్మా యీన్యపునిజూచినదియాదిగ నా
నెమ్మనమునఁ బరితాపము! నిమ్మకెరువు వేసినటుల నెఱసెంగదమ్మా!

క॥ మకరాంకుభాణపంచక! మకటా! నిర్భాతజాత మటుగాకున్నన్
సకచల్లుచు మద్దెర్పమునకియ! వకావకలుచేయఁజాలు నితలఁపన్ ॥

ఆ॥ మోహనాంగి! పాసఁగ ముల్లునాటినచోట

గొఱుగొట్టినట్లు కుమతయగుచు

నన్ను నేఁచఁజొచ్చెఁ బన్నుగావలిగాలి

తొలుత వీనిచర్య ధూళిగాను॥

33

క॥ జాలింబెట్టఁగఁజొచ్చెనుజాలగనీశుకపికాళిజలజాస్త్రబలో

ద్వేలాట్టహాససన్నిభ! కోలాహలనాదమిపుడుకోకిలవాణి॥

34

క॥ అరియరియై శిఖిశిఖయై! హరిహరియై యాశుగము మహాశుగమై శం
బరభంజనండు తగ శంబరభంజనుడై యొసంగె బరిభవముచెలీ!॥

వ॥ అనిపలికి మఱియునిట్లనియె.

36

తే॥ “అమ్మనేచెల్ల! భూరిమోహప్రతాప

మంతకంతకు నగ్గలంబై చెలంగె

వీమిచేయుదునింకనో యిగురుబోణి!

ఎట్లుగానున్నదోకదా యీశ్వరాజ్ఞ॥

37

వ॥ ఇందిందీరబృందనుందరాలకా! యీసుందరీకందర్పపూర్ణి
మానుధాధామబింబంబునకు క్షీరచారావారంబునుంబోలిన యన్వవా
యంబును, జందనగంధీ! హరిచందనంబునకుసంక్రందనుందనంబునుంబో

లిన యీతనిజనకునామంబును, గుండరదనా! కుండంబునకు సౌరభంబు
 నుంబోలిన వీని విమలాభిధానంబును, వేటువేటు నెటుంగవలయు"ననిప
 లుకుచున్న సమయంబున నన్నరవరకుమారమాకుమారుం డక్కుమారి
 సమీపంబునకే తెంచి మృదుమధురవచనరచనాచాతుర్యధుర్యుండగు
 చుఁ గంతుని మదదంతివితందనరు నయ్యింతికిట్లనియె, 38

సుగంధి || చంద్రసన్ని భాస్య! యేను జంద్రవంశజాతుఁడన్
 జంద్రశేఖరావసీశచంద్రు కూర్మినూనుఁడన్
 జంద్రశేఖరోల్లసత్ప్రసాదలబ్ధతేజఁడన్
 జంద్రికాబహురహీరచారు కీతి- గుంతుఁడన్ || 39

తే|| శతకవచుడంద్రునాపేరు జగతియందు
 చల్లకనివచ్చి ముంత దాచంగనేల
 యేనువచ్చినకార్యంబు నెఱిగికొనుము
 నిజముచెప్పెద నుత్ఫుల్లనీరజాక్షి || 40

శా|| నీలావణ్యము నీకళావిభవమున్ నీవిభ్రమాకారమున్
 నీలాలిత్యమనోజ్ఞయశావనము హా! నేగన్నమాత్రాననే
 బాలా! పుష్పధనుర్విముక్తవిలసద్బాణావళిన్ మద్భ్రదు
 ద్వేలాప్రాధవమెల్లమాఁ డైమరుఁ డుదేకప్రతాపాగ్రుండై || 41

కం|| వనజానన! నీచూఢ్కులు సనుసోకినయంత మదనునారాచంబుల్
 తనువుననంఁతునుగొమ్మలకనుసన్నలమెలఁగుఁగాదెకామునిశరముల్ |

తే|| ఎంతఘాతకుండకట! లతాంతకుంతుఁ
 డతనిశరములు నూనంబులనుట దగదు
 కనుగొనఁగ భాతచేసిన కమృవూల
 పేరిటనెసంగు బలువైన పిడుగులగును || 42

మన్మథమామణ

సే॥ మామగారిని గురుకాంతమరణజేసి

యగ్రజుని గూతునంటెడునట్టుచేసి

కోర్కె బెదలండి మునిపత్నిగూడజేసి

నిట్టికంతుడు నన్నేల యేచకుండు॥

44

న॥ అని పలికి॥

45

ఉ॥ “కన్నీయ! నిన్నుఁజూడ నరకాంతవిధాబుకనంగరాడ హేమా

కిన్నరకంబుకంధరవై, కింపురుషాబుజపత్రనేత్రవా

పన్నగభామవ్రా, దివిజపల్లవపాశివా, యక్షకన్యవా

యున్నదియున్నయట్టుతగ నొప్పుగ నాకెఱుంగఁజెప్పుమా॥

46

క॥ తలిదండ్రులెవ్వ రెచ్చటా నెల విచటికి నేలరాక నీవిధమెల్ల

బాలుపుఁడెఱుపుము మధుకరికులమేచకవేశిపూసగూర్చినగీతి॥

• శతకంచుడు మణికంధరుకొమార్తెను నర్జించుట •

సీ॥ తరలాక్షీ! నీమోము తామరసాబని

గెటక ద్విజరాజు నంటరాదె

కనకాంగి! నీయారు కస్తూరిచాలని

పన్నుగాఁ బెనుపాముఁ బట్టరాదె

బాల! నీహస్తమూల్ పల్లవంబులటంచుఁ

దమ్ములమీఁదుగా దాటరాదె

తరుణిగో! నీశాను తారాపథమటంచుఁ

బరఁగహరినిజూచి పల్కరాదె

సరసిజానని! నీకటిచక్రమనుచుఁ

గోర్కెభూదేవి నరిచేతఁగొట్టరాదె

సిద్ధముగ నెన్ని బాసలుచేయవచ్చు

నమదగజయాన! రతిరాజుచరణమాన॥

47

సీ॥ నీడలుచూడనా నిజముగాఁ జెక్కిఁను

లద్దంబులొగదా ముద్దుగుమ్మ!

మీటఁ గంగునమ్రమోయు మేలిమిగుబ్బలు

తాళంబులొగదా తలెరుబోసి!

కళలు తేరుచునుండు కలికిముద్దు మొగంబు

చందమామాగదా కుండరదన!

తీయనై యొప్పురు తేటైనకెమ్మోవి

పులఖండమాఁగదా పువ్వబోసి!

యిచ్చకముఱోడ నంతయుమెచ్చులొలుకఁ

బలుకుటలుగాదునిజమహూభాసురాంగి!

యిట్టినినుగన్న మరుధాటి కెట్టుతాళ

వచ్చుఁ బురుషుల కియ్యయో వనజగంధి॥

49

ఉ॥ భామిని! నీదుకన్బేమలు భావజుసింగిఁగిమిండ్లు నేత్రమల్

కామునిచిల్కుముల్కులు మొగంబు రతీశ్వరుమామ పల్కులా

హా మకరాంకుఁ ఘోటకముల ట్లగుటం బురుషుల్ నిజంబుగా

వేమఱునిన్నుఁజూచి మరువేదనజొక్కరె నీకుదక్కరే॥

50

ప॥ అనిపలికిన విని యాన్ముగమదామోఁగప్రమోదమోహాతిశ
యంబులుగనఁబడ శరద్రదాకానిశాకరబింబప్రతిబింబనై సర్గిక శోభావి
భాసమానంబగు ముఖంబువంచి మఱుమాటపలుకక యూరకున్నఁ
గ్రమ్మఱనమృహిపతి యిట్లనియె॥

51

చ॥ చిలుకలనేతి తేనియలు చిల్కెడిపల్కులుపల్కు వేల వె

న్నలదొలకించులేనగవు నీకగునే మరుపొందఁజేయఁ ది

మ్ములసిరిబాపువాని నగుమోమటువంచఁగ నేల యయ్యయో!

చిలుకలకొల్కినన్ను నిటు సేనకు వేఱుగఁజేయఁ బాడియే॥

52

తే॥ మాఱుమాటఁడ కటువేయు మారుపువ్వు

టమ్ములటఁదూరిచనియె వాయమ్ములెల్ల

నీయోయారంబుగన్నంత నోయోయారి!

యీవయోనాకుఁగొలిగిలి యీవదేల॥

53

తే॥ తియ్యపూదేనియలనిగ్గు తీయఁజాలి

కండచక్కెరలప్పలఁగాసిచేసి

యలరునీపల్కునాఁగోడఁ బలుకఁదగదె

చెలువ!నీనోటిముత్తైముల్ చిందిపోనె॥

54

క॥ చిలుకలకులుకము పలుకులకలవలనగుముద్దుపలుకు కరుణంజెవులఁ

జిలుకంగఁజేయరాదేపలుకో కుందనపుబామ్మ!బంగారమటే॥

55

సీ॥ ముద్దుగట్టగవచ్చుముద్దుచిల్కలకెల్ల

నేర్పుగాఁబల్కులు నేర్పరాదె

పాదపద్మంబులఁబడు నంచబోదుల

కేర్పడ నడలొగిఁ దీర్పరాదె

వెనువెంటఁబాయని వింతనెమిళ్ళకు

నొప్పుగా నాటలు చెప్పరాదె

ప్రియములుపల్కెడి పెంపుకోరిలగమి

కరుదుగాఁ బాటలుగఱపరాదె

యెద్ది ననుగన్నయంతనే యిన్నివదలి

ముదముదిగనాడి లేనవ్వుమొగమువాంచి

యూరికుండుట కయ్యయో కారణంబు

కొమ్మ! యేమందు నా యభాగ్యంబునకును॥

56

క॥ నగుమొగము మొగమునందిడి

బిగికొఁగిటఁబట్టి ఆవికవికటములునై

జిగికుల్కు నీదుగుబ్బలు

తగనాయెదనొత్తరాదె తాపముదీఱఁ

57

క॥ అంగజుఁడు రతియు నాడెడు

బంగరుబొంగరములేము బట్టువై కుల్కుకై

- శృంగారసముక్తులైడి
నంగన! నీగబ్బిగుబ్బలాటుదునటవే॥ 58
- క॥ ఇంకో! రతియాడెను మేల్బొంతి! నీబొంపుగుబ్బపాలిండ్లహాహ
బంతులుంపొచ్చేతులఁజరిపింపకపట్టియాడ సెలవీయఁగదే॥ 59
- తే॥ పసులపాతరయై నోచు కుసుమధన్వ
పైన్యకలకలమున కేను జుకి నీదు
శరణుజొచ్చితి ననుగావఁజనుననీకు
ప్రాణదాసులు పరమధర్మియుగాదే॥ 60
- వ॥ అనిపలికి॥ 61
- ఉ॥ “లేమ! భవత్సమాగమమాలేకి యిక్కెట్లుచనంగనేర్తు నా
హైరువతీమనోహరిజటాగ్రతలస్థితబాలచంద్ర శే
ఖామహితాతపాక్రమితకందర రాజితరాజికోరుభృ
త్సమసు మన్మనోరథముదీరవిహారమాభిలాషి నై ॥ 62
- తే॥ తరుఁ! నీకుచదుర్గముల్ దాపులేక
చందనాచలములకేను జనినయపుడ
తలఁపఁదత్పర్వతోపరిస్థలనిశాంత
గంధవహకందశములునగలపఁకున్నె॥ 63
- ఉ॥ మాటలు వేయవేటికిఁక మత్పుటభేదన మేనుజొచ్చి యీ
హాటకరత్న సంఘటితహర్మ్యతలంబులరాత్రియామముల్
బోటులుగొల్పి సంతసముఁబొందుచునుండఁగ నెట్లుగల్గునో
పాటలగంధి! చుదురుఁడుపాల్పడనాకయి కాచియేచెడి॥ 64
- తే॥ వెలది! మల్కేళికోద్యానవీధులందుఁ
బోరినై సర్గికోద్యద్విహారతిని

జనినయంతఃదదంతరస్థలమయాం

శుకపి కానీకి ములునన్ను జుట్టుకొనవె॥

65

వ॥ కావున భవదీయకరుణాకటాక్షవీక్షణామృతలహరీపూజా
బులవలన మదీయతాపజ్వరనివారణాబుచేసి మన్మనోరథంబుసిద్ధిపంజే
యందగుననిన॥

66

క॥ 'లకరకింతిమోమునజలుగు వెలతీగెంగపుచే వముగులుక
కులుకుబలుకులనమృతిము విలుక రాసుతునకియెసిగ్గు కొలంక॥

క॥ 'రాజకుమారి! దివి! ద్రాజకుమారిరితిరాజగాజద్రజని
రాజకుమారికుమారి! శ్రీజయసాందర్భ! మచ్చితమొగివినమా॥

క॥ మశిపురమచుపురిభూపతి! మణికిటకలాలిలమానతయగునా
మశిసగరమేలు మత్సుర! మణికంఠుండ నడివాడ మహితప్రీతి॥

క॥ ఆ మణికంఠరునకుదాద్యామామణియై కమలనాణికి సుతనై
ప్రేమబుట్టితి నన్న న్నామమువిను మోహనాంగినరిపతితిలకా॥ 70

వ॥ వనవిహారాభిలాషిణి నై చనుదెంచితి, వీరలు మదీయసఖ
జనంబులనిపలికి యక్కలికి తనవలపుతెలుపక మటుగువెట్టి చిలుక
రాతువిరి చిలుకుములుకులక శుకు రాట్టిలకున కిట్లనియె॥

71

క॥ తలిదండ్రులయాజ్ఞనునే మెలగుట మదితలఁకింప మీనాంకశరో
జ్వలతాపయుక్తి నన్నిటుపలుకగధర్మంబెనికు నాధివతిలకా!॥

72

వ॥ అదియునుంగాక॥

73

క॥ బ్రబలుభరణీనాయకులబలమేమెన్నిచూడ నట్లగుటనిలక
బ్రబలులతోనాంగత్యంబబలకు దగునెచేయ నవనీపాలా!॥

74

క॥ పురుషులు మాయాశీలురు

పురుషులుచాంచల్యగుణులు పురుషులుకుటిలుల్

పురుషులు సత్యవిహీనులు

పురుషులనమ్మంగరాదు పొలఁతులకెందుకొ

75

వ॥ అది యెట్లంటే॥

76

సీ॥ అడవిడింపఁడెరాముఁ డతిగర్భదర్శరా

విర్భావవై భవాన్విత సీత

చంపబూనఁడె హరిశ్చంద్రభూమిండుండు

సాంద్రనద్గణవతిఁ జంద్రమతిని

చీరెచించుక నిద్రజెంద నలుండుపాసి

పోవఁడా నద్గణ భూమిపైని

కారిన్యచిత్తుఁడై ఖండింపఁ జేయఁడే

రేణుక జమదగ్నిమాని పూని

అగ్ని దేవునినాక్షిగానటువరించి

ముగ్ధులౌ కామినుల యిట్లుమోసగించి

దుర్దశలమొందఁజేసిరి నిర్దయతను

పురుషులకు సత్యమెచ్చటఁ బోల్పఁగలదే॥

77

క॥ మనమునఁ దావలచినచోఁ

జనువిచ్చుంజెనటియగుచు సరసతనాత్మక

తనువలచిన నిస్సారం

బునఁజూచును రంభనైనఁ బురుషుండవాహఁ॥

78

వ॥ అని యిట్లుపలికినవిని సౌందర్య శౌర్యతిరస్కృతరమాకు
మారోమాకుమారుండగు రాకుమారుం డక్కుమారికిట్లనియె॥

79

క॥ కొమ్మా! నామనవినికైకొమ్మా నిక్కముగ నీదుకోమలచరణా

బ్రమ్ములుపాయకనీచి త్రమ్ముకువచ్చునటులేను దగఁజరియింతుకొ॥

తే॥ నాదుసంపూజ్యరాజ్యంబు నావిభూతి

నిజమ యీశ్వరుసాక్షిగా నీదిసుమ్మి

నీవుపనిగొన్న జేయుదు నేటనుండి

కొంగిటనుబట్టినన్నేలు కమలనేత్రీ! "

81

క॥ ఓచంద్రబింబవదనా! యోచందనచారుగంధి! యోతరలాక్షీ!

నీచిత్తము నాభాగ్యము, నేజిక్కిలి బువ్వచావునిశితాస్త్రములన్

ఉ॥ ఏగతిగాచెనో సరసిజేక్షణ! మన్నన నన్ను నీ"వనన్

దీగెమెటుగులేనగవ్రతీయనిచక్కెరమోవిగమ్యుగా

సోగమిటారికన్నులను జల్క గండేలగజూచి యిట్లనెన్

నాగనమానయాన తననవ్యవచోవిభవంబు దెల్పుచున్॥ 83

వ॥ "సరనాయకా! యట్లయిన నస్మద్వచనక్రమంబున నెన్ని దిసంబులుమెలంగుదు నన్ని వాసరంబులు భవదధిననై యుండుదు, మదీయవాక్యోల్లంఘనంబుఁజేసిన ఊణంబున నెడఁబాయుదు, ఏతత్కృత్యంబున కొడంబడుము" అనిన రాజనందనుండు సమ్మతించి॥ 84

క॥ మనమాన మన్నగు డోహణ

యనియార్యగఁ బట్టె మృదులహస్తము వీకన్

మణిఘృణిభాస్వత్కంకణ

ఝుణఝుణితాగణితరణితసంపదనిగుడన్॥

85

వ॥ ఇట్లుకర్తృహాణంబుఁజేసి యమగదసుమనిష్యందమరందపానానందితమిళిందసుందర ఝుంకారరవపరిపూరితంబును గోహిణీకాంతాకాంతకాంతమణి కాంతఘృణి నిశాంతచితాంతసంజాంతశీతలోపేతశాతకుంభశుంభ ద్విత్వికావిరాజమానంబును నత్యంతరమ్యంబును నై యొప్పు ప్రాంతమంజులనికుంజాభ్యంతరస్థలంబునఁ బూపాన్ముజేర్చి॥ 86

క॥ చెక్కిలిముద్దిడి నిద్దపుఁ జక్కెర కెమ్మోవిసొక్కి సారస్యమునన్

జక్కనివలపుచెలంగఁగఁ దక్క-కమరుకేళిదేలె ధాత్రీశుఁపొగిన్॥87

క॥ మనుకేళీవైభవమపు

డిరపుగ సతిపతులకహహ యిగుప్తుఘటింపన్

సరివలపులై నకూటమి

కరయఁగ నెనయైన సౌఖ్య మవనింగలదే॥

88

వ॥ ఇట్లమ్మహీనాయకుం డసమసాయక కేళీలోలాత్కుండై
జవ్వనింగూడి యవ్వని గొన్ని దినబులుండి యంత నక్కన్నియందో
హ్ని తనపురంబున కేతెంచె సంతటదదవృత్తాంతంబంతయు నెఱింగి
మణికంధరకమలపాణులు బహువిధంబులదాఁఖించి రంగఁ దల్లియగు
కమలపాణి యిట్లనెయి॥

89

* మణికంధరకమలపాణులు కొమ్మారైనుగుఱించి దాఁఖించుట *

క॥ హాకూతురనిచఁజూడక, యేకరణినిలుచుదాన నెట్లొమిఁదన్

నీకొఱకునోములెన్ని మొ నేఁగోరికి నోచిక టి నిన్నుఁగుమారీ॥ 90

నీ॥ ఆహారమింపుగా దయ్యయో నాముద్దు

కూతురుపొత్తునఁ గుఱవకున్న

నడవఁగాల్గొనునే తడబడకనుచాల

ప్రమదంబుతో వెంటరాకయున్న

నిద్దురంబున నెజుమఁగఁ గూరిమి

ఎట్టి నానక్క-లోఁ బాడకున్న

నిలువగానునసొప్పు నే తుణ మొక్క చోఁ

గలికికన్నియదండ నిలువకున్న

ఏమిచేయుదు నిక నేఁగుబోఁదు

నక్క-లో మేర లేక శోకంబురాశి

నెల్లుతెరియింతు నాకుని కేదిదిక్కు

బాపునేదై వమా"యచి పలువరించి॥

91

వ॥ మఱియుఁటిల్ల'యె॥

92

తే॥ “సికొఱకు సిదుతగ్రిడి “యయ్యోకుమారి!

రావదే”మనిశోకింప రావదేమి?

తల్లిదండ్రులపై నల్క తగునటమ్మ?

వద్దురావమ్మ తగసిటు గద్దటమ్మ॥

93

సీ॥ ప్రాద్దుప్రాద్దునలేచి ముద్దుటంచల కాట

లేర్పడనేర్పువా రెవ్వరింక

చెక్కిలిగొట్టి రాచిలుకపిండుకుం బల్కు

లింపుగాఁజెప్పువా రెవ్వరింక

ఉపవనాంతరములనుండు పూచీవెల

హెచ్చుగాఁబెంపువా రెవ్వరింక

సరసత సగీతచాతుర్యమున వీణ

యెసఁగ వాయించువా రెవ్వరింక

ఇంక నెవ్వరు నాతోడఁ గొంకిగొంకి

కలికిపలుకులుతిన్న గాఁ బలుకువారు

నిగనిగని రత్న కాతులునిగుడుచున్న

తూగుటుయ్యాల లింకెవ్వ రూగువారు॥”

94

న॥ అని బహుప్రకారంబుల విలపించె, అంత మణికంధరుండు బంధురరోషాక్రాంతచిత్తుండై యిట్లనియె.

95

క॥ “గురుతరగతి మత్పుత్రినిబరువడిఁగొనిచనినయట్టిపాపాత్ముండు వి

స్ఫురదుగ్రాహవమండలిహరిహరఃమలాసనాదు లడ్డంబైనన్॥

96

క॥ భూమిన్ శశికులజనిధి! సోముండగుశంతనూగ్ర మనిశితభాస్వ

ద్భీమామోఘశరంబుల! చేమరణముజెందు”ననుచుఁజెలఁగిశపించెన్॥

వ॥ తదీయశాపాగమనంబెఱుంగక యీశతకవచుండు బహు వాసరంబు లమ్మోహనాంగి మనోహరాంగిం గూడి యనంగకేళీపరాయత్తచిత్తుండై నానావిధసుఖంబులనుభవించి కాలవశంబున నేడు రణంబునకేతెంచి భవదీయనిశితవిశిఖిశిఖిఖాకలాపంబులఁ బతంగంబులెఱుంగున ద్రుంగ”ననిచెప్పి నారదుండు శంతనుతో వెండియు

* నారదుండు శంతనునకుఁ దత్త్వోపదేశము నేయుట *

నిట్లనియెనరేంద్రదా! పృథివ్యస్తేజోవాయ్వాకాశమయంబులై కామక్రోధ
లోభమదమాత్సర్యాలయంబులై క్రిమికీటకమలమూత్రరక్తశ్లేష్మనాత
పిత్తసంగతంబులై క్షణభంగురంబులగు దేహంబుల నమ్మి హింసారిరంసా
వరాయణుండవై యుండంతాడియే? ఇదియును గాక మహాభంగభంగ
సంగతంబులగు తరంగిణులఁ బెక్కులగు కాష్ఠంబులు నొక్కదిక్కు ప్రావ
గుచు విచ్చుచందంబున సంసారంబునఁ బుత్రమిత్రకళత్రభ్రాతృభాంధన
దూపంబులంగూడి యింద్రియసుఖంబులదగిలి జన్మపుబాన్ములవి
ధంబునవర్తింపుచుఁ గాలవశంబునఁ జన్మచుఁ బుట్టుచు నందుఁ బూ
ర్వభవకృతముకర్మంబువలన జ్ఞానదీపాంకురంబులయిన దేహంబులును
దుష్కర్మంబువలన మాకరశునకగార్దభాదీహీనజన్తుజన్మంబులును
గలిగి వత్కింతు రదియునుంగాక, 98

లయగ్రాహి

ఘోర మతిదుష్కృతవిచారము వినూత్న భవ
సారము విమోహనవికారము విచిత్రా
ధార మరివర్గనదపారము లసత్సుఖవి
దారము మహాహృగగుణపూరితము ప్రచింతా
గార మురుపుణ్యశిఖిసరిము జరామరణ
భారము మనోఘనసమీరి మిలలోసం
సార(మిటువంటిదని)యారయక నెమ్మదిసి
మేరుపుగవమ్మట్టిది మేరయెప్పులాలా! 99

మ॥ కుటిలత్వంబు శరోజరాజ గురువత్సరజంబులక బంధురో

త్కటకాతిన్యము చూపులందు నతితైత్త్యం బతులక సంతతి
శ్శుటచాంచల్యము పూని నైజగరిమం పూబోండ్లువర్తింతు ర
క్కట(తల్పాస్వంతము)లిట్టివంచుఁ దెలియంగారాదయెవ్వారికి॥

సీ॥ అకలంకచంద్రాస్య లలివలటందురు

నూఖముల రక్తంబు మొనయలేదొ

పుండరీకాక్షులు పూబోధులందురు

కన్నులందునఁ బునుల్ గారలేదొ

కాంచనాచలకుచ ల్కాంతలటందురు

నరయఁజన్నులు మాంసమానుకావై

పైకత్తశోణులు జలజగంధులటల్గుదు

మలమూత్రములు కటిస్థులలేవై

ఔర! భూమండలంబందు ననఁగవలెనె

బంధురస్తోకనిస్తులబహుళచతుర

ఫణితినొప్ప కవీంద్రుల ప్రాభవములు

వారి కేమి, నిరంకుశుల్ గారె కవులు॥

101

చ॥ కలుగకకొన్ని నాళ్లు సరి కల్గినయంతట భూరిరోగదు

ర్బలములఁగొన్ని నాళ్లు పటుబాధురదుష్టతఁగొన్ని నాళ్లు పె

పలరెడితండ్రి కెప్పుడును హాళిగ నుఁఖమునేయునట్టి పు

త్రులు తగ మిత్రులంచనుచు, శోషముఁజెందఁగ నేల ధాత్రిలో॥

తే॥ పుత్రులను మానసమున నమిత్రులనుచు

నూనులను సంతతంబు దుర్జ్ఞానులనుచుఁ

గొడుకులను నెమ్మది బలు తుందుడుకులనుచుఁ

దలఁపవలయునుజనులు తధ్యంబుగాను॥

103

చ॥ ధన మిలఁ గామరోషముఖదారుణశాత్రవభూరిశౌర్యసా

ధనము, మహాగ్ర పాపసముదాయవిశాలధనంజయోజ్యలేం

ధనము, పరిస్ఫుటప్రచురధర్మసుకర్మవినూత్న మార్గబం

ధనము, తలంచిచూడఁగను దంధన మార! వసుంధరాస్థలిన్॥ 104

న॥ కాపున సర్వంబును బరిత్యజించి యనంతంబును నచ్యుతం
బును నవ్యయంబును నచ్యుతంబును నక్షరంబును నప్రత్యక్షంబును
నాదిమధ్యాంతరహితంబును సర్వంబును సర్వపాలకంబును సర్వాతీతం
బును సర్వాధారంబును సర్వపరిపూర్ణంబును నిరంజనంబును నిష్కళం
బును నిరాభాసంబును నిరుపమంబును నిరుపద్రవంబును నిరాలంబంబు

ను నిర్గుణంబును నిత్యంబును నిగమాంతవేద్యంబును నైన పరబ్రహ్మ
స్వరూపంబును హృదయకమలకర్ణికామధ్యంబున ధ్యానంబుసేయవల
యు"నని చెప్పి మఱియునిట్లనియె, 105

సీ॥ సర్వసర్వంసహచక్రజనస్తుత్య
సత్యనిత్యంఘ హరిశ్చంద్రుఁడేడి
నిర్మలసత్కీర్తి నిఖిలనుపర్వాది
నాయకుం డైనట్టి నహుఁడుఁడేడి
అప్పదిగ్విజయ బాహుతోపనైపుణి
విట్టవీరిన కార్తవీర్యుఁడేడి
భూరివిజ్ఞాన విన్నూర్తి శీశోష్ణముల్
సమముగాఁబరచిన జనకుఁడేడి

విచిత్రదశకంఠ కంఠలుంఠనమహోగ్ర
చండకోదండసిర్ముక్త శాతవిశిఖ
భాసురుండైన శ్రీరామభద్రుఁడేడి
కాలవశిమునుబొందిరి గాదెయధిప॥ 106

వ॥ కాపున నిట్టిదేహంబుకొఱకు రాజవధంబుసేయనేటికే శాం
తింబొందు" మనిచెప్పి నారదుండు స్వేచ్ఛాగతింజనియె నంత॥ 107

తే॥ సింధునాథుండు భంగంబుఁజెందె గుంత
లుండు తగఁ జిక్కుపడె మాగధుండుహరిని
వినుతులొనరించె నడి మత్స్యవిభుఁడు వనము
ధామముగనిల్చె భూపాలుఁడాకికులీకి॥ 108

తే॥ అతనిశరపాళికగపడినట్టివారు
నగపడనివారు తగ నిలింపా ప్తిగొనిరి
అతనిపదగతిగనినవా రతులలీలఁ
గననివారు నరేంద్రులై ఘనతమనిరి॥ 109

వ॥ మఱియును, 110

సీ॥ కొందఱుభూపాలకు జరుల్ భీతిచే
 ర జిల్ల వప్రశిరస్కులైరి
 సిగ్గునఁబాటి రాట్సింహులుకొందఱు
 శైలకందరనివాసములమనిరి
 హర్షముల్ విడిచి రాజ్యభుల్ కొందఱు
 గాంభీర్యమునఁ దృణగ్రాహులైరి
 రూఢిగా నృపతి శార్దులురుకొందఱు
 కాంతారచయములఁ గలసిచనిరి

మఱియుఁగొందఱురాజులు మణివిచిత్ర)
 పేటికాకోటికా సవధూటికాతి
 ధాటికాఘోటికాస్వర్ణశాటికాదు
 లుచితముగఁజెచ్చి వైభవయుక్తులైరి॥

111

న॥ మఱియుఁ గొందఱు ధాత్రీసుత్రాములు తమతమభూములు
 గీములు నదలి యత్యంతసౌందర్యాభిరామలగు రామలంగూడి చనిచని,
 సీ॥ కుటిలనానామృగోత్కటభీమగహసముల్
 శృంగారవనములభంగిమెలఁగి
 సలలితపంక సంకలితసరి త్తతి
 కేసీసరోలీల నోలలాడి
 వరకంటకాఖండ వల్లిమతల్లికల్
 శూఁగుటుయ్యెలలఁగా నూఁగియాఁగి
 అస్తోకతిర కిర్క శాయతోర్విస్థలుల్
 ప్రసవతల్పములుగాఁ బవ్వళించి
 కాకఘూకోత్కరాదృశకలకలములు
 బాళి శుకనూక్తులగు వే యాలకించి
 యాత్మపురములభంగి గా నమరియుండి
 రపురవిమనవచ్చు భూధపునిధాటి॥

113

ఉ॥ కొందఱుమానులై మునులఁగూడిచరించిరి మోక్షసక్తులై
 కొందఱు దేవదేవు హరిఁగూర్చి తపంబులొనర్చి రున్నతిన్
 కొందఱు బంధము క్తులయి కోరికఁ జెందిరి యోగనిష్ఠ సం
 క్రందనసన్నిభుండగు ధరాపతికోడి వనిన్ మహీపతుల్॥ 114

మ॥ శబరీసంఘముతోడఁజెప్పుదురు రాజన్యావరోధాంబుము
 ట్క-బరీసంతతు లాత్మనాయకు లుదగ్రక్రోధదుర్వారులై
 ప్రబలుండైన వసుంధరాధిపునఁజో బంతంబులం బోరిఁగ్గూ
 రబలోద్రేకముఁబాసి తమ్ముఁగని యారణ్యోర్వికిన్ వచ్చుటల్॥

వ॥ మఱియు ట్లేణీకాంతులుకొందఱు నిజకాంతలంబాసి
 కాంతారమ్ములు నిశాంతమ్ములుగామెలంగుచు నితాంతదురంతలతాం
 తకుంతసంఘాతఘాతజాతవిభ్రాంతస్వాతులై॥ 116

సీ॥ కొదమరాసింగమ్ము తెదురుగాఁజనుదేరఁ
 దరుణలమధ్యముల్ తలఁచితలఁచి

తెలిదమ్మికొలఁకులఁ గలువ గేకుఁబూచి

లలనలకన్నులు తలఁచితలఁచి

కపురంపుటనటులు ఘమ్మునవాసింపఁ

జెలుల మైతావులుదలఁచితలఁచి

గుజ్జలేమాపుల క్రొంజిగురులఁగాంచి

మెలఁతలచేతులు తలఁచితలఁచి

కలికిచిలుకలకులకంబు కానఁబడిన

జలజనేత్రలవలుకులు తలఁచితలఁచి

యవనినాయకు లాత్మకాంతాతివిరహ

పూర్ణితాత్మ్యతదుఃఖులై పొరలిపొరలి॥ 117

వ॥ మఱియు బాలరసాలసాలసరసకీసలయవిసర్గసనాకుంతిత
 కలకంఠకంఠకుహరగళత్పంచమకుహూకారకోలాహలకూజిత ప్రమో
 హక్రకాంతవిరహిస్వాంతంబులగు వసంతంబులును సంధ్యాకాలసల్లలి
 తోత్పుల్లాక్షుల్లకమల్లిక్కాపనూనచారసారభాత్యంతభీష్మంబులగు గ్రీ

మృంబులును సానుమత్కూటతటపటునటస్నీలకంఠ కామినీయూధా
నూనగానారివసంపూరిత దశదిశాంతరాళంబులగు ప్రావృట్కూలం
బులును జీవంజీవసంజాతాజవంజవసంజీవకమంజులరుచిపిచండిలాఖండ
పుండరీకరిపుమండలప్రభూత కాశసరిత్కాశ ప్రతీకాశ సాంద్రచంద్రికానిచ
యంబులగు శరత్పమయంబులును గడపుచు నిందిరానంద నేందింది
చేందీవరమిత్రచైత్ర మందానిలమరాళమయూరకీరశారికాకలకంఠప్ర
ముఖామిత్రపక్షంబు నిందింపుచు నుండి రివ్వధంబున॥ 118

కం॥ శ్రీకృరమై దిగ్భావరభీకరమై యఖలవిమభబృందవినుతభా

గ్యాకరమై భూస్థలి నస్త్రోకత నృపుదండమూత్ర శోభిల్ల వడి॥

శ్లో॥ తిరుగు దిగ్విజయముచేసి మరలి పురంబునకువచ్చుట॥

క॥ నాకేశనిభుండు రాజానీకములిడుకానుకలు వినిర్మలమతియై

కైకొని యాహ వవిజయశ్రీకైకొనిమరలెదనదు సేనలుగొల్వ

వ॥ ఇట్లుమరలియే తెంచి నిజపురంబగు నిజపురోపకంఠంబున ని

లిచి పట్టణాలంకరణాది శుభోచితక్రియలొనర్ప వమాత్యులకుం జెప్పిపు

చ్చిన వారలు తదాజ్ఞ శిరింబుననిడుకొని పురంబుచాటించినఁ జార

జనంబుల॥ 121

ఉ॥ రచ్చలు వీధు లంగడులు రాజగృహంబులు సర్వహర్మ్యముల్

మెచ్చులుగుల్కు వేదికలు మిదైలు చప్పరిముల్ తురుంజుల్

హెచ్చగుచావడుల్ విశదమేర్పడఁగానొనరించి యిచ్చమై

నచ్చపులచ్చకప్రమున నల్కి యొనర్చిరి రంగవల్లకల్॥ 122

వ॥ వెండియుఁ దత్పుటభేదనప్రకాండంబు నానావిధవిచిత్రంబు

లు నెరియమెఱయ జంభారికుంభేంద్రకుంభ శుంభ తృయోధరల యొర

పుగలిగి మెఱుంగులుపరంగుచిఱుతోడలవడువున బెడఁగుగలకడవన్నె

పసిడియనఁటికంబంబులు డంబుమీఱఁగెలంకులఁబొంకంబుగా నలంకరిం

చి సమంచితహరిత్రభావిభాషమానరుచిరమరకతమణిగణపరికల్పితాన

ల్పకళ్యాణకారణంబులగు తోరణంబులుగట్టి భూమిభృద్భిడుకలనీల

కబరీభారల కపోలఫలకంబులపాలువు తెలుపుచు.....తళుకులుచిలుకు

మగరాలనిలుపుటద్దంబుల నిల్పించి కుందరదనల సుందరమందహాస
 కందళంబుల కెత్తువత్తుమను బిత్తరంపుఁ గొత్తము త్రియమ్ముల నత్తు
 ద్రాసర్వతోభద్ర నాగబాధభత్రపద్మగుచ్ఛశంఖచక్రగోమూత్రికాది
 నానావిధచిహ్నతంబులగు రంగ వల్లికలుదీర్చినం బాలుపొందు ప్రతిగృ
 హద్వారంబులవలనను బహువిభాకరప్రభాకరబింబవిభ్రమకృచ్ఛాతకుం
 భకుంభప్రశస్తనిస్తులశశికాంతశచీకాంతసిలకీలితానర్మభర్మహార్యోత్తుం
 గశృంగభాగభాగస్యురమణివాంచాలీకాసంచయంబులవలనను బురలక్ష్మీ
 ప్రతిభగరినగరినగరాట్టయోధరాతిలకంబులసాహాయ్యంబునకుఁ గరం
 బులెత్తి చీరు తెఱంగున నభ్రంక పరత్నగోపురంబులనొప్పారు నూతన
 కేతనంబులవలనను బంధురపరిమళిమిళితమ్ముగ మదసంకుమదచందనపం
 కంబులనొప్పుగల పూగుత్తులచొప్పు దెప్పునిబ్బరంపుగ బ్బిసిబ్బెపుగుబ్బలజ్ఞా
 బ్బిలమెత్తి మేఘమండలంబుపొందుఁ బాస నసుంధరకుంజను దెంచినతొల
 కరిమెఱుపులయొరపునఁ జెఱకువింటిదొరయొఱఁ బెట్టి కఱకుపదసిడిమెఱ
 పించినమెఱయు నగవిరిములుకులచెలువునఁ బుడమినఁ గిడి నడువ
 నేర్చిన మాణిక్యపుబామ్మలవిధంబున లోకంబులమోహపఱుప నలువ
 చెలువపంచిన మోహినీదేవతలరీతుల నగణ్యలానణ్యతారుణ్యచా
 తుర్యధుర్యలయికనుఁబ్బు వారవిలాసవతులవలనను ముక్తాఫలాక్షత
 ప్రసూనంబులు మాణిక్యదీపకళికలు పసిండిపల్లెరంబులసిడికొని మంద
 స్మితసుందరవదనారవిందంబులతోఁ జెలంగు పుణ్యాంగ నాజనంబుల
 వలనను భేరిమృదంగపటహతమ్మటడిండిమ్మక్కాది బహువిధానవద్య
 హృద్యవాద్యఘోషంబులవలనను నత్యంతమనోహరంబై యొప్పె
 నప్పుడు,

123

ఉ॥ పౌరులు మంత్రులు బుధులు బంధుజనంబులు మిత్రకోటియు
 నూరిజనమ్ము తన్నుఁగని శోభనలీలలఁ గానుకల్ తగ
 బోరునసియఁ గైకొని ప్రపూర్ణ సుధాకరసాంద్రచంద్రికా
 సారపటీరహీరసితసాధతలంబుల నిల్చి వేడ్కతో
 నారులుక్రొత్తముతైములు నవ్యసుమంబులు సేసఁజల్లగాఁ ॥ 124

క॥ శుభలగ్నంబునమఘవ | న్ని భుండగుభూజాని రాజనికరము మంత్రు
 బృభువులు నల్లిక్కులరా | విభవోన్నతిగేహమునబ్రవేశించెదగ
 వ॥ ఇట్లుప్రవేశించి తల్లియగు సునందా సుందరీరత్నంబునకు
 నమస్కరించి దీవనలుగైకొని సకలజనంబులఁ దమతమనికేతనంబుల
 కనిచి యిష్టవినోదంబులనుండె॥ 123

వసంతఋతువర్ణన.

క॥ అంత సమాగతిమయ్యె వ | సంతము సంతతశకుంతసంతానరవా
 క్రాంతదిగంత మనంతల | తాంతనిరంతరలనద్వనాంతంబగుచు॥

తే॥ వనరమాదేవి జీవితస్వామియైన
 చైత్రుండేతేర మలినవస్త్రములుదిగిచి
 తలపఁ జెంగావించీరెలుదాల్చిననఁగ

జీర్ణ పర్ణంబు(లెడలి) లేజిగురువుడమె॥

128

తే॥ మానకవనులఁగొమ్మలు మధురసాప్తిఁ
 బల్లవసురాగనంప తిబరఁగెనార!

మానకవనులఁగొమ్మలు మధురసాప్తిఁ

బల్లవసురాగనంప త్తిఁ బరఁగుటరుదె॥

129

క॥ కోరకములొప్పెఁ జైత్ర శ్రీరామునకింపు(తోడఁ)జెలువుండఁ(గనా)
 క్షీరనిధిభూరిమాక్తిక | హారంబులుకాన్క తెచ్చినన నవ్వేళ॥ 130

శా॥ కాంతోద్యదతి మాధవాగమ పయోగాంభీర్య మొప్పారఁగాఁ

గాంతారేందిరనూత్నపుష్పవతియై కన్పట్టినన్ విస్ఫుర

త్సంతోషప్రథితాభిసేవహసర్యుంకారనాదార్భటిక

గాంతామంగళగానముల్ చెలఁగె రంగతొత్తుకావాప్తిమె॥ 131

తే॥ రూఢి శిశిరర్తు వనునమిత్రుండు సిరులు

చూఱఁబుచ్చిన నవలతాసుందరులకుఁ

జైత్రనృపుడిచ్చురత్న భూషణములనఁగ

ఫలములొప్పారె లలి వనస్థలములందు॥ 132

తే॥ తనరునద్విజచయము మాధవునిసేవ
నిష్టఫలములనొంది నంతృప్తిమీఱె
తనరునద్విజచయము మాధవునిసేవ
నిష్టఫలములనుండుట కేమియరుదు॥

133

ఉ॥ మారుజయప్రదేశములో మన్మథుమోహనబాణశాలలో
వారిధికన్యకాసుతుని నైభవసీమలో కంతుకేళికా
గారిములో వసంతసఖు గాననివాసములో యనంగ శృం
గారగతం జెలంగె సహకారముల త్రటి సౌఖ్యదంబులై ॥

134

చ॥ హరిహాయధర్మవిక్రమవిహారము పెంపువహించె జాతినం
కర మొగి(లేకయే)సుఖము ఖద్విజరాజికిఁగల్గె నుల్లస
ద్గురువిభ(వుండు) మాధవుఁ డకుంఠమహావనమండలంబునఁ
గరము పలాశభేదన మొనర్చి నిజాభ్యుదయంబుదెల్పినఁ ॥

135

సీ॥ చికిలికేపులఁబోలు చిగురుటాకులఁబాలు

హాలహాలానలజ్వాలగాఁగఁ

బరువమైతనరారు విరులగుత్తులసారు

పరిపూర్ణ చంద్రబింబంబుగాఁగ

సొగసైనమవ్వంపు సొగతీగెలగుంపు

లిందిరాసుందరి హేలగాఁగ

మధురసంపదనింపు మకరందములపెంపు

రమణీయమగు సుధారసముగాఁగ

మాధవాగమమందరక్షోధరేంద్ర

మధనపృథుయత్నమునఁ జాలమహితమగుచు

నఖలభువనోన్నతస్థితి నమరుచున్న

మంజువనరాశివనరాశిమధ్యమొప్పె ॥

136

సీ॥ చూతముల్ పొంధిహృద్ధాతముల్ పల్లవ

జాతముల్ మిగుల రంజకములయ్యె

తుంగముల్ వాసనారంగముల్ మోహనా

భంగముల్ వైభవాస్పదములయ్యె

కుందముల్ మాధవాళిందముల్ విగళస్థ

రందముల్ ఘిగులంగ నంధగించె

వకుళముల్ సందీప్తముకుళముల్ మన్మథా

స్త్రుకుళముల్ మిక్కిలిరహివహించె

సమదసంభ్రమసంభ్రమచ్చారుచంచ

రీకదళకీరికాశారికాకదంబ

ముఖరముఖరితదశదిశాముఖములగుచు

వరునంగన్పట్టు కాంతారవసతులందు ||

137

ఉ॥ సారములేని క్రొవ్విరులపంక్తులు పాపటచేర్లుగాఁగ భ్రం

గీరవ మొప్పుపాటలుగఁ గెందలిరాకులు జాతికెంపురా

యారతిపశ్చెరంబులుగ నాశుగకంపితచుల్ లనద్గతుల్

గా రహిఁజెందెఁ జైత్రనృపు కట్టెదగం బ్రతతీసతీతతుల్ ||

138

సీ॥ పాటీరనగళిరఃకోటీతటపటీర

వాటీస్థలమున భవమ్ముగాంచి

యేలాలతాళింద హేలాగతపుళింద

బాలాకుచసుగంధపాళినాని

సారసకల్పార సారసాకిరనీర

సారసికరములజలకమాడి

హృద్యబంధరగీతవిద్యానవద్యాత

తోద్యానమకరంద సుగ్ధద్రావి

రంజితనికుంజపుంజాభిరామ కోమ

లోలసితమల్లి కావల్లి కోపచారు

డోలికామాలికల హాళి లాలియూఁగి

యలరె నామసి గంధవహార్భకుండు ||

139

చ॥ నునుముల వచ్చివచ్చి పరిశుద్ధగళస్మకరందబిందుబృం
దముచవి మెచ్చిమెచ్చి(నునితాం)తలతాంతనుకాంతపుంజపు
న్జములను జొచ్చిచొచ్చి వికసద్ధ సకాంచనదర్శనముచే
గములొగివిచ్చివిచ్చి కనఁగాఁదగె పట్నదపంక్తు లావని॥ 140

ఉ॥ సాలములెక్కి లేజగురు సంతసమొప్పుగ మెక్కి సన్నపుఁ
గాలికి స్రుక్కి మోహములఁ గాంతలకొఁగిభులందుఁ జిక్కి హే
రాళనుఖాప్తి నిక్కి సుకరస్థితి భేదముదక్కి వింతయా
భేదనలీలఁ జిక్కి చెఱఁగెన్ మదకోకిలపంక్తు లావని॥ 141

చ॥ ఫలములఁ గోరికోరి పరిపక్వములొనవి కాంచికాంచి త
త్ఫలరసమానియాని సురతక్రియలన్ లలి మీఱిమీఱి యిం
పలరఁగజొక్కిచొక్కి మధురాయతభావల మించిమించి తా
ర్విలసితభంగినుప్పెఁ బృథివీస్థలి నప్పుడు కీరదంపతుల్॥ 142

సీ॥ బింబముల్ గవి చంద్రబింబానల తావి

చెంగవిపెదపులచెలుపులెన్ని

సారంగములఁగాంచి సారంగయానల

విమలవీక్షణవిలాసములుపొగడి

పున్నాగములఁగాంచి పున్నాగవేణుల

నాభివిశేషవర్ణనలుచేసి

కాంచనమ్ములఁగాంచి కాంచనాంగుల తనూ

లతలబంధురగతులుమెచ్చి

సరసు లాచైత్రవేళల సరసలీల

లతిశ్చ(యింపగఁ)జౌశీతిగతులరతుల

నతులవాసంతికా నికుంజాంతరముల

గలసిమెలసిరి రహి వనస్థలులయందు॥ 143

వ॥ శ్రీఖండభూభృత్పరిసరస్థలచర ద్విల్లపల్లవాధరీజన కాఠిన్యప
యోధరపరిలిప్త కురంగనాభికాసారభసంకలితాగమనశమనహరిన్మరు

త్వరంపరాపరికంపితకేసరకుసుమకేసర ధూళిధూసరితదశదిశాముఖంబు
లవలనను, ధూదేవతాజనంబులకు భక్త్యభోజ్యలేహ్యాచోష్యపానీయ
సంపన్నంబులగు శాల్వోదనంబులొసంగి తాంబూలంబులిచ్చి స్రగ్భాష
ణాంబర ధారులంజేసి ఘనసారగంధసారపంకంబులలంది తాళవృంతంబు
లవిసరి చరణ(రక్షా)దులొసంగి వై శాఖపూజలొనరించు సుకృతాత్ము
లవలనను, లతాంతకుంతమండలీకృతోద్దండపుండ్రకోదండవిముక్తపుష్ప
కాండప్రచండవేదనాద్దోద్ధూయమానమానసంబుల నాహారంబులు వన
విహారంబులు దూరంబుజేసి మోహవికారంబులఁబారలు రాజకుమా
రులవలనను, అప్పులుగుప్పదొర యొప్పుగుల్కు చొప్పుదెప్పు కప్పుగల
గొప్పవిప్పుకొప్పులముడుచు పువ్వులు నవ్వులు దవ్వులుచేసియుఁ బాట
లాటలుమాటలుడిగియు సాకిలేనిపుష్పవాటుల నందంబగుచోలులంది
రుగుచుఁ గలికిరాచిలుకల పలుకులు చెవులకు ములుకులక్రియం దాకిన
సాలయుచు బహుభంగులంగన్పట్టు రాజన్యకన్యకాకదంబంబులవలనను
అందమ్ములుగలకెందమ్ముల మరందమ్ములకై నిలుచుమిళిందమ్ములుగల
పొందమ్మికొలంకులకెలంకులఁ దావులుగుప్ప పూఁదీవపొదరిండ్ల జెన్ను
గలక నై మావులతావులఁ జెంగలువబావులక్రేవల నొప్పుమిగిలి గొప్పల
గుకురువేరుచప్పరమ్ములఁగుమ్ముల బహువిధసరసవిలాస కేళీపరతంత్ర
ములై చూపట్టుమిధునంబులవలనను మనోభిరామంబగు నానమయం
బున!

144

—♦ గంగ శంతనురాక కెదురుచూచుచు విరహవేదనపడుట ♦—

క॥ గంగాకురంగవీక్షణశృంగారవతీలలామ సీతాంశుముఖుల్

పొంగు నుఁగొలువఁగ హిమవ! ద్రంగత్పరిసరవనాంతరంబున వేడ్కఁ

వ॥ నిలిచి యారాజకుచారిమాకుమారురాక కై దినంబులు

గడుపుచు॥

146

కం॥ కుసుమాకిరంబురాకయుఁ

గుసుచూయుధుఁ డస్త్రవితతిగురియుటయు లస

త్తునుమాయుధనిభుడగుపతి

వెనరాకటడడయుటయు వివేకించిమదిన్ ||

147

వ|| ఇట్లువితర్కించె||

148

మ|| “కలకంఠార్భటు లుల్లసిల్లె మధువిద్గంభీరఘంకారనం

కులకోలాహలనాదముల్ చెలఁగె గ్రూకుల్ పత్రపుష్పాళిచే

ఫలసంఘాతముతోడనొప్పెసఁగె శుంభదైవ్యభవోపేతలై

చెలువల్ కాంతులఁగూఁపవేళ వివే వచ్చెన్ జైత్రలీలాగతిన్ || 149

కం|| పదనిడిన పూవుటమ్ములు

చెదరనివాచపులుని పుసింగిణినిడి తా

మదనుఁడుముదమొదవఁగ నిడి

యదనని పాంథులను వేటలాడుజొచ్చెన్ ||

150

సీ|| సరసనల్లాపసంజనితహర్షస్ఫూర్తిఁ

గీరదంపతులార! మీఱఁజొచ్చె

ఈశుజోశుగఁగూడి వేకుకలుప్పొంగి

పికిదంపతులు (హృదు) తృకతనొందె

సురతసంగతులచే శోభిల్లిమదభృంగ

జాయాపతులు చాలసంప్రథమించె

నిరుపమమోహప్తి నిండాదుకొఁగిల్ల

రాయంచమిధుఁసముల్ రహివహించె

ఇట్టిమధువేళనొంటినే నెట్టులుందు

నక్కటా! శంతనుండిటకరుగుదెంచు

ననుచునేనెన్న దినములో యతనికెదురు

చూడఁజూడంగ వయసెల్లఁజూఁజూఁబోయె||

151

కం|| సగమయ్యె ధైర్యమియ్యెడ

జగతీతలనాధతిలకు చందురుకెనయై

సాగ సైన ముద్దు లేనగు

మొగ మైననుజూడనై తి మోహముదీర ||

152

ఉ॥ ఏల ప్రదీపభూవుకడకేగితి నేగిన నన్నుఁజూచితా

నేల“సుతు వరిపుమిట కెన్నఁగ నామనివచ్చు”నంచుసం

శీలతఁబల్కె,నంతట నె చెప్పఁగ రానటువంటిప్రేమనా

కేలజనించె,వాడిటక దేటికివచ్చుటమా నె నక్కటా!

153

చ॥ రమణ మృగవ్యతత్పరత రాజశిఖామణియైనయట్టియా

హిమకరవంశవార్ధిశశి యెన్న టికిచ్చటికేగుడెంచునో

తమకము హెచ్చుజొచ్చె నిక దారుణకీరమయూర శారికా

ప్రమాఖమనోజుపైన్యముల బాధకు నేగతి నోర్తు దై వమా!

154

ఉ॥ చక్కిటఁ జెక్కుఁ జేర్చి జిగిసి బైపుగుబ్బ లురస్థలంబున

గ్రక్కునమోపి గాఢముగఁ కఱిగిట బిగ్గరఁబట్టి కాతు నుం

జక్కెరమోవి తేనియలు సారెకు నామనసారఁగ్రోలి పెం

పెక్కెడుభాగ్యలక్ష్మీయిక నెన్నడుగల్గునో నాకుదై వమా! 155

క॥ భూకాంతుఁ డెన్నిచూచిన

నేకచ్చత్రాధిపుండు హితమతి నాహా!

యేకరణిఁగల్గునాతని

తోఁగూటమినాకు వలపు తుండుడుకెడల ||

156

ఉ॥ ఎన్నడువేటమార్గముగ నిందుకులొగ్గఁగి యేగుడెంచు, న

న్నెన్నడువై భవంబాదవ నిష్టముగాఁదగఁబెండ్లియాడు నే

నెన్నడుభర్తతోనగుచు నింపెనలారఁగఁ కఱిగింతు నా

కెన్నడుసౌఖ్యవారినిధి నేర్పడఁ దేలఁగఁగల్గు నక్కటా!

157

ఉ॥ లక్కట! యేమిచేతు,విరహానలవారికిమేరయేది, నే

నక్కడనుంతునీవలపు నీగతి దై వమదేలవాసె నా

చక్కెరవంటిబోయ తనసాధన వేగమ చూపజొచ్చెన

మ్మక్క యికెట్టుతాళుదును, హా! మది పాయదు తాప ముగ్రమై

చ॥ తరమగునమ్మ మోహపరితాపముమాన్వంగ నమ్మచెల్ల! యే
తెఱఁగున వాఁడ వశ్యుడగుఁ దెల్పంగ రానిమనోజశాధ కే
వెఱపుననోర్తు నన్నుఁ బృథివీవరుఁగూర్చెడి పాణబంధులె
వ్వరుగల రయ్యయో! యిఁక నవారణలీల నుపాయమెట్లాకో,,

ప॥ అనిపలికి

160

సీ॥ కలకంఠముల కుహూకారముల్ వినకుండ

సంగుష్ఠములు వీనులందుఁజొసపి

తఘకొత్తులేమావితలిరులుగనకుండఁ

దగఁ దర్జనుల నేత్రయుగముమూసి

బంధురసుమబృంద గంధముల్ జొరకుండ

ఘాతయుగ్మ మనామికలనుబట్టి

ఘనతరస్థితిదోఁడఁ దనయున్నచొప్పు పెం

పొనరుచుండెడి సుఖాసనముగాఁగఁ

గలిగి తలఁపించెనప్పు డక్కాంత కాంత

సద్గురువరోపదిష్టితనరణి ధరణి

ధవపరిబ్రహ్మసౌఖ్యానుభవముకొఱకుఁ

దారకస్థిరస్వస్థులు దాలెననఁగ॥

161

కం॥ అంతట లతాంతకుంతుం

డెంతయుసంతోష మాత్మ నిగుర్ొత్త మహా

నంతశకుంతకులారవ

సంతతియనుగమనభేరి జరిపించెదగఁ ॥

సీ॥ మెఱుంగైన పచ్చగ న్నెరుదగడ(సిగను) మీ

ఱగఁజుట్టి కల్వతురాయిఁబెట్టి

చాయమొల్లలమేల్కుళాయి పొంగుచుదొడ్డి

తలిరాకుజరబాబు దట్టిగట్టి

కురువేరు (పగడంపు) బిరుదుగాబిగియించి

రంగుగేదంగి నరంగమర్చి

జలుగుమంకెనవూల చెంగావిపైంగప్పి

మీటిసంపంగికటారిఁబూని

మెచ్చుగుల్కెడియవిసెవూముచ్చె లడుగు

లందుఁబొందుగఁదొడిగి సాహసమెలపఁ

జెఱకుసింగిఁగిదొరయ న్వజరుతాను

అబలపై నెత్తిచనఁగాఁ బ్రయాణమయ్యె॥

162

ప॥ ఇట్లు దండయాత్రోత్సాహదునికవారుండై॥

163

సీ॥ ముందరఁబాయక మునచూపుశారికా

కాహళనాదముల్ గ్రమ్ముకొనఁగ

వెనువెంట బిరుదుమైఁగనుపట్టు హిందోళ

భూరిభేరీధ్వనుల్ బోరుకలఁగ

కణఁగికోపులమీఱు కలకంఠమాగధ

తైరవరావముల్ గ్రంఘుకొనఁగ

వలనొప్పఁజుట్టును బలసియేతేంచిమేల్

వారువనంఘంచ పౌజగొలువ

గరుడపచ్చలఁగేరు చొక్కంపురెక్క

జీనుగల చిల్క తేజపైఁబూనిచౌక

లించిఛాత్కార నిఘోషలీలస్వారి

వెడలెనామనిదళవాయి వేడ్కగాడె॥

164

ప॥ అయ్యవనరంబున॥

సీ॥ నాతికి వరచూతపోతాగ్రకిసలయ

బృందంబు కాలాగ్నిచందమయ్యె

మృగనేత్రికిఁ బటీరనగ సమాగతగంధ

వాహంబుగరళసమూహమయ్యె

పొలఁతికి సంపూర్ణపూర్ణిమాచంద్రుని

వెన్నెలల్ నిప్పులదిన్నెలయ్యె

చిలుకలకొలికిఁ గలికిరాచిల్కల

వలుకులు బెడిదంపుములుకులయ్యె
కామినికి మత్తకలకంతకంతనినద
జాతమేహడ నిఘాత తపాతమయ్యె
చందనామోద కిబ్బంగిసౌఖ్యకరము
అహహ! దుఃఖకరంబులై యతిశయిలై॥

165

తే॥ ఏణలోచనకనువిచ్చి యెచటఁగనినఁ

బాణితలమునఁ బచ్చపతాణిరాతు
కలువనేజాధరించి హుంకారమెనఁగ
నపుడువడిఁగుమ్మి చిమ్మినయట్లతోఁచు॥

166

చ॥ పిలువదుకూర్చినెచ్చెలులఁబేరిడి, పెంపుపముద్దుచిల్కలఁ

దలఁపదు, పెక్కురీతులను దన్నుమనోహరలీలఁజేరఁగా
నిలువదు పూపుపాన్పుపయి, నెమ్మదిసారెకు నుల్కి-పాటుతోఁ
గలువలనేలుసోయగవుఁగన్నులకల్కి వియోగవేదన॥

167

క॥ అడదుచెలియలతోఁ గడుపీడదు లోఁజింతిపంతమే సరిపగుచుఁ

బాడదుముద్దులపాటలుఁచూడదు యికురమునఁదనదు సుందరలీల॥

తే॥ వలసినలమినఖులతోఁ బలుకఁబాడ

గలయుగీర్వాణ భాషలోఁ దెలుగుభాష
సరసరాగంబునందు లాహిరిచెలంగు
నుకటిచేయంగబోవ వేటొకటితోఁచు॥

169

ప॥ ఘటియును॥

170

సీ॥ రాకానికాకర ప్రతిమానవదనకా

హారము లీలావిహారముడిగ

వికసితశతపత్ర విమలాయతేక్షణ

కాటలుసరసంపు మాటలుడిగ

స్వణకాగాత్రీకు బ్రాణసఖులతో మేలంపుఁ
జేరెటుగందంపుఁ బూరెఱుడిగె
నారీమణికిఁ గీరశారికాదులమీఁద

ర క్తియునై పథ్య యు క్తియుడిగె
ఉడిగెనన్నియు నామృదులొరుఱుగలి
కంతకంతకు సంతాపమలిశయిల్లె
కలికికన్నుల బాష్పముల్ గ్రమ్మదొణగె
మదనుఁ దుద్వృత్తిమెసారె మదిగలంప॥

171

వ! ఇత్తైఱంగున దురంతంబగు విరహానంతాపంబునంగరడి కుం
దిన యయ్యుంఱింగనుంగొని సారంగకుంతలు లత్యంతచింతాక్రాంత
స్వాంతలై మెల్లమెల్లనడాయ నేతెంచి తమలో నిట్లనిరి॥

172

తే॥ “ఏటికిఁబ్రదీపుకడకేగె విందువదన
యేగినంత నెనుతువారెఁ లేలచెప్పె
చెప్పినంత నెమోహంబుఁ జెంద నేల
మోహ మొందినయంత నె నాహసమున॥

173

తే॥ ఇటుకులోసోకు మంత్రముకరణిమరుఁడు
చెలియనురువడి నిట్టటుచేయనేల
వెలయుఁదలపోసి చూచిన విషమనంధి
కీడుతలఁచుట నీచులజాడగాదె॥

174

ఉ॥ కోమలిగుత్తపుఁ గులుకుకోడెచనుంగవ పైమఱుంగుగా
భామినుజార! పొందుపడఁబయ్యెదగప్పుడి, చక్రదంపతి
శ్రీమహితస్థితఁ జెంగిశీతమయూఖుఁడదీ ప్రిపూర్ణమై
కొముదిపేరిటందనరు గాధపుమంటలుగుప్పుఁ బైఁబయి॥

175

ఉ॥ ఏగతిఁదాళునమ్మ తరి శేతుఁడలార! పసిండిజామ్మయూ
నాగవమానయాన మదనమ్మటసాయకఁ పహ్నికీటలి

గ్రాగికరంగజొచ్చె వడిఘర్మకబంధ మిమంబుచేనయో!
బాగుగదీసికిందగు నుపాయమిక్కెట్లాకొ యాచరింపఁగా? 176

తే॥ ఇటుకుగుబ్బలనడుమ మేల్పైటకువింటి
కటకుపూటమ్ములెక్కిడి కంతుడలిసి
చిత్తజల్లుగఁ గురియనేజెల్ల చిన్ని
బాలయేగతిఁ దాళంగఁజాలునమ్మ॥ 177

ఉ॥ పంకజగంధిపాదములు పల్లవముల్ నునుగుచ్చముల్ కురం
గాంక నిభాన్యచన్నులు సితాంబుజ పత్రవిశాలనేత్రి మే
ల్పొంకపు బాహులాలతలు పొల్పటునీనుమగంధియయ్యయో!
యికెటులోఁచుఁదాపశిఖికేవలఁడి యీవిరహఁగ్ని హెచ్చగ? 178

క॥ అని బహుభంగులఁగాంతా
మణులెంతయుఁ జింతవంతమదిఁగుందఁగ నే
వున నందొకప్రౌఢాంగన
వనజాననకీటులనియె వాక్యప్రౌఢి? 179

తే॥ “సారసంపూర్ణ పూర్ణి మాచంద్రవదన!
చెలిమిక త్రైలు నీకయిచింత నుండ
నించుకేనియుఁ బలుక వీవిట్టులున్న
దనుచుఁదెలుపవు నీ కిదిన్యాయమాన॥ 180

చ॥ కలకలనవ్వునంతసలుక? జలుక? జలుకంగఁజూడకో
నలిననమానచారువదనా! నుదనామదనాభుఁజేర్పఁగా
దలఁచినమ స్తకార్యముదితా! ముదితా మదిదాపమొందఁగా
వలదిఁకనిట్టులుండ దగవామగువా! నగువారిఁగానవే! 181

క॥ అక్కరొ! వేగమెరియ్యసి
చక్కెరతినుపించుమంచు జనువున గదియ?
ముక్కుమొంగును జూడక
చెక్కిలిగొట్టెదవు ముద్దుచిలుకందగునే! 182

క॥ మొగమెత్తి చూడవితయు
నగవకటా! రూపలితనవమన్మధుమైఁ
దగమనముఁజేర్చియొగతి
తగునెవియోగాగ్నిఁగొమ్మ! తాపముఁబొందఁ 183

క॥ ఇన్ని దినంబులునన్నున్ మన్ననగాఁజూతు వెపుడు మాటాడవయో!
కన్నియ! నాభాగ్యంబిటులున్నది నీవేమిసేయనోపుడువమ్మా! 184

తే॥ వీలిచిబహుమానమునమున్ను పలుకరించి
నీవుమన్ననగాఁజూడ నెలఁతలెల్ల
రమ్ముపొమ్మనిమిక్కిలి రాజనమునఁ
బెద్దగాఁజూచెదరునిన్ను ముద్దుగుమ్మ! 185

క॥ ఇక నాక్రియ లేలాగున నకలంకశ శాంక వదన! యారయఁగల్గు
బ్రకటముగన్వచ్చ మందుననకటా! తోచినపదాథముగులుగాడే”॥

వ॥ అని యివ్వధంబున న్యాయనిష్ఠురంబులు కొన్ని పలికి య
క్కలికి కలికిపీనులు చొరమి తెలిసి మరలి బుజ్జగించి మెల్లన బ్రయ
వాక్యంబుల నప్పల్లవాధరీతికంబిట్లనెను॥ 186

ఉ॥ “కప్పరగంధి! నీచెలిమిక తైలు నీకుహితంబు చెప్పుచోఁ
జెప్పఁగరాని ముచ్చటలు చెప్పిరో నీదుమనోజ్ఞభాషలన్
దప్పలుపట్టిరోప్రియము తప్పమతేమివచించిరోక్కొ మా
యప్పవుగా పరాజ్ఞఖితనందిన కారణమేమి చెప్పవే! 187

క॥ గుఱితప్పిమించనాడిరో మఱుమాటలువల్కిరో సమానగరిమకే
యఱమరలులేక నాతో సరసముగాఁదెలుపవమ్మ చక్కెరబొమ్మా!

ఉ॥ దాఁగిలిమూతలాడుద మొతప్పక వీణియఁబట్టి సొంపుగా
రాగములెత్తిపాడుద మొ రంగగుబంగరు బొంగరంబులన్
బాగుగఁబట్టియాడుద మొబంగరుకుందపుదారసంజ్ఞతన్
నాగవిలాసయాన! యిదినాకుబ్రయంబని తెల్పి చెప్పవే! 189

ఉ॥ ఏడియమిత్తునో కథలువీనులవిందుగ విన్న వింతునో
 వేసుక మేను పట్టుదు నెవితనుగంధపుఁబూత పూతునో
 నీడలుగానరా నెదుట నిద్రపుటద్దముపట్టినిల్తునో
 యూడిగ మెద్ది సేతుబ్రియ మొప్పఁగఁదెల్పుఁగ దమ్మకోమలీ”॥ 190

వ॥ అని యివ్వీథంబున నవ్విధుబింబవదన పలికిన మధురాధరియగున
 విధువదనాతిలకం బిట్లనియె॥ 191

తే॥ “అంగనామణి! యిట్లుపొల్పుంగనీకుఁ
 దగు నెమితి లేని విరహసంతాపపహ్ని
 నుడుకఁగానయ్యయో! పిడుగడఁచినట్టి
 దానిఁగొఱపులఁగాల్పు విధంబుదోఁప”॥ 192

వ॥ అని పలికి యెప్పటియట్లు యూరకుండిన నయ్యండజయాసం
 గాంచి కించస్పృహ్యలిక్కాంత శంతను భూకాంతునిపై స్వాంతంబుఁ జే
 చిక్షాదురంతంబగు విరహసంతాపంబున నలంతంబొందుచున్నది గావున
 భింతాభరంబుడుఁగఁజేయ నివ్వనాంతరంబునఁజరియింతమని యత్యంత
 వనంత సౌభాగ్యసంప ద్విలసితంబై యొప్పారు నవ్వనంబునకు జవ్వ
 నిందోడ్కొనిచని యందోక్క యిందీవరసుందరాలక మెల్లన హల్లక
 పాణితో నిట్లనియె॥ 193

* గంగకుఁ జెలిక తైలు విరహసంతాపంబుడుప వనంబున విహరించుట. *

సీ॥ నందీ ప్తకాంచనచ్చా యాచ్చటలతోడ
 రమణీయకలకంతరవముతోడ
 సునతర వారణహస నమధ్యముతోడ
 నవఘనసార గంధములతోడ
 కమనీయతిలక శేఖా విశేషముతోడ
 సలలితవృధుల కుచములతోడ
 బంధురసిత లసద్భ్రమరకంబులతోడ
 విమలశృంగార పత్రములతోడ.

నంబరావరణోరు లీలా ప్రితోడ
నరసనిర్మల దంతసుందరతతోడ
తనరెజవ్వనిఁబోలి యవ్వనముకంటె
చంద్రమండలసంకాశ చారువదన!!

194

ప! మఱియును.

సీ॥ ఘనశీతకర శీతకరశిలావాలభా

సురసాలసురసాల సుందరంబు
తలమహాత్మల మహాత్మల భూరిరాజీవ
రాజీవిరాజీత రమ్యనిరసి
కేసరకేసరకేసర స్ఫురితంబు
తరుణకదంబ కదంబకంబు
మందారమందార కుందామృకలితంబు
కాంచన కాంచనాభ్యంచితంబు
దంతశతదంతశరను కాంతస్థలంబు
రమ్యకలకంత కలకంతరావయుతము
నగుచు నారామమెంతయు నలరెఁగంటె
లబ్ధవరప్రతజైత్ర కణాకాంతనేత్ర! ॥

195

తే॥ కాంచనస్యందన స్థితిగాంచిమాపు

లెలమిమెప్పరి పున్నాగములుచెలంగి
చిత్రకరవీరతరులు ప్రసిద్ధిమెఱసి
పట్టణముఁబోలె నవ్వనిపద్మగంధి ॥

196

మఱియును,

197

సీ॥ పన్నీటివాఁగలు బలుమావిమోకలు

చిత్తరుభామృ లీక్ష్మింపవమ్మ
కపురంపుదీపులు కన్న మేలోపులు
సూటిముద్దులగుమ్మ చూడవమ్మ

కెందమ్మిబావులు కందపుమాపులు

ఘనలీలనోయమ్మ కనగదమ్మ

కాసినపూగముల్ పూసిననాగముల్

మించి చక్కనికొమ్మ కాంచితమ్మ

కొండగోగులు గోగులుగొప్పవైన

గంగరావులురావులుగదిసియున్న

బొండుమల్లెలు మల్లెలు పూవుబోణి

దాడినిమ్మలు నిమ్మలు చూడవమ్మ !

198

చ॥ సరవిశిఖండచిత్రకర చంద్రకళాధరణప్రశస్తిచే

గరముఁదలిచి రాజితనగస్థితిభాసురకాళికాప్రమో

దరసనిగుంధనప్రచురతాండవలీల ననంగెనిచ్చుట

స్థిరమతిసీలకంత వితర్కిగనుగొంటె మరాళగామినీ!

199

క॥ లలితేత్రరాగలీలాశలితంబై మధువిలోలగతిపంచమసం

కులరవమునఁదగ నీవిటగలకంఠివితతిచూడఁగదెకలకంఠీ !

100

మ॥ కలిత్రకోధరనంబు ముక్కులనెసంగ బక్షపాతంబుల

ఫలభంగంబునుజేయుచున్నదిదలిపఁ గొమ్మలంజెంది యీ

చిలుకల్ మాధవసేవనానుకలితాక్షీణాప్రభావాప్తిసో

కలికీ! చూడుశుకాఖ్యగాంచె, భగవత్కైంకర్యముల్ వ్యధామే !

వ॥ అని పలికి పరిహాసంబుగా మఱియు నిట్లనియె॥

102

నీ॥ “ఓకొమ్మ! ఏక్షింపుమాకొమ్మ వల్లవ

రాగజృంభణగతిరహివహించె

ఓరామ! చూచితే యారామభూమి భు

జంగనంగతయయి రంగుమీఁజె

ఓశ్యామ! కనుగొంటె యాశ్యామబహువిట

పారూధవైఖరి నతిశయిల్లె

ఓకలకంఠి! క స్థికలకంఠితా

సస్యపున్నాగి వాంఛాస్థిగనియె
అలర నోప్రమదామణి! యామదాలి
గాంచితివె చారుమధుపానకలితయయ్యె
అనుచుఁ దగ నర్మగర్భలీలాతిచతుర
వచనరచనలఁ జెప్పె నవ్వనరుహక్షి॥

103

ప॥ మఱియు నెక్క, మనోహరాంగి గంగాకురంగనయనాంతరం
గంబునం దురంగలించు దురంతసంతాపం బుడుగఁజేయుటకై చేయెత్తి
యిట్లనియె॥

104

సీ॥ కన్నెరొ! చూచితే పొన్న గున్న లదండ

రేవమీటిసరావి కోవిమావి
గరితరో! చూచితే గరుగులమరుఁగులఁ
జాలవ్రాలినపూలు రేలపాల
కొమ్మరో! చూచితే గొప్పయిప్పలక్రేప
లేగాలివడినూఁగు గోఁగురేఁగు
జెఱవ! చూచితె తేనెచెఱుపులపొరుపుల

నుద్దిగన్నడు కొద్దిమద్ది వద్ది
ముదితరో! చూచితే యల్ల మొల్లలెల్ల
తరుణిరో! చూచితే కోడతాడి మేడి
చానరో! చూచితే నెమ్మిజమ్మి నెమ్మి
పాలఁతిరో! చూచితే వీరక పోకమూక॥

105

ఉ॥ ఈ యలతేటిమొత్తమాలు నీ మదకీరమయూరపంక్తు లీ
కోయిలపిండు మా కుసుమకోమలి! నీ నెఱికిప్పువెండ్రుకల్
నీయలరారుపల్కులును నీగమనంబును నీయెలుంగు దాఁ
బాయకమెచ్చులీల సనవాయరవంబునమీఱెఁ గంటివే॥

106

ప॥ అని బహుప్రకారంబులఁ బొందుపడ నిందీవగాక్షు లయ్యిం

దిందిరాలకాతిలకంబున కింపుపుట్టినట్లు లయ్యాగామసీమంగలుగువిశే
 చంబులు చతురవచనరచనాచమత్కారంబులఁ దెలుపుచువిహరణతత్పరలై
 వచ్చివచ్చివిశాలరసాలసాలమూలేందుకాంతాలనాలోద్గతాధ్యర్థ సలిస
 నూత్ర చిత్రజలశీకర పరంపరలం గాంచి బిత్తరంపుగ్రోతము త్రియమ్ము
 లని కొన్ని చిన్ని పన్నిదాబులు చటవంజూచు ముగ్ధులగుచేడియలంగాం
 చి ప్రోడతనంబున ముసురునెరుదుల మొదళ్లదొరఁగిన గొప్ప సుస్పాణి
 ముత్రియమ్ములుకెందమ్ములచందమ్ములనందమ్ములుగలప్రళస్తహస్తపు
 టమ్ములం దెచ్చినఁ గురువిదబృందమ్మా లందరని తెలిచేలముల వలు
 దచెఱంగులం గొనితెచ్చి సాదేహంబువారించుచు, కేళికాదీర్ఘ కావీచికా
 మాలికాఙ్గోలికావిఱ్ఱలహంసబాలికాసాళికలం గాంచి వండించిప
 ట్టందలంచుచు, వండ్లగుత్తుల మొత్తమ్ములు చిత్తమ్ములకింపుసేయ ద్రా
 క్షపందిళ్లనందలం దూరిచూచుచు అందంబులై సందులేకఁజేపొందుగ
 లుగు బండిగురువిందతీరెచప్పరమ్ములపై ముప్పరినల్లకొనిన మొల్లతీ
 గియలంగాంచి యరుదందుచు, పూగింబులఁ గాంచుచు, నాగింబుల నెం
 చుచు, వకుళింబుల డాయుచు, ముకుళమ్ములఁ గోయుచు, లుగింబుల
 నెనయుచు, దొంగింబులఁ దనియుచు, సాలమ్ముల మీఱుచు, దాల
 మ్ములఁ గేఱుచు బహుప్రకారంబుల విహరించి, మఱియును,
 సీ॥ కన్నె మాపుల వేలు సన్నంపునునుదీరె

తూగుటుయ్యలల నూఁగియూఁగి

తేటికోటల మేటిపాటల వాటహా

పూపొదిరిండ్లపై మూఁగిమూఁగి

నెలరాదొనల మంచుచిలుకు గొజ్జఁగిపొదల్

బాగుగా తమవశి యూఁగియూఁగి

బోరున నెడలేక పాతెడివిరిజేసె

వాగులచెంతల డాఁగిడాఁగి

కప్పురపనఁటిచెంగట నొప్పుమీఱు

బండిగురువిందతీరె చప్పరములందు

నెడతెగని చల్లనీడల కేగియేగి
కోర్కె గ్రీడించి రింతులు కొంద టెలమి॥

108

సీ॥ ఒకపక్షవింబాష్టి యొకకీరసల్లాప
నొనఁగూడి రాగా ప్తి నుత్సహించె
ఒక నవ్యబిసోబాహ యొకహంసగామిని
మొనఁగూడి కైదండ యొగి ధరించె
ఒక మహాత్పలగంధి యొక హస్తీహస్తోరు
నొనఁగూడి సామోదమునఁ జెలంగె
ఒకచక్రవర్తిజ యొకచంద్రబింశాస్య
మొనఁగూడి సరిససంయుక్తిగాంచె

గీ॥ కమ్రతరసాంకి వామోదఘనఘనాఘ
నాంచితాలకబృందసింహావలగ్న
లలితఘణిరాజరోమాళిలతలవలస
సాంద్రనిర్భీతి వనకే సలుపునపుడు॥

109

సీ॥ కలకంఠియొక్కర్తు కన్నె కెందలిరాకు
గుజ్జమావులను జేకొనికడంగ
లతకూసయొక్కర్తు విలెతమంజుసకుంజ
సంచయంబుల నావరించుకొనఁగఁ
బద్ధిసియొక్కర్తు పరువంపువలపు క్రొ
వ్విదిదుమారిము సారె ధరణిరాల్ప
అలరుకొమ్మయొక్కర్తు బలితంపుదావుల
మకరందధార లుత్సుకతల్లగోల

గీ॥ అపుడొకగియాళి 'రామనామాంగుళీయ
కాబ్జయలార! స్మరచంద్రహాససత్క
టాక్షలా రాబ్జముఖులార! దక్షిణాని
లోదునిశ్వాసలార! పై నురుకుండనియె॥

110

తే॥ క్రొత్తచెంగల్వచిమ్మన గ్రోవినిండఁ
బూవుదేనియనింపి నేర్పుమెయి నెక్క
సకియ గుత్తంపుగుబ్బలసందు దగులఁ
జిమ్మ నొకకొమ్మ యవ్వలఁజేరనరిగె॥

111

ఉ॥ కోరుచు నొక్కకాంత చనుగొండలు నారెకుఁ జొకభింపఁగాఁ
బేరమువాటి యవ్వలను బెన్పుదఁజొచ్చి పొసంగి ముప్పిచేఁ
గోరికె బచ్చకప్పురముకొంచు వడింజని “మత్కరమ్మనం
దారయ నేమియున్నయది యంబుజసేత్రలు! తెల్పు” (డంచనఁ)
వారలు వేతె యొక్క ఘనవస్తువు తెల్పు నాసిం చె నెంతయు॥ 112

క॥ ఈరీతి నాసభిజనులారామమునందు మిగుల నభిరామముగాఁ
గోరిక లీరికలెత్తఁగఁ భూరిస్థితిఁ గ్రీడనల్పి పొడమినవేడ్క॥ 113
వ॥ పుష్పాపచయానురక్తిం దనని తమలోన, 114

ఉ॥ “ఓకమలాభచారుముఖ! యోమదకీరవిలాసభాషిణీ!
యోకలకంఠి! యోరమణి! యోహరిసేలవిసేలకుంతలా!
యోకనకాంగి! యోనదతి! యోమధురాధర! యోవిలాసిని!
యోకలహంసయాన”యని యొండొరుఁజేరుచు మీఱుచుబ్బుచు॥

తే॥ “తరుణిరో! పూలనొప్పారె దరుపుఁగంటె
శ్యామరో! కోమలమ్మలొశ్యామ లేవియె
కాంచనాంగిరో! యల్లవె కాంచనములు
కుందరదనరో! కినుగొంటె కుందమలను॥ 115

రగడ॥ పొగడ పొగడఁగఁద(గెచు)ముందటఁ బూవు పూవుంబోణిపట్టకు
సగకు సగకుచాసన్నఁ(గనుగొని)నాతి! నా తిలకంబుముట్టకు
మాటిమాటికి వాదమాడుటమాని మానిని! యుండుమిచ్చట
పాట పాటలగంధిముద్దుగఁ బాడి పాడిగఁదెల్పు మచ్చట
లేమ లేమతియుండనేటికి లేమ! లే మతి యిచట మొల్లలు
రామ! రా మదిరాక్షిపల్కులు రామరామ! తలంపఁ గల్గలు

ఈడ నీడను గంటినే నీ వేగి వేగను నెనుకు కామిని!
 వేడు వేడుకమీరఁగాఁ గురువేరు వే ఋణమిచ్చుభామిని!
 కోకఁ గోకనదాంఘ్రిపట్టినఁ గొయ కోయలివేణి జాతులు
 పోకు పోకు”మనంగ నేగి పొదలుపొదలుకనంగ నాతులు॥117

సీ॥ శ్రీరామనామోర్ధ్వ కారమ్యసంపత్తి
 కలకంఠముల హాహాళులుమాన్వే
 కమనీయసహజ సాంకవమదామోదంబు
 చిలుకపంక్తుల నళాపళియణించె
 కాంచనపుష్పప్రకాశ నాసాలక్ష్మీ
 గంఢుతుమ్మెదల యకాఘళముచెఱచె
 నవమందహాస కందళచంద్రికాభూతి
 స్థలపద్మముల వికాసంబుగూల్చె
 సురుచిరసుగంధబంధుర సుమగుతుచ్చ
 పిచ్చిలాచ్చాచ్చునుకరంద బిందుబృంద
 సుందరా రామవీధి నస్తోకలీల
 సతులుపుష్పాపచయకేళి సలుపునపుఁ॥

118

సీ॥ సరసిజాసన హస్తాంగత్యమునమావి
 వనితపాదస్థితి వంజుళంబు
 మృగరాజనిధిమధ్య సగినఁబొన్న ప్రభుల్ల
 జలజాక్షి సోమియఁ జంపకంబు
 మానినీసుణి (గీత) మూఢుర్యమునఫల
 చేడియగుబ్బలఁ జేర్పఁదరఁగె
 కలికి తేనియలొల్కు పలుకుపల్కినగోగు
 చెలువనిట్టూర్పుచే సిందుకంబు
 వనజరాగోష్ఠి యుమియంగ వకుళశాఖ
 తెఱవకనువిచ్చిచూచినఁ దిలకతరు వ

చేతనమలయుఁబుష్పవిభూతిఁదగె,స
చేతనులఁ బూరుషుల నింకఁ జెప్ప నేల॥

19

తే॥ అపుడు తత్తత్తుజులునలరు నలరు
లలరుబోలులు(గోయంగ నచొటుఁ)బాసి
తేఱవ దరి లేని సమ్మోహపరవశమునఁ
జెలులవిడనాడి యవ్వలఁ జేరనరిగి॥

120

సీ॥ అండజధ్వజవహ్ని కుండవిభ్రాంతినిఁ
గెందమ్మికోలకు వీక్షించిసుక్కి
కందర్పనిఘ్రు ఖండవిభ్రాంతిని
సహకారపల్లవచ్చటలకులికి
పంచాస్త్రకావాళార్భటులవిభ్రాంతినిఁ
గలికిచిల్కలపల్కు లొలయనభికి
దర్పక (తీవ్ర) కోదండవిభ్రాంతిని
శితగురుత్కల సముద్ధతికిసాలసి

వినుతసంకల్పజాఘానవిభ్రమమునఁ
గుంజపుంజస్థుల నిల్వఁగోర కెలమి
సతులితోత్కటపరితాప మతిశయిల్లఁ
జేయునదిలేక యచ్చటఁ జిన్నవోయి॥

121

వ॥ ఒక్కరోహిణీకాంతకాంత కాంతాననాసీనయై తదూర్ధ్వభా
గావృత లవలీలతావితానానూన వినిర్గతధారాశతుషారధారాశీకరపరం
పరలు శంబరాసురాంతకజ్వరనివారణంబుగఁ బైఁబైఁజల్లుపన్నీరుగఁ
బ్రాంత గంధగిరిబంధు గంధవహ్రపేంభీభూత రంభానోకహ సేకాస్తోక
పలాశంబులు వీచుచామరంబులుగఁ గలిగి యయత్నశిశిరకృత్యంబులు
తదీయస్థలంబున సమకూరఁ గొంతతడవు విశ్రమింప నంతట నక్కాంత
లక్కాంతంగానక యచ్చటచ్చటన్వేదకి యొక్కయెడం గూర్చున్న
యానాతింగనుంగొని డాయనేతెంచి యిట్లనిరి.

ఉ॥ “అక్కటమమ్ము నొక్క ట్టణమైనను బాయనిచాన విప్పుడి
వక్కరొ! యొంటిరాదగునటమ్ము, తగ్గవిరి తేనెకాల్వలీ
దిక్కున లెక్కలేక మఱి తెంపున నేగతిదాటితమ్ము, హా
యెక్కుడుపుష్పధూళి పథమెల్లనునిండిన దెట్లుపాదముల్
పొక్కఁగనోరైనమ్ము చెలి! పోలునె సాహసమిట్లానర్పఁగా”॥ 123

వ॥ అనిపకీ ప్రియవాక్యంబులఁ బుజ్జగించి మించుబోడిం
దోడ్కొని,
124

క॥ వనకేళిధ వాయాసము! వనకేళిం బాయునని యవారిణమధులి
ద్వనరాజద్వనజాకరి! వనశీకరమిళిత శీతవాతములొలయుఁ ॥ 125

క॥ పాటుచు నయ్యాటల నొ
ప్పారుచు లవలీలతాగృహంతస్సలముల్
దూరుచు రానిలతాంగుల
దూటుచు మొగములనునగవు తొలుకఁగ నంతఁ ॥ 126

క॥ ఆలీతతి నాళీకమ! ధూపరిమిళితపుష్పధూళి మదహిం
దోళీ సుమరాళి యుత! నాళికారముగాంచి నందితలీలఁ ॥ 127

తే॥ “అబ్జచక్రాభ్యలంకృతంబగుచుండనరి
యతులిత కువలయామోదగతి నెసంగి
భువనములు గోన నొప్పారి పొలఁతులార!
కొలనుగనరమ్మ త్రిహరి చెలువుఁదెలిపె॥ 128

వ॥ మఱియు నిప్పుండరీకాకరంబు కాంతారంబునుంబోలి విరా
జమానపుండరీకంబై పుండరీకంబుకై వడి సదాభరితకువలయంబై కువల
యబాంధవునై ఖరి నితాంతాంతరసమాకలితలలితశంబరంబై శంబరవై
రిచెలుపున నసమశిలీముఖప్రకాశమానంబై యొప్పెఁ జూడుండు॥ 129

సీ॥ తైలోక్యమాతయైతిసరారు నమ్మహా
పద్మకుఁగౌతుకపద్మములివె

నోరంపుడలయేటిదొర వ్రాటిమేటికిఁ

బాటిల్ల జయమిచ్చు బాణములివె
పలుకుతోయ్యలి నేలి నలుమోములొప్పు శే

జేపెద్దకును జన్మసీనులివియె
నీరు(పాల్వీడఁదీయు) నేరుపుగన్న హం

సవతాసములకు భోజనములివియె
ఇవియెకనుగొనుఁడీమీర లింతులార !

పచ్చగుఱ్ఱాల నెఱరాతు కిచ్చమెచ్చు
వచ్చి కమలమ్ములనుబుట్టి వరలునట్టి
కమలములు, వీనిఁ గొనియాడఁగాఁ దరంబె॥

130

మ॥ నిజజన్మాలయమా సరోజములకు స్మిత్రుగఁగు మిత్రుండటం
చజహద్భానుసహస్రమిచ్చి తగ యాతామాత గోషోడశం
బు జలేజారికొసంగె దత్పగుఁడటం మద్యత్కళాలీలఁ బ
ద్యజభాస్వద్రచనాచమత్కృతి తలగఁగం బక్షపాతంబుగా॥

131

తే॥ పసిడితమ్ములుభుజియించి భారతీసు

తేజులై మిత్రుపేరిటఁ దేజరిల్లి

పాలునీ రేర్చఁగా నేర్పుచాలగలిగి

మించుహంసములివెనుగడి మెలఁతలార!"॥

132

వ॥ అని కాసారతీరంబునంజేరి కొనియాడుచుండ,

133

నీ॥ తనరారె నెఱులుగాఁ దనలోని చాడ్యలై

వాలముల్ మత్త హిందోళములును

స్తనములగతిమీఱఁ దనలోని చక్రవా

కకులమ్ములును బద్ధముకుళిములును

విలసిల్లఁ గలికికన్నులలీలఁ దనలోని

యుత్పలమ్ములును నీగోత్పలములు

త(గెను) హానశ్రీలఁ దనలోని దరవిభా

కాండముల్ ఫేనప్రకాండములును

బళిర! యేతద్గతినసంగి కొలను మిగులఁ
గనఁగఁదగియుండె నెక ప్రాథకన్యపగిది
కచకుచప్రేక్షణస్థిత రుచిరలగుచుఁ
దననువీక్షింపనేతెంచు తరుణులకును॥

134

మ॥ రమణుల్ బంగరురంగువ్రాతపని చేలల్ నేర్పుమై నూఢ్మిక్రం
జలుగుంజందురు కావిపావడ లొగిం జెల్వొందఁగాఁ గట్టి ఊ
గ లతాభుల్ సడలించి యొండొరులు దోర్మ్యస్తోరుహస్తాబ్జలై
యలరారక నెలరాలమెట్టులఁ బదన్యాసంబు గావింపుచు॥

135

వ॥ మెల్లమెల్లనడిగి,

136

కి॥ “విషభవభస్రం డమృతముకు

విషామృతసమాఖ్యలోనఁ గె వీనిని దలఁపక

విషమనఁగా విషమంబగు

విషమముగా దమృతమనఁగ విషముఖులారా”॥

137

వ॥ అని యిత్రైఱంగున నమ్మత్త కాశిను లయ్యంబుల సంద్ర
మాయత్త చిత్తలై కొంతతడవు కొనియాడి॥

138

నీ॥ “కలకంఠకఠిన్ జలకమాడఁగఁబోకు

పల్లవపాణివి పణతి! నీవు

బా లేందుఫాలతో నోలలాడఁగఁబోకు

పంకజనేత్రపు భామ! నీవు

ఇథ రాజగమనతో నెదులాడఁగఁబోకు

రంభోరుకాండపు రమణి! నీవు

చంపకనాసతో సయ్యాటలాడకు

మత్తాళివేణివి మగువనీవు

సంకుమదగంధితోనీవు సరిసమాడఁ

బోకు చిలుకలకొలికివి పొలతి”యనుచు

నొండొరుల కేర్పరిపుచు నొప్పుమిగిలి

రంబుజాకరసీర విహార వేళ॥

139

నా॥ కేలం దమ్మిఘటించి యొక్కమదిరాక్షీరత్న మవ్వేళఁ దా
 శీలక్షింబలె నంగుమితె, నొక రాజీవాస్య బల్కొప్పునన్
 లీలం గైరవమూని చందురుని మాళిందాల్పుకన్ మిఱు మా
 నాళీకేక్షణభంగిఁ బెంపెనఁగెఁ గాంతాలోక మధ్యస్థలిన్॥ 140

శే॥ హరుఁడువిడు మానె నదియొక్కబిరుదు దలఁప
 విషము నేర్పదాపుననటంచు విశ్రాంతముగ
 వెలఁదియొక్క తె కరమున విషముఁబట్టి
 యచ్చ్యతానంతగోవింద యచుచుగదావె॥ 141

చ॥ కువలయ వేణియోర్తు మెఱుఁగుల్ తగఁగుల్కెడి గొప్పకొప్పున
 న్నువలయ మేర్పడన్నిలుప గొబ్బుననిల్వక నీటిలోఁబడెన్
 జవమునఁ దత్కించుట తనసాటికిరా వడిదోయ నాత్మ సం
 భవమహానీయనీమఁ దనభంగముదెల్పఁగఁ బడకెవడిన్॥ 142

సీ॥ ఓరికెక్కి-మెల్లన సరసిజాకరములోఁ
 దోలఁగక గుభగుభ దుమికెనోర్తు
 కలువరేకులఁ(వెంపి)మెలకువ నొక కాంతి
 కలికిపనులమీఁద నిలిపెనోర్తు
 కెందమ్మిపుప్పొడి కేలఁదాలించి యొక్క
 సకియగుబ్బలమీఁదఁ జల్లెనోర్తు
 నడినీటిలోదూకి నారులెల్లచుజూడ
 లీల సల్లంతటఁ దేలెనోర్తు

శిశువలకు నెల్ల నుపమలు గఱపెనోర్తు
 పంకజాళులఁగని యబ్రహ్మయెనోర్తు
 ముగుదఁగనుగొని లేనప్పునగియెనోర్తు
 కుటిలకుంతలపై నీరుగుపెనోర్తు॥

143

చ॥ వెలఁదియొక్క కాండమున వెల్లకిలంబడి యీద సప్పుడా
 జలజదళాయతాక్షి జగిచన్నులు చూడఁగనొప్ప మన్మథుం

దల రతి పంఠమాడి జలజాకరపుష్కరమధ్యమంబునం

దలరుచు జిత్రనైఖరుల నాడెడి బంగరు బొంగరాంబు || 144

చ॥ ఘనకుచయోర్దు శోణమణికల్పితముద్రిక నీటిలోబడె

ఘనకచనోర్దుగాంచి కరకంకణమిచ్చెడ దీనిదెమ్మనక

మునిగిజలాంతరస్థలిని ముద్రికయుండిన దెచ్చియాయ వే

వనకణమిచ్చె గొమ్మరుచు వారిజనేత్రి విచిత్రమందంగా || 145

తే॥ కలికియొక్కతె పుండరీకంబు లీల

గేలదాల్చిన దత్తరకినలయారు

ణచ్చవిచ్చట లొగి గ్రమ్మి నన్యహల

కాకృతీనిగానబడ వెలగందెనోర్దు ||

146

క॥ ఏణాక్షికుచలోచన! నూనితవర జేహమిళిత మంజుహరిద్రా

నూనాజనగంధాప్రియ! వేణీసంగమముభాగి వెనగొలనమరె ||

క॥ తా రామలయజగంఘుల! తా రామలనఖరగాంచి దారుణతాపా

దారతగ్రామచునుంకిన! నూరకమనమిట్టులులు మొప్పుదటంచు ||

సీ॥ గుజ్జమాపులదండ గొజ్జగిసాదరిండ్ల

విరిమంచు బోరున గురియుచోట

అల్లిబిల్లి మొల్లలలుక తగనిరుల్

గుప్పెడు కురువేరుచప్పరముల

నీడచల్వలుదేరు నెలరాలదొసలకై

యేతెంచుపూదేనె యేటికాల్వ

దరిని జల్వగు బండిగురువిద లేతీవె

చవికెలపజ్జదాక్షిణ్యపాసంగ

బైలబెనంగిన యనటికంబములసొంత

కలునకొలంకులకెలకుల దొలుకనలరు

తమ్మిగావుల తావులుగ్రమ్మ నెలచు

జగదకాంతవిత్తి కాఫలమునంచు ||

శే॥ సారవిస్తారఘనఘనసార గంధ

సార కల్పార నీహార నీరపూర

సారభోద్ధార చారుమందారవార

మధురమధురసములుదెచ్చి మసలకవును॥

150

శే॥ చెలిమికత్తెలు వన్నీట జలకమార్చి

కనఁగనొప్పురు చలువలు గట్టనిచ్చి

పొసఁగఁ గర్పూరనామంబు నొసటదిద్ది

కొమరుచనుగ వనఁజును హారము లమర్చి॥

151

మఱియును

152

సీ॥ కుచముల బహుళ లికుచములఁగచనిమా నె

ఘనసారమలదంగఁగడఁగి యోరు

నేత్రముల్ శతపత్రపత్రములనిమా నె

శీతోదకమునిల్పఁ జేరియోర్తు

చికురిబంధము భృంగనికరమఁగచనిమా నె

హేమదామనుఁజుట్ట యోర్తు

సకలాంగములు శరీరసుములనిమా నె

వీవన వీనంగ(వెడలి)యోర్తు

చందనామోద లీభృంగిఁగొందతెలమి

బాలతి కుపచార మొసఁగింపఁబోయినంత

నరయనపచారమాచుండె ననుచు నూర

కున్న వారలఁగనుగొని చెన్నుమిగిలి॥

153

సీ॥ ఖరకరోదయముగాఁ గాశ్మీరపంకంబు.

జనుజక్కవలమెత్తెఁ జానయోర్తు

ఘనతమోగతిమీఱు మినుకుకాటుకరేఖ

కనుతీవలనదిదెఁగలికియోర్తు

మకరగదరసమొల్కు మందారదామంబు

కచభృంగతతిఁజుట్టెఁ గాంతయోర్తు

చలువలువెదజల్లు మలయజసారంబు

తనువల్లీకనలందె దరుణియోర్పు
సముచితోపాయవరలగు చంద్రమాఖలు
భూరిశిరోపచార శృంగారవిభవ
కలిత లలితప్రకాశ మూగల్యవిధులు
సలిపిరప్పుడుకొందఱు చక్ర కటికి॥

154

క॥ ఘనసారైలావరచ

దన లామజక లవంగ నననుమనోగ

ధ నిమేళిత హినుజల ము

న్యజాక్షికి ద్రావనోసగి వనితలు మఱియు॥

155

తే॥ చెలగిగొజ్జగిసిగు పై జలికిచిలికి

కప్పురంపురవల్ నిండు గుప్పిగుప్పి

కమ్మతావులుగలవిరుల్ గప్పిగప్పి

పొనగసురటుల గాడ్చుగా విసరివిసరి॥

156

వ॥ ఇవ్విధంబున కైశ్యదయంబునకై ప్రాణసఖులు సముచిత
శిశిరోపచారంబు లొనరించి రప్పడు॥

157

తే॥ బాల కలదిస మలయజసార మతుల

విరహపరితాపశిఖిశిఖోద్వృత్తి నుడికి

వడి బెటిలి మించుబోడులనడిమి యొక్క

చెలియగుబ్బలపైబడ్డ నులికిపడియె॥

158

క॥ నలినాక్షిహారములు గు

బ్బలసెగ సలసలనుగ్రాగి బహుళశ్రమో

య లహరి దుకతుక నుడుకుచు

సలవక్షముగప్పె గపుర మలదిసలీల॥

159

క॥ కలికిచనుదోయిపొంగున

బలితముగాబిగిసి రవిక పక్కునబగిలె

చిలుకపటాశివజీరుని

తలిరా కడిదంపువిసరు దాకెననంగె॥

161

క॥ అమ్మక్క! భూరివిరహ భారమ్మునఁ గాండిమచునోహరస్థితి మేనక
గ్రమ్ముకొనినవెన్నెల కీల్పమ్మయనఁగనవును పువ్వుబోణిచెంగె
వ॥ అయ్యెడఁ బువ్వుబోణి బువ్వుబోణులు తప్పకచూచి శిశిరో
పచారంబునఁ దదీయపరితాపంబు పాయకుండుటయెరింగి,

161

శీ॥ మాచవతులంతఁ గేతకీనూనగర్భ

దళమునఁ దుమారజలకణమిళితలలిత

ఘనమృగీమద కర్దమమాన లిఖించి

రతులనుకుమారు మారు శ్రీహరికుమారు॥

162

* చెలికత్తెలు మన్మథురూపు లిఖించి పూజించి స్తుతిండుట. *

సీ॥ దాపలికరమునఁ దరుణిసింగి శివీలు

వలపలికరమున నలరుశరము

అంకవీరమ్మన నలరారుతిదేవి

వెనుకదిక్కునఁ బ్రభంజనకిశోర

మెసఁగఁ గోపుల వసంతసుధామయాలుల

ముగిలఁ గలకంఠభృంగకిర

శారికారాజవాంసప్రముఖోదార

బలసమూహాబుల విలసితముగ

సారసాక్షులు మన్మథస్వామి పదవి

మొగలిపూరేకున లిఖించి ముదముపొసఁగ

వరపదార్థము లొగిఁ గొనివచ్చి సమించి

శోపచారంబులను బూజి లొప్పఁజేసి॥

163

చూడ్క॥ శ్రీమత్తుభావారాశిరాట్కన్యకా గర్భపయఃపారావార
శిరిత్సంపూర్ణపూరిష్ణా శర్వరీరమణోదయాయ, రతియువతీ
యోగిరథలవిన్యస్త ప్రశస్తామోద నిస్తులకమ్మరికా కుం

కుమనంకుమదపంక మకరికాపత్రచిత్ర లక్షణలక్షిత దోర్మధ్య
మధ్యప్రదేశాయ, మధురమధుర పారణపరాయణ విభ్రమద్భమ
రపుజసింజనీటంకారి ఘోషవిభూషితాఖండమండలీకృతప్రచండ
పుండ్రకోదండవిర్భుక్త ప్రపుల్లన్మల్లికాశోకారవిందేదీవరమా
కంద్రసూన భల్లభగ్నవారివారిచతుర్ముఖ మాఖనిఖల లేఖనము
దయాంతరంగాయ, శాంబరీకదంబాడంబరోజ్జృంభమాణ
శంబరాసురాఖర్వదుర్వారగర్వపర్వత గీర్వాణవల్లభాయ, పారీ
నధ్వజాయ, చైత్రసఖాయ, మన్మథాయ తుభ్యంనమః,, 164
వ॥ అని బహుస్సకారంబుల వినుతించుచుండి రంత. 165

ॐ సూర్యాస్తమయవర్ణనం ॐ

శే॥ అంచిత రజోరుణావరిణాస్థిదనరు
పద్మినిగరప్రకాశత బయలుపటచి
రహి నహస్సంగమ మొనర్చి ప్రత్యవాయ
మిగుర భృగుపాత మొందిన ట్టినుడుగుంకె॥ 166

తే॥ విమలకమలాధినాథది క్కమలపదన
యినసమాగమమున రాగమనతగనియె
ఇనసమాగమమున రాగమనతగనట
కమలనేత్రల కుచితంబుగాదె ధరను॥ 167

మ॥ సమయద్వేషికి నోహటించి యిను డస్త్రోణిభృన్మృగిధా
మముః జేరంగని యిందిరారముణి యాత్మస్వామి తాదృగ్విధా
క్రమణోదాత్తుడటంచు లోదెలిసి వీరకన్ స్వామయోద్యత్కవా
టము లొక్కుమ్మడి వేసెనాగ ముఖముద్రల్ దాల్చెబద్ధావళుల్ ॥

చ॥ ఖరకరుఁ డస్తమింప నతిగాఢసమగ్రవిషాదయుక్తిఁ బు
ష్కరిణి విసేలభూరివిషసారకృతాంచితమాత్ర లుజ్జ్వల
స్థిరగతితోన వక్త్రములఁ జేర్చినవైఖరి డింభకాళిహో
సరసిజకుట్టలాంతర నిశాంతములన్ వసియించె దుమ్మెదల్ ॥ 169

క॥ జలజాకరసంకేత

స్థలమున మత్స్యియుని రాజు సాంద్రకళాసం
కలితుని బొందెదనని లోక
గలకలనగె గలువ చెలువు గనుపట్టగణ॥

170

సీ॥ సురిసుందరులు లేఖతరువుప్పుడూచే

గుప్పిన వెన్నెలకుప్పలనఁగ
తారాపథాతివిస్తార కేదారాంత
రంబుననొప్పు కైరవములనఁగ
సమయకుందక్షమాజాతాగ్రవిభాజ
మాసప్రసూన కుట్టలములనఁగ
గోత్రభిచ్చుండాల గురువుస్కరోద్ధూత
గగనధునీక్షీర కణములనఁగ

అధ్వగానూనమా నాపహప్రయత్న
కీర ఘోటకరతిగుభాకీర మాక్తి
కములనఁగ బ్రహ్మ మర్త్యులగణతికిడ్డ
తళుకుసున్నంపుబొట్లనఁ దారలలకె॥

171

ఉ॥ రంజితలీల సాంద్రతిమిరంబు పొసంగె దిగంతరంబులన్
గుంజర చంచరీకి శతకోటిధరాశ్చ ఘనాఘ నార్కభూ
ఖంజన ప్రితిప్రతిరథ కంధరవర్త సుధామయాఖల
త్యంజన కాలకాలగళ హలహలాభ విభాసమానమై॥

172

తే॥ ఇత్తుకోదండధరుడు సమిద్ధశక్తి

విరహిజనములపై దంపవెడల నెత్తు
నీలిజేరావిధంబున నిబిడకాంతి
నంధతమసంబు జగమెల్ల నాక్రమించె॥

173

తే॥ అమరనిమ్మగ స్వర్లోకమాక్రమించె
నాత్మభూర్విప్రభావత నవనిభవన
మాక్రమించెదనేనని యమున నిండు
శానినకై వడి చీకటుల్ మొనసెదిశల.

174

తే॥ నిర్మలదిశానుభూతసన్నేహవిభవ
కలితభూరి తమోనిరాకరణసుప్ర
భావములఁ గులదీపముల్ పరఁగెఁజాల
నోజఁ గులదీపములకిది నైజమెకద.

175

సీ॥ ఘనపయోధరపూర్ణ కలశాంతరములకు
రమణీయ నీలహారములుగాఁగ

శకలితశశిబింబ చారుఫాలములకుఁ

గస్తూరికా తిలకములుగాఁగ

సచిరరుక్ష్మచుర సద్రుచిరాంగకములకు

లాలితాసిత నిచోళములుగాఁగ

శతపత్రవరపత్ర జైత్రాంబకములకుఁ

గజ్జనార పంకములుగాఁగ

నీలకబరీభరముల కిందీవరప్ర

ధామములుగాఁగ గాఢ సంతమనవిభవ

మభినవాల్మీకియలొసంగ నవుశుజార

కీరవాణులుచనిరి సంకేతములకు.

176

మ॥ చరణన్యాసముగూఢమైయలర రాజద్వ(ల్ల)లీలాగతు
త్యైరయమెల్ల ననిల్చినిల్చిరొద లోలింబొంచియూలించుచు
న్గిరముల్ వంచుకనందులందణఁగుచున్ నిద్రారతిఁజారులే
గిరితద్వేళభుజంగసంజ్ఞతగి సంకేతస్థలుల్ చేరఁగన్.

177

సీ॥ క(రదు)హరేఖలు గనుపట్టకుండమే

లొమ్మరుచన్నులువ్రేళ్ళ నిమురుమనుచు

పలుకెంపులెలమి నేర్పడకుండసాంపుమై
 నధరామృతంబును నానుమనుచు
 మందాక్షరములుగా మణితముల్ మెల్ల నఁ
 జెలువంపువీనులఁ జేర్చుమనుచు
 ఘననితంబాఘాత నిసదముల్ ప్రకటంబు
 గాకుండఁదిన్నగఁ గలయుమనుచు
 జారిణీతతిసంకేత సదనమదన
 కదనసమయ (సముత్సాహ) గాఢరూఢ
 చటులనంరంధగౌభీర జారకోటిఁ
 బలుకుఁదమజాడపరుల కేర్పడకయుండ || 178

క॥ అంత శచీకాంతదిశాకాంత నిశాకాంతపూర్ణాగ్రాభాంతరయై
 వింతహరువొందమోమునఁ తాం తేరవిభవలీలధవళిమదోచెన్ || 179

వ॥ అయ్యెడ || 180

ఉ॥ తమ్ములపాలిగొంగ కును దమ్ములచక్కిలిగింత చక్ర వా
 కమ్ములగుండెతల్లడను కైటభవైరిమఱుంది దేవ బృం
 దమ్ములపారణమ్ము హరినందనుకూరిమిమామ య చ్చకో
 రమ్ములజీవనోపధము రాజదయించెను దూర్పుదిక్కునన్ || 181

సీ॥ సౌగంధికాననాభోగసంపత్కారి
 తోయజుశ్రీ పశ్యశోహరుండు
 మంజుజీవంజీవ సంజీవనోపధం
 బంధకారసమి త్కబంధయోని
 జారచోరచ్చటా సంభ్రమప్రతిపాది
 మదవిహంగరధాంగ హృదయభేది
 పటుమహానటజటాపటలస్ఫుటసుమంబు
 స్మరశౌర్యహుతవహ సామిధేని

పాంధసంతాన మానశంబరనిధాన
మధనమంధానశిఖరి రమాహృదీశ
సత్యనేత్రాంగ మురుక శాజననసీమ
చందమామ వెలింగె బ్రాక్మైలమందు ॥

182

వ॥ అయ్యవసరంబున

183

తే॥ వసదమార్గంబు పెంపారె వసముభంగి
తారకంబులువిలసిల్లె గోరకముల
విమలగతి రాజమానమై కమలవైరి
బింబ మొప్పారె వికచపుష్పం బనంగ.

184

సీ॥ సకలపదార్థాఘనద్వంద్వీక చ
క్రక్రీమృణాళికా రాజవాంసి
నిర్ధనికక్రియా నిశ్చలదీపిక
స్మరశౌర్యహవ్యభుక్సామిధేని
జారచోరచ్చటాచరణవల్లిమతల్లి
పాంధదర్పారణ్యపరశుధార
తప్తచకోర కాధ్వన్యప్రపాసీమ

దంపతినిధువనతంత్రఘటిక
భూరిశీతలసార కర్పూరకదళి
తోయజవికాసవిద్యాప్రదోష వేళ
భన్యకైరవహర్వాభి పౌర్ణమాసి
పండువెన్నెల కన్నులపండువయ్యె.

185

వ॥ వెండియుఁ బుండరీక శాత్రవమండలంబున సఖిండంబుగఁ
బ్రభవించుపండువెన్నెలచండ మదోద్దండాఖండలశుండాలశుండాదండో
ద్భూతి రంగ ద్వియద్దంగాతరంగిణీ సముత్తుంగతరంగపుష్కరపూరంబు
వైఖరి, మేఘద్వారఘనసారరసాజాతసంజాతరజః పటలంబుపాలుపున,
సంధికారజగద్బంధవకుమారి కాప్రభేదనసమయ పూర్వగీర్వాణాభి

యాత్యగ్రజాతవిగ్రహ ప్రభావుంజంబు చందంబున, నుభాధామసంద
 ర్భనామందకౌతూహలాభ్రంక పోద్యేలాయాత పయఃపారావార
 వీచికాసంఘాతంబుభాతి, నాళీకప్రభూతకలాద బ్రహ్మాండకరండసాంద్రీ
 కృత కలధౌతమయనీరపూరంబుక్రియ, లోకంబులెల్లనిండి ప్రథమధరా
 ధరాధిత్వకాబాగాభోగ సుందరలతా మందిరాళింద కేళీవిహరణవరా
 యుగ వుళిందమిళించాలకాలోక ధమ్మిల్ల వేల్లనాతిత్తుల్ల కొత్తుల్లవనమల్లి
 కలకు నల్లిబిల్లియై వారలొకానొక కాలంబునఁదమకునాటపట్టులగునవిధ
 వివిధపర కుటీరమ్ముల గండకంఢాభరమ్ములుదీల నొరసికొని కాండవి
 హారంబునకై గండుమెఱసి నడగొండలవసువున బారులుతీరి సెలయేరు
 లకేగు భద్రవేదండ వరాహప్రకాండమ్ములరాకలుఁ దదఖండపుండరీక
 భవాండభౌండపిచండిల చండఘీ కారఘుర్గురనిర్దోషంబుల నెఱింగి
 యమర్షోత్కర్షమ్ముల మృదుతరకరకాండజాతమ్ములఁ గోదండమ్ము
 లెక్కిడి సంవర్తపుష్కలావర్తజీమూతసంఘాతస్ఫురితనిర్ఘాత చృటా
 ఘోరంబులగు శబ్దభేదితరానారంబు లపారసారవిచిత్ర నిపుణతాధౌరే
 యంబులుకన్నడఁ దొరఁగించి వేత్రదండఖండనాపూర్వకంబుగాఁ దదీ
 యశుంభత్కుంభవిమాణనిర్దళనంబుగావించినఁ జెల్లుగా జల్లుజల్లుసరా
 లు చిత్తరంపుఁ గ్రొత్తముత్తియంపురాలతోఁ బొత్తువాత్తించి గుహా
 కుహరముహుర్ముహుర్నానా సర్వనిగూహనాన్యోన్యన్యోష్వపణ
 క్రియాస్తంభనఁబులుసంభవించిన బహిర్నిర్గతై తమలోఁ బూచ్చేం
 బులేనిమచ్చికల నిచ్చలు రచ్చలుసేయు మెచ్చువచ్చు నచ్చు ఎచ్చురా
 లచ్చటచ్చటవమర్చిన మృగాంకశిలావితర్గికావిటంకంబుల నకలంకవి
 లాసంబుల నాసినలై నిరంకుశర్షుషాంక బిరుదాంకసంకలితహృదయం
 గమాభంగ మాంగళ్యశృంగారరసతరంగ రంగ త్సంగీతభంగులంజెలం
 గు నయ్యరంగులచెఱంగులు కరంగి తెలిసిరు జలజలనుదొరంగ మదీ
 య హృద్యానవద్య గానవిద్యావిశేషంబుల ద్రుతంబులయ్యెనని ప్రాణ
 వల్లభుల మల్లనంబులాప ముగుదలగు యక్షపక్షలాక్షుల నిగనిగనివగ

జగిదిగివెలితోగ తెగల మిగులనగునగుచులీను కటాక్షవీక్షాప్రకాశధాళ
 ధశ్యప్రభాధట్టంబునకుఁ జుట్టంబై నిర్మి రోధంబగుతారావధఘంటాప
 థంబున నష్టాపదప్రభాభాసమానంబులగు విమానంబులెక్కి యత్సుల్ల
 కోల్లోలకల్లోలహల్లీసకనల్లలిత వియత్కల్లోలిసిమతల్లికోత్సుల్ల హల్లకవ
 నీసదనంబుల మదనకదనంబుల సదమదంబులై ముదము లేదలఁబాదల
 విహరించు వళక్షపక్షమిధున పక్షివిక్షేపణసముద్భూత శీతవాతపోత
 మ్ముల బడలికలెడల వేడుక కాండ్రొగూడిక్రీడించు ప్రోడలగు తెరిగం
 టి తెలిగంటిమిన్నల చెన్నుగల కడప న్నెగుబ్బలియుబ్బుగెబ్బు
 గబ్బిసిబ్బెంపు నిబ్బరంపుగుబ్బల నందందఁ దనరు వెలయెక్కు
 డుమగరాలసరులసిరులతోఁ బారలులేనిమరులున ననంగిపెనంగి క్షీర
 నీరనిధానాంతర నిరంతరాంత కాంతిదంతురానూన ఫేనసాంద్రచం
 ద్ర శిలాచంద్రశాలాప్రదేశేఫేలా విహరిలీలాలోలకీలాల భాలాజాలాం
 గకమ్ములకు సొమ్ములై చూపట్టు లేతమ్మిత్తూఁడులకు నైదోడై,
 యేలా చామగతికా వాసంతికా మల్లకా వల్లకా మతల్లికా కేళికా
 డోలికామాలికలఁ గిన్నర బాలికాపాళికలతో జోడులుకూడి వేడుకల
 నూఁగియూఁగి చిత్తంబులఁ దృప్తింజెంది కంటివింటిదంట దిట్టతనంబు
 నఁ గట్టాయితంబై తుంటవింట వెన్నంటు కంటకంబున నేయువిరిశరము
 లెఱకలఁ జుటుకుచుటుక్కుననాట నటనిలువనోపక సమీపమ్ముల
 నిమ్ములై నిండాఁరివిరిసిన బొండుమల్లియలఁ దండ్రోపతండ్ంబులుగా
 మెండుకొసిన గండుతుమ్మెదల గరుజ్జాతమరుజ్జాతమ్ముల సంచుకకదలు
 పూవుపొదల సతాంతలతాంతకల్నితా నల్పతల్పభాగంబులనుల్లసిల్లు
 ప్రాణవల్లభుల నుల్లంబులఁ ? ల్లవింపంజేసి యా భోగానురాగంబులెచ్చ
 వా తెఱజుంటి తేనియనంట మొనపంట సగంబుకొఱికి సొంపుమెఱయ
 మెనంగు కింపురుషచంపకామోదల చేతి తెలిినాకుమడుపులవడుపున
 బెడంగుగాంచి కేళీసాధచంద్రశాలాంతర హంసతూలికాతల్పంబులం
 గూర్చుండి మధురమధురసమ్ములు తమకన్న నామ్రేడితంబులుగా

నెసంగి మదజ్యంభణంబులురెట్టింప జంటము త్రియంపుఁ గుట్టుపనికంచు
 కంబులముల్లు సల్లించి బ్రతిమాలిన బయలుపడంజేయని యబ్బురంపు
 గుబ్బచన్నులు చిసికివాడు కొనగోళ్ల గ్రుచ్చియు నివాడననివేడుకొనిన
 మొనపంటనంటనీయని చక్కెర కెమ్మోపులు గంటులుగావించియుఁ
 బ్రాధించిన నాదరంబునవినని శ్రవణపుటంబుల నిచ్చవచ్చినట్టు సచ్చెం
 బుగాఁ బచ్చిదేరుపలుకులు సొనిపియు నడుగులపయింబడి మొక్కిన
 నించుకంతయు మెత్తవడినచిత్తంబులఁ బోకముడియొసంగని జిలుఁగు
 తెలిచల్వ పెరిగేవలువలు సడలించి యతిగాఢపాఠసద్వజాయోధనమ్ము
 లఁ గలంచియు మద్యం బాత్మవ్రాణత్రాణపరాయణత్వంబు
 భజించె నాసవనామంబు దీసికొనెల్లు నని యల్లంబుల
 సంతసిల్లు భుజంగులతో నెట్టకేలకు సొక్కుతక్కి యలుకవాడమినచిత్త
 మ్ముల మొగమ్ములుత్రిప్పిమాటాడక యీతప్పుసైరింపుమని మంద
 మందభాషణంబులుగాఁబలికి మొక్కినఁ గెరలి తాడనంబుగావించు
 లేఁబ్రాయంపు వెలమించుబోడుల చరణనఖరకాంతులపై దొంతరలు
 గొని దంభోళిధరకుంభిసిధిరపయోధరీపయోధరుచిరుచిరకచభరాబ
 ధస్థిగ్ధసుందరమందారి వికచప్రసూనమాలికలకుఁ బోలికలువాటించి
 వితిహూత్రశతపత్రసేత్రీ కర్ణపత్రవిచిత్రహీగోపలచ్చవిచ్చట్రాప్రకాశం
 బులకుఁ బ్రతీకాశంబై కృతాంతశుద్ధాంతనీమంతి నీకాంతనీమంతముక్తా
 మణీరామణీయకంబులతో వియ్యంబుగైకొని రత్నోధ్యక్షపక్ష్యలేక్షణా
 తిలకాళికఫలకఘన సారతిలకంబుతోఁ జెలువంబుఁబూని సింధునాయ
 కనాయికావతంసకర్ణావతంసకైరవ ప్రభాశ్రీలతో మేలంబువాటించి
 గంధవహగంధసింధుర గామినీగంధసారచర్పా విలాసంబుతో సౌమన
 స్యంబుప్రకటించి రాజరాజానందోధ రాజముఖిక రాంభోజరాజస్యణిము
 కురబింబంబునకుఁ బ్రతిబింబంబై యంతకాంతకాంతః పురకాంతామణికు
 చోపరిఘటిత ధవళచేలాంచల కంచుకంబులతోఁదుల దూఁగిసర్వసర్వం
 సహాధిరంబులకు శిర్వసర్వంసహాధర విభవంబు భవంబునొందించి

సర్వద్విపంబులకు శ్వేతద్వీపత్వంబు ఘటించి సర్వయోమాజనంబులకు
భాషాయోమా విశేషంబుఁజెందించి యొప్పారె, అప్పు డప్పెను రేయెం
డతాఁకున కోర్వక బెండుపడి గుండియచెదరియున్న యయ్యండజపరి
వృథధ్వజకుమారిం గనుంగొని మెఱుంగుబోడుల కలకలంబువారించి
యొక్కప్రోడయగు కురింగనయన సారంగాంకు దిక్కు మొగంబై విన
యవినయవాక్యంబుల నిట్లనియె,

186

— * చంద్రధూషణ * —

సీ॥ “ద్విజరాజవయ్య సందీప్తశుచిస్సూర్తి
సరసకళావిలాసంబుగంటి
గుగులీల సర్వజ్వరశిఖామణివయ్య
విగతతమోగుణవిహృతిగంటి
అనుపమభవ్యలక్ష్మణలక్ష్మీతుండవయ్యఁ
బంకజాతవిదూరపదవిగంటి
సన్మార్గసంచారచారుశీలుండవయ్యఁ
గువలయాకలితవైభవముగంటి

అహహ! యిటువంటిఘనఁడవై యనపరాధి
నబల దుఃఖంపఁజేయుట న్యాయమటర
నయతఁ “శాపాయ పరశీడనం”బటన్న
సరసవచనంబు మఱచితే చందమామ!

187

సీ॥ విలసితశ్రీవత్స కలితాభ్యుదయమొంది
యరిధరకరలీల నందగించి
సారంగరక్షణోజ్వలవిభూతివహించి
బుధగురువైభవస్సూర్తిగాంచి
అతులితలక్షణాంచితవిశేషముఁబూని
సీలాంబరవిహరనియతిదాల్చి

అరునవరవిగ్రహాపితి నెసంగి న

దృష్టం దావనమనోజ్ఞవృత్తిజెలంగి

విధుడవైయించుకయును సాత్వికములేక

అకట! దాక్షాయణీప్రియవ్యాప్తిబూని

సోమవిఖ్యాతిజెంది తమోమయాత్మ

కుడవుగానేలచంద్ర! నద్గుణమెపూను.

188

తే॥ మకరకేతనుపైగృహ మరలకుండు

టల్లుడవికాదె, మాచెలి యరసిచూడ

ననుగుకోడలునీకగు, నకట! యింత

నిర్దయతనేచఁబాడియే నీరజారి!

189

క॥ హరిణాంక! ముగుద నయ్యో!

హరిహరి! హింసింపజూచు టదిధర్మము గా

దెఱుంగవెయ్యాత్మ “నహింసా

పరమోధర్మ”యనుపలుకు ప్రాజ్ఞులుపలుక॥

190

వ॥ అనిపలికి కలికికలువలచెలికానివలన లలనవలవంత యావం
తయు శాంతిగాకుండుటయెఱింగి యంతరంగంబునం దురంగలించు
గోపావేశంబున నుపాలంభంబుగా నిట్లనియె॥

191

ఉ॥ వ్రల్లదమాడెనేభువనబాంధవుజోక నెసంగియున్న నీ

కల్లవియోగులందు జలజారి! విరోధమువీడలేదు మేలే

తొల్లిఁటిసిదునై జమది దూరముగాఁజన నెట్టునేర్పు, హా!

పుల్లలతోడఁగాక తగఁ బుట్టిననాటిగుణంబుపోవునే॥

192

మ॥ స్ఫుటపాదై కగతి మహానటజటాజూటాటవీవాటితో,

బటుఫాలానలభీమధూమపటలీ పానంబుగావింపు చు

త్కలంగంగాతటినీనమీపమునఁ జంద్రా! బాల్యమందే తపం

బటుగావింపవె కామినీహసనకార్యాకాంక్షివై ధీరత॥

193

తే॥ చంద్ర! జైవాత్మకోషధీశ్వరసుధాక

రప్రముఖనామములు నీకు బ్రహ్మ పాసంగ
నాసంగె నాసంగె దదర్శంబు లుర్వియందు
రసికులెన్ని న సేతిబీరపసరుగాదె॥

194

తే॥ అమృతకరుడనిజగతి ని న్నాదికపులు

సరసచతురతఃబల్కిరి చందమామ!

అదివర్ణ విహీనమై యలరు నేని

అదియ పాంథులపాలితి కర్థమాను॥

195

ఉ॥ శాపమొగి గురుండిసిన జండభుజంగము పట్టిమింగిన

దాపసనాధపాంథవనితా జనతావినతాక్షివారివా

హాపతితోద్ధోష్ణ సలిలాశని పాతమునశశిశాంక! సీ

రూపమణంగకున్నయది రోహిణి మంగళనూత్రమెట్టిదో॥

196

ఉ॥ హాహరిశాంక! నిన్ హలహలాభుని మింగి హరింపలేక యా

రాహువుక్రమృతా వెడలిరా వడిఁ గ్రక్క, సనారతంబుగా

నాహరుఁ డెట్లు పొందుపడ నొడలఁదాల్చెనో తుంగభంగసం

దోహసమగ్రశైత్యగతి ద్యోధుని జూటమునందు నుంటనో॥

197

తే॥ పద్మసీమితుఁడుండంగఁ బద్మవైరి

నిను గురుద్రోహిఁ గుటిలాత్ము సీచవర్త

నుని ననాధాంగనాహింసకుని ధరించె

భూతక్షతి శీర్షమునఁ దనబుద్ధిపోనె

198

సీ॥ బల్గప్పునెమ్మేన శాయకయెసఁగుట

సాంకృతితోడి మిన్నంటియుంట

సరవి మధుప్రియసంగతిగాంచుట

పాంథజనమ్ముల బాధలిడుట

పగలైవదెవ్విగోల్పడి కానబడకుంట

నుగ్రశేఖరలీల నొప్పుగనుట

రాత్రి మహాద్వ్యత్తి రంజిల్లిమెలఁగుట
 శంబరవర్ధనోజ్వలతగనుట
 యెఱిగియుండియు నిన్నయో! పరనులెల్లఁ
 గల్పిఁగోక్తినిమరుగిడి ఘనత నేమొ
 పచ్చిబోయ నిజంబని పలుకకలను
 రాజటందురు తెలియంగరాను చంద్ర!!

199

తే॥ ద్విజనయనజాత! ద్విజరాజ! ద్విజవిభూతి
 యణఁచినందునఁబో పర్వదినములందు
 ద్విజము ద్విజపాళిఁ బట్టి నీ తేజమణఁచు
 శుంతచేసినవారికి నంతగాదె

200

తే॥ కలశవారాశిత్రిజగముల్ కాల్చునట్టి
 కాలకూటంబుగనిక నెఱగమ్మఱంగ
 హాలహలతుల్యుఁగామినీ హననునిన్ను
 నీరజారాతి! తననిల్వనీరుగాను

121

తే॥ కలసిక్రీడించు జక్కవకవలను నెడఁ
 బాపి లోబుట్టువుగృహంబు రూపుచూపి
 మెలఁగ దోహకరుండని పలుకఁదగదె
 సభ్యవర్తనసీకేడ చందమామ!

202

తే॥ లోనహరిణాఖ్యచే విషంబూనియుండి
 పైఁబయిని జిల్లువెన్నెలఁ బర్వతేసె
 దవు మృగాంక! గళంబునఁ దనరువిషము
 రసన బెల్లంబుగాదె దురనుల కెందు"

203

ప॥ అని పొండుపడ నిందింపిరవేణి చందమామను నిందించి,

—:మన్మథదూషణ:—

చ॥ చిగురుకటారు రాకొదమచిల్కలతేరు వియోగకోటికి
 దిగుతొనరించుపేరు తగఁ దెల్లనివేలువుతోడిపొరు మేల్

వగగలతీరు పుల్లులదళంబులసారు పొసంగగల్గు న
య్యగళితశౌర్యసారుఁ గమలాలయ గన్నకుమారు మాడుని॥ 205
వ! ఉద్దేశించి గంభీరమమకార చమత్కారంబులు గనంబడు
వాక్యంబుల నిట్లనియె, 206

ఉ॥ “మార! రమావధూప్రియకుమార! లసత్సుకుమార! కీరతు
భార! నిశాతపంచశరకంపితపన్నగహార! భూరిదో
స్సార! వివేకహార! ఘనశౌర్యవిశోషితపాంథలోకవి
స్తార! యిటు లృహంగగతి సారసనేత్రం గలంఁగ బాడియే॥ 207

ఉ॥ భీమపరాక్రమస్ఫురణ భీమునిగెల్చినవాడవయ్య నీ
కోమలి ముద్దరాలబల ఘోరలతాంతశిలీముఖంబు లా
హ! మదిగాడనేయుటది న్యాయమె ధారుణి, రామరామ! యో
కాముడ! దోనపం డినుపకట్టులకోర్పునె యెన్ని చూచిన॥ 208

చ॥ బావుమదన! నీవు వాసిమై స్త్రీ బాల
గోల లీలఁ బూలకోలలయఁ
బేర్చిఁబూనుటెల్ల బిచ్చుకమీఁద బ్ర
హ్మస్త్రమేయఁబూను నట్లుకాదె॥ 209

తే॥ అన్నవై యుండి యయ్యయో! యాగుపడుచుఁ
దోడఁబుట్టువు నిబ్బంగి దుఃఖపఱచి
తిట్టుగుడుతురె మన్నథ! దీన నీకు
భూరికల్యాణవై భవస్సూరిగలదె॥ 210

చ॥ జలరుహబాణ! తావకనిశాతలతాంతశిలీముఖోజ్వల
ద్వలనశిఖాప్రతాపమున జాహ్నువి నౌఁదలఁదాల్చి బూది మై
నలఁది పరేతభూమిగతుఁడై యిటు తాళఁగఁజాల కాహలా
హలవిషమా నె శంకిరుఁడు హా! యిఁకనిదుప్రతాప మేమన॥”

వ॥ అని శశాంకముఖ మకరాంకు వేడుకొనిన నరండు ప్రస

న్నుండు కాకుండుటయెఱింగి యత్యంతరోష కషాయితనేత్రయై
యిట్లనియె॥ 112

మ॥ “జలధీశాత్రిపత్రప్రతులకు సంజాతిత్వముంగాంచుటకొ
బలుబీజుండన నెప్పుచందురునితో బాంధవ్యముంగన్న నీ
కలఘుశ్రీగుణమెట్లుకల్లు, నతఁ డాహా! కాల్పెఁ దోఁబుట్టువి
ల్లు, లయంబుం బొనఁగింపజూచితివిగా లోలాక్షి నీసోదరిఁ ॥ 213
నీ॥ మధుపగుణంబుచే మనునీకు జాతఁబా

సిసవాచిత్తోదగఁ జెలిమిగలిగె

తృణధర్మవృత్తిచేఁ బెనుపొందునీకు దో

పాకరసౌమనస్యంబుగలిగె

అనదృగున్నతవిగ్రహాస్థితిగలనీకు

గురువనప్రియబలస్ఫురణగలిగె

పాంధవిద్యేషివై పరఁగిననీకుఁ బ్ర

భంజనుండు బలాధిభర్తగలిగె

అకటకటశంబరారి! ని న్నాత్మనైఱిఁగి

వేదజడుఁడొటఁ గాలినవృత్తికోర్చి

ధాత దుస్సహవాసంబు తగులుపటచే

విరిహిణీలోకి దుర్గశాభరముగాదె॥

214

చ॥ లలితనిజాత్మజూరతిక శాకలితాత్మ్యంబు నీదుపూర్వజుం

డలజడవృత్తివాండు భవదంబనుగన్న గురుండు, బాపురే

తలఁపననాధయోషి దతిదారుణవిక్రమశాలివీపు, నీ

యిలువరు సేమిచెప్పనగు, నించుక హ్రీవలదేమనోభవా॥ 215

క॥ కట్టడివగునీ వంగజ! యెట్లుజనించితివై కరుణనెసఁగెను శశితోఁ

బుట్టినచెలువకు హరికిని గట్టా! విష మబ్ధిభవముగాంచినలీల ॥

తే॥ విరిహిణీమారణోపాయవృత్తినిపు

మెలఁగఁ గాంచి చతుర్ముఖుం డెలమి సార్థ

కముగనిడె మారుడనునామ మమరనీకు
మదన! కాకున్న నిన్నేల మారుడండు||

217

సీ॥ హరిహానుడనంచు సలుగఁబోకుము కరి

యానపైఁ జిల్కఁపఁమాయిగాదె
అండజధ్వజుడనే నంచహిరోమాళి
బాధింప కది మీనుపడగగాదె
సారంగబలసముజ్వలినంచురంభోరు
నళికింప కది తేటిదళముగాదె

అబ్జాంబకధరుండనంచుఁ దమోవేచి

దొరియకు మదితమ్మితూపుగాదె

మదన! యిది సంకుమదగంధి మదరథాంగ
ఘనపయోధర కోమలకనకపుష్ప
కమ్రనాసిక కలహంసగమన దీనిఁ
జెనకి తేనియు నీదుసాధనము లఱఁగు||

218

ఉ॥ హామకరాంక! నీ శరశరాసముల్ విరులంచు భూరివా

చామహితప్రభావమున సారెకుఁ బ్రాజ్ఞులు పల్కుచుందు ర
య్యో! మహిళాళి నేచుకొఱ కుర్వి సుమాఖ్యల ధాత చేయఁబెం
పై మదియించు బల్పిఁగులంచువచింప రదేమి పాపమో||

219

చ॥ పిడుగుల కోర్వవచ్చు, పటుభేమలలాటకృషీటయోనికీ
వడి నెదుటం దగ్గ నిలువవచ్చు, ప్రచండకృతాంతదండమే
ర్పడ నెడియంగవచ్చు, బడబాజ్వలనం బొగి నంటవచ్చు, నీ
బెడిదఁపుఁబూపుటమ్మలకు భీతిలకె నిలరాదుమన్నఘా!||

220

సీ॥ ఈచంద్రబింబాస్య నేచంగఁబూసకు

మోరోరినీశర మాఱ మార!

ఈవనప్రియకంఠి నేచంగఁబూనకు

మోరోరి నీధర్మ మాట మార!

ఈకాంచనసునాన నేచంగఁబూనకు

మోరోరినీగుణ మాట మార!

ఈఘనాఘనవేణి నేచంగఁబూనకు

మోరోరినీబల మాట మార!

నెలతలనుబోలె మిక్కిలి చలముఁబూని

నెలతలనుదాల్చుకొన్న సామి లలినేచి

బేసికంటఁగనుంగొనఁ బేరణంగి

యవనిఁగూలవె నీరూప మాట మార! ” ||

221

వ॥ అసియానారి శంబరారిం దూరి తరళలోచనకు గరళంబు
చందంబునం గనుపట్టు మందగంధవహున కిట్లనియె॥

222

ఁ గంధవహుని దూషించుట. ఁ

కం॥ పవనా! మలయమహీధరభవనా! భువనాద్భుతాదిబంధురభాస్వ
జ్జవనా! వర్తితనర్వోపవనా! యబలాత్తి మదిని భావింపవనా!॥223
సీ॥ ధాత్రిఁ జిత్రతమీటి రాత్రితోఁచినయంత

శ్రీఖండకుధరాగ్రనీమడిగి

దక్షిణకామినీస్తనలిప్తఘనసార

సారసారభలక్ష్మి సంగ్రహించి

మంజులఫలపుష్ప మంజరీనవలతా

సంజాతఘనవనస్థలుల డాగి

అఖిలధరాధీశ్వరాంతఃపురగవాక్ష

సముదయంబులను కన్నముల దూరి

మానవులకించుకంతయుఁ గానఁబడక

దొంగభంగి నెనంగి తన్వంగికిచటఁ

జోరధర్మము తెలుపుచు సారిది నేచ

మలయుటిదినీకుఁ దగున యోమలయపవన ! 224

మ॥ పరభూభృచ్చలనంబానర్చితివా శుంభత్థ్యాతిమైమిత్రనిఁ
శగభృత్సంఘముచేత బాధపడకున్దం జేసితో చిక్కవో
యిరవొందన్ గతిలేకయుండెడి మహాహీనుండు లోఁగొన్నచో
సరజోవృత్తియకా మహాబలసమాఖ్యుంజెంద నీ కాశుగా' ॥ 225

ఆ॥ మూలఁబడియు హితునితో లోకమేచంగఁ

బూనునిను హరింపఁ బుట్టుగుడ్డు

పాపతేనిచేతఁ బరంగఁగాదని విధి

సన్న గాలిచేసె నన్న ! గాలి ! ॥ 226

తే॥ ఘనభయంకరకాలకింకరకరోర

ఘోరచేష్టితములుగాంచి క్రూరబుద్ధి

చెలఁగిపర తెంచునీకు దాక్షిణ్యమేల

కలుగ నేర్పుఁ బ్రభంజన ! లలనమీద ॥ 227

తే॥ నీదుతూర్ణంబుచాలక నిష్ఠురముగ

రంగుమీఁదఁ గురంగ తురంగ మెక్కి

పొంగుచుఁ దరంగవ ? నేచఁబూనివచ్చి

తేమిపాపంబుచేసెనీ కింత పవన ! 228

క॥ సరసులసంగతిమెలఁగిన సరవి వడినుల్మొనర్చు చపలతమానున్

సరసులసంగతిమెలఁగియునిరవుగ వడినుల్లమాన వీవునమీరా ! 229

తే॥ బోటి వాటంబుగాఁ బిన్న నాఁటినుండి

యకట ! మీయాజ్ఞ తగ శిరసావహించి

మెలఁగఁ గాంచియు నూరక చలముఁబూని

యెలయిపుడేచమీకుఁ జండాలులార ! ॥ 23

తే॥ ద్విజతచెన్నెంది మధుపానవృత్తి విశువఁ
జాలకయు మలినాంగులై చపలబుద్ధి
పనుల నేప్రొద్దుఁ దిరుగుచుఁ దనరుమీకు
భృంగతతి! యెట్టురాజేర్చుఁ బెద్దబుద్ధి”

231

వ॥ అని మధుకరంబుల నిందించి మధుకరచికురయగు చిలుకల
కొలికిచెవులకు మునుకులై తాకు పలుకులం జెలుపుమీఱు చిలుక
లంగనుంగొని యిట్లనియె,

232

—+ చిలుకల దూషించుట +—

తే॥ “శుకసమాఖ్యవహించి యస్తోకగతుల
శౌరి సారెకుఁ బేర్కొంచు సరసవృత్తి
మెలఁగుచుండెడిమీ కయోచిలుకలార!
కొమ్మపై నేల తగఁ బండ్లుగొఱుక నిటుల

233

క॥ చక్కెర లప్ప లొసంగిన
మెక్కితగ్గ బ్రతికి పెంపుమీఱియు విషమూల్
గ్రక్కుచుఁ గీరసమూహము!
యక్కట! యిపు డబలఁ గలఁచుటర్హంబగునే

234

తే॥ మొకములెఱుగఁజేసుక సెకలుచల్లి
బోటికడ మాటిమాటికి నూటి నోటఁ
గాయవేయక కూయుచుఁ గాల్పనేల
చిట్లుకొఱపులుకదమీరు చిలుకలార!”

235

వ॥ అని నారి మీఱి కీరంబుల నిసారవ్యాహారంబులం దూఱి
ప్రకటనికట రసాలసాల సరసకిసలయవిసరగ్రాస కషాయకంఠనిష్ఠ్యాతి
పంచమకుహూకారకూజితమ్ములఁ గలకంఠకంఠికిఁ గర్ణకరోరంభానర్పు
కలకంఠంబులంగనుంగొని యిట్లనియె॥

236

—• కలకంఠముల దూషించుట •—

క॥ ఏకగ్రీవంబుగమా! రాకాచంద్రాస్యఁగూడి రహి నన్నాళ్ల
స్తోతనబరియునిప్పుడు పైకమ! నీకొనె గోల బాధంపంగ॥ 237

తే॥ కన్నులెఱ్ఱగఁజేసుక కనలి విసపుఁ
గూత చెవులందఁజెలుకునుఁ గొమ్మపైని
బతు మింతైనలేక తాపాబాసర్ప
సకటకట! మీకుఁడవు నె యోపికకులంబ! 238

ప॥ అని వసప్రియంబుల సప్రియవచసంబుల నిందించి యిందిం
దిరవిసించికురదిక్కు మొగంబై నెచ్చెల్ల ప్రియవాక్యంబుల ధైర్యంబు
దెలుపుచు నిట్లనియె, 239

సీ॥ “ఒకకుతుకయి కూడియుండితిగాక నీ
పేరుచెప్పినఁబాటుఁ బికచయంబు
కన్నులఁగప్పక గారివించితిగాక
ముక్కుచిట్టించినఁ జొక్కుఁజేల్లు
ప్రాణపదంబుగాఁ బరఁగిచూచితిగాక
లోనెట్టుగాఁగు గంధానిలుండు
మోమాటమనిశంబుఁ బూనితిగాక నీ
త్రోవరాఁగలఁడె యాతొగలఁజేడు
కాన భయమేలచెలికలకంఠములకు
కొమ్మలఁగంగ నేల యీతుమ్మెదలకు
బాల! లోఁగంగ నేల ప్రభంజనునకు
(సకియ! భయమందనేల యాశశధరునకు). 240

ప॥ అదియునుంగాక

241

సీ॥ ఉరమంచుసతతంబు గురులింగభార్యయై
హరశిరస్సులఁబాటుఁ దంబుజారి

రాజతాగారోహరమణీయధృతిగాంచి

పలకంఠఖ్యాతి నెగఁజెనెమ్మి

గళమున బీసమూల లలి భద్రగతులచే

నలరాకెనేప్రొద్దు హంపకులము

మొససి మహాకాలమూర్తియై మధుకిర

వృత్తిచేనొప్పారె మత్తభృంగి

గరిమ బహిరంతరవ్యాప్తిఁబరంగిచాల

మహితసారింగధరలీల మసలెగాలి

యిట్టిపీఠలువడిఁ జుట్టుముట్టుకొనిన

నతనుధాటికిభయమందకమ్మ కొమ్మ!"

242

ప॥ అసిపలికె నయ్యెడ,

243

ఉ॥ ఆలలనాలలామ నలినాహితమండలసాంద్రచంద్రికా

జాలదవాగ్నికొర్వొకి నిశామణిలో బురుడించు మోమునఁ

జేలచెఱంగుహస్తమును జేర్చి ఘోరబుగ నేడ్చెఁ బ్రోజ్వల

ద్బాలరసాలసాలనవవల్లవఖాదనకోకిలార్పటికె.

244

క॥ అప్పుడుసఖయలుకన్నియఁదప్పక కొంగిటనుజేర్చి ధైర్యోక్తులు పెం

పొప్పగఁజెప్పుచునిట్లని "రప్ప! ఇటుదఃఖ మొంద నర్హంబగునే. 245

సీ॥ నిబ్బరంబగుగబ్బిగుబ్బజక్కవలూన

వదనాబ్జబింబాబు వాల్చివ్వికమ్మ!

అలరారుకెమ్మొనితలిరాకుపై సోడ్లు

నిశ్వాసపవనంబు నింపకమ్మ!

జగిఁగుల్కు నిద్దంపుఁజెక్కుటద్దములపై

రహి సారె గన్నీరురాల్పకమ్మ!

పాలుపొందునేతొబ్బములమీఁదఁ జికురంపుఁ

దీఁకటుల్ చేరంగఁ జేయకమ్మ!

వనజదళనేత్రా! ఘనతనుస్వర్ణ మునకు
నలఘుపరితాపశిఖని బై గొలుపకమ్మ!
అమ్మ! నీవిట్లుధృతిచేసి యలమటింప
నిచటఁదై ర్యగుబుడెలుపగ నెవ్వరమ్మ!

246

ఉ॥ ఏటినింతవంత తరుణీ! దరణీధవరత్న మెల్లి ని
చోటికినేగుడెంచి నిను సుస్థిరతందగగారవిందు, నీ
నోటమిలేక మేల్నిరులనుండెద వేటికిఁగుండెదమ్మ! నూ
మాటయె వేదవాక్యముగ మానక నమ్మఁగదమ్మ! నెమ్మదికొ. 247

— విష్ణుమూర్తివర్ణన —

వ॥ అని బహువిధంబుల నూరడింపుచుండి రప్ప డత్యద్భుతంబు
ను ననంతకల్యాణంబు నపారకౌశలహలంబు నస్తోకాభిరామవిభవంబు
ను గనబడశంఖచక్రచంద్రద్వజశతపతాత్రపత్రకలశప్రముఖనానావిధ
భాగ్యలక్ష్మణలక్ష్మీతామ్రాయమశేమంజుమంజీరపుంజసింజానినాద విలస
చ్చరణకమలయుగళుంఘనుదశదిశావనకాశనిస్త్రాద్రసాంద్రచంద్రికాపా
ణింధముప్రబంధురధవళచ్చవిచ్చటాధురంధరతారకోదారకోమలపదనఖ
రుంఘనుబంచబాణంచస్త్రారశంకాకరజః ఘాద్యయుంఘనుగటిస్థలసం
ఘటితహేతుకనననశోభాప్రచ్ఛన్నశుభచ్ఛాతకుంభరంభాస్తంభసంరం
భవిస్తంభత్రిభువనోద్దండచండవిరుదాంకమకరాంకవిభ్రమకళానంపాద
కాభంగరంగన్మోహనాంగశృంగార సౌరవారవహూయూధనాయికశో
పచిశోర్వశీనామవర్వశర్వరీనాయకముఖజన్మస్థోరుయుగళుంఘనుబ్రవే
ష్టితపద్మరాగాద్యనర్లువిహితార్థస్థగితకార్త స్వరమేఖలాగుణఘంటి
కాఘణఘణధ్వానవిరాజమానకటిస్థలుంఘను జతుర్దశభువననిర్మాణవి
తౌవిచక్రిణాక్షీణపవిత్రచక్రిర దాతృజనభాగధేయసమాశ్రయశతేషత్ర
మిత్రామిత్రనేత్రయుగయుగ పద్వికచావికచసంప్రదించిరప్రచురచుచినిచ
యసమీచినకంబులింబోకలలితబంధురనుగంధ పరిలుబ్రహ్మోత్కర్షరం
గద్భుంగీసంగీతభంగీమాంగళ్యధురంధరధవళార విందనుండరావర్తాయ

తోడ్గంబీరనాథీవివరుండును రంగదభంగతరంగవిభంగకృత్ప్రీతివశీప్యాలీ
 ధకంఠిరవోత్కంఠాటుంతనానలగ్నుండును నగనగరఖగమృగీభుజగవన
 నదనదీనదీనసలాసలానిలవనుజ మనుజమార్తాండకాండ జద్విషన్మండలా
 ఖండలకుండలికుండలపుండరీక భవాద్యనంతకోటిబహ్మండభాండపిచండి
 లుండును సాధపాధోధిరాజన్యకన్యకాపయోగరిధరస్థలపరిలిప్త ఘుమ
 ఘుమాయమానసారఘనసార గంధసారకుంకుమసంకుమదపంకిలక్రివ
 త్పలాంఛనాచదచ్చచ్చవిచ్చటా పటలజటిలపటలతరోద్యన్మృక్తాహారివి
 డంబమానవిశాలవత్సుండును వినీలనీలమణిఖచితకంకణనలయముద్రి
 కాభరణోల్లసన్మూఖపుంజనమంజననిజభజనానురాగ జనాభయప్ర
 దానప్రళస్తహస్త కిమంబుండును సమస్తవసుంధరాధురంధరోద్దండవే
 దండశూడాదండదీర తరాజానుబాహరళచతుస్త్వయుండును సింధురా
 ఙ్గాలికాకేళికాకోలికారాజద్వనమాలికా సంరూఢగాఢభాన్విత్రేజోవి
 రాజమానకౌస్తుభరత్నాలంబిత్రీరేఖాయుక్తకంబుకంధరుండును రాజ
 కీరచంచూపుటప్రణీతపరిపక్వబింబఫలప్రతినింబారుణాధిరోష్ఠుండును జం
 చత్కంచనశ్రజప్రనూనప్రతిమాననాసాపుటుండును నఖండలమణికుం
 డలఘృణిమండలమండితగండస్థలుగును శ్రీకారవర్ణధిక్రరణనిపుణ
 శ్రోత్రయుగముండును భక్తజనసంరక్షణాక్షీణకరుణాకటాక్షువీక్షణా
 చత్వైబాలసమయసమున్నిద్రసహస్రప్రతప్రజైత్రాకర్ణాంతాయత నే
 త్రుండును గునుమశరాసప్రహసనసుందర భూలతాద్వితయుండును
 బంధురపరిమళితలలితస్మగమదతీలకరేఖాలంకృతఫాలఫలకుండును ని
 స్తంద్రసాంద్రచంద్రికాప్రకాశమానశరద్రాకానిశాకరమండలోపమాన
 మందహాసకండళితసుందరపదనారవిందుండును నుభయపార్శ్వసమా
 యతవైమానికచామరగ్రాహణీమణికంకణ క్రీంకారసంకులారావసంక
 లితపాణిధనశచామరానిలవిలోలబలభిన్నీలాలకజాలకుండును బ్రచండ
 రుచిపిచండిలమార్తాండమండలమండితపూర్వపర్వతపార్వభౌమ రామణీ
 యకవిదితపద్మరాగప్రభాభాసమానకోటిరవిసన్మూర్ధభాగుండును న

క్షీరక్షుశ్చక్షుగదీక్షావచక్షుశంఖచక్రగనాఖక్ష్మశాఖా యథోపేతుం
 మను విద్యుద్వల్లికావేల్లితప్రావృషేణ్యపయోవా హాఘ్యజాగబూనదాగ
 బరడంబరాంచద్దివ్యమంగళ విగ్రహంసును సనంతానంతమణితేనోవి
 రాజమానుసును సనంతకోటికందర్పసౌందర్యరేఖావిమోహనుసు
 ను దిక్కామిసీకుచ స్తబకతారసంరకలాపాయమానయశోవిహుసు
 ను జయవిజయసందనుసందాదిసేవితంసును సగునులక్ష్మీనగాకాం
 తానహితుండై,

248

౪౧ శ్రీమద్రమామనః క్షీరవారాః సు

ధాకరుం డసురేంద్రభీకరుండు

సంతతాశ్రితిమానిసంతానచిత్రాబ

రంజనుం డంహూవిభంజనుండు

బహుబలాగ్రహజలగ్రహవిగ్రహేంద్ర

హూంబుం డతులవిభవాంబుండు

నిరుపమవరదానసవహలయూగం

కల్పకుం డురగరాట్టల్పకుండు

కమలసంభవభవముఖాద్యమరిలోక

నాయకుండు భుక్తిముక్తిప్రదాయకుండు

ప్రకటభువనత్రయత్రాణభవ్యగుణప

రాయంబుండైన యాదినారాయంబుడు

249

వ॥ కత్పకుటంబాడగట్టిన,

250

౪౨ గంగ విష్ణుమూర్తిని స్తుతించుట ౪౩

౪౦౧ చెలియలపింసును దానును

జలశేఖణ భక్తివినయసంభోధముల ని

పలగారమొక్క ముందట

నిలిచి తగం గేలుమోహి నిశ్చలమతిహో

251

వ॥ దేవాదిదేవుండైన యమ్మహాదేవు నిట్లనిస్తులించె,

252

సీ॥ నీలమేఘమూఁబోలు నిండినమైదాలు

చెలువమైకనుపట్టు పులుఁగుదాలు

అని గగ్గోలుగమోటు తులసిపూసలపేగు

పాపముల్పూసఁగానోపుపేగు

జడదాగులకొలంబు సరివిఁగాచెడువంబు

పచ్చనివన్నియపచ్చడంబు

రక్కనులను గాలుచక్కి కన్నెమవాలు

పొలుపొంద మున్నీటిపుట్టువాలు

నాలుగు సకలబుఁబూనినవాఁ పట్టి

పట్టిగావపుభుజిలగుఁ పట్టిపాన్పు

పట్టిగిరంజులు పట్టిగిరంజులు

నీచుఁగొనియాడనేరుఁ నీచునమున

253

ఉ॥ పచ్చనిపట్టుపచ్చడంబు పచ్చనిబొట్టుపచ్చడియు

బచ్చనిపట్టుదాల్చుచెల్లి పచ్చనిపట్టుదాల్చుచెల్లియు

బచ్చనిపట్టుపచ్చడిలబద్దొర పచ్చనిపట్టుపచ్చడియు

బచ్చనిపట్టువానిసిరిఁబాసిక కేలినాన్దెవక

254

కం॥ అనివినుతిఁచెడిపుత్రి

గనుగొని నమ్మిది నపారకరుణదర్పి

దనయంకపీఠముననిడి

కొని శ్రీనారాయణుఁడు గొట్టునవేడ్క

255

క॥ చెక్కిలిముద్దిడిమెల్ల నానెక్కు మకన్నీగుఁడుడిచి యింపలరఁ గురుల్

చక్కగనొనరిచియిట్ల నానెక్కుటయోపట్టియేలె యాత్తింబొందక

ఉ॥ రాజకుమారమన్మధుఁ డరాతిభయంకరుడైనశత్రు

దోషదలిర్ప నీ (హిమశిలోచ్చయ) నన్ని కటార్థినీమకు

రాజితలీల వేటతమి రాగలఁ డెల్లి, నటగుడెంచి వి

భ్రాజితప్రభ్రువ్వులపల్ల వభాసితవృక్షహృద్యమై

257

క॥ తనరారునివ్వనస్థలి

కనుపమవిభవాభిరాముఁ డౌన్మహిమూఁ

మణి నేగుడెంచునిచ్చట

నినుఁగనుగొనితాళిగట్టు సజము కుమారీ॥

258

ఉ॥ కన్నియ! నీవు నాన్మపశిఖామణిలో సతమైనకూరిమి

నెన్నెల చంద్రుడుంగలిసి విశ్రుతలీలఁజెలంగుచాఁపున

జెన్నలరంగఁ దాపి విరిఁజెంది తగం బాలుపొందుచెల్లున

వన్నియకెక్కఁగల్గెడి నవశ్యము నమ్మఁగదమ్మ! నమ్మడి॥” 259

వ॥ అని బాజులో ముజ్జగంబులుగల మింటితెరువరియొజ్జ ముద్దు

పట్టిం బుజ్జగించి యంతర్ధానంబునొందె”ననినవిని తదనంతరకథావిధా

నం బెఱిఁగింపుమనుటయు,

260

క॥ శ్రీలక్ష్మీభూనిశా! బాలాపేలానుకూల భవ్యనుశీలా

నీలవిఫాలవిసేల విశ్రాంతభావాల! శేషశైలానోలా॥

261

సీ॥ అవి రాజకావలన నన్యత్రాన్యము శేష

నిలకల జకండానాధురూ॥

అవిపక్షభేదిసోహాగి

నిలకల జకండానాధురూ॥

అవిరాజదివ్యాంబుగా బుడ' ఎలలభు

గివిరాజవిహారకాలంబువోహా!

అవిజయాపవారధా గాంచుచుజాగ్ర' స

యవిజయసహితభద్రైకినియ!

అవిబుధాబోధకావ్యయాత్మానుభావ!

అవికలజ్ఞానయోగి మనోబజ్జభృంగ!

అవిరళానంద నిత్యసౌఖ్యానుభూత!

అవిరథాభోగసంకల్ప! అహివరేల్ప!

262

పంచచానురము॥ మురాసురాద్యమృత్యు దోగ్రభూరిదోరసిద్వయా!
 ధరాధరాధిరాడ్విరాట్సుధారఘైర్యబంధురా!
 దరాజరార్వరాజభృత్సుధాయశోధురంధరా!
 చరాచరాకరోదరప్రశస్తోస్తులాద్భుతా! 263

ఇది శ్రీమద్వేంకటేశ్వరకరుణాకటాక్షసంప్రాప్తికివెత్తి విద్యావిచిత్రా
 ఎస్తబసూత్ర హరితసగోత్రపవిత్ర వెంకటనరసయామాత్యపు
 త్రాన్నమరాజాస్వయంపయః పారావారసంపూర్ణపూర్ణి
 మాసుధాకర సకలగుణరత్నరత్నాకర విద్వజ్జన
 విధేయ రమణయనామధేయప్రణీతః బయినశం
 తనురాజచరిత్రంబను మహాప్రబంధంబు
 నందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

శం త ను రా జ చ రి త్ర.

చతుర్థాశ్వాసము.

క॥ శ్రీరమణీమణి వదనాం

భోరుహమద చంచరీక! భూకాంతావ

క్షోరుహ గతకర ! కరధృత

హారాంగద వలయ ! వేంకటాచల నిలయా॥

1

తే॥ అవధరింపుము జనమేజయక్షీతీశ

వరునకిట్లనె నమ్మానివంశకరుడు

ముద్దుకూతును సీగతి బుజ్జగించి

యాదినారాయణస్వామి యరుగువంత ॥

2

తే॥ చెలువ కొతూహలాయ త్తచి త్తయగుచు

బద్ధమిత్రోదయముగోరు పద్మినిగతి

శంతనునిరాకగోరుచు సఖులుదాను

నాత్మ సుఫలమున కేగి యలరియుండె ॥

3

* నూర్వోదయపర్ణన *

సీ॥ పొలయల్కలెడలి యిమ్ములఁ బిన్నవయసుదం

పతులు రి (తీలోలు) గతులఁజిక్క-

సంకేతములనుండి జారినోజారు లొం

డొరులఁ బాయుటకునై యుబ్బుదక్క-

సందుగొందులఁ బోవఁజాలక యున్న త

స్కరులు పేరెములెత్తి కరము న్రుక్క-

ప్రస్థానసముచిత పాథేయములుగొని

చనుపాంథులకు మహాత్మాహమిక్క-

అంబరస్థలిగన్నట్టె నవుడె నమయ

ఫణిఫణా భోగభాగభాష్టుణినమ్మగ

జాగదకలంక రత్న రాజంబనంగ

వింతయొరపుల కిక్క య వ్వేగుచుక్క॥

4

శే॥ అరుణశేఖరతయః జరణాయుధత్వ
మరయః గాలజ్వలతయను మాయాదెకలదు
సరిగనంచు ద్విశ్రుద్ధిగఁ జాటుకరణిఁ
గొక్కురోకోయటంచని కోడిగూసె॥

5

వృగ్విణి॥ తెల్లనయ్యో దగ్గ దీపికాసంతతుల్
చల్లనయ్యో నవస్నేహిరావళుల్
నల్లనయ్యో మిలిందస్థితిం బద్గముల్
మెల్లనయ్యో స్మరామీయమార్వీస్వరుల్॥

6

చం॥ జనితవియోగనఃఖ పటుసత్వరి విధిమి (ఘూక)దంపతీ
ఘృణు లకలంకలీల నుడిగెన్ (నుడిగెన్)గుహలందుఁ జీకటుల్
మనసిఁజఁ డధ్వగప్రకరమర్మ విభేదనమాచరించితఁ
గినుకదొలంగఁ గత్తి కడిగెన్ ముడిగెన్ నవకైరవావళుల్॥

7

న॥ అంత

8

సీ॥ కరమునఁ బూర్వదిక్కు మలాక్షి కేళిమైఁ
బట్టిన పికిలిపూబంతియనఁగ
నమయవసుంధరాజాని పైఁగనుమ్ము
బటువుమీఱిన సూర్యపటమనంగ
ఉదయభూభృచ్చిఖరో పరిస్థలియందుఁ
గొమరారు జేగురుకుప్పయనఁగ
గగనలక్ష్మీనాథ కనదురోంతరమున

రాజులు కొనుభరిత్నమనఁగ
నాకసరిదుడ కేళి కాథౌకమున
భేటకరివరకరనముత్కువదీప్త
చటులవిస్ఫుటహాటకాజ్ఞాబనంగ
భానుఁ డుదయించె ఘనతీవ్రభానుఁడగుచు

9

న॥ అప్పుడు, శంతనుఁడు కొలువుకూటమునకువచ్చుట .

నీ! తన కీర్తివల్ల మతల్లికి దశదిశాం

తరములు కాయమానములుగాఁగ

తన దయానహకారవనవాటి కళలమా

ర్గణకోటి కలకంఠగణముగాఁగ

తన శౌర్యపద్మబాంధవునకు గర్వాంధ

హంధితతి తమఃపటలిగాఁగ

తన విలాసజ్యోత్స్నకు నవవయస్త్రిహృ

దయములు చంద్రకాంతములుగాఁగ

తన భుజాభూరిమయ సంభమునకు

శుంభదగభోధివలయితక్షోణిరమః

నాలభంజకగాఁగ నిస్తంద్రవిభవ

సాంద్రుడై రాజ్యమేలుచుశంతనుండు

11

ప॥ కటిమబ్బలుగుబ్బణిలు బలు పులుడిండిరాబారిదూలమ్మల
దేనమసలక మెనపుకొను నను తలంపున మిసమిసలనెనగు మేటికిరీటి
పంచరాయరంగులఁ దురంగలించు నచ్చూపు జగిపచ్చికలకు వచ్చి గ్ర
చ్చర మూనుకొను కేళికాకురంగ బాలికాపాళికలకునద్గపద్గవహించిన
చికిలిమెఱుగునగవు తెఱుగున నెనగు నిగనిగనిదుగరాల మగరాల
తెలిచాయలను సోయగంపుఁ బాటువెన్నెలల నిండారనిరసించు చందు
వాచెందోపు మొగడలవెడలి కడలికొను సాంద్రసారభ్యలహరికి మెందు
కొని తండ్రోపహండుబులై చరుదెంచు గండుతుమ్మెద మొత్తమ్ములచె
న్నున మిన్నలముకొన్న కాలాగురుగురు ధూపధూమస్తోమంబులం
గనుంగొని యద్రుశుభేతరాధ్ర విభ్రమంబుల ససంభ్రమంబుగ
నఖండతాండవంబులునలుపు నీలమయూరవారమ్ముల విప్పుగల
పింఛంబుల చొప్పుచెప్పు గొప్పకప్పు కీలుకొప్పులుగల వెలయొప్పుల
కుప్పుల బెడంగున నెమ్మెగులుగు పటికంపుగోడల సొంపారు మాని
కంపుబొమ్మల ప్రతిబింబమ్ముల డంబుమీఱు ముకురబింబంబుల నిడం

బిందు చంద్రకాంతపుష్పగతుల నారజంపుఁబలుకుల చలువలుగ్రమ్మఁ
 జేయు బసదారులు పొంకంబుగాఁ గనుపట్ట మణివిటంకమ్ములవేలు
 జీవదంతపుఁబుజరమ్ములఁ గరమ్ము భరమ్ములేక తమతమపాతమ్ముల
 కాయతమ్ముగా భవ్యకావ్యనాటకాలంకారంబు లుపదేశించు ప్రాథమిక
 కాశారికాసంచయమ్ములకు భయూవహమ్ములుగా మార్జననేత్రమ్ము
 లఁబోలు వైడూర్యమ్ములఁజూపట్టుక నాటమ్ములుగల కొలుపుకూటమ్ము
 నకేతెంచి పొడుపుకేంపుసంపుసంపాదించంజాలు ప్రాగెంపురాచెక్కడం
 పుసింహాసనంబున నాసీనుడై యఖండచండరుచివిచండిలమార్తాండ
 మండలమధ్యంబున విండుకొలుపున్న కుండలిప్రకాండశయనుతేటంగున
 రంగుమిగిలి చింతామణిభద్రదవీతంబున మన్నతిగన్న వెన్నునన్న చెన్ను
 వహించి రాజచంద్రుండుగనుక మవ్వంపు నవ్వవెన్నెలల నశేషవిద్వజ్జ
 ననేత్రోత్పలంబులకు నుత్సవంబుగల్పింపుచుఁ బ్రభుమార్తాండుండుగ
 నుక మాళిభాగభాగజ్జరాగ్రభాబాలాతపంబుల నిఖిలబంధుజనహృద
 యపద్మంబులు వికసింపజేయుచు నేవంగ సరసులు నావంక రాజహంసం
 బులు నేదిక్కువిబుధులునాదిక్కు గురుజనంబులు నివసించియుండ నంగ
 వంగ కళింగ బంగాళ కరహాట లాట సౌవీర సౌరాష్ట్ర మహారాష్ట్ర విద
 ర్భవిదేహ నేపాళ వత్స సుత్య కురు కుకురు సింధు గాంధార కొంకణ ప్ర
 ముఖ నిఖిల దేశాధినాథులుగొనితెచ్చిన మణి హాటక వీటికా పేటికా
 ధాటికా ఘోటికా శాటికా చేటికా కోటికాదులు కానుకలొసంగి
 నిటలతటఘటితకరపుటులై కొలిచియుండఁ బులితంబులఁబోలు శ్రోణు
 లు నలినంబులనేలు వాణులు మధుర్గురంబులగేరు వాణులు మధుకర
 మ్ములమీఱు వేణులు గల కొందఱు మందగమనలువెలిచామరంబులు
 వైవఁ జలుపావడలు వాలుగన్నులు గుబ్బుచన్నులు గల కొందఱు
 సుందరాంగులు కర్పూరవీటికాపేటికాదులు ధరియించి తల్లిద్వినియో
 గంబులకై వేళలరయుచుండఁ జక్కెరమోపులు కపురంపుఁ గమ్మతా
 పులు గల కొందఱు టిండిదిరాలకలు కరాంబుజంబులఁ దంబురంబు

తే॥ ఏగుదెంచి మహీపాలు నెగుటనిలిచి

నయముతో వంకవంకడన్దములొనర్చి

మంజుమ్మగమదగజకుంభమాక్రికాదు

లందముగఁ గాన్కలిడి యిట్టులనిరి పెలుచ

14

తే॥ సామి! దేవర త్నాడి! శ్రీ రామువారి

దొడ్డదొరవయ్య మాచూట నడ్డచేసి

బవుపరాకుననైన నేర్పడగఁవేగఁ

జిత్తగింపుమి యివును విసిరెముగను

15

మ॥ పులులుం దుప్పలు జింక లిట్టులును మనోభీతుల్ (సివంగుల్ నెత్తా)

యెలుగుల్ సిబము లేదు లేనుఁగూని నెంతే గుంపులై వాల్మీకం

బులుతోల్ బలువేటకాండ పసి నేర్పుల్ గట్టి పెట్టించి యే

మలగన్గొన్నను దామెయై మలయుచున్ మత్తిలి కన్నబ్బడిన్ 16

తే॥ అయ్య! వాక్కిల మామనసెనయపును

మలలఁ దగనూసుసుండుము, మందుకైన

మెకముగనుపడ దెచ్చట నొకటి ముందు

మందలై యున్న విప్పు డమందగతుల

17

సీ॥ సింగముల్ కనుపడ్డ భంగంబులై పాటఁ

దగఁజింపకున్న మాతల్లితోడు

ఏనుఁగుల్ గనుపడ్డ బీరుఁగులంజేసి

ధరిఁగూల్పకున్న మాతల్లితోడు

పందులుగనుపడ్డ మంగుకులేకుండ

హరియింపకున్న మాయన్నతోడు

ఇట్టులుగనుపడ్డ నట్టులుతెగ వేసి

పొటిచ్చుచ్చకున్న మాగురువుతోడు

సిన్న మెకములు మాకింక సెప్పనల

అయ్య! సులినీమలనుబట్టినట్టు పట్టి

ఈల్లజేయకయున్న మాకేటిపేరు
మలలకేతెంచి మావేటకలయగనుడి

18

క॥ అనివల్కెడియాటవికులఁ

గనుగొని మందస్మితంబు కనుగవదొలుకన్

ఘనుడా రాజభిమాని

ధనవత్ప్రవిభూషణములు తగనొసంగి పెనన్

19

ప॥ వారలం బోవంబనిచి యున్నయెడ

20

తే॥ గొరక టురిగోలలును దుపాకులు జిగురులు

వలలు బోనులు వాగురిల్ వాటమైన

చాటుతడకలు మొదలగు సాధనములు

వేడ్కఁ గొంచేగుదెంచిరి వేటకాండ్రు

21

సీ॥ కాలారిమోహన మాలపెద్దభిరంగు

బెబ్బులిబల్లండు పెద్దతునక

బంగారుతీగె తుపాకిభైరవమాల

సింగిణిమణిరేఖ చిత్రరేఖ

చీకటిదొంగ కార్చిచ్చుమాలయదారి

మందులకొండఁను మాలబంతి

మాటివెన్నెలకుప్ప నేరేడుబండు దొం

గలమిండఁడను నామములఁజెలంగి

గీ॥ వైశ్యయుగ్మముకలహించుభాతి సారె

భాంకృతులొసర్చుచును దుర్మృపతులరీతి

బెట్టిదంబుగఁ జూచుచు వేటకాండ్రు

కుందనవుఁబట్టెడలఁ బట్టుకొనుచురాఁగ

కదలె భైరవకంఠాణగణము లవును

22

—శంతనుఁగు వేటమార్గమువెడలుట—

ప॥ అయ్యవసరంబున

23

సీ॥ కులుకుగాఁ గన్తూనితిలకంబు నుడుటిపైఁ
 దగదిద్ది సిగను సంపెంగలమచ్చి
 వన్నెబాల్వాపాగ తిన్నగాఁజుట్టి పై
 మల్లెపూసిన్తు రుమాలగట్టి
 కళ్ళనుప్పాణిచౌకట్లు కీవిగఁజెట్టి
 యెసఁగ సందిటను దాయెతులువెట్టి
 బలికెంపురవకెంపుఁ బతకంబుమెడవేసి
 బంగారువాత కబాయిదొడిగి
 గీ॥ తళుకులీనెడిజరబాజుదట్టి మొల వి
 గించి చొక్కపుబాకు ధరించిమించి
 నిలుపుటద్దంబులోపల నీడగాంచి
 కంతువితఁజెలంగె నాశంతనుండు॥

24

వ॥ అప్పుడు.

25

ఉ॥ రంగుమెఱుంగువజ్రములరాజులు పల్లము మేలిజాళువా
 టంగరునతల్లీనమును బచ్చ లమర్చిన మోముపట్ట యొ
 ప్పంగనుపట్టఁ బాదరసముంబలెద్దిమ్మరు నొక్కతేజఁ జే
 రం గొంతెచ్చి సాహిణి పురస్థలినిల్పిన నిచ్చమెచ్చుచు॥

26

క॥ నరపతి సమ్మద మొదవఁగి
 సురపతి వారివతిపయిం బ్రశోభితుడైన
 ట్టిరచైంద దొరలు సచివులు
 గురుతరముగఁగొల్వఁ దూర్యఘోషము లడరక॥

27

తే॥ హత్తి మొత్తములగుచు రాహుత్తు లెదుటఁ
 గడఁగిచనుదేర వెలిజల్లిగడలమూకఁ
 జేరి యిరుగడ లరిగెలవారు రాఁగ
 వెల్లగొడుగులనీడ భూవిభుఁడుగదలె॥

28

వ! ఇట్లుకదలి చనిచని యాభూమండలాఖండలుండఖండోద్దండ
గండభేరుండవేదండ రిపువుండరీకశుండాలగండక కాండద్విషత్ప్రకాండ
మండలప్రచండబైరనారావనిచ్చేదితవుండరీకభవాండభాండంబును గీ
చకనిచయకర్షణజనితవహుత వహూజ్వాలికామాలికా దర్శనస్ప
ర్శనప్రశస్తభిస్థల లంఘనజంఘాలగంధసహవాహపూహాదినిగ్రహ
వ్యగ్రభిల్లపల్లవాధరీ క కాకర్షణశరాసనవినిర్ముక్త వారుణశరాసారస
మాసాదితకాండవర్షాగమంబును నిధోభువనశరణనిజకుల పరివృథన
ముద్గరణకరణోద్గీర్ణతా కర్ణేజపనిశిత ఖనిత్రనద్యశిపోత్రోద్ధాతవాహినీ
సైకతాంతరోద్వాంతఘన లుబ్ధలభ్యామోదమేదుర సబ్ధరోమస్తోను
భీమభూమఘ్నురురనిర్వోషప్రతిఘోషితానన్న హిమవన్మహేధరగుహాకు
హరంబును నరుణకీర్ణప్రవేశకలనానంవర్ధమాననిరంతరసిబిడాంధకా
రనిర్గంధసఘరంధరవిద్యోతమానజ్యోతిర్లతాదితానసమంజ సకుంజపుంజా
భ్యంతరంబును నానావిహంగమిధునశరణ్యంబును నగు నరణ్యంబునందు
శముచితప్రదేశంబులలోవలలెసంగించియు బోను లొడ్డించియు నులులు
పరగించియుఁ జోవుడుగోలలఁ జోవు వెట్టించియుఁ జెలంగునప్పుడు, 29

కం! దిస మొలవేలుపుగట్టము

లసమానప్రౌఢిలుబకావళి పఱు

కసిమసగి వాలైకంబుల

వెసమసలక గీటణ చె విలయస్ఫూర్తి

30

• శంతనుమహారాజు సైన్యము మృగములవధించుట. •

కం! వేపులుకోపాటోపతభూపునిముందటనుమృగసమూహముత్రుంప

చూపులుతీపులుగొనఁగా వేపునఁగని వేటకాంక్షవీసరచేత 31

వ! మృగంబులపయిం గవిసి

32

తే! “బైనుమాలకపొడువుమీ బావనిపు

పిటికెఁబాటకపటకుమీ మఱది! నీవు

కడకుజరుగకచీటుమీ కొడుక! నీవు

తలఁగిపోవక చెంఁగుమీ తాత! నీవు

33

జే॥ ఏలయిన్నాల్లు పెంచెమా నృపతిమిమ్ము
నేడుగా కెన్నటికిక మీనేర్పులెల్ల
అనుచుఁదమలోనఁ బఠంబు లాడుకొనుచు
వనుధఁగూల్చిరిమ్ముగముల వట్టుగాను

34

చ॥ పులిపులిసేతునగుచు నొకపోటరి యకామ్ముగయుండు గొట్టునక
బులిపయి కేగఁగా నదియు బోగున మీదికిఁ జొరఁగింప న
త్యలఘురయంబునగా దనగుహ న్నమునందలి దొడ్డబాకు త
ద్గళమునఁగ్రుచ్చి చీల్చె నెనకంబున, వాఁ డెటువంటిపూరుఁడో

35

చ॥ ఉడుజవ మొప్ప నెక్కమ్ముగయుండు మహాగ్రతనేగుదెంచు నూ
కరము నదల్చి బలెమ నగర్భమువేసినఁ గట్టవెంట న
త్వరముగ దంష్ఠ్రి రా భువికి వామకరింబున బలెమూది చె
చ్చెర వలకేలివఱిణిచి జీల్చెగళఁబు నృపుగఁ మెచ్చఁగక

36

వ॥ అయ్యవనరంబున నయ్యవనపాలకుఁడను,

39

క॥ ఖడ్గమ్ములఁబడనట కెను ఖడ్గమ్మున భూరిచిత్రకౌశలమున వి
ద్విద్యవానదవానుఁ డిహహః! రాడ్గణములుచుట్టునిల్చి స్తుతినేయక

క॥ తల్లడమందఁగఁ బార్థివ
తల్లజఁ డత్యంతరోషతా మ్రాక్షుండై
భల్లముల భూరి (బాహుభ
ల్లమ్ములఁ గసిమసంగె బలమేర్పడఁగక)

వ॥ ఇతైఱంగున మృగయాలోలాత్ముండై యమ్మహాత్ముండత్యంతోత్సా
హంబు వొడమి యంతటం దసివితీరిక మతియునుం గడంగి,

40

మ॥ ధరణిం బంచముఖత్వ మొంది స్రుతివిస్తారాప్తి సామోదని
ర్భరదానోన్నతిగన్న సామజగతిక భంజించునొక మహా

- శరభాక్రాంతదిగంతరాభుడగుచున్ సంరంధశుంభన్ముఖా
త్యురుశౌర్యోద్ధతిమీఱఁజూపె గృహసింహుండుగ్రసంహులుల్ 41
- తే॥ ఎన్నఁ జండాలులకుదానమిటు చనంత
కుంభినిసంధరణకేళిఁ గొనుసుమిగిలి
నట్టు నిజగతి తగఁబూనె ననుచుఁ గెరలి
మత్తమాతంగములఁగూల్చె మహిమమాళి 42
- తే॥ మనుపరిసలసంస్థితామృసితాబ్జ
పత్రనామూప్తిగాంచి గోప్రాణహరణ
వృత్తి నేప్రొద్దు నలరె మర్వృత్తులకుచుఁ
బుండరీకాభిఖండించె భూవిభుండు॥ 43
- కం॥ హరివిద్యేపసమూశ్రయ
గురుచేతోవృత్తిఁబూనెఁ గొసరకదీనిఁ
ధరణికిబలిసేసెదనని
శరభంబులఁ ద్రుంఛెన్మృతతి సరభసలీలఁ॥ 44
- కం॥ భూదలుతుండనే వియును
భూదారము లదియుగాక భువిఘనవృత్తుల్
నాదవు తెఱఁగునవీనిఁ
ఛేదించెదననుచువిభుండు చెండా గిరుల్ ॥ 45
- తే॥ ఆత్మనంశాధిపతియైన యబ్జుఁకును
హృత్కళంకంబుపుట్టించి యులనెసంగె
కాన వీనిని వేక్కున్ప నొనటంగు
హరిణశశి ములఁగూల్చె నుహానుహుండు 46
- కం॥ హరిగతులమెఱయుచున్ శం
బరభంజన విలసనమునఁబరఁగుచు నతను
స్ఫురణ నెలరంపగురియుచు
గరిమననఁగె నపుడు రాజకందర్పుఁ డొగిన్॥ 47

వ॥ అంత

48

కం॥ పురహరకరసారంగము

హరిణాంకహృదంతరాళ హరిణముదక్క

ధరనెన్న మృగము పచ్చక

పురమయ్యో రాజతిలకు పాలుపగువేట

49

వ॥ ఇతైత్రుంగున నారాజపుంగవుండు నిరాఘాటవనంబున
మేటిమృగంబులగీటణంగించి వేటకాంక్షుకొనితెచ్చిన వ్యాఘ్రునఖంబు
లు చమరీవాలంబులు దంతావళదంతంబులు కీటిదండ్రిలు కస్తూరివీణి
యలుగైకొని వారికి బహుధనంబులొసంగి పంది కుందేలు దుప్పిజింక
మొదలగు మృగంబుల నరసత రసవిసరంబుటు పాల్గిడి యటఁ జనిచని
ముందట,

50

— శంతనుడు హిమవత్సర్వతమును వర్ణించుట —

సీ॥ మదజాల పదజాల పదకూల మృదు బాల

పవననిర్గతతుంగ భంగసరసి

తతదరీ గత ఝరీ హితపరిస్థితహరి

ప్రకరనదూకృత చణితభిల్లి

గురు తుంగ తర శృంగ నరసంగత రథాంగ

శాత్రవ విశ్ర నక్షత్రపాళి

స్ఫుటదంత పటుదంత పుటకాంత తట సంత

త విహరకలితగంధర్వయుగళి

గీ॥ లలితపికమధుకర శుకకలరవముఖ

విహగకులకలకలరవమహితసరస

మృదులకిసలయకుసుమఫలదళవిలసి

తధరణిరుహళి యత్తుహినధర మౌళి॥

51

వ॥ కట్టెదురంగన్నట్ట నత్యంతసంశోష స్వాంతుండై కనుంగొని
యగ్గిరికి నమస్కరించి,

52

చం॥ హరునకుఁ గూర్చిమామ తుహినాళికి సంభవసీమ మేనకా
గురుకుచపాళిసామ్మ మఱికోటులకెల్లను దావలమ్ము భూ
ధరవరుఁ డంబికాసతి నుదారతఁ గన్న గురుండు బాపురే
సరసనమ స్తనద్గణనిశాంతము నీహిమవంతమం చొగి॥ 53

వ॥ తత్ప్రభావంబు వక్కాణింపుచు నటఁ బోవంబోవ, 54

శా॥ రంగద్రూపవినిర్జితాంగజనిపై రాజద్గతిఁ వీచె న
ద్దంగాతుంగతరంగణాల మధులిద్దగభీర ఘోషస్ఫుర
ద్దాంగేయాంబుజపుల్లహల్లక లనద్గంధానుబాధా ప్తి (సా
మ్మం) గొంపోయినరీతి గంధవహ మామోదానునగధాయయై॥
వ॥ అంత ముందట॥ 56

— ఉద్యానవనవర్ణన —

సీ॥ కాంచనకాంచన కాంచనావాసంబు
పున్నాగపున్నాగ భూషితంబు

శ్రీఫలశ్రీఫలశ్రీఫలాగారంబు

మందారమందారమంజులంబు

సురసాలసురసాలసురసాల నిలయంబు

కేసరి కేసర భాసురంబు

వంజలవంజలవంజలాస్థానంబు

చందనచందనబృందయతము

మదనమదన సమూహ రమ్యస్థలంబు

దంతశతదంత శతసముదాయనదన

మగుచుఁగన్నులపండువై యలరునట్టి

వనముగనుగొని మేదినివల్లభంబు॥

57

వ॥ కనుంగొని యవ్వనంబు చేరంజని యచ్చట నొక్క రమ్య
ప్రదేశంబున సైన్యంబుల విడియ నియమించి మృదుల తరపదకమలకీలి

తరత్నచాచుకాయుగభుజై తన కత్యంతప్రియమిత్రుండగు విశారదుం
డను మృతినందనుకరంబు కరంబునగీలించి యమ్యారామాభ్యంతర
స్థలంబున సంతసంబునవిహరించు కంతువనంతుల వితదనర్పుచుఁ జని
చని హిందోళనుందరీసందోహగరుత్సంఘాతసంఘాతవాతపోహోద్ధాత
బాలరసాలమూలేందుకాంతాలవాలసన్నిహితప్రసవరససరిత్కూలసంవ
ర్ధమానకాంతార వారశీర్షస్మక్తాఫల రంగవల్లికాయ మానాంగణరం
జితనికుంజపుం జ్యోద్యచ్ఛితాచ్ఛాయాప్రవేష్టిత కాసారసంజాతకంజాత
మంజుశింజుల్యపుంజ సమంజసరథాంగచక్రాంగ విహంగకులకోలాహ
జ్జవతిఘోషితాంత నుణికాంతమణికుట్టిప్రదేశంబుల నిలుచుచు
వలితెమ్మరలు గ్రమ్మకొనఁ గమ్మతావులు కుమ్మరిలు నిరంతర
నీరంధ్రవాసంతికాలతానిశాంతమ్ముల యిమ్ముల దొమ్మిగొని
యుమ్మని నాదమ్ముల మోదమ్ములొసంగు మొకరితుమ్మదల మొత్త
మ్ముల చిత్తమ్ములకుఁ దత్తరమ్ములం గ్రమ్మజేయు తదుపరిభాగాచ్ఛా
దితాచ్ఛకుసుమగుళుచ్ఛాభిరామ హేమాభ్రంకషశాఖోప శాఖాశి
ఖాంతర కులాయసమేధమానరాజ ద్రాజకీర శారికానికరమధుర వ
చోవిశేషంబు లాలకించుచు గొప్పలై విప్పుగలిగి యొప్పుమీఱు కురు
వేరుచప్పరమ్ముల క్రేవల నెత్తావులదీవులై రేవమీఱు పూవులంజూ
పట్టుకోవులంబెనఁగొన్న కన్నమావులపై మిన్నముట్టి చెన్నుగలసుర
పొన్నగున్నలచాయఁ జల్లదంబులకెల్ నెల్లయగు మల్లియలనెనసి
యల్లిబిల్లిగనల్లకొనిన మొల్లతీవపొదరిండ్లవజ్జిసిబుకొనిన గొజ్జంగిమావు
లపొదల బోరునం జలుకు సీహరి వారిపూరంబులు నిండి మెచ్చునచ్చు
నచ్చపచ్చరాకట్టు దొనలచెంగట మాటిమాటికిఁ జెంగలువయ్యాటనూ
టిసిటిపోటుచూపు కీరఘోటకుని మేటిఘాటిగలిగి నిగనిగని తొగజేసి
రాలంగట్టిన నిద్దంపు ముద్దుటరంగుల చెఱంగులఁ దురంగలింసుమోహం
బుల నిధువనంబులఁ జెలంగు మయూర మిధునంబులుగాంచి హర్షింపు
మనారాజవ్యనందనుండు విశారదుతోనిట్లనియె.

కం॥ ధరపురభిత్సరవనతరు

లరుదుగ నివ్వనము గన్నయవియాగాదే

ఉరుగతిఁజెందగ నటికి

సరవిఁ నందనకుమారస తానాఖ్యల్॥

59

కం॥ శ్యామసదాభుల్ చెఁగఁగఁ

గోమలపురుషతిలకాప్తి గొనకొనియెనిటఁ

శ్యామ సదాభుల్ చెలఁగఁగఁ

గోమలపురుషతిలకాప్తి గొనకొనుటరుదే॥

60

సీ॥ ఘనసారములఁబోలు ఘనసారములచాలు

బహుళనగారూఢపటిమగాంచి

మరసాలములఁబోలు మరసాలములచాలు

నివ్వఫలావాప్తి నేపుమాపి

స్యందనమ్ములఁబోలు స్యందనమ్ములచాలు

సుందరచక్రాప్తి నందగించి

పున్నాగములఁబోలుఁ బున్నాగములచాలు

స్థిరమహాభోగసంస్థితిరహించి

గీ॥ కంటిపేసిపునర్మనఖా ! మదీయ

నద్వచోగతి నాయాయీసాలములను

చిత్రశృంగారి(చేష్టితా)కేషలీల

సలలితంబైన యివ్వనస్థలమునందు॥

61

కం॥ అని వనిఁగని చతురోక్తులు

మనమలరఁగఁబల్కు నృపకుమారమహేంద్రుఁ

గనుగొని యిష్టసఖుండును

ఘనవాగ్దేవవిలాసగతి తేటపడక॥

62

సీ చిగురుటాకులపేరఁ జెంగావితగఁగట్టి
 ఫలములపేర భూషణుధరించి
 విరులగుత్తులపేర మెఱుఁగునవ్వువహించి
 పైకనాదముపేరఁ బాటఁబాడి
 గురుపరాగముపేర సిరిగందమలది భృం
 గావళిపేరఁ గొప్పలవరించి
 పూఁదేనపేర సంమోదాశ్రుగతిసొప్పి
 కలహంసములపేర గతులమొంది

వనరమాదేవి దేవ ! భవత్సమాగ
 మోత్సవంబున నెంతయు నుల్లసిల్లె
 ఘనులు మీరేగుడెంచుటకంటె నెక్కు
 డైన సంతోషభోగభాగ్యములుకలవె

63

చం॥ లలళివబిందుబాలక విలాసగతి నుమకొటిగన్నడఁ

గలితమదాంబుబిందువులకై వడిఁ బుష్పరసంబుజారఁగాఁ
 జెలఁగుచుఁ జైత్రుఁ డొచితవిశేషరమం దగుమీకుఁ గాన్కగా
 నిలిపిన కుంజరమ్ములన నిర్మలకుంజములొప్పె నచ్చటన్

64

మ॥ వనజాతాంబకరూపు లీ రిటకురా వాంఛ లతానుందరులే

వనజాతారిశిలాప్రకల్పతమహానారావళీరావ్యభా
 జనసంఘంబుల (మల్లికాప్రసవ)గుచ్ఛస్వచ్ఛముక్తాళి పెం
 పెనయ్య నించి విచిత్రభూతిని నివాళింపించినట్లాప్పెడిన్

65

స॥ అనివలుకుమంత్రినందను వచోవిలాసమకరందబిందుబృంద
 ముగ్గులు కర్ణంబున కమందానందంబు పొందుపఱువ నారాజనంక్రందన
 నందనుండచ్చుటచ్చట నంచరించుచు,

సీ॥ చెలులు చంద్రాస్యకు శిశిరకృత్యములు గా
 వించిన శశికాంతవేదిజూచి
 నకియలు కురువేరుచప్పరమ్మలనీడ
 సయ్యాటలాడిన జాడజూచి
 వనితలు మన్మథస్వామివై భవలీల
 వ్రాసిపూజించిన క్రమముజూచి
 మగువలూగిన గుఱ్ఱమాపులవేలాడు
 నల తీగె తూగుటుయ్యలలజూచి
 తోయజాతులు పటికంపుదోసలునిండ
 పచ్చరాకట్టుపణకుల నిచ్చలరు
 నలరు తేనియకాల్వల కడ్డమేయఁ
 బాలుచువుప్పొడికట్ట లింపాలయజూచి.

67

ఉ॥ ఇచ్చట నెవ్వరోసకియ లిందునిభాస్యకు శైత్యకృత్యముల్
 మెచ్చఁగఁజేసినా, రిచట మిసపతాకుని పూజచేసినా
 రిచ్చటనిచ్చట బహువిధేష్ట వినోదము లన్మలంగినా
 రెచ్చటివారొనెచ్చెలులు నెవ్వతో యవ్వనజాతీ యెన్నఁగఁ

68

కం॥ కురువేరు చప్పరములఁ గ
 పుర మొగినడలేకనిండి పాలుపగుభాస్య
 త్సరణులఁజేర్చినలనల
 చరణాంకములొర! మాయఁజన వింతుకయుఁ

69

కం॥ పుప్పొడిపూసినవెన్నెల
 కుప్పలుచెడ, పుర్వినిండ గుప్పిననుమముల్
 విప్పుగనించుకవాడపు
 మెప్పుగనిటమున్నెయిచట మెలఁగినవారల్

70

తే॥ వారలిటనుండి యెచటికిఁ జేరఁజనిరొ
 ఇప్పునఖిచూచితే? యన, హితుఁడుపల్కె-

“విరహపరితాపశాంతికి వెలదిగూడి

నకియలిచ్చటవనకేలిపలిచనిరి.

71

కం॥ ఈనికటక్తోణీస్థలి, మానినులుండుదు రనూన మాననియతిచే
భూనాయక! మెల్లన “జన్మనూనుగ నీక్షణము చేతిమా?” యనునంతః
సీ॥ వదలెడురాయంచ కొదమలనదలించి

యలనయానముదీర్చునట్టిస్వనము

పెద్దగాఁదనరారు ముద్దుకీరములకు

నేర్పుగాఁబలుకులునేర్పురుతము

గంధాంధభుజగభు గ్గణమువంకలుదీర్చి

నిద్దంపునటనలుదిద్దునినద

మెచ్చికోయిలపిండు మచ్చికతోఁజీరి

కలికిపాటలుచెప్పు కలరవంబు

కమ్రకాంచనకాచకంకణవినూత్న

పాదకటకర్పణంర్పణార్భటులుపెలుచ

నొక్కబలుమ్రోతగా జెల్వలున్నకుంజ

వివరముననుండి బోరున వినఁగబడియె.

73

మ॥ విని భూపాలకమాళిమంత్రిమణి పృథ్వీనాథుతోఁబల్కె “నో
యనఘా! వింటివె? యొక్కమ్రోత వినఁగానయ్యె లనత్కుంజసం
జనితంబై, యట మానినీమణులు స్వేచ్ఛన్ నిల్వఁగాబోలు, త
త్స్వన మామానవతీకృతోల్లసితనాదంబౌ వితర్కింపఁగన్”

74

చం॥ అనవుడుభూమిపాలమణి యాత్మనఖుంగనియిట్లుపల్కె “సీ
నినదముఁజూడనేగఁ దరుణీమణులున్న లతాగృహంబు వే
కననగుఁగాన మానగతిగాఁజని మెల్లన యాలతాంగులన్
గనుగొనివత్తమేమన మఖండకుతూహలమొప్పు నెచ్చెలీ!”

75

కం॥ నావుడునెఱుఁడను “మెల్లన

భూవర! యేనేగి చెలులబాడగాం చిటకున్

వేవేగవత్తు నంతకు

నీవిటనుండుము హితప్రవృత్తి సెలంగఁ" 76

మ॥ అని రాజాజ్ఞపహించి నెచ్చెలిపిమోదాయ త్తచిత్తంబునఁ
జనఁగా వీచెను సానుకూలగతిఁ జంచత్పితవాతూల మా
వినతానందనదుగ్ధప్రతరథముల్ విఖ్యాతిమై వాసుభా
గనిరూఢోద్ధతిచేమెలంగె నతిమాంగల్యస్థితుల్ దెల్పుచున్ 77
ప॥ చని చని తరుగఁబులొనం జొచ్చి 78

మ॥ కలితాహ్లాదమునఁ గనుంగొనియె భూకాంతాప్రియుం డచ్చటఁ
గలకంఠిఁ గనకాంగిఁ గాంచనకుభృత్కారివ్యవక్షోరుహఁ
గలహంసోత్తమయానఁ గంధరకచేఁ గంజుతపత్రేక్షుగఁ
గలికిఁ గన్నియ నొక్కకామినిఁ గనత్కర్పూరమందస్మితఁ 79

ఉ॥ కాంచి దృగంచలంబులు వికస్వరభాస్వరలీలనెంద న
భ్యంచితమార్గ బాష్పతతు లాననవిస్ఫుటహాటకాబ్జని
శృంఛలసాంద్రసీమ విలసద్గతిఁబూనినభంగసంపద
న్బించినకౌతుకంబెనఁగ నెమ్మది నెన్నగఁగె నెంతయున్ 80

ఉ॥ “ఎవ్వతో యీవిలాసవతి యెవ్వతో యీకలకంఠకంఠితా
మవ్వపుఁబువ్వదీవియల మంజులకుంజములఁ మనోజ్ఞమా
నివ్వనవాటి గో విలసితేష్టవినోదవిహారలీలచే
జవ్వనిపిండు లూడిగమనల్పుచుఁ జట్లనెనంగ మీతెడిఁ 81

క॥ మణిహారములో నాయక
మణిభాతిని దారకానమాజమున నిశా
మణిరేఖగతి వయస్యా
మణికోటులలోన నీరమణిమణి యలరెఁ 82

సీ॥ అలరారుకళలూరు నెలగేరుచునుమీఱు
జగిదేరు నీకన్నె ముగముతీరు

అలకవ్వలలిగుప్ప చెలువైప్పునుదెప్ప
 మెప్పైనయ్యాకొమ్మ కొప్పుచొప్పు
 సిరిఁజూపువిరితూపుదొరతూపు గురియేవుఁ
 బాపునీకోమలిచూపుకోపు

చెలువంపుబలుసాంపుగలకెంపువగఁజంపు
 మురిపెంపునీయింతి మోవిపెంపు

గీ॥ నిక్కునుపుబుప్పుదొక్కు నీనలఁతముక్కు
 మెఱువుగమినేలు నీకాంతమేనిడాలు
 కప్పురపుఁబల్కులొల్కు నీకలికిపల్కు
 దీనినుతియింపవశమె వాగ్దేవ్వికెన॥

83

తే॥ కమలదళనేత్రలేఁగొను కరయుగంబు
 కలికితొడలును బుష్కరగతివహించె
 సుందరీమణికిల్కొప్పు సొలపుచూపు
 మందయానంబు సారంగమహిమగాంచె॥

84

తే॥ అబ్జపున్నాగవిఖ్యాతినతిశయిలై
 సబ్జపున్నాగవిఖ్యాతినతిశయిలై
 సబ్జపున్నాగవిఖ్యాతినతిశయిలై
 సబలగళవేణిముఖనాభిహస్తగతులు॥

85

ఉ॥ కన్నులతీరు మోవిజిగి కొనుబెడంగు మొంగబుడంబుబల్
 చన్నులరీవి కంధరవిలాసము పల్కులతీపు చూపు మేల్
 వన్నియకొప్పుచొప్పు కరవైభవ మంఘ్రులయొ ప్పయారెఁయీ
 కన్నెకెకాక లోకములఁగల్గిన కాంతలయందుఁగల్గు నే॥

86

ఉ॥ కన్నులు పుండరీకగతిగాంచె, మృదూక్తి శుకాప్తిచెందె,బల్
 చన్నులు పర్వతస్థితి ప్రశస్తిగనెన్, ఘనవేణి నారదా
 భ్యున్నతివీరి, నట్లుగు టహేలూ తగ నీయెలనాగఁ గన్గెనన్
 జెన్నెసలారఁగల్గవె యశేషవిశేషరసప్రకాశముల్”॥

87

మ! అని యక్కోమలి రూపవిభ్రమవిలాసాన్నత్యముల్ మంత్రులం
దనుఁ డానందరసాబ్ధిమగ్నవిలసత్పావతాబ్జులై వేడుక
వినుతుల్ చేసి తదీయవార్త ఓతిభృద్వీరావతంసంబు శ్రో
త్రసవాకల్పముగా విన్దెలిసి చేరదెత్తునంచు జన్మ 88

మ! చవి గోత్రాతలనాధుఁగాంచి బలభిత్సంకాశనద్వైభవా
భినవాడంబర! నీపువంప విలసద్విఖ్యాతసమ్మోదనం
జనితప్రాభవలాలనుండనయి స్వేచ్ఛ బోయి యేనిమ్మహా
వని నానావిధచిత్రముల్ గనుచు రేవ మీఱుచు ముందర 89

సీ! బాలానిలవిలోలదేలాలతావాల

కూలాంచితరసాలకోటిగడచి

సారసారివిహారసారసాకరతీర

సారవద్దనసారసమితిదాటి

చందన కృతమాల కుందనాగతమాల

చందనవరసాల చయముమీటి

లలితసారభసారకలితసత్పహకార

ఫలితోరుఖరూరపటలిజూచి

లుంగములను లనన్మాతృలుంగములను

పూగములను బ్రీకాశపున్నాగములను

తాలముల భూరిరుచిరహితాలములను

బాజులను విరజాజుల సరవిఁగాంచి॥

90

సీ! మాపుల మకరాంకుమాపులఁజెన్నారు

కోపుల లవలీనికుంజములను

రేఁగులఁ బూఁడే నెవాఁగుల నలకొండ

గోఁగుల నురపొన్న కూటములను

గురుగులఁ బననలమరుపులఁ బొన్నల

పొరుగులఁగల పోకమూకలందు

తావులువెడఁజల్లు పూవులుగల మొల్ల
 తీవెలల్లిన గంగరావులందు
 న్వచ్చుతరణాయమానాతిసాంద్రశిశిర
 గోస్తనీకాయమానపశ్చిన్ననిస్తు
 లైందవోపలవేదికాబృందములను
 వికచపద్మదళాక్షుల వెదకీవెదకి॥

91

ఉ॥ అంత సతాంతభాస్వరలతాంతనితాంతసమగ్రసారభా
 క్రాంతదిగంతరాగతనిరంతరనాంసల భృంగమంగభా
 త్యంతవిలాసశీతనినదాకలితంబగు నొక్క కుంజగే
 హాంతరసీమఁ గాంతతరహైమకరోపలవేదికాసర్లి॥

92

మ॥ ఘనవిద్యుల్లతికాభగాత్రీల వలత్కంజోల్లనన్నేత్రలఁ
 ఘననీలోపలనీలవేణులను వీణామాధురీవాణులఁ
 ఘనసారోజ్వలహంసలఁ దిలసుమారామృతన్నాసలఁ
 గనదంభోరుహరాగపాణుల రథాంశ్రీప్రభుశ్రోణులఁ

వ॥ అత్యంతవినయవివేకలక్షణవిచక్షణలగుమృగేక్షణానహాసం
 బులం గనుంగొని తత్సభామధ్యంబునఁ

94

సీ॥ సంపూర్ణచంద్రుని సరసమాడగఁజాలు

మొలకలేనగవొల్కు మోముదాని
 క్రొక్కారుమెఱుఁగుల గుంపు పెంపెలయింపఁ
 జాలిన నెమ్మేనిడాలుదాని
 జాతిసీలమ్ముల నీతిగాదనిదెప్పు

గొప్పమేల్కొప్పుక ప్పొప్పుదాని
 కలువరేకులగేగు కన్నులుగలదాని

రీవిగుల్కెడి కాపిమోవిదాని
 చికిలిబంగరుచెఱుగుల చేలదాని
 ముద్దుటంచలకాటలు దిద్దుదాని

చిలుకలకుఁ గల్గిపలుకులుదెలుపుదాని

కంతురతివంటి యొక కల్వకంటిఁ గంటి॥

95

ఉ॥ ఆరమణీలలామ కవాహా ! సవతంచనవచ్చునే సురాం
భోరుహపాణులన్ మనుజపుప్పుసుగంధుల యక్షకన్యలన్
చారణకామిసీమణుల సాధ్యమృగేంద్రవిలాసమధ్యలన్
గారుడపాటలాధరుల నాగలతాంగుల రాజశేఖరా॥

96

ఉ॥ అంగజాపూవుమాలిక్, రతియాడెడిముద్దులచిల్క, బాళువా
జంగరునక్కు, లేచిగురుబంతి, మెఱుంగులకుప్ప, ముత్తైవున్
రంగగుజ్జగ్గనిగ్గు, వగఁజాలుబోదపసిండి యంచగా
కంగన నెన్ని చూడ నహహా ! సతిమాత్రమే రాజశేఖరా ! ॥

97

చ॥ కవురము నన్యగ్రీమదము కమ్మసితాపులుకమ్ము దేవపా
దపవిత్ర చక్రమాసరనధారల సమ్మిళితంబుఁజేసి య
చ్చపు నునుక్రొమ్మెఱుంగులు నిశామణివెన్నెలలందుఁగూర్చితా
సిప్రుణతఁజేయఁగావలయు సీరజజం డల కన్యకామణి॥

98

ఉ॥ భంబులుగా నఖిల, కిరీభంబులుగా తొడ, లక్షులంబుజా
భంబులుగా, సుధారసనిభంబులుగా పలుకుల్, కురుల్ ద్విరే
ఖంబులుగా, జిత్రోల్లసదిభంబులుగా నడ, లొప్పు, భద్రకుం
భంబులుగా న్తనంబులు నృపాలక ! ఎంకజవ్రతనేతి॥

99

ఉ॥ కింబుగళంబు, కనకంబుగదే నునుమేను, కొను నా
కింబుగదే, సునాస కనకంబుగదే చనుదోయి మత్తకో
కంబుగదే, శశాంకపృథుకంబుగదే నిటలంబు, మేలు, లో
కంబున దానిఁబోలు నవకంపుసతీతిలకంబు గల్గునే॥

100

సీ॥ సారంగమద మదసారంగములమీఱుఁ

గలకంతిమైతావి కనులరీవి

అంబుజరాగ రాగాంబుజమ్ములమీఱు

సకిమోవి కెంపుహస్తములసాంపు

పున్నాగవర వరపున్నాగములమీఱు

నలినాక్షినూగారు నాభితీరు

పుష్కరఘన ఘనపుష్కరంబులమీఱు

తొయ్యలికీల్కొప్ప తొడలచొప్ప

వేదిగంభీర గంభీర వేదిగతుల

సరివిమీఱుశరశూర్ణ చంద్రవదన

కటితిటముహేల విలసితగమనలీల

నబలగొనియాడఁదరమె బ్రహ్మాదులకును।

101

ఉ॥ కన్నులుచేరెఁజేసి, జగిలొను బలీ! పిడికెండ, గుత్తపుఁ

జన్నులుపట్టెఁడా బెడఁగుజగ్గులు గుల్కెడువేణిబారెఁడా

పున్నమచందమామవగ బూనినమోము కొణిందెడారయ్య

గన్నీయఁ గాఁగిటంబాదువఁగల్గినమేటికి స్వర్గమేటికి॥

102

తే॥ కలికిరదనాళి మొల్లమొగ్గలనుమీఱు,

పణఁతిమీఁగాళ్ళు తాఁబేళ్లెబ్బటిపోరు,

బాలనూగారు చీమలబారుగేరు,

కాంతఁగనుగొన్నఁ గన్నులకఁబుద్దీలు॥

103

ఉ॥ దానిబెడఁగుగుబ్బలును దానిచొకాటపుఁ దేటచెక్కులున్

దానియొయూరపుంబిరుదు దానిమెఱుంగగుసోగవెండుకల్

దానిమిటారిచూపులును దధ్యము కన్నులఁజూడ బాపురే!

మానపులేమిచెప్ప సలమస్సధుఁడైనమ భ్రాంతిఁబొందఁజే॥

104

సీ॥ చికిలికెంపుల నీశుసేయంగవచ్చునే

కారిన్యగుణ మండుఁ గలిగియుంట

చిగురుటాకుల సాటిచెప్పనేగతివచ్చు

నానాడు మార్దవం బూనకుంట

కెందమ్ములను సామ్యమొందింపనెట్లోప్పుఁ

బ్రాద్దువెన్నెలచేతఁ బాలుపుగనుట

ఁగడంబు లెనయంచు బలుక నెట్టులఁజెల్లు

గనుక యేవేళఁ జేకట్లఁబడుట

గీ॥ అహహ! మృదుతరసంప త్తి సతిశయిల్లి

సతతతాద్యాయుక్తమై సహజసరస

లీలనెసగి విశృంఖలా ద్వేలగతుల

నుప్పు నా చంద్రిముఖ పాదయుగళమునకు॥ 105

శే॥ వేడ్క గుఱచందుగి గచనిలవిషధరంబు

పైకొనినఁ దన్మహామిత్రభావముది

నట్టిగమనాండజగుఁడేరి యధిపుఁగాచు

కొను భములగతిఁ జెలి కాళ్లగోళ్ళుతనరు॥ 106

కగ॥ అజుఁడు గజగమన గమనము

గజసంపదగాంచుటెఱిగి కచ్చపములుగా

నృజుంచెగ బ్రమదంబున

గజకచ్చపలీల తొంటిగతి యేర్పడఁగఁ॥ 107

శే॥ పంకమునఁబుట్టి బహువిప్రప్రాప్తి వృద్ధి

బరఁగియుండిన కమలగర్భంబు లీడె

యతుకులైమ్రొయు స్వర్ణకాహళిలు సరియె

చంద్రవదన విసిర్కలజంఘికలకు॥ 108

చం॥ నిరతము విభ్రమాత్తిగని నిఘురకర్కశలీలఁజెంది బం

ధురరుచి లేకమీఱు కరితుండము లోవివరంబెఱుంగ కే

సరసిజనేత్రీయూగువులసాటికివచ్చి ముకింగి దీటురా

సరటులుపూని వన్యముల నాకులసాటు వహింపదే ధరఁ॥ 109

మ॥ కులగోత్రాగ్రముల న్వసించి విలసత్కూర్కాసనాసీఁయై

బలిమి మారుతేభుక్సముద్ధరణ శుంభలీలఁ బొపొంది ని

శ్చలతఁ ధాత్రి తపంబానర్చి మహిళాంచచ్ఛోణియై నిల్వెగా

కల రత్నాక్షరమేఖలాత్తి గననేలా కాకియున్నం దగఁ॥ 110

కం॥ ఆవనజస్తేత్రినాభికి । భావింపగఁ బొన్న పూవు పరిగసరియెకా
దావర్తము (సమమనియ)నఁ । గావచ్చునె వరదఁ బోవఁగాఁగను
గొనుచుక॥

తే॥ భావిసీమణి లేఁగొను బయలుచెంద
నుపరిసిమకు నాహార్యయుగళినిలిచె
అతనుచే నట్లు విపరీతమయ్యెనేమొ
కమలసంభవు సిర్మాణకౌశలంబు॥ 112

తే॥ లలితనాభీబిలాంతరస్థలము వెడలి
గురుపయోధరభూధరకూటములకుఁ
బరఁగ నెగ్గబాకు మేచక ఫణియనంగ
భామకెంతయుఁ గనుపట్టె రోమరాజి॥ 113

తే॥ వనజదళస్తేతివళులతో వైరమెత్తి
భంగసంపదఁజెందెఁ దరంగసమితి
అదియెకారణముగను దానాశ్రయించె
భంగనామంబువాని నభంగగతిని॥ 114

సీ॥ అశ్రాంతఘనవిభ్రమానమునఁగుందు
రంగుబంగరుబొంగరంబులీడె
కమనీయమార్దవకలితమ్ములై మించు
సరస్వతసూనగుచ్చములుసమమె
తృణకాష్ఠపామాణధృతిఁ గర్కశతహితు
కులధారుణీధరకోటిజోడె
హృద్ధునఁ గొలఁకులఁ బొలుపుగా జతఁజెందు
మదరథాంగవిహంగమంబులెనయె

గీ॥ బహుళనుస్థిరలక్ష్మీచే బహిష్కరిల్లి
వినుతకాశివ్యయై క్తమై నునుపుగలిగి

యనిశమును జోడుబాయక యలరుచున్న
చంద్రమాఖ నిబ్బరపు గుబ్బచన్నగవకు॥

115

తే॥ హంసవిలేటికి భోజనంజాటకతన

నవమృణాళంబులను బోల్పదవునుగాక
లలితమధుజ్ఞానితమీటు లతలబోల్ప
బాటిగానేర్చునే కొమ్మబాహువులకు॥

కం॥ వలమురి దరాప్తిగని వె

116

ల్వలబాటియు మొరసి ముడిగి విసరుహనేత్రీ
గళలక్ష్మీకిని బ్రదక్షిణ
మెలమిం గావించబోలు నిధన్నార్తి

117

చ॥ భుననచతుర్దశిప్రకటమోహనచారుకళ్యాణయైశ త
త్కునలయసీలవేణి నవకోమలకమరదాంశుకంబుతో
పవడముసాటిరాదెకద పక్షిదశందనరారు దొండపం
డవసీపడంగఁజూచియును హా!తగ సామ్యమనంగఁ జెల్లునే॥

118

కం॥ అతివృధులను గతినతను

నితంబమధ్యస్తనముల నిర్మించి తగ్గ
జతురాస్యఁడు కిలికించిత
వతి మధురోక్తులను మార్దవంబును నిల్పె॥

119

తే॥ అమలకురువిందమాల సీరసముగఁజేసి

దాడిమీబీజములఁ జప్పదనముచేసి
మొల్లమొగ్గల వెన ముచ్చమునుగఁజేసి
జలజపత్రాక్షిరదనముల్ చెలువుమీఱు॥

120

కం॥ ఛాయాచోరకరుచితోఁ బాయనిముకురములఁ దెగడి పంకేజపలా
శాయతవిలోలలోచన! సోయగవుంజెక్కులలరు మన్నేరములై॥

తే॥ మంజుతరవజ్రపుష్పహేమప్రసూన

విజయబిరుదాంక మొగిఁబూసి వెలసెననగఁ

గ్రోతము తైంపుముంగర కొమరుమిగుల
నుందరీమణి నాసిక చూడనలరె॥

122

కం॥ తొమ్మదుల లెక్కనేయక | యెమ్మెగులుకు కొమ్మవీనులెన్నగ
శ్రీకారమ్మలు నిజమ్మనుమ్మి | కమ్మలసంగతిని మిగులగనుపట్టు
టచే॥౯

123

సీ॥ తమ్ముల సరియంచు దగఁజెప్పనచ్చునే
తమ్ములు పంకజాతమ్ములగుట
కైరివమ్ముల నాటిగానెన్నఁబోలునే
కైరివమ్ములు దివాభీరులగుట
క్రొమ్మెఱుంగుల దీటుగూర్చగఁబాపెనే
క్రొమ్మెఱుగులుక్షణధంగురములగుట
గంఢమీల సమంబుగాఁ బోల్పఁజెల్లునే
గంఢమీ లరభంగగరిమగనుట
రాఁతాద్రభశుభ్రవిభ్రాజమాన
దుచిరశుచిమతిక్రొక్కకాదుక్రొక్కలిత
చారుదీర్ఘటాక్షవిఘ్నవిలాస
కైరివములైన పూఁబోశి కన్నులకును॥

124

కం॥ అగణితదృఢశౌర్యంబుల
జగములుమూ డొక్కమఁబునాధంప మనో
జ్ఞగతుల రతిమకరాంకు లె
సంగనెత్తినవిండ్లనంగ సతిబామ లమరె॥

125

మ॥ కమలాక్షీమ ఖకాంతిలక్ష్మికి శరత్కాలంబునన్ నిండుపు
న్నమరేమీఱు ద్వితీయయామమున జీర్ణక్షీరభృన్మాళికా
రమణీయంబగు వ్యోమమండలమునన్ రాజత్కళంకాప్తి న
ప్రమతంబాసిచెలంగు పూర్ణశశియా హైదోష భావింపగన్ ॥ 126

సీ॥ తరళాక్షి కురులవిస్ఫురణగాంచితలంకి
 ఘనసీలములు తృణగ్రాహులయ్యె
 కణతి పెన్నెరులసంకడగాంచిభయముండి
 ఘనమూ ధరాధరాగ్రములజెరె
 బాలక కుంతలప్రతిభగాంచిచలించి
 సమదాళితతి విపినములదాగె
 లలన కేశప్రబాలక్ష్మిగొంచికలంగి

గీ॥

శైవాలలత జలస్థలులజెందె
 అహహ! తథ్యంబునుమ్మిది, యటలఁగాక
 యున్న ధరలోన గంగపాటొందువారి
 లకొగివాటిల్లుగతులు దీనికిందోర్పు
 టకును గారిణమెన్ను సంచుకయుఁగలదె॥

127

ఉ॥ గోచరమానె యక్కుసునుకోమలి సుందరరేఖ శేషభా
 హాచపలేక్షణాపిపులచాగుమసంబులకైన లేశము
 వాచఁ శుద్ధిగో మిగుల వర్ణనసేయఁగడంగిరేస హా!
 చూచినఁగాక యానలపునోయగి మెన్నఁగవచ్చు నేరికి॥

128

చ॥ అతులవిలాసభాగ్యమహిమాన్వితయైతనరారుచున్నత
 త్సతిఁ గనుగొన్న పూరుషకదంబములక సజశాంబరీప్రభా
 వత భృమియించి మించి యసవారణదారుణకౌసుమాశుగ
 ప్రితతుల మర్మభేదనము పంచశరుం డొసరింపఁడ నృపా! ॥

129

తే॥ దాని పరిరంభసంభ్రమోదారచతుర
 గతులచే నుల్లసలువాని బ్రతుకు బ్రతుకు
 దాని రతిసౌఖ్యకలననే తనరుమున్న
 వానిజన్మంబు జన్మంబు వసుమతీశ! ॥

130

సీ॥ తుహినమహీధరోత్తుంగశృంగస్వర్ణ
 కిందరిమణిసానుకటకములను

సమదభృంగీలసత్సంగీతనిస్వాన
 రంజిత లవలీ నికుంజములను
 శ్రీ) ఖండసానుమ చ్ఛేతవాతాలోల
 బాలరసాలాలవాలములను

కైరవకల్పార కంజాతసంజాత
 సారభోధార కాసారములను

గీ॥ విమలశీతలశశిశిలా వేదికలను
 సారమకరందనిమ్మ గా తీరములను
 మంజుతర గోస్తసికాయమానములను
 చాన విహరించుఁ జెలులతో సంతతంబు ॥

131

మ॥ లలనాకోమలపంచబాణ! మదిఁ బోలంజూడ నాశ్వామ యూ
 జలజాతాంబకపేతి యాచెలువ యాసౌభాగ్యపుంబ్రోవు నా
 జిలుగుఁ వెన్నెలసిగ్గు నాతరుణి యాసింగారపుదీవి యా
 తలిరుంబ్రాయపుమోహినీరమణి యాతన్వంగి నీకేతగుఁ ॥

132

కం॥ అని సఖుండు నృపతిచంద్రున
 కనురాగాద్భుతకుతూహలాతిశయంబుల్
 జనియింప నతివిలాసము
 ఘనసరసమనోజ్ఞనా క్రృకాశతఁదెలిపెన్ ॥

133

వ॥ ఇతైఃకున సక్కురంగనయన సౌందర్యప్రసంగంబు విన్నవించిన
 ఉ॥ ఆచతురభిధామితి కాంతివార్తలు విన్నయంతనం
 డాచనుగుబ్బ లాకరము లామొగ మాకటి యారదాంశుకం
 బాచరణంబు లాకచము లన్నియుఁ బల్లరుఁ గాంచినట్టుగా
 దోచుటెగాని యన్యమింక దోచద యీతని మోహమెట్టిదో॥

ఉ॥ ఆరమణీలలామ సవయావనకోమలనుందరాన్నితా
 కారిము రాజచంద్రునకుఁ గన్నులఁగట్టినలీలదోడ నం

భోరుహగేహినిసుతుడు పుండ్రధనుఃప్రవిముక్త చండశా
తోరుసుమాంబకంబుల మహోగ్రతఃజూపి కలంచెమర్మముల్.

తే॥ చండకాండౌఘముల రాట్పుకాండ మదవి

ఖండనమొనర్చు రాజశేఖరుని గదిసి

చికిలివూటమ్ము లేనింట జలక తేజి

పాగుశాహ బభౌ భంగపలుపజూచ్చె॥

137

స॥ అయ్యెడ,

138

సీ॥ ఖండకోదండ ప్రచండకాండౌఘముల్

మైనాటం దన కూర్మిమృతఃజూచు

చూచిలతాంగి భాసురవిలాసస్ఫూర్తి

పలుమాటు వాంఛమై దెలియనడుగు

అడిగి తదీయ మోహనమూర్తి సారెకు

మదిలోనభావించి కుదురుపఱచు

పఱచిత నాత్మలోపల వెన్నవలెగరం

గుచు నున్నరని మోము కొంతవంచు

గీ॥ వంచి కనుమూసి తనర జ్జితించినట్టి

ప్రతిమవై ఖరిదాల్పు, తాల్చి తనలీల

శిరముకదలించు, కదలించి నెరపు నగపు

రాజచంగుంప మోహవిభ్రాంతుడగుచు॥

139

సీ॥ భద్రగజశ్రీల బరగుచుండెడిరాజు

కెంత్రపియంబయ్యె గాంతగమన

మాచక్రవాళాచలాచక్రమేల్కామి

వరున కెంతరుదయ్యె దరుణిపిగును

ధనరాశి యర్థాథతికిచ్చుదొర కెంత

బంగారమయ్యె స్వర్ణాంగికాంతి

హేమాద్రిధైర్యాభిరాముడౌపతి శంత

కొండయ్యఁ బూఁబోణి గుబ్బదోయి

గీ॥ విమలసన్మాగ్గవళిఁ గూవిభున కెంత

గగనమయ్యె వధూమణి కలికికొను

అకట యిటువంటిఘనులకు జలజముఖుల

వినతసౌందర్యలేఖ మోహనముగాదె॥

140

వ॥ అప్పుడు పురుహూతసన్నిభుఁడు దెప్పరంబగు మోహంబు ద్రిప్పు

లేక కుప్పయై యొప్పుమిగులు ప్రియసఖుంగని యిట్లనియె॥ 141

చ॥ “వరిసఖ! నీ మనోజ్ఞతరవాగ్రిచనావిభవంబు భారతీ

సరసిజపత్రనేత్రియును జాలదు వర్ణననేయ నాత్మ, నే

సరయఁగ నేర్తు నే పొగడ, నత్తరణాక్షి విలాసలక్ష్మి ను

స్థిరగతి విన్నయాదిగను జిత్తము సేత్రముమందె నేమనఁ ॥ 142

చ॥ అతఁడు చండపుండ విశేషాననముం దళిమార్చిగూర్చి మా

రుతరథ ముగ్ధితు దఱిమి క్రూరమహాశనిసారఘ్నార తీ

వ్రతర సుమాత్రుసంతతుల గాఁచిచేసె హదీయమానసం

బతులితలీల నిదులకు హా! దయగల్గునె యిందు కేనియె॥ 143

సీ॥ తనువునేచందోడలగె నెనసిగంధపుఁగొండ

గాలి గాదిది దావకీలిగాని

చండతాపమొనర్పనాఁగెఁ బుష్పధయ

కులముగాదిది హాలహలముగాని

ఘనదాస్యహవ్యధాకరిమయ్యె స్థగరహయో

త్కరముగాదిది తీవ్రశరముగాని

గాఢచోభయంకరవృత్తిగదె హంగు

గణముగాదిది మృత్యుగణముగాని

గీ॥ అకట యివిహా ధజనముల సధికి హింస

పటుప మకి రాఁకునకుఁ దోడపడి మనోజ్ఞ

సామ్యసద్వృత్తిపదవి చారన్యగతిని
జెలఁగె, హీనుల కొన సుస్థిరగుణంబు!

144

—♦ చంద్రదూషణ. ♦—

సీ॥ ప్రబలార్జునోరు విగ్రహజాతబహుభార్తి
భేదంబుచే దగఁ గృతగతులు
హరివిరోధావాప్తి నలరారియుంట శ్రీ
రామాహితానూనధాముండగుట
దాతాయణీప్రియ తాత్పర్యగుణిశుకాట
చటులదోషాకోరోజ్వలతగనుట
పద్మినివైధన ప్రతికూలఁడైయుంట

కౌటిల్యహృదయ విఖ్యాతియగుట
గీ॥ పానగ దశకంఠునకు సరిపోల్పనచ్చు
అయమోయిటువంటిచంద్రున కరయ దయయు
సత్యశౌచంబును గల్గఁజాల వెపుస
పాంధు లేగతి వీచిచే బ్రతుకువారు॥

145

సీ॥ బంధురకార్య సంగబంధుబె తెల్పు న
క్వాపధీశ్వరుడను టన్మతమగుట
ప్రాచుర్యగతిఁ గృష్ణపక్షంబె(కోధ)చు
ఘనకళానిధియను టన్మతమగుట
పాంథతనూజాత పాటవంబే(చెప్ప)
హైమకరుడను టన్మతమగుట
కడిగి కళింకంపుఁ గప్పనిరూపించు
నన్మతధాముండను టన్మతమగుట

గీ॥ అకటాయాథార్థమై కాననపుచునుండ
చతురవాగ్ధోరణీ విలసత్ప్రకృష్ట

నిపుణత్వే విశేషమహిమ నన్విరజారి

యంను బుధులెంతు రది యేమియలఘుమత ము॥ 146

సీ॥ పటుకాయమానాగ్ర జటిల్లోలసిత ఫుల్ల

మల్లికానుమగళ నృధురినంబు

మల్లికానుమగళ నృకరందపారణ

ప్రీతభృంగాంగనా గీతరవము

ప్రీతభృంగాంగనా గీతనముదూభత

సహ కారకిసలయ సంచయంబు

సహ కారకిసలయ సంచయగ్రసన స

త్యలకింపర కుహరాకారదుతము

గీ॥ తలఁప సతత్ఫలంబున నిలువకుండ

పరిసరావని సత్యంతబంధుగోగ్ర

వేదనాపాదనానూన విలసనమల

నదరుపుట్టింపజొచ్చె నేమనగ వచ్చు॥

147

ప॥ అని యుత్తేటగున మోహవిభ్రా తచేతస్కుండై పలుకు
చున్న యన్నరవరకుమారి శేఖరుం గనుంగొని మృదుమధుర సరసవచ
నరచనా ప్రాచుర్యతీర్థమై వాచస్పతీయగు మంత్రీకుమారి శేఖరుం
దీప్తినియె,

148

చ॥ “విరహభరోగతాపమన ప్రేరేగగ నేల నృపాలచంద్ర! నీ

వరయఁగఁ గామిసీజన నవాంబురుహాస్తుఁడ వట్లుగాన(ని

న్ద్రమనురక్తి) గన్న లలనామణి మన్మథచండకాండ యు

ర్గ రితశరీరయై మరుని సొక్కదె నీకు దక్కదే.

149

మ॥ స్థిరచింతాధర మొందనేటి కింక వాద్దేమిమనోభర్త త

త్సరసీజేక్షణ సంబుజాలయను పైత్యధ్వంసికింబోలె భా

సురలీలఁ ఘటియించెనీకు నీజ మోక్షోదీత! వెయ్యేటి కీ

సరసప్రభాపులెన్న మీర లహహ! సంకల్పసిద్ధులొకదా”.

150

క॥ అని తత్కన్యానందా ర్చనలాల స(చిత్తు శత్రుజ్ఞై)త్రుని శశ్వ
ద్విస యాతిశయములొప్పు గొనిచనఁగానంత ననుటకు సుతరలీల.

సీ॥ అనుకూలగతివీచెఁ దనర శీతలగంధ

బంధురోన్నతులొప్ప గంధవసాము

కుడిభాగముననుండి యెడమదిక్కునకేగె

పత్రిశేఖర దుగ్ధవ్రతరథము

లల్లనల్లనఁ ద్రోవకడ్డంబుగావచ్చి

గోమాయువులుచూచె మోములె

వీణ రథ స్త్రోణమాఙ్గిమయపాణి

వీణకలధ్వనుల్ వినఁగనయ్యె

గీ॥ కలయఁబల్కెను దగఁ బైడికంటిజోప

ఇట్టిశుభశకునంబుల కేలమి నతుల

హర్షసంభరణప్రాంచ దంతరంగుఁ

డగుచు నవ్వనిఁ గొంతద వ్యరిగియరిగి.

1సృ

వ॥ అయ్యెడ నయ్యవనీశ్వరవరనందనులు వన్నెమిగిలి మిన్ను
దన్ని చెన్నుగల కన్నెపొన్నగున్నదండ నెన్నికకెక్కు చిన్ని సన్న
హొన్ను గన్నేరులపై మొల్లంబుగా నల్లిబిల్లిగా నల్లుకొనిన మొల్ల
మల్లెవిరిదుమారంపుఁడిప్పల నొప్పుగల పొరుగుల నొప్పు గరుగులమరు
గులకరిగి ముప్పురిపెనంగిన యేలకతీఁగెలుగప్పుకొని మెప్పుగుల్కుచు
గుప్పుగుప్పునఁ దాపులుగుప్పు గొప్ప కప్పురపనంటుల దంటఁజాయని
గెంటెనలపజ్జ గుజ్జగొజ్జగిరౌదరిగడ్డనుండి దుమికి గోరునం బాటు
తెలిమించునీటికాలువలదరల విరుల సీగుల నలరుచుఁజాలుదప్పని బొంపు
మల్లియలదండ నండగొని యెడతెగని నీడలుసేయు దాడినిమ్మలంగూడి
పోడిమిగల కోడెనిమ్మల యిమ్ములఁ గమ్మవాసనలు గుమ్మరిలుచు
గొదమతుమ్మెదల సొమ్మసిలంజేయు సంపెంగలచెంగట రంగుమీఱిన
గేదంగులం బెనంగిన లవంగపుఁడిఁగియల నల్లికొని సొగ్గలై సాగిన

తీగెమల్లియలకుఁ బట్టులై కన్పట్టు కలిగొట్టుచెట్టులపై మట్టుమీటి
 దట్టంబుగాఁ బాఱిన బండిగురువిందసందలంబుట్టి పొందుగలిగి పండిరుల
 కందిన ద్రాక్షలఁ గలయందెనచుకొన్న గుదాక్షతీగెల తెలననలరు
 క్రోవులకేవల రీవిమీఱు పూవుతేనియబావుల దీవుల మావుల
 మావులకుద్దియై పెద్దగాఁబెరింగిన గంగరావులతావులకుఁ దొలంకు
 కలంకుకొలంకుల పోకకూకుల నల్లి వ్రేలు మిరియపునునుతీగె
 తూగులు మ్యెలల నొయ్యనెయ్యన రేయంబగునక తూగు రా
 యంచుమగల మగనాండ్రు నిగనిగని చికిలిరంగుమెఱుగుబ గగుఱెక్క
 లతుదలం బొడమితురంగలించునన్నంపుగాడుపు
 కుఱ్ఱల సాగి పోసి కయ్యాజిగిలంబడఁజే
 యుకుగువేరుచప్పరమ్మలనుంగిళులఁ గుప్పలుగా గొప్పనుప్పాణిను
 త్తియమ్మలుదొరఁగు ముగురువెనురు వాత్తికొని తేటల తేటలగు
 పాటల వాటమ్మలైన సురపొన్న కూటమ్మల సమీపమ్మలమీఱు
 పారిజాతమ్మలకు జోషలైయున్న మా రేపలకు నిశ్చలై చూపడునల్ల
 నేరేపల మొదళ్లనలరారు జగానెలరాలతిన్నెలకనసలదావునఁ బనసల
 నెనసిన విరజాదులపాదుల ప్రోమలై పెరిగిన సూదిమల్లియలచేరువ
 గుమురులైన జాజులసిడల మెల్లనఁజనుగు సారాజన్యనందనుండు తన
 చిత్తాబున

154

సీ॥ సరశుకాంగనఁజేరి సరసస్థలాపముల్

ఁ హిఁజేయు రాజకీరంబుఁజూచి

లంచకామినిఁ గాంగలిచి మీచినవేడ్క

పార్వంబునొందు రాయంచఁజూచి

కలనాద మొనరించి కలగివి కెమ్మోవి

చూచిగు పారావతంబుఁజూచి

ఘననీలచక్రవాకినిగూడి గతికెలి

గావిండు మదరిథాంగంబుఁజూచి

గీ॥ చానకడకేగి సంపభాషలువచించి
బిగువుకొంగిటంగడియించి పెదవినొక్కి
రతులజెగదటకై చాలమతిజెలగు
రాజచంద్రుండు మోహవిభ్రాంతుడగుచు.

154

సీ॥ కాసారములయందూ గలువరేకులుచూచి
యంతర గంబున జేరినొండు
సాగపైన మువ్వ పుసోగి తేగెనుచూచి
మానసాబ్జమునందు మగ్నిమండు
నునుచాయలదలిర్చు ననటిబోదెలజూచి
చిత్తమం దెంతయు దత్తరిండు
పోలుసారు గుత్తంపుయూపుగుత్తులజూచి
స్వాంతింబునందు విభ్రా తినొండు

శే॥ గీ॥ నుదతి నిశావాలుకన్నులు చూడదలచి
సింహమధ్యమ బాహు వీక్షింపదలచి
కంబుకంధర యూరుపుల్ కనగదలచి
చెలువ వలిగుబ్బదోగు దర్శింపదలచి॥

155

వ॥ అప్పుడు రాజచంద్రునకు మగ్గిచంద్రంశీట్లనియె,

156

సీ॥ అప్పలంతిమెఱుంగు గొప్పకీల్కొప్పుక
పుంధికారి మొనర్చె నంతరితు
మక్కాంత నవమందహాసాంకురచ్ఛాయ
దిశలందుస్కాదచంద్రికలనీనె
అబ్బల పదహల్లకారుణ్యుతి పద్మ
రాగకుట్టిమజేసె రత్నగర్భ
అక్కన్య దుచిరదేవాప్రభ నికటల
తాదుల భర్తమయంబానర్చె

తే॥ గీ॥ అదియకనుగొంటు నిఖిలధరాధినాథ
 హితవయస్యాశిరోమణుల్ చతురగతుల
 నూడిగంబులు నేయంగ నుచితలీల
 కోకకుచయున్న లవలీ నికుంజగృహము॥

157

ప॥ అని తెల్పిచూపుచు సవిధసరోజాతాకరసంజాత కబంధజా
 తసాగంధికబంధుర సుగంధానుబంధి గంధనహపరంపరాపరికంపమాన
 విశాలప్రవాళజాల లాలితంబుచు, నుపరిప్రదేశే పరస్పరజటిల మల్లికా
 ప్రసూనమంజరీ పు-జనిర్గతానగ్గళమధురమధురస వారణపరాయణ
 విభ్రమద్భ్రమగాంగ నానాగీత కలధ్వానదవమా జైతాంకదృష్టద్విత్తి
 కాంచలాంచన్నీర ధారాధారికుల్యా ఘుమంఘుమ నిర్ఘోషాను
 కారికీరభాషావిశేష యోషామణిజాలవాచాల చిరత్నరత్న మేఖ
 లాలంబి ఘుటికాతులకోటి కంకణకింకిణీ కేంకార కోలాహలబ
 హుళంబును, కాంతాశాంతపరిశ్రాంతి విశ్రాంతిక గాత్యంత కాంతస్వ
 చ్చతరశీతలచ్చాయాసి కాయునికాయంబును, గామీప్యభాగసమా
 వృత చందన కుచదన కృతనూల తమాల మందార మాకంద
 మధూకాశోకానోకహాసీక వ్యాకోచ కుసుమవిస్మయర సారసారభవిస్తా
 రంబును, అత్యంతరమణీయంబును నగు నక్కుంజ సమీపంబున
 నిలిచిన,

158

ఉ॥ స్వాతంత్ర్యమువల్లవింప నృపచంద్రుని గల్గొనఁ గాంచి తన్ని కుం
 జాంతరిజాలమార్గముల నల్లనఁ గంధరసీలవేడి గ
 ధ్వాంతవిలాసనేత్రీ గనకాంగిని గజనిభాస్వర గాంచనా
 త్యంతమనోజ్ఞ నానఁ గరియూనఁ గసత్కరిన స్తనద్వయం
 గాంతను గంబుకంఠ గలసింగరకలస్వనఁ గామిసీమణి.

159

క॥ కనుగొనినంత నె మనసిజాఁ

డనుపమవికక్తీ శారీకార్పటులొలయు

నునువాడి చికిలికోలల

జననాధవశంసుగుండె జల్లనఁ గలఁచెన్. 160

ప॥ అప్పుడు 161

శా॥ రీవివెల్వడు పంక్తిసంతమనకోటిం జక్కి నీమూతరే
ఖావీధిన్ స్తనదుర్గన ర్మయివేడ్కన్ హరన్ శ్రీశైలన్
వేవే డిగ్గు గభీరనాభిసరసీ నిర్మగ్నయై సన్నితం
బావక్రోత్పులినబుజ్జేరు ఎతిచూ పెజ్జాక్షిపైఁ బర్వచోన్. 162

తే॥ కన్యకామణి సకలాంగకములయందు
తిరుగు నృపుచూడ్కి నరికట్టి వరుసనిలుపు
చెఱకుసంగిణిమన్నెఁగు, యిఱుకుబిగువు
గబ్బిచెనటనడ్డితోవ గనుమగట్ట. 163

తే॥ మహిళ నెమ్మేన నాపాదమస్తకముగ
నడరియూగోహణావరోహణలదిరిగి
యచలమాస్థితి నసమిష్టంబైనదృష్టి
యలవడె సుహీంధ్రునకు సుత నదృశముగ. 164

ప॥ అయ్యెడ నయ్యననికాంతుం డంతరంగంబున నక్కురంగన
యన నిట్లస వర్ణింపందొడంగె, 165

క॥ “ సరివగ విద్యాధిర కి
న్నర సుర గంధర్వ యక్ష నాగాంగనలీ
సరిసిజవ్రతవిలోచన
చరణనఖాంకురముతోడ సరిపోలుదురే. 166

శా॥ మారుం డదృశలీల దీని నజుపై మాఱొడ్డి కల్పించెగా
కౌరా! యీ వలిగుబ్బదోయిబిగు వీయందంపుగీల్కొప్పహ
ప్పీరోమావళిపాంక మీనడబెడం గీతల్కువల్కున్ను లో
య్యారం బిద్ధం గాకయున్నఁగలదే యజ్ఞాత్ములం దెన్నినన్. 167

సీ॥ కలకంతరవ మబ్జకంఠి కంఠముగాఁగ

పల్లవమ్ములు బాల పాదములుగ

కలహంస నిభ రాజగమన యానముగాఁగ

బలుతూండ్ల ననబోణి బాహువులుగ

ఘనఘనాఘనము చందనగంధి కొప్పుగ

నక్షత్రములఁ గొమ్మ నఖరములుగ

కరికరంబుల హేనుగ్లాని యూరులుగాఁగ

నీరజంబులఁ గాంత చేత్రములుగ

గీ॥ సర్గమునరించి సహజవైషమ్యగుతుల

తలఁచి యన్యోన్యదర్శనస్తంభనముగ

కఠిన కుచశైలముల మధ్యగతముఁ జేసె

చిత్రహాఁగద చతురాస్య శిల్పమహిమ॥

168

తే॥ అతివనెమ్మొము పూర్ణసుధాశుభింబ

మాటఁదెలిపెను బక్వబింబాధరోష్ఠ

ఘనసుధాసారసరహసకౌముదీవి

రాజితేక్షణ మృగసమాశ్రియతఁ జేసి॥

169

ఉ॥ రాజమరాళిపై నెటుల రమ్యతగాంచెనొ తమ్మిదోయి, రం

భాజగతీరుహద్వయముపై నెటులొందెనొ ధాత్రి, మిటిపై

నోజదలిర్ప నెట్లణగియుండెనొ కొండలు, పూర్ణతారకా

రాజుపయ్య ఘనం బెటులరంజితెనో కపనకృ-జంబుగళ. 170

క॥ మృగశాబాయతలోచన

జగినిబ్బర పుబ్బుగిట్టి సిబ్బెపుగుబ్బల్

పొగరణఁచఁబోలు నిత్యం

బగణితముగఁ జెండ్ల గొండ్ల నరులక గిరులక.

171

ఉ॥ కంఠముగా మృదూక్తి, నునుకెంపుజిగిం దగు మోవి సత్సుధా

సారముగా, మనోక్తి ఘనసారముగా తెలిలేతనవ్వు, పా

టీరముగా తనూసురభి తీవీదనరైశికొప్పు బంధరీ

వారముగా లతాంగిపరివారముగా పురహాళి గన్గెనఁ 172

క॥ తాళముచనుగవ మత్తము రాళము నూపంబు కోమరాజి విసిల

చ్యాళము జాహుయుగంబు మన్మథాళము హా సిద్ధమెన్న నారీమణికి

చ॥ అరుణమణిహావాళసురపాశ్చ సుమా క్తివజ్రతత్తుముల్

బరువడిగూర్చి చిత్రముగఁ బాదరవాంతుక కేశదంతసు

దరసఖముల్ రచించి తగఁ దక్కియఁ జేయఁడుగా విరించి యా

సరసిజన్మేత్రిచి త్తము విచార మొనర్చి మదిం దలంబినఁ 174

సీ॥ కమ్మపూదేనియకాల్వలై పాటదే

కల్కి తియ్యనిపల్క పల్క నేని

చెలువారు పండువెన్నెల తేట నిడదే

జవ్వని లేనప్పు నవ్వేనేని

వెలిదమ్మివిరివాన వెలయకకురియదే

నుందరి కన్న త్రిమాచెనేని

దాల్తైన నునుకెంపురాలు గాను గావె

పడఁతి రెండఁగులు నడచెనేని

చాగుతరసార ఘనసారసారభంబు

పొలయదే కొమ్మ యూరుపుపుచ్చేనేని

విరతముగదీసి నతులితగుతులంతులఁ

గలయఁగలుగుట బహుజన్మఫలము గాదె 175

ఉ॥ ఈరమణీలలాస నను నెంతయుఁగూఁగిమి విక్కటిల్లఁగాఁ

దోరపుగబ్బిగుబ్బుచనుదోయి యెదం గదియంగఁ గాఁగిటఁ

జేరిచి తేటతేనియలుచిప్పిలఁ దీయసిచూచివిందు పెం

సారఁగఁజేసి నవ్యమధురాంచిత భాషలగారించిచి వి

స్ఫూరమనోజకేళికిని బాల్పడఁజేసిన సాఖ్యమెట్టిదో,, 176

క॥ అని యువ్విఘ్నరెడి నృప

తినిగనుగొని హితుఁడువల్కు, “దేవర! యేడె

ప్పినవార్త నిజముగాదే

నను నచటికి నింకఁ బంపు నయ ముప్పొంగ

177

కం॥ కామినినత్కులనామము । లేమొనివానిసలంబదెచ్చటనోతా ,

నేమినిమి త్తంబివ్వన । భూమి వసియించినదియొపొలతులుగొల్వ

వ॥ అత్యంత నిగూఢక్రీడాప్రవ ర్తితోదారలగు రాజన్యశుద్ధాం
తకాంతాజనంబులకడకు మిముబోటిమహానుభావు లప్రయత్నంబునం
జనుదెంచుట గౌరవశ్రీప్రాతికూల్యంబుగావున వారలవృత్తాంతంబెఱింగి
వచ్చెద,

178

చం॥ అనవుడు భూమిపాలకశశాంకుఁడు మిత్రునితోడబల్కె “మ

జనకుఁడు తొల్లి నీ తుహినశైలనమీపవనాంతరంబున

వనజముఖసహస్రము లవారణవై భవలీలగొల్వగా

వనిధరసీలవేణి వరవర్ణిని యోతు వసించి ప్రేమచే

179

వ॥ భవత్సంబంధంబునకై యపారమోహాతిరేకంబున దినంబు
లుగడపుచున్నది, మృగవ్యనవ్యభేలనవ్యాఘామంబునంజని వసంత
దినాంతరంబుల నవ్వరారోహంగని వివాహంబుగమ్మనిపల్కె గావున
నిక్కురంగనయనమదీయజనకుం డెఱింగించినకన్యకామణియగుటబోలు
నీహిమవస్థహీధరప్రాంతోద్ధానాంతరంబున గాంతాజననమేతయై
వసంతదినంబుల మత్సమాగమంబున కెదురుచూచుచున్నదిగావలయు,
నీవు చనితద్వత్తాంతం బెఱింగిర”మృనిపనిచిన,

180

క॥ నగుమొగముతోడ నెచ్చెలి

ముగుడలువసియించు కుంజమునకేగి యట

నిగనిగనికలువరారా

జగతిపయిం గూరుచున్న జవ్వనిగాంచె

181

వ॥ కాంచి కించిన్మధ్యలు చంచత్కృతాహలాద్భుతరసాక్రం
(తలగుచునాద)ంప నచ్చట నాసీనుండై యత్యంతగంభీరమృదుమధుర

చతురవచనరచనల నయ్యచిరరుచిరుచిక్లిట్లనియె, 182

ఉ॥ “నీలావణ్యకళావిలాసములు వర్ణింపంగరాదేరి కో
బాలా! యెవ్వరిదానవీపు, దివిషత్పద్మాస్యమౌ భోగభృ
న్నాళీకేక్షణవో ఖగాంగనవో గన్ధర్వాజ్జరాగోష్ఠవో
యేలా యివ్వనభూములందిరుగఁ జేరే మేర్పడంజెప్పుమా 183

మ॥ తెలియంజెప్పెదసావధానముగ మద్వృత్తాంతమాలింపు మో
జలజాతాక్షి నముద్రముద్రిత ధరాచక్రావనోద్యద్విలా
స లసద్రాజశిరఃకిరీటఘటితాంచద్రత్నచిత్రప్రభా
కలితోదారపదుండు శంతనుమహాకాంతుం డెసంగు భువి 184

చ॥ జనకుఁ డిహాఁ ప్రదీపుడట, చారుకళానిధి సారిసారి త
ద్భుతతరవంశకర్తయట, కంధిచతుష్టయవేష్టితాఖిలా
పనితలపాలనోజ్వల నృపల్లభరత్నచయంబు సత్సుహృ
జ్జనఁమట, భోగభాగ్యముల శంతనుబోలుదురెవ్వ రంగనా! 186

తే॥ అమ్మహారాజ సన్ను సత్యాదరమున
తనదు మంత్రులలోపల ఘనత్రైభోమ
లతనితోదుత సఖ్యసాఖ్యానుభూతి
నిచ్చయించిన నొందింతు నేరికై న 186

క॥ పేరు విశారదుడందురు! సారసదళ సేతి! రాజచంద్రుఁడుమ్మగయో
దారమతిపనికిరాఁగా! వారక సేనతని వెంటవచ్చితిఁ బేర్చి ”॥ 187

వ॥ అనితెల్పిన, 188

తే॥ మానసముజల్లుమనియె, నెమ్మేనఁబులక
పాళ మొసఁచూపె, గోర్కులు ప్రబలమయ్యె
గాఢకౌతూహలానురాగమ్ము లొదవె
శంతనునివార్త చెవిసోకినంత సతికి 189

• మంత్రితోడఁ జెలికత్తై గంగవృత్తాంతము దెలుపుట •

తే॥ అట్లు బద్ధానురాగయై యంబుజాక్షి

ఈసమందాక్షయత నీక్షణాంచలమునఁ

దనసఖిగుణిజూడఁ దద్భావమెఱిగి

సరసలీలల నాప్రాడసకియఁ బలికె

190

సీ॥ శ్రీరమాపతియైన నారాణయస్వామి

పదపద్మసీమ సంభవముగాంచె

సకలమంగళదివ్యపౌభాగ్యములమీఱు

త్రైలోక్యములయందుఁ దగ వసించె

యమునాసరస్వతీప్రముఖతరంగిణీ

తత్తులలోపలఁ బెద్దతనముగాంచె

వర్ణనీయ ప్రాణివర్గపావనభవ్య

సరసకళా మహాజ్వలత గాంచె

గంగయనుపేరఁబరఁగునీ కమలవదన

పరఁగ నేమెల్ల సకిన్మై ప్రాణసఖుల

మొకమహాకారిణముగల్గియుండవలసె

సింధుపునకిట్టు లిచ్చనసీమయందు

191

చ॥ కువలయపాలమిత్ర! విను గోప్యమ నేయఁగ నేల సజ్జనో

త్సవవిలసచ్చర్మితుడగు శంతనురాణ్యణి సద్గుణప్రభా

నివహమ తద్గరుణ నయసిర్మలభావలఁదెల్ప నీగతిఁ

శ్రవణరవాయనంబుగ ససంభ్రమతఁగిని మోహితాత్మయై

192

సీ॥ అశ్రాంతసరవకాశా గతాంభశ్చర

ధ్వజకాండవర్షసంతతులఁ దడిసి

లకలంక సాంద్రచంద్రాతపద్యోతమా

నాతపాసర్గళ వ్యాప్తి నొంది

గంధగోత్రాధరాగమ సుశీతలగంధ

వాహంబుచల్లు బల్బడలఁ గంది

విన్యాసితాక్షుద్రవిరహసంభూత సు

స్థిరపరితాపంబుచే గృశించి

తపసుసేయుచున్నది నృపతిఁగూర్చి
శంతనునిచాకఁజెల్పితి నరవి వీరి
కిరుపురకుఁగూర్చ నీకన్న నెవ్వరింక
మంజువాద్యేవతాచార్య! మంత్రీవర్య!”

193

క॥ నాపుడుమంత్రసుతుండను “దైవాజ్ఞనురాజమణికిఁదరుణీమణికిఁ
భావింఁగననుకూల! శ్రీవిభవముగల్గువేదసిద్ధాంతముగ”

194

వ॥ కాపున,

195

క॥ శంతనుభూకాంతునకు॥ కాంతామణివార్తదెలిపికౌతూహలసం
క్రాంతాత్మునిఁగాఁజేసిటశంతయుఁదూర్ణమునఁదెత్తునీక్షింపుఁడొగి
వ॥ పోయివచ్చెద” ననుపలికి వారిచేత ననుజ్ఞవదసి శంతనుభూ

కాంతుకడకుంజని కాంతావృత్తాంతంబంతయు విన్నవించిన,

197

తే॥ పులకితతిమీనఁ బాదమే, గపాలయుగళి

చికిలియొనరిచె. లేనవృషిరివహించె

వదన, మనురాగసంపూర్తిబాదలె హృదయ

మతివవృత్తాంత మాలించినంతఁ బతికి

198

వ॥ ఇట్లద్భుతానురాగజలధినిర్మగ్నమానసుండైన మానవేం
ద్రునింగనుంగొని,

199

క॥ నూనరిసపానభృంగి

గానధ్వనిములనూనగతులఁదెలిసె

పూనిసపాదరింటికిఁజన

మానినివీక్షణముచేసె మానవతలకు॥

200

సీ॥ అకలంకలావణ్య సుకుమారలలితాంగ

లతికకు మిగులఁ జల్లదనమబ్బె

భువనైకమోహనాద్భుతవిలోలేక్షణ

కైరవంబులకు వైకాన్యమొదవె

స్వచ్ఛతరాఖండసాంద్రీభవతౌతు

తోల్లోలజలరాశి వెల్లివిరిసె

నతతప్రతీక్షణజాయమానప్రచిం

తాసమవాయాంభతమముదొలగె

గీ॥ నురుతరాంతఃప్రపూర్ణ వియోగజనిత

తతపరిశ్రమభూరిసంతాపమణిగె

చంద్రవంశాబ్ధిసంపూర్ణచంద్రరాజ

చంద్రసాదర్యసంబున జారుముఖి॥

201

క॥ తరుణీమణిచూపు మహీ

శ్వరుచూ పనోన్మయధైర్యసంపది లహహా!

వారియించె జకిలియొసరిచి

సరసీజాంబకుఁ ముఱపు సరిగోలలకు॥

202

వ॥ అయ్యెడ,

203

చ॥ కలికిమిటారి వాల్కులుకుకిన్నులగ మ్మెడుసిగ్గుపెంపున

లలన మొగంబు నొంచి పదలగ్న మణీకటకోదయర్పుశం

ర్పుశమధురాయతార్భటుల సంచల దంచితమధ్యకిలితో

జ్వలరశనోరుకంకిణభవ స్ఫుటరావము లై క్యమై తగ్గ॥

204

తే॥ లేచి కుచకుంభభరిమున లేతకౌను

వడఁక శిశికాంతవేది నింపడరఁ గదలి

సఖులతోడ సగుంజము చాటుకరిగె

మేఘతలిమూటురిగెడి మెఱుపనంగ

205

సీ॥ సిలంపురాకప్పు మేలుమేలననొప్పు

విప్రైస గొప్ప కీర్త్యాప్సచొప్పు

కొదమసింగముతీరు నదలంపఁగాఁగోరు

కలికి లేతమెఱుంగు కౌనుసాగు

ఇసుకతిప్పలఁ గ్రిందువేసిచేసి రహించు

సుందరంబైన పిఱుందుపొందు

పసిడియంచలఁ జిక్కుపఱుపఁగాఁ దగ నిక్కు

డంబైన మందయానంబుఁ టెక్కు

మానిసీమణిపొదరింటిమాటుకరుగ

నరసిజాక్షులతో నట మరలునప్పు

డవనిపాలేంద్రు మానసాబ్జాంతగాళ

మతులమోహితీయమున నలరఁజేసె॥

206

ప॥ ఇట్లు నికుంజంబుమాటున నిల్చి తదీయరంధ్రంబుల రాజ
కుమారమన్మథుం గనుంగొని యొక్క పౌఢయగు ననుగుచెలితో
నిట్లనియె,

207

క॥ “కంతునిజాడ మొ రజసి

కాంతు వసంతుని జయంతుఁ గనుగొనమోయో

కాంతామణి! యీవసుధా

కాంతునిజోలుదు రెహపశారనలీల॥

208

చ॥ సకియరొ! యీన్మప్రోత్తముని చక్కదనంబు విలాసవైభవ

బకుటిలలీలఁగన్న లటతాంగుల నిబ్బరపుబ్బుగబ్బిగు

బృకవలమధ్యరంగముల బంగరు కేదఁగిపువ్వువేకుమేల్

చికిలికటారిచేగుదిఁ గచిక్కునగ్రుమ్మఁగ మారుఁ డుగ్రుండై॥

209

తే॥ ఇతనిఁ గొంగిటఁజేర్చి పెంపెసఁగఁ గ్రోవి

విందుగాఁగొని రతికేళి నొందనట్టి

వనిత తారుణ్యలావణ్యవైభవములు

అడవిఁగాసినవెన్నెల తొటగాదె

210

సీ॥ పికవాఁబలకుఁ జాలఁ బ్రియముపుట్టింపదే

యతని! యీతని పల్ల వాధరంబు

కువలయాక్షుల కెదఁ గోర్కొనొందింపదే

సుందరి! యితని పూర్ణేందువదన

మబ్జాతముఖులకు నాసగల్పింపదే

తేజవ! యీతని సూర్యదీప్తిమహిమ

సారంగకచల నోరూరంగఁజేయదే

వనిత! యీతని మధువాక్యరచన

నుదతి! యీతనిచైత్రభానురవిలాస
మెట్టిలతకూసలకునైన నెలమిపుట్టఁ
జేయదే"యని యాశ్చర్యసింధుమగ్న
మానసాంబుజయై పల్కె మఱియు సఖికి

211

మ! చిరకాలంబుననుండి యీతని మదిం జూతించి చింతించి స

ద్విరహప్రాకట వేదనాభరమునన్ కేగింగ విన్నాళ్ళ కె
ధరిణీనాథకులావతంసు నిటకున్ సల్లీలఁ దోడ్తెచ్చె నీ
శ్వరుఁ డత్యంతదృఢానురాగముగు మత్సృకల్ప మీడర్పఁగన్

212

వ! అనివర్ణించుచుండ నప్పుడు,

213

శంతనూమహారాజునకు నారాయణమూర్తి ప్రత్యక్షమగుట

సీ! కమలా ద్యలంకారకలితంబులై భుజా

తరశ్రేణులు మనోహరత మెఱయ

ఘనసువర్ణాచ్ఛత్పకాశమానంబులై

శ్రేణిగాత్రములు పన్నియఁజెలుంగ

ప్రస్ఫురద్ద్విజరాజరాజమానంబులై

ధ్వజవదనంబులు తనరుచుండ

మంజుతరానంతమశిసుందరంబులై

కోటిరదీపులు కొనురుమిగుల

గీ! అపుడు ప్రత్యక్షమయ్యె నారాయణుఁ

చంద్రవంశాబ్ధినంపూర్ణచంద్రునెడట

అమలశతకోటికోటిజన్మాంతరాజ్ఞి

తాతివి స్తరసుకృతమాహాత్మ్యమునను॥

214

తే! అట్లుసాక్షాత్కరించిన యూదిదేవు

భక్తవత్సలు నిందిరాప్రాణనాథుఁ

గాంచి పులికితగాతుండై కౌతుకాన్యు

తాతిశయములువొడమ సాష్టాంగమెరఁగి॥

215

అయ్యో వా! లేచి ముకుళితకరకమలకలితలలితఫలభాగుండై యిట్లుని
స్తుతియించె, 216

అదండకము॥ శ్రీభామినీ భూమి నీళా సువృత్త స్తనన్యస్త కన్యా
రికావత్రగుచ్చాంకి శోద్యమ్భజామధ్యమధ్యాసనానీన ఖగ్యోశకోటి
ద్యుతి ప్రస్ఫురతైస్త్యుభాంచన్నశీహర! నీహరగోచికళాశేఖ రాం
భోజగ ర్భానురేంద్రాశయా శార్కజా తామిమా శ్వభిరా జావి
లేశానమిత్రాది గీర్వాణకోటిరకోటిస్సుగత్పద్మరాగ ప్రభా రాజినీరాజి
త్ర భాజితామేయరాజీన రాజీవవిద్విధ్దజా జ్ఞా రిరేఖా సమూలంక
తాంఘిద్వయీభాసమానా సమాన ప్రభావాన్మృతానంతకల్యాణగం
భీరశుభగ్గుణాధార! యాధారచక్ర ద్వశేషోల్లసచ్చక్ర లీలాక్రమా
రూఢపంచానిలకర్ణ శోద్యత్కిరూ హేతుజాలంధరోద్వ్యాణయూలాఖ్య
బంధానుసంధాన ధౌరేయతాకించి దుశ్శంభితాచ్ఛాదితా యుగ్మ
శేకీభవత్తార కాదలంద్యసందర్శితా భంగశృంగాట కాంతస్థలాభోగ
యోగీంద్రసంప్రాప్తమాన న్యయంభూతభాస్యచ్చిదానందరూపా! శర
త్కందకుందా రవిందారి బృందారకానేకపా నోకహానీక నాకాపగా
దందశూకేశ కాశ ప్రతికేశకీ ర్శిచ్ఛటాచ్ఛచ్ఛవిచ్ఛన్న నానాదిగతా!
ముకుం దాచ్యుతానంత! తాపత్రయాంభోజ కాంతారహేమంత! దేవా
దిదేవా! మహాదేవ! నీ దివ్యమా రూపిలానప్రభావంబు భావంబున
నిల్చి వర్ణింపగా శేషభాషావధూటీపతుల్ చాలలేమన్నచో నేను
వర్ణింపకత్తుండనే, యొక్కమాటెక్కువో చొక్కపుండెక్కునం బాల
వెల్లందుఁజెల్లందు నాతెల్లదీవి వికుంతాభిధానప్రధానస్ఫురత్పట్టశాంత
స్థితానంతభోగీశ్వరాభోగభోగాంచితా నల్పతల్పగ్ర భాగంబునంబద్ధ
సద్మానుకూలక్రియారూఢకేళి వినోదింపవే, యొక్కమాటెక్కునం
జక్రిలోకంబునందుండి దంభోళికోటుల్లన ద్దోరపారాతిశాతోరుధారా
కరాలోగ్రచక్రంబునం జక్రవిద్యేషుల భీషణయోధనోర్వి సము
ద్దండతల్ మించి ఖండింపవే, యొక్కమాటెక్కుకాంతారదేశంబు

దుద్యదధ్యాత్మవిద్యాన వక్తోద్యమాభేద్యహృద్యోల్ల సద్యోగిరాగ్గా
 నసాపారకాపారపంచారహంసావతంసంబనై మీఱవే, నాసుదేహా
 భవానీనుతా! గ్రచ్చర్క మచ్చెరూ పుచ్చమై పొచ్చెముఁ లేకఁజే
 పంగనా లచ్చినిలగన్న యిచ్చిచ్చి యాన్నా యపాటచ్చగుం జెచ్చెరక
 వ్రచ్చి ప్రాబల్కులం గ్రమ్మఱందెచ్చి పెంపెచ్చ మే లుచ్చునిఁ త్రక్క
 నిద్దాహుమాతేజ్వై నేగు బల్లెల్ల యో మెచ్చగా మచ్చిక్క వేగము
 దిచ్చి తీవేకదా, పక్షి రాడ్వాహనా! మోక్షనగధా మకా! పోత్తిరూపంబు
 చిత్రంబుగాఁదాల్చి ధాత్రిస్థలిం జక్కగాఁజేసి హేమాక్షరక్షోగశాధ్య
 యుఁ గల్పక్షయూక్షీణశీఘ్రశుశుక్షణఖండస్ఫులింగాశిభాస్వత్ గోగో
 గ్రదాప్తాగ్రభాగంబునం గ్రుమ్మి తీవేకదా, మాధవా! నంది శోమా
 ధవా! జంభభి గోరదంభోభిగంభీరనంగభిముం బాపి యా కీలికీలా
 కలాపంబు నిర్మూలముంజేసి దగ్డిక మహాద్దండతక జెండి గత్తోధ
 నాథుఁ వళెత్తోన్వసంజేప కంధీశు దగ్ధాధముఁ బంధురప్రాసాని
 చి గాలిఁ విపాలించి యక్షేశు భీక్షేశుఁగావించి గంగాధరుఁ భంగ
 ముంజేసి యేదిక్కునం నానైయై వేడిమిఁ మూ ఎఱోకంబులుఁ
 వీరకఁ జీకాకుగావించి హాలారసాగూన పానక్రియాలోలబీలాత్మకస్వం
 బునఁ మంత్రముల్ తంత్రముల్ శైలముల్ వేదముల్ నాదముల్
 గాలియుం గీలియుం దానె బ్రహ్మహముం మంగరామి నా జాగు
 వారక్కసుం డెక్కుమాన్పుంగ మున్నాపు పేరుక్కునం జొక్కమా
 యుక్కుగంబంబు కల్పక్షయూసల్ప కేవిహారోల్లస దైభరవాఖండహు
 కారగరార్జభిధాటికామేడితప్రస్ఫురి త్తబ్బజాఘోకమానోగ్రాకాశి
 ఘంఘంఘమంఘంఘమధ్వానభీసుంబుగా వీరక ఫెల్లెసెనఁ ప్రేల శిశ్వస్వ
 హవిశ్వవిశ్వవిధరా భారథౌరేయసుంభీంద్రసుంభీన సాంభశ్చరాసుల్
 వడికఁ మ్రగ్గి ముల్లోకముల్ పాల్లకల్లోలముంజెంద బ్రహ్మాండభాం
 డంబు (ఘూర్ణిల్ల) గల్పాంత వేళాసముద్దండచండప్రభామండలాఖండ
 చండంశుఫాలాక్షవీక్షాశుశుక్షణ్యమాసుజ్వలద్జ్వలి కా మాలికాద్వా

దశద్వాదశాత్మాతీనిర్మిద్రారద్రక్రమోదేశతాత్కుద్రసద్వీరభద్రాజునా
 ఖర్వఘోరం బహుభుగా వేగగన్పట్ట త్రినారసింహకృతిం
 బుట్టి ప్రహ్లాదా నాహ్లాదగౌరవే యుగ్రాంశు జాగ్రన్నఖాగ్రంబులం
 దన్తహూదగ్రనక్షికి వాటలు విత్తోభమొందించి తీవేకదా, లోక
 రక్షామణీ! దేవమాణామణీ! వెల్పురాతల్లికిం బట్టివై గుట్టునం బొట్టి
 రూపంబుసంబుట్టి బల్లటులం జట్టువల్లిటిన్ పైక్కుడుంబుట్టిచేపట్టి నేకం
 టినేకంటినామింటిపాళిలు గంటిచియిప్పురుబల్లంటకు జంటయౌతమ్మి
 లోగింటివల్లంటితో నంటుకొని వారిం దమ్మికింటిం దగ్గ మంటినం
 చెంతియ్య గొంటుదెట్టుండు వే పంటముత్తైదువన్ మూడుపాదం
 బులీయంగ మిన్నంటి వానిక బమపంబులో గంటివిన్నుల్ దువాళిం
 చుచో టంటగొడ్డొక్క పెన్వేలునః వింటిజాల్లంటి వివేకదా, సిం
 జిమూతెథామా! ఎవ్వుత్తకి నామా! మహూద్దామ! భీమాహవత్తో
 ణదోర్దిం దిదం భోళి శుంభ త్కదోరాతిభాస్వత్కుతాగోగ్ర
 ధారాహతిం గార్తవిర్యాది నానాజనాభ్యైర్ల శేణే ముయ్యెడుమాటుల్
 ధరంగూల్చి సప్తాభిరాన్ముగ్రతాఖండస్వంసకమండలం బంతయుం
 గన్యవప్రహ్మకు యాగకాలంబునక నానమి చెల్లలోకింబులక
 భార్గవఖ్యాతిచేమీక్ష తీవేకదా, ఎద్దుప్రతేక్షిణా! భక్తచింతామణీ!
 సూర్యవంశంబుసంహిత దశస్యందః త్విణభృన్మౌళికీ రామచంద్రుండ
 వైపుట్టి మర్త్యాని నానాలసత్రెప్పణిదహంతరాపిర్భవద్ర క్తిసక్తాసభాస్వద్ర
 దాభటకిం దాటకిం గూల్చి గాధేయుయాగంబు వేగంబుసంగాచి
 పాదంబుజాతాగ్రరాజత్పరాగంబునం గంటివల్లలు వాచయమి
 శ్రేష్ఠునిట్టిల్చి ఖండండుకోటిరకోదండదండప్రధగ్నప్రచండాంభటికంపిత
 శ్వేతభూభృన్మణికిందరాలోలశైలాధిరాట్యకాలింగ నాభంగసౌఖ్య
 నుపంగంబునక దివ్యగంగోత్తమాంగం బ్రహ్మహంతరంగత్వ మొం
 దించి సీతక మహీజాతం ద్విలోకియమాతక లసత్కుంతలశ్రేణి
 బల్కొత్తముత్తైపుత్రా ల్నింటి చేపట్టి మార్గంబునక భార్గవున్ నిర్గ

తానర్థభాగ్యగర్వోద్ధతుంజేసి వేత్తెండ్రపంపంగఁ దమ్ముండును భా
ర్యయం దోడరాఁ జండవేదండకాండద్విషద్గండభేరుండశుండాలభిస్సం
డలోద్యస్తహదండకానామకోగ్రాటవీవాటి వత్తింపుము నాధులోకాప
రాధుఁ ఁరాధుఁ వెనఁజేసిపాల్చేసి మానివజద్వేషణుఁ దూషణుఁ
భీషణేషుఁ ప్రకాండంబులంగూల్చి మాయాఖరుండోఖరుం జంపి జాశ్వామి
కింబై భ్రమింపంగమారీచునీ నిచ్చునిండుంచి వాలిం గరోన్ములతా
హార్యపాళీ మహాశౌర్యశాలిక సమిద్భాగమందొక్క కోలఁ వడింగూల్చి
సుగ్రీవు భాస్వన్మణిహరవిభ్రాజతగ్రీవుఁ గమ్మింధకుం బట్టముంగట్టి
గోవు చ్చుక్క శాచ్చు భిల్లౌ ఘముల్ డబ్బదిక రెండువెల్వల
తగ్గంగొల్వ మోద్యద్గిలోద్యత్తమి గ్రాహపారస నా
మ్రుట్కలీరీధులీవ్యాళభేకళిసంకుల త్రాల నయూర్మిమాలిక శిరా
గ్రమ్మనం దాణిముత్రంబుగనెట్ట దుర్వారియుష్మద్వచోపేతులక
సేతువుంగట్టి వేకుంభకర్ణాతకయంద్రజత్రివ్యకేలాలధారానవా
హంబునకా శాకిసింధాకిసింధులిభేత శిరూశ్శాండకిబ్రహ్మరూపిశాచాల
కంబ్రితగా నామెలలే వెట్టిత్రలోక్యవిద్రావణుఁ రావణుఁ వీరి
సంక్రిందనస్యందనంబెక్క పిరోద్ధతక మట్టి సంగ్ర మరంగస్థలీనాట్యక్తి
ద్భద్రకాలం దదుద్యచ్ఛరకిందుకిక్రడివాటంపంగఁజేసి యాచంద్రతా
రార్కమానల్లులంకపురాధిశుఁగఁ బంక్తికింరానుజక సల్పి సతామ
హదేవితో గూడ నాకేతిముంజేరి ఎట్టాభిరాముండవై తపకావే, భుజం
గేంద్రశాయీ! మహాభోగదాయీ! ప్రలంబాదిదుష్టాసురశ్రేణులం
గూల్చి కాళంది భేదించి బల్నగటఁ వాసనాపట్టణం బుగ్రలీలం
బెక ల్పెల్లలోకింబులక రేవతీవల్లభభ్యాతచమీత తపకిదా, కేశివా!
భుక్తిముక్తిప్రదా! వృష్టివంశింబునక శింఖచక్రాదిపంచాయధోద్య
ద్భుజాద్వంద్వయగ్గంబునం బీతికొశేసుముందాల్చిప్రేవలలో గొల్ల
లెల్లక సముల్లాసముందింగ బాల్యక్రయక మీటుము వింతబాలిం
తరాకాసిపాలిండ్లపాల్నాపి బల్లండిమై బంజపై మెల్లనే చిన్నిపాదాబ్జ

ముల్ మోహిచక్రానిలాదిత్యవిద్యేషికంరంబునన్ లాలియూగింపుమీ
 అంగఁ గౌమారికిక్రీడలం గాళయాభోగభోగాగ్రభాగంబునన్ మంజు
 మండరశింజానినాదమ్ము లోక్కుమ్మడిక నందడుల్ సేయ నానందనా
 ట్యంబుగావించి లీలః శిరిత్పుర్ణరాకానిశాపేళలన్ నిండుజాబిల్లి
 యుద్దండతం బండురేయెండ బ్రహ్మాండభాండంబునందారఁ దండోపతం
 డంబుగాఁగాయఁ బొచ్చెంబులే నచ్చెపుం బచ్చకిల్లు బల్తాపులన్ మేపు
 చున్ వేడ్క బృందామహారిణ్యభిగ్ర ప్రభాస్వత్కళిందాత్మజాతరిపి
 స్ఫారవానిరవాసంబకాముల్లికా వల్లికా కుంజపుంజాంతరాళోల్లసస్త్వ
 చ్చసుచ్చాయలః నేణురంధ్రంబులన్ వల్లవ సై ప్రశిస్తోరుహస్తాంగుళి
 సంచయూగోల పన్యాసనై పుణ్యలీలాగళః మంద్రతారోల్లసస్త్వధ్యమ
 వ్యాపు లో ప్పరి సప్తస్వరస్థాయదానందకిందంబుగా బ్రహ్మాగాంధ
 ర్వగానంబుసేయుంగ నాలంచ ముమల్ ముఱుదుల్ సుతుల్ భ్రాత
 లున్ దాతలుః వల్లభుల్ తల్లులుం దండ్రులుః సారె వారింపఁగ
 కోకి చెంగల్వ నజాపది రుద్రతం దయ్యభాణాహుమాఖిత్తులాణంబుహా
 సన్ నువ శించ సుపంగపు హాస్కలీబంధు తటః మిటారింఁచు
 క్రొత్తావిగేదుగినున్మృగ్గళిండరిపురిన్ బరానః వడః డుస్స మర్మం
 లంబుల్ విదారింప వారింపఁగారాసమాహంబులన్ మేఖలాదామ
 ముల్ విడఁ గేటఁగలల్లడఁ దారుణ్యలావణ్యలీలాంగముల్ వాడ బల్
 కోరికిల్ సారె డెందంబులః దూర సట్టార్పు లంతరికున్ మీఱ సిద్ధా
 జరిరంగుసంగారి పుంజిసఁచెగాపినున్మయ్యెదల్ జాఱ రాధాసుధా
 మంజువాణముఖానకిపిల్ల సద్దోషయోమామణుల్ చెరిరా మీఱ
 కొక్కకి శాస్త్రోక్తిమార్గంబునం దత్సితదైజాతస్వభివేంగతాదుల్
 మనోదృష్టి నీక్షించ చించద్రతన్ సాగ రంద్రాణికిస్వస్థ కానిపిపాబ్జాది
 బంధంబులన్ సత్కళాస్థానముల్ ముట్టుచుంజంబనాశేషనశ్శక్తులేపాం
 మీనధ్వజా యాధనిక్రీడలంగూడ గొగోపి కాగోపకి శ్లేశి బ్రాలివానన్
 ధరన్ మ్రుంద గోత్రంబు ఛత్రంబుగా సప్తరాత్రంబుల త్యంతిసూత్రంబు

నంగేలఁ బై శక్తి కింసుందిలోకిన్మశంకు వడి జంపి వైదర్భకన్యా
 దికాంతాలలామాప్తుకంబు బదార్వేలఁ బెండ్లాడి మందాకినివిస్ఫుటా
 ప్తాపదాంభోజ సాగంధకప్రాంత గంధానలాందోళికైలా లతామంది
 రాళిందమందారి మూలస్థలీకాంత చింతామణి వేదికాసీనగంధర్వ
 విద్యాధిరద్వంద్వవీణాసినాదోలసన్నందనోద్యాన వాటిస్ఫురితాపరిజా
 తాపనీజాతముం దెచ్చి సత్యసధూకేళికారామవాటింబ్రతిష్ఠించిద మ్మా
 నురాంశోదితానేతి రాజ్యవిరావళి జన్యరంగంబులం గూల్చి సర్వం
 సహభారముంబాపి తీవేకదా, సజ్జనాధారి! గోవర్ధనోదారి! బుద్ధా
 కృతిం పారి నారీశరీరత్నముల్ భూరిసప్తాతిరేకంబునంజేయునోముల్
 నివారించి వ్యాఘ్రసురధ్వంసికిం దేరును సారథి బాణబాణసనో
 ద్యుత్తినుత్రాణిఁ ఖాణతూణాదులుం గూర్చి మధ్యాహ్న కాలంబునన్
 మూడువీడుల్ సమేషులలో భిన్నమై పశ్చిమాంభోసిధిన్ రాలఁగాఁ
 జేసి తీవేకదా, యశ్యుత! శార్జనాణీ ధరిత్రస్థలీ దుష్టనీచాత్మ
 పాపిండవర్ణాశ్రమాచారి రాహిత్యుల మేటఘోటంబుపై నిలుమీ
 అంగ లంఘించి బాహుగ్రహగ్రుత్సురత్తడధారావాతంబునంబి కల్యాకృ
 త్ మూటి తీవేకదా, దేవదేవా! నమస్తనమస్తే నమః, 217

నాగబంధ చంపకమ లావృతము

చ॥ సరివారిరూప! శౌరి! సరివారిదిసన్నతి! లోకనాయకా!
 శిరిగృహ! గోపిరీపరి! సారిసహస్ర! సరాధివాస! భా
 స్వరిసకలావసరిమణి! బాణమదద్విభూరిసహ! శ్రీ
 వారి! విధిజాతకారణమహమహ! యజ్ఞవిరాహసుందరా! 218

దోష్ట్యంతకందము

క॥ ప్రాపొష్టఁ బ్రోవుమీవే! మాపాపముఁ బాపిమమ్ముమాభూమిభా
 మాప్రాపథవభూమాట్ట! బాపవిభృతృపథవప్రథవ్యప్రేమా! 219

ఏకశిబ్దచ్ఛలాంత్యనియమము క్తపదగ్రస్తసరోష్ట్రకందము

క॥ శిరిఖండిత కుహనాశిరి!

శరణాయిత లలిత కలశజలరాశితరా!

శరజాన నార్దదశశర!

శరవేణధ రాస్యధరహనన భశితశరా!

220

చలజన్మకందము

క॥ శ్రీరాధాహృదయప్రియ! నారాయణ! లక్ష్మణాఘ్న! నభినదళాక్షా!
క్షీరనిధినిలయ! లక్ష్మీ! ధౌరేయోద్ధారి! నరద! దశరథకృష్ణా! 221

అచలసింహకందము

క॥ మాభూషగోపపాపము! హాభోగివిహంగపుంగవాంభోవాహా!

బాధవమాభాగాగప! వీభావుకగేహభావవిభవాభోగా!

222

మత్తేభ కందగర్భసీసము

సీ॥ పిజయలక్ష్మీవర! విశ్రుతాగమనుతా! శారీరివిజౌజానుజా! ముకుంద!
విలయకాలానలభీష శోగ్రన్వహారి! లక్ష్మీమహానాథలా! రమేశ!
వినియలీలాన్విత! విప్రవర్ణిత! వారి! నారాయణోద్వృద్ధా! మహాత్మా!
విభయదానాశిరవిక్రముక్తినిహరా! బ్రహ్మాండభాండోదరారమేశ!

హరివరశయాన! కేశవ! గరుడగమన!

జలజనయన! కంధిభవన! శంకరసఖ!

శరధరవిభభాస్వరదేహ! సరసవిభవ!

కుజనగణపారణామేయ! వృజినవాళ! "

223

క॥ అని సుస్థిరభావంబున! వినుతించుమహితలేంద్రు వినియవివేకా

ద్యవవద్యగుణములెన్నుచి! ననజాతులనులెక్కె మధురవాచాప్రౌఢి

మ॥ "జగతీనాధకులూపతంస! వినుమా చక్రక్షిమాభృన్మణీ!

జగతీచక్రములోపల గత భవిష్య ద్వర్తమానంబుల

దగ నిక జోలినభూమిపాలకులను తద్వం బెన్నఁగా లేఁడు, నీ

సుగుణప్రాధివవైభవాదులు మహాచోద్యులు పుట్టించెడి ॥ 225

వ॥ అదియునుంగాక శారదఘన మారదమున పారద ఘనసార

శర క్షీర సురాహార ధరాధారఫణి శ్వేతఘ్రిణి శ్వేతఘ్రిణి గోతరుణీ

తృణీకరణనిపుణాఖండపాండురయశోమండలమండితుండవు, నిజభుజా
 త్యుగ్రజాగ్రన్నాడలాగధారావిఖాడిత విమతనర్తనహామండలాఖం
 డలప్రకాండకాండభృద్వాహనహరిద్యేదండ శుండాదండనముద్గండభుజా
 దండఖండమణికుండలఘృణిగండలలిశోత్తమాంగుండవు, నలరాజ
 రాజరాజకుమార రాజరాజకుమార కుమార విష్ణుకుమార జిష్ణు
 కుమార వసంత నాసత్య సత్యసౌందర్యరేఖావిరాజితుండవు, మరభి సుర
 ధరణీరుహవర మణితిలక కలశజలనిధి జలధర బలి శిబిమనుజవరా
 రోహణధరాధర నిర్భరవిశ్రాణనపరాయణుడవు, నట్లగుట భవత్సమా
 గమంబుచింతింపుచు జరకాలంబుననుండి యివ్వనాంతరంబున సఖిజన
 సమేతయై మదీయకన్యకాశిరోమణియగు గంగ వసియించియున్నది, నీ
 వవ్వరారోహం బాశిగ్రహణంబునే(సికొన)నలయు, నెల్లి శుభ
 ముహూర్తంబు, ప్రాలేయకై లోవకంఠంబున విశ్వకర్మచే నొక్క
 పురంబు చేయించెద, యుచ్చద్భంగమిత్రమాత్యయగోహితసామూతా
 దులఁ బిలువంబువు” మని తక్షణంబు చతుర్దశభువనకల్పనానల్పశిల్ప
 కళాధౌరేయుండగు విశ్వకర్మం బాచిన నొక్కపురంబు గావించె, 226

సీ॥ ఎచ్చోటఁజూచిన నింద్రసీలచ్ఛటా

చకచక్రల తుంగసాధతతులె

ఏవంకఁగనుగొన్న జైవాత్మకోపల

గోమేధకాంచిత కుట్టిమములె

ఏచాయఁజూచిన హీరమణివ్రాత

దీప్తితమనీయగోవురములె

ఏమూలనరసినఁ జామీకరస్తంభ

దేదీప్యమాన మందిరచయములె

ఎచటఁబాడఁగన్నఁ గురువిందఖచితరుచిర

మంటపంబులె, యెటఁగన్న మహితగంధ

బంధురాభ్రంకవద్రుమోపవనతతులె

భాసురంబైనయట్టి యప్పట్టణమున

227

సీ॥ కాంచనభూమిభృత్యులైనాచార్య చాతుర్యనందర్భసరణినోసరి

భీషణాపారగంభీరజృంభిత వారిరాశివిధాయకప్రాధిమఁ దగి

కల్పకసంతానకలితసంక్రందనారామకరస్ఫూర్తిరహివహించి

రాజమానోత్తుంగరమణీయవై జయంతక రచనాచమత్కారమొంది

మొనసి కంజాతసంజాతమూర్తి వేడ్కఁ

జేసెఁగాఁజోలుఁ దన హస్తశిల్పిమహిమ

జనులకెఱిగింపనన నొప్పె సాలభేయ

భాసురోద్ధానవరహర్మ్యపంక్తులచట॥

228

సీ॥ సానఁబట్టిన నూనశరునిశేత్రంబులో

పాలుపొందురతనంపు బొమ్మలొక్కొ

ఆణిమెఱుంగుముత్యమ్ములనిగ్గులో

సాబగొందు వన్నెలసోగలొక్కొ

శృంగారరసమొల్కు చిత్తరుప్రతిమలో

శ్రీలఁ జెల్వగు చంద్రేఖ లొక్కొ

మురిపెంపురతీచేతి ముద్దులచిల్కలో

మెఱుంగైన తొలకరిమెఱుంగులొక్కొ

పాలుచు బంగారు రాయంచబోదలొక్కొ

కొమరుమిగిలిన విరితేనకొలఁకులొక్కొ

యనఁగఁ ద్రోలోక్యమోహనహావభావ

గతుల విలసిల్లుదురు పురికన్నెనతులు॥

229

మ॥ పురిసాధాబజిలాలితానములు సంపూర్ణక్షపారాద్వీడు

త్కరయుక్తి సెలయేఱులై దివిజగంగంగూడి స్వర్గంబుపైఁ

బటపం దజ్జల ముగ్రతుండముల నొప్పం ద్రావి గీర్వాణహృ

ద్భరితాంచచ్ఛయము హరించి చెలఁగు భద్రేభసందోహముల్

- క॥ తుంగంబులు రణరంగా భంగంబులు భూగివిమతపార్థివపటలీ
భంగంబులు తన్నగరశః తాంగంబులు శుద్ధమేరుధరశృంగంబుల్
ను॥ కరు లుద్యద్బలభద్రసంపదలః జొక్కంబైతగం జక్రభృ
ద్గరిమందాల్చె, శతాంగసంతతులు కంఘాణంబులు నద్యట్
త్కరముల్ మేలసమాశుగా ప్తి ననిరుద్ధశ్రీలజ్జెల్వార, త
త్పురి వర్ణింపఁగశక్యమే తగి న్న మంభూముఖ్యదేవాళికా॥ 232
- వ॥ ఇట్లత్సంతమందరింబైన యప్పురవరాబులోన, 233
- సీ॥ మగరాలగోడల సగనిల్ గలడాలు

చెలువైన పంపవెన్నెలలుగాయ
నీలంపురాకట్టు జాలకచకచకల్

గాఢాంధకారంబు గ్రమ్మజేయ
జాతిమేల్పాంపురాతితీనెలజగి

చరమసంధ్యారాగగరిమనింప
వగడంపుజోదెకంబముల సద్దపుడభక్తు

తిరుణాతిపంబు విస్తరిలజేయ
గరుడపచ్చలతోరణకాంతి దిగి
శాలలోచనలకు సశాచర్మయెసఁగ
భావచిత్రకళాభిరూప్యంబుగలిగి
రంగుమీఱిన యంతఃపురంబులోన॥

234

క॥ పులుగులదొరికి సహాయన

తళితళమనుతీరగెమెఱుగు తలతలమచు మై

తిభుకుగల కూతుతోడుత

జలధరవర్ణుడునిలిచె సముచితలీలః ॥

235

వ॥ ఇట్లునిలిచి యయ్యెడ,

236

చ॥ తిరుణశతాంకచూడునకు ధాతకు దుగ్ధతిరంగిణిమనో
హరునకు దైవతాగురున క్రితవసిష్ఠముఖర్షిలోకశ్రీ

ఖరులకు వాసవార్థవరకంధిపముఖ్యుడిగీశకోటికి

గరుడునిచేతనంపె గుతుకంబునఁ బుత్రివివాహపత్రికల్ ||

237

క॥ సరసీజప్తతన్నేతుఁడ

కరమరుదుగఁబంపినట్టి కమ్మలుగని ను

స్థిరచిత్రికళాన్వితై

బరువడిరాఁదొడఁగి రల సుపర్యగణంబుల్ ||

238

సీ॥ గోరాజమణిచంద్ర గోరాజమణిచంద్ర

హరిదేవతాచ్ఛాయ లలితముల్ల

సారంగధరమిత్ర సారంగధరమిత్ర

నేత్రిత్రయస్ఫూర్తి నివ్వటిల్ల

సారంగఘననీల సారంగఘననీల

కంధరాబంధురకాంతిదసర

పుండరీకశరాభ పుండరీకశరాభ

భసితాంగరాగంబు పాసఁగుచుండ

క్రొత్తముత్తైపువన్నియగిత్తనెక్కి

పరఁగుసామేన గిరిముద్దుపట్టిచెలఁగ

పమధగణములుగొల్చిరాఁ జార్వతీశుఁ

డరుగుదెంచెఁ దదీయకల్యాణమునకు ||

239

ఉ॥ బంగరుబాజులోపలను బ్రాజదుపుల్ గదలంగ నిద్రపు

బంగరుతెక్కజీగలుగు పక్కిపిసాళిపటాణి నెక్కి ది

వ్యాంగమయూఖసంఘము లహర్పతి మాగ్నడఁజేయఁ బల్కుచా

నం గొనవచ్చెఁ బెండ్లికిని నల్లడబ్రహ్మలుగొల్వ ధాతయు || 240

సీ॥ తనలోని నెవహీరమణిగణాచ్ఛచ్ఛవి

చ్ఛటమీటు మందహాసంబు చెలఁగ

తనలోని యవదాతివనజాతముల సౌరు

గలిగియొప్పెడి గొప్పకిన్నులలర

తనలోని రోహిణీతరుణీమనోహర

బింబంబుజోలు మొగంబుదనర

తనలో మనోహరోద్యత్తరంగంబుల

బెడఁగుగల్గిన వెల్లగొడుగులలర

తనదుమధ్యస్థచక్రాంకతతి మనోజ్ఞ

ధవళిచామరములు సరిద్యువతీమణులు

పరఁగవేయంగ దివ్యరూపంబుఁబూని

వార్ధినాథుండువచ్చె వివాహమునకు॥

241

సీ॥ అమరీకరోచ్చలచ్చమరివాలాంచల

మరుదంకురమ్ములఁ గురులుగదల

నిమిషహీనసహస్రనే తవీక్షాళులు

శచిమోముదమ్మిపై సంభ్రమింప

ధనరాజవనరాజధర్మరాజాదులు

గురుజయంతులు వేడ్కఁ బిరుదరాఁగ

రమణీయతరసీలరత్న చింతారత్న

కీలితకనక భూషాళిమెఱయ

కల్పకలతాంతమాలికా కమ్రసురభి

నినుమఁకింపుచు దివ్యచందనసుగంధ

సారచర్చామచర్చికాసారభంబు

నెఱయ సితకరిపైవచ్చె సురవిభుండు॥

242

సీ॥ మందారనవపుష్పమాలికావృతములై

బలుకీలుజడలు శ్రోణులనటింప

గోవము తైపుజంటకుట్టుహఁబట్టుచ

నట్టులు గుబ్బులగుట్టుదెలుప

వలిపె చెంగావిసావడలతళ్ళులుపర్చి

జిగిబురుసాపనిచీరెలలర

కల్పకసంజాతకమనీయనవరత్న

భూషణావళు మైపూతనెరయ
కులుకుపాలిండ్ల హరముల్ గునిసియాడ
రవలగజెలు ఘల్లలారవములీన
భరణి కేతెంచు క్రొక్కాటు మెఱుంగులనంగ
నచ్చరలువచ్చి రవ్వవాహంబునకును॥

243

వ॥ మఱియు వసిష్ఠాత్రి కశ్యప మాండవ్య మందపాల మంక
ణ బాబాలి భరద్వాజ గౌతమ చ్యవన కణ్వ విశ్వమిత్ర జమదగ్ని
కుంభసంభవ ప్రముఖ మహర్షిసంచయంబులును సరుంధతీముఖ్య
పుణ్యపురంధ్రీరత్నంబులును దక్కిన గరుడగంధర్వసిద్ధవిగ్నాధరకిన్నర
కింపురుషయక్షోరగాదులునుజనుదెంచి, రట శంతినుక్షుచాకాంతుండు
ను జంధుమిత్రమాత్యపురోహితవరూధినిచయంబులం గూడుకొని
యేతెంచి యొక్కసుధాధామశిలాపరికల్పితోత్తంగరంగతౌధవీధికాం
తరాళంబున హరినియోగంబున విడిసి చతురవచశారచనాతిరస్కృత
పురుహూతిపురోహితులగు పురోహితులం బగవి సర్వసర్వంసహమండ
లాఖండలుత రావించిన,

244

సీ॥ కస్తూరితిలకంపుఁ గన్మృవాసనకంటె

గడుదావిగల సిరిగంగధమలదె

ఉరుమంజిముత్యంబు నొంటలునవరించి

బంగరుజలపోతపాగజాటి

చందిరీకపూవన్నెజిల్లుకబాయిపై

దగటుచిత్తగువు బలటిగట్టి

దంటముత్యపుఁగుట్టుతళ్ళుకెంబట్టసి

స్తురుమాలు కరమన నెఱయఁబట్టి

పచ్చడాల్చెక్కడపు రంగుపతకమెసంగ

పచ్చవిత్కానిబోలు రూపంబుచెలంగ

వచ్చువన్నె తురంగంబుపైఁ దనర్చి
వచ్చె సింధుక్షమాతలవల్లభుండు॥

245

సీ॥ మరకతహరి నీలమహనీయమకుటకీ

మీర్జికాంతులు మింట మెండుకొనఁగ
అత్యంతసుకుమారమగుమేన నలఁదిన

మృగనాభివాసనల్ భుగులుకొనఁగ
మాణిక్యమయహేమమకరకుండలరుచుల్

గండభాగములపైఁ దాండవింప
వజ్రగోమేధికవైడూర్యహారముల్
రమణీయదోరంతరమునమెఱయ

చండదర్పాంధపరిపంధిమండలేంద్ర
సాంద్రమదసింధుమంధవిశ్వీంభరాధ
రాయమానభుజాస్ఫుర్తిరహిజెలంగ
వచ్చె బెండ్లికి మత్స్యభూవల్లభుండు॥

246

సీ॥ ఆణిముత్యము కంఠహారంబునొరయుచు

నీలంపుసరిభిణీ నీటుఁజూప

తక్కుసుప్పాణిచౌకట్లనిద్రపుడాలు

మరకతాంగదకాంతు లొరయుచుండ

స్వర్ణభూషణదీప్తి వలెవాలువైచిన

నవరంజిపూసాలు నందగింప

తావిబుగుల్కొను గోవజన్వాజిమై

పూతతేటలునెల్ల బ్రోదినేయ

చండతరతీవనూర్తాండమండలాంగ

రుచులు కోటీరతటరత్నరుచులు చూప

రులకు నేత్రోత్సవమునేయఁ జెలుపుమీటి

మాగధుఁడువచ్చె నమ్మహామహాముఁజూడ॥

247

ప॥ మఱియుఁ బలాట లాట భోట కరహాట కరాట కొంకణ
 టెంకణ విదేహ పిదర్భ యుగంధర ప్రముఖ నిఖిలవసుంధరామండలా
 ధిపకుమారమండలాఖండలులు సౌందర్యశౌర్యాధిఃకృత రమాకుమూ
 రోమాకుమారులు శంఖభేరీమృదంగపటహ కాహళ వేణువీణారవానుకా
 రిమాతంగతురంగ శతాంగవరభటకోలాహలప్రపూరితభూనభోంతరా
 భుజై చనుదెంచి, రిల్లు వైవాహికోల్సివంబునకరుగుదెంచిన పంచ
 ముఖచతుర్ముఖప్రముఖలేఖగణంబులకు నిఖిలభూపతివ్రాతంబులకు
 విడియునట్లుగా వైకుంఠం దుచితంబులగువిషదులు గరుడునిచే
 నిరూపించి వారివారి ననర్ఘజాంబూనదాంబరరత్న భూషణసుగంధ
 కునుమమాలికాదులఁ బరితృప్తులంఁగావింపుచుండెంత,

క॥ సరసిజసంధవగౌతమ

గురులు వశిష్ఠుండు లగ్న కోవిదమత్తులై

త్వరిత మొనర్పంగనంతట

నరుంధతీముఖ్యసతులు హరియనుమతిచే॥

249

క॥ చింతామణిపీఠంబునఁ

గాంతామణినునిచి రుచిరకౌతుకలీలఁ

స్వాంతముల శోభనాక్షత

లంతఁ దలనునిచి యొసంగి రాఁతులుతగ్గ॥

250

తే॥ అంగనామణియొక తె సంపంగినూనె

కౌతుకంబునఁ దలయంటఁ గమ్మతాపు

లినువరవర్జినినవమ్మగమవములఁ

గాంతయొక్కర్తు నలుగిడఁ గమలముఖి॥

251

క॥ ఫలపుం జవాదియటకలి

కలకంఠి యొక ర్తొసంగి కవకఘటములఁ

దెలిగొజ్జగిసి రునిచియు

జలజాక్షియొకర్తు సతికి జలకములార్చె॥

252

తే॥ చారుకురులందు బాటుగొజంగిసీటి
తేటబిందువులొప్పారె నూటినపుష
ప్రావృషేణ్యపయోధరపటలగళిత
లలితవర్షాలావళి చెలువుగలిగి॥

253

తే॥ గంధగజయానయొక్క తె కంజనేత్రీ
తళుకు నెమ్మేనఁ దడియొత్త జలుగుచీని
చెలువపావడగననయ్యె చెలువుమీతె
పైడితీపకునార్చినపటికనంగ॥

254

ఉ॥ రాజనిభాస్యయో ర్తుదయరాగపుఁజేల కటిసలంబునఁ
రాజతలీలఁగట్టెదనరంగ వివాహమహాత్మవేక్షణే
చ్చాజహదాగమాప్తిగల చక్కనిరంభకు సిగ్గుదోఁతునఁ
చోజ మృదురారంభలఁ దఱోదరి నూటొనరించువైఖరి॥

255

తే॥ ఉదయరాగపువలువ పైఁ గుమరుకొనిన
కంబుకంఠసితంబబింబంబు దనరె
ప్రథమకుథరాగ్రసందీప్తశాలభాను
భానుసంక్రాంతసైకతప్రతిభగలిగి॥

256

ఉ॥ బంగరునాలు కన్నియకుఁ బయ్యెదగావలెకాటువైచె నొ
క్కంగన గబ్బిగుబ్బచను (లకవజక్కవ) వక్త్రపూర్ణసా
రంగధరప్రభాకలితరమ్యదరస్మితసాంద్రచంద్రికా
నంగతి జోడువిచ్చునని చాటొనరించినలీలదోషగర్క॥

257

ఉ॥ చందనసాంక వాగురుజఃపటలార్చితధూపధూమ మిం
దిందిరవేణిపెన్నెలుల నించి సిగన్నిగలొప్పుచువ్విస
త్సందరరేఖ చెన్నెనఁగ నూటిగఁ బాపటదీర్చి బాటుగొ
ప్పందముమీఱఁబెట్టియొకయంగన చుట్టె నుధూకదామము॥

258

తే॥ కన్యకామణికొక శుభ్రకమలనేత్రీ
కన్యకస్తురిచేఁ దిలకమ్మడిర్చె

అదియుముఖపూర్ణిమాతుషారాంశుబింబ

మునకు శంబరలాంఛనస్ఫూర్తిచూప

259

తే॥ అంబుజానననేత్రకర్ణాంతములుగ

మంజులాంజనమిడై నొక్కమగువ మరుఁడు

శ్రవణపుటకూపపాతచంచలవిలాస

వీక్షణములకు శృంఖలల్ వేసెననఁగ

260

తే॥ మెలఁత నునుముద్దుచెక్కిల్ల మృగమదమున

మకరికాపత్రములునాసె మగువయొక తె

విరహిజనములపై దండు వెడలఁదలఁచు

దర్పకునిమోలినెత్తిన ధ్వజములనఁగ

261

చ॥ సరసిజగంధియొర్పు సితచందనచర్చయొనర్చునప్పు డా

గురుకుచ కుల్కునిబృరపుగుబ్బలు చూడఁదనర్చ రాజశే

ఖరకరసంగతింజెలఁగుఁ గాంచనగోత్రము మేము రాజశే

ఖరకరరూఢిగాంతుమని గంధవరాద్రిము లూనెనోయనఁ

262

తే॥ మత్తగజయానపదములు మహిళయొక తె

చిత్తరవుఁ గ్రొత్తలత్తుక హత్తె నింక

నిఖలభూకాంతసీమంతిసిలలాట

కలితసింధూరరజమిట్లు గప్పుననఁగ

263

ఉ॥ కాంతయొకర్లు కంబునిభకంఠకి వేడ్కనలగఁరింప సీ

మంతకలాప మాక్రికసమాజము లొప్పెఁ దదాస్యరోహిణీ

కాంతవిధానయత్న కచకంధర రాజముఁ జేరవచ్చి మా

కాంతునిగావుమంచని తిగ్గఁ(బ్రతిమాఁలెసి) రిక్కలోయనఁ

264

చ॥ సురుచిరసవ్యహారమణి శోభితమా నెలవంకబొట్టు నుం

దరి కొకలేమ వెట్టఁ దగెఁ దన్ముఖకోమలపంకజంబుచేఁ

బరిహృతసత్కళార్థమయి పర్వసుధాకరమండలంబు తఁ

మరలఁ బ్రపూర్ణుఁ జేయుమని మైత్రికివచ్చినలీల దోపఁగఁ

265

తే॥ కొమ్మ కొక(కొమ్మ) ముత్యాలకమ్మదోయి

కరములకిడ నొప్పారె గమలశర్మఁడు

కలితద్వష్టిశరంబులఁ గలిమిమెఱయ

రమణనిలిపిన శాణచక్రములనంగ

266

ఉ॥ నారియొక్కర్తు పద్మముఖ నానకు రంగుమెఱుంగుముంగ రిం

పారఁగనిడ్డ ముత్తె మలరారె ముఖేందునిజేరవచ్చి మా

దారనొసంగితివు దయఁ దత్తనుసంభవు నిమ్మటంచు వే

మారు ముఖముఖానిలిచి మానకవేడెడి జీవుఁడోయనఁ ॥ 267

తే॥ దివ్యమణికిలితంబైనతీగె నతికిఁ

దరుణియొక్కతె వెట్టినఁ దనరుచుండె

గంఠమను పోకబోదియఁ గదిసి చుట్టు

కొనితనర్చెడి నును లతకూనయనఁగ

268

చ॥ తరుణికిఁ దారహారములు తన్వియొక్కర్తు పొసంగవైవ వి

స్ఫురణఁదనర్చె శంఖ మురుసుందరబంధురకంఠనోజ్యుల

స్థిరగతిఁబూనఁ దజ్జరరసీమఁ బ్రభుతములైన మాత్తకికో

త్కరములు భూరిమైతీతగ దండలఁ బాయకయుండెనోయనఁ ॥ 269

తే॥ పద్మరాగపుఁబతకంబు పణఁతియొక్కతె

ముదితపాలిండ్లసందానఁ గుదురుపఱుపఁ

దనరెఁ బూర్వాపరాగమధ్యప్రదేశ

కలితశతప్రమిత్రమండలమనంగ

270

వ॥ మఱియుఁ గొందఁ జిందిందిరకుంతలులు చందనగంధికి రత్న
కంకణంబులు వలయంబు లూర్ధ్వికలు చేకల్లు చిఱుగజ్జెలందియలు బవి
రెలు లోనుగాఁగలుగు భూషణంబులు మనోహరాంగకంబుల నలంక
రించిరిట్లు,

271

తే॥ రమణ సైరంధ్రకాప్రియత్నమునఁ జేసి

నవచతుర్విధశృంగార మవధరించి

జలజపత్రాక్షి మిక్కిలిచెలువొనంగె

నానవట్టిన మన్మథు నూన) మనఁగ

272

చ॥ అమృతగంధ స్త్రీ పంకరుహ మంగన! నీ నగుముద్దుమోముతో

సమలకురాంగఁబూని తగ సామ్యముగాక పరస్పరోగ్రవై

రములఁజేరింగి రోలి నిది రమ్యముగానరివచ్చునంచుఁ బ

ద్మముఖయొక్కర్తు నిల్వై బ్రహ్మదస్థితి ముందట మించుటద్దమున్

తే॥ అద్దమిక్కిలించి పెద్దముత్తైదువలకు

సరవిఁ గేల్మోడ్చి ముత్యాలచపి కెలోన

పైడిముక్కాల్లిపీరిపైఁ బరఁగుచుండెఁ

దమ్మిపూగదైపైఁ గల్మికోమ్మయనఁగ

274

వ॥ అట శంతినుండును బంధుమిత్రసామంతసచివాదులతో

హితవిరోధంబులఁ బ్రొద్దుపుచ్చుచుండె, సైరంధ్రకాజనంబులు,

తే॥ మొలకనప్పులు మోములఁ దళుకుఁజూపఁ

గలకిచూపులు మరు నంపగముల గదుమఁ

గులుకుపాలిండ్లఁ బయ్యెదల్ చెలుపుమీఱ

రత్న పీఠంబుఁ బెట్టి భూరమణు నునిచి

276

చ॥ కరమణికంకణధ్వనులు ఘల్లునఁమ్రోయఁగఁ దారహరముల్

గురుకుచమధ్యభాగమునగొబ్బునఁబేరిణిసల్ప వేశి బల్.

పిరుదుపయ్య నటింప జిగిలేనడు మల్లలనాడ రాజశే

ఖరునకుఁ గాంతయొక్కతె సుగంధపునూనె తలంపె వేడుకన్ 277

కి॥ రాజముఖయోర్తుపావలు! రాజేంద్రశిరఃకిరీటరత్నద్యుతిసి

రాజితవిభ్రాజితపద! రాజీవములందుదొడఁగె రాత్రిలకునకున్ 278

కి॥ గంధగజగమనయొక్కతె

గంధామలకంబువెట్టె ఖంజనమదపు

ష్పంధయకంధరబాంధన

బంధురరుచి నెప్పునెఱులఁ బ్రభుచందునకున్॥

279

తే॥ కామినీజనమృగుహ స్తకమలపూర్ణ
కనకకలశమువీక్షింపఁ దనరెనపుడు
తత్కుచస్ఫూర్తిగాంచి సాధ్వసముఁబొంది
దాసిగతి నీరుమోచువిధంబుగలిగి

280

తే॥ చంద్రకాంతపుగిండలఁ జంద్రముఖులు
లలితకంఠాదకంబులు చెలఁగియొసఁగ
సందుకొనియోర్తు మదరాజహంసగమన
స్నానమాడించె శంతనుత్సాహముణికి

281

సీ॥ తడియొత్తె నొక్కచందరగాతి చంద్రికా
ధాళధభ్యోరుడుకూలమునను
పట్టనిచ్చెనెకరై గంధసంధురయాన
సన్నంపుసాన్నంపు వన్నెవలున
సిగ్గునైచెనేలులు రాజవాక్షియొక్కతె
సంపంగిక్రొవ్విరి సరులుదాసులు
తలకంబు నుడుటిపైఁ దీర్చెనెక్కతెల్లస్వి
బుగబుగవాసించు మృగమదమున
కలపమలఁదెను నెమ్మేసఁ గలికియొకతె
కప్పురపుసురిటి కాంత యొక్కర్తు విసరె
నిలువుటద్దంబు చలియోర్తు నిలిపెనెదుట
చంద్రకులవార్ధిపూర్ణమాచంద్రునకును

282

ప॥ మఱియు నెక్కబొబ్బోష్ఠి బాంబూనదాంబరం బభినవాం
బురుహంబకునకు వాటంబుగా వలెవాటువైచె, నొక్కబోటి రాజశత
కోటిధరు శిరోభాగంబున రత్నహాటకనంఘటితకోటిరంబు పొందువ
లెచె, నొక్కండజయూన భూమండలాఖండలకుమారమండలప్రకాండు
కర్ణంబుల మాణిక్యకుండలంబులు పొసఁగించె, నెక్కకలకంఠరకంతి
యకుంతితశౌర్యకంఠీరపుటల న నాణిముత్తెంపుఁ గంఠమాలికలు

గీలుకొలిపె, నెక్కరజనీకరముఖ భూభుజ భుజంబుల మరకతస్సీతంబు
 లగు భుజకీర్తు లలవరించె, నెక్కనుందరి నుందరీకందర్పు సందిటఁ గుం
 దనంపుఁ బామెతులుగట్టె, నెక్కపంకజాక్షి ప్రభుశె శాంకుహస్తంబుల
 రత్నకంకణంబు లలంకరించె, నొక్కశుభాంగి నరపుంగవు కరాంగులు
 జాతువాబంగరు ముద్దులుంగరంబులు దొడిగె, నెక్కవహూటి హట
 కాచలధైర్య కఠినలంబున హటక నూత్రింబు ధరిం(ఁజేసె,)మఱియు
 గొందఁ అందిందిర వేణులు పద్మరాగపతకంబులు నిలహరింబులు లోను
 గాఁగల భూషణంబు లఖలాంగకంబుల శృంగారించి, రిట్లు సకలాలం
 కారమనోహరాకారగుఁడైయుండె నప్పుడు,

283

క॥ ధళిధళితినిజకటాక్షో

జ్వలరోచులు దీపికావిశాలద్యతులుః

జేలిమిగొనఁ గొందఁగొనఁగిరి

నెలఁతలు మాణిక్యచిత్రనిరాజనముల్

284

క॥ అంతట శంతనువసుధా! కాంతుని రాజప్రత్నికాశిగౌరవము త్రిపా

త్రకాంతమతిఁగొంచినంజ్ఞ! కాంతుఁడుచనినట్లుచరిమికింపుఁగ్రూరికె॥

కం॥ శంతనునృపచూడామణి

కాంతామశ్మయెన గంగగళిమునఁ బ్రమద

స్వాతిమునఁగట్టు బంగరు

కాంతులలరు తాళిబొట్టుగతి శశి సౌడము॥

286

న॥ అమృత॥

287

మ॥ సుమాహూతఁబడె దగ్గటిం చెనసి యచ్చ 'ప్రొంబంబు శ్రీ

రమణీనల్లభునాజుచే నల సుపర్వస్వామి దిక్పాలన

ర్గము నల్వంకలఁగొల్వఁ గిన్నరమరుద్గంధర్వవిద్యాధర

ప్రేమదామంగళిచారుగానములు పైప్రెగ్రమ్మఁగానేగి భూ

పమణింఁగించి సమగ్రకౌతుకమునం బ్రాద్ధంతినెక్కిం చొగి॥ 288

ప॥ రాజమార్గంబునం దోడ్కొనివచ్చునప్పుడు.

క॥ పారవధూరత్నంబులు

చారుసుధాధివళిహీరసౌధాగ్రములన్

గూరిమి గుంపులుగూడుక

తొరమణుంగాంచి పలుక సాగిరి తమతోన్॥

౬౪౮

సీ॥ ఇతఁడట నాసత్యరతికాంతశశిపాత్ర

నురుచిరలావణ్యసుందరుంబు

ఇతఁడట కల్పకక్షీతిజచింతారత్న

రాతౌదార్య ధురంధరుంబు

ఇతఁడట హిమవన్తహిధరాప్టపదా

హర్యవ్యసైర్య ధైర్యశాలి

ఇతఁడట విద్వద్బ్రాశితబ ధునందోహ

మాకందవాటికా మాధిపుంబు

ఇతఁడట క్షీరసేహరహీరహరి

సారఘన సారమందారశింకరగిరి

రాజకరిరాజహరి రాజరాజకిరణ

ఘనయశశిపాత్ర శాంతనుతొడమాళి॥

౬౪౯

సీ॥ ఎవ్వసిపొక్కిటియిందిరాగృహసీమఁ

గడుపుబొక్కనపుబిడ్డఁడు జనించె

ఎవ్వసికన్నులై యింపొందుదురు జగ

ద్భంధుండు రోహిణీప్రాణనాథుఁ

డెవ్వసియురిమందు సేప్రాద్దుఁ బాయక

లిబ్బిగుబ్బెతో బాలలీలఁదనరు

ఎవ్వసిమిత్రుడై యెసఁగుముగ్ధుండు భా

నధకోటిరుండౌ నగనివాసి

సకలగీర్వాణపరి వృథమకుటఱుచిత

పద్మరాగ ప్రభాధౌతపాదుఁడెవ్వఁ

డట్టిశౌరికి నల్లుడై యలరంగలు

నట యితనిభాగ్య మెన్నఁగా నాశరంబె

291

క॥ వలరాజు రూపసంపద

నలరాజు కళాతిశయత నతులప్రభుత్వ

నలరాజు ధృతిని మలరా

జలరాజులనెల్ల నితని కెనయఁగ నగునే

292

ఉ॥ చక్కనివారిలో మిగులఁజక్కనివాఁడు కదమ్మబాపురే!

ఎక్కడ నేర్చెనోనలువ యీతని చారునిలాసమూర్తి యీ

చక్కెరమోవి యీవలపుజవ్వన మీకళ యీయొయూర ను

మ్మక్క రచింప నీనృపతి హల్లకబాణుని బోడుగూడి తా

నక్కునఁ జేర్వఁగాఁగలుగు నంగనవేమిని భోగ భాగ్యముల్ 293

చ॥ సరిపర యత్కింపును నాగనభశ్చరసిద్ధపాధ్యకి

న్మరవరచారణ ముఖనవ్యక్తి తాపోపూర్ణ న్యకా

నిరుపమవైభవ ప్రాల్లసిత శిర్మలచిత్తవిసూషణానుముల్

గఁగఁగవె విని నద్దణసికాయవిరాజితసాంద్రచంద్రిక 294

294

వ॥ అని బహుప్రకారంబుల వర్ణింపుచుండఁ బ్రబలంబమాన
స్వచ్ఛతరచ్ఛాయాభిముక్తముక్తాఫలగురుచ్ఛవిచిత్రసితచ్ఛత్రసందోహ
మాకాశంబు నిరవకాశంబుగావించు నుభయపార్శ్వసమామూతభూతల
సంక్రందననందనబృంద నవీనకోటిరకోటికుటీరఘటిత మాణిక్యమ
యాఖసంఘంబులు నడదివియ్యలై యొప్పుమెఱయ సంతరాంతరంబులు
మెండుకొని దండలాస్యంబుగావించు రంభాద్యస్పరికుంభీకుంభ స్తనీమ
ణీసకరమణిరమణీయతపసీయచరిణ మండీరపుంజమంజఘ లలాఘోషం
బులు పూఖానుపుంఖశంఖ భేరీమృదంగ నేణవీణాది వివిధపౌద్యవాద్య
నిరవద్యనాదంబులు నగుంధతీప్రమాఖ ప్రణ్యప్రరంభిరత్నంబులుపాడు
లక్ష్మీనాగాయతోమామ హేశ్వర వైవాహికక్షణాంకితంబులగుధవళం
బుల మధురరావంబులు శతమఖప్రముఖనిఖలబహిర్ముఖకంఠావలంబి

పారిజాతప్రసూనదామస్తామూభిరామపరిమళలిఖిభ రంగద్భృంగవంగీ
తకూజతంబులు నచ్చటచ్చట సందసులఁబావు వేత్రధరుల సాహెబాని
నాదంబులు కోలాహలంబై దశదిగ్విటంకింబుల మార్కొరయంజేయఁ
గలధౌతసౌధయాసంబులనుండి సుధామధురాధరలు శుక్తిజాతలాజా
క్షుతప్రసూనంబులు సేనలుచల్లమంద మందగమనంబున సుధాంభోధిరా
ద్గంధసింధుర రాజంబుపై రాజగృహద్వారంబుఁ జేరవచ్చె నంత, 295

శే॥ హరి యెదుర్కొని ప్రార్థంతినవతరించి

వందన మొనర్చుపతికి దీవనలొసంగి

నోడుకొనిపోవ మంతులు దొరలు ముధులు

బంధుకోటియు వెంబడి బలసిరాఁగ

296

ప॥ భూసురభాసురాశీర్వాదనాదంబులు రోదసినిండ నభ్యంత
రమందిరంబునకరుగునప్పు డప్పురుహూతసన్నిభుం డెడనెడ విప్ర పుణ్య
పురంధ్రీరత్నంబులొసంగు కర్పూరసీరాజనంబు లాదరిపురుఁ దోరణ
స్తంభా మాన రంభాద్రుమపత్రచిత్రతాలవృంతాశుగాంకురంబుల
నలకలుచల్లించి గత్యంతరద్వారప్రదేశంబుల మంగళార్థంబుగానిలి
పిన పూర్ణ శాతకుంభకుంభప్రముఖపదార్థంబులు వీక్షింపుచు నల్లనల్లన
నడచి విబుధపరంపరాపరి వేష్టితంబయ్యును విబుధపరంపరాపరి వేష్టితంబై
సరస్వతీమనోహరాలంకృతంబయ్యును సరస్వతీమనోహరాలంకృతంబై
వివాహశుభలక్షణలక్షితంబయ్యును వివాహశుభలక్షణలక్షితంబై సర్వ
మంగళాభంగశృంగారవిలసితంబయ్యును సర్వమంగళాభంగశృంగార
విలసితంబై యొప్పుకల్యాణగృహంబుసాక్షింప నంత॥ 297

శం॥ పేగంటాండులుకొందఱుగౌరీకల్యాణములు పికస్వరమధురో

దారగతులెసఁగఁ బాడుచుఁగూరిమిఁజెందములమీఁక గొని తేరంగఁ

సీ॥ మందహాసాపాంగమహితమృదుల్ మారు

చందహాసమృదుల్ చౌకసేయ

నుకుమారతరదేహనుగుచిరామోదంబు

పద్మసారభలక్ష్మీ బరిహరింప
సమప్తినవ త్తోజరమణీయవిభవంబు

భద్రదేభకుంభసంపద నదల్ప
మందయానవిలాసమహిమానుభావంబు

మందమరాళంబు గ్రంథుకొ నఁగ
ఘనతులాకోటి మణికోటి ఘటికాకమ్మ
కనకకాంచీలతాలంబి ఘంటికా ఘ
కలరవమ్ములు కోయిలగహ్వర బిలువ
వెలది యే తెంచె గలా వ్రణవేదికలకు.

299

న॥ అప్పుడు,

300

సీ॥ బాలాశిరోమణి ఫాలపట్టికగాంధీ

నగమయ్యె గృతతచే జగద్రేఖ
తొయ్యలి నిద్దంపుదొడల సుజగితాంచి

యా' మలపడియె నయ్యారె రంభ
కంజాతప్రతాపి కలికా మాపులుగాంచి

మోహనాంగి మ తృణధైర్యవృత్తిచే దెరలె హరిణి
నోజమూర్తి సంపదగాంచి

యజ్ఞలేక లోలోన గరగె హేమ
తేజవ పదములుగాంచి రాగరసమగ్న

యయ్యె బద్ధిని, కొమ్మ నఖిలగాంచి
తలకితావెల్లె నెయుండె దార, వెలది
ముక్కుగాంచి తిలో త్తమ తుక్కణంగె.

301

చం॥ 7

కలజనంబు దంపతుల చారుకళావిభవాబుచూడ నం
బకయగళంబు చాలదని భాసురవైఖరి నెన్నుచుండె, రెం
డాకటియు నాల్గునాల్గుకనులొప్పెడివేల్పులు వేయికన్ను లం

గ కనుమఁగల్గుప్రౌఢ యిఁకఁ గన్నులుగావలె వేయి రెండువే
లకుటిలలీలనంచుఁ గొనియాడుచునుండిరి వారి నయ్యెడన్. 302

కం॥ మధురిపుఁ జొసఁగ భుజించెను
మధుపర్కము రాకుమారమస్మధుఁ, డదియే
మధుమధనకన్య కాధర
మధురసుధాపానలీలమతి యలరింపన్. 303

కం॥ అంతకుమున్నే కొందఱు
కాంతలు దంపతులనడుమఁ గరకంకణముల్
కాంతగత్తిమోయఁ దెర యు
త్యంతామోదానుయ్యక్తి నమరించిరొగిన్. 304

తే॥ నుందరీమణి నిడువాలుచూపులపును
తెరకు నెగ్గబాకి బాపురే! యొఱుపుమీతె
నదమలామృతవాహిని తెదురులెక్కు-
కొదమ బేడినమగమీల పదపులనఁగ. 305

తే॥ అట్టియెడ రింగుబంగరుమెట్టులబల
పుట్టికలు కన్యకామణి భూషమణిని
గదియఁజేసిరికొందఱుగరిత లతుల
భూరిత హృద్యశాద్యము లోర్చుకలఁగ. 306

క॥ తెఱవతైరవంచిన నా
గరిత మొగంబపుడు పతికిఁ గానంబడియెన్
శరద్రభముఁబాసి ఘన
స్ఫురణం జెన్నొందు పూర్ణసోమునిభాతిన్ ॥ 307

తే॥ జవ్వనికిఁ గానఁబడెఁ బతి నవ్వుమోము
గొప్పకన్నులు సీలంపుఁగప్పుగుప్ప
మొలకసూనూగుమీసము ల్లింకుమేను
వెడఁదయురమును సింగమునడఁచుకొను॥ 308

శా॥ సారీ వాగ్మణీ శీచీప్రముఖ రాకాచంద్రబింబాననా
స్సారాధారక రాగపల్లవలసత్సంస్పర్శ మొందించి య
ప్పరోహిత్యధురంధరుం డొనగ భూపాలుండుగావించె బెం
పార్వ మంగళనూత్రబంధనము కన్యాకంఠదేశంబునఁ ॥ 309

చ॥ వారిహయదొట్టిదిక్పతులు నవ్వరస బ్రుషివుంగవు ల్దనో
హరతరలీలగల్గొనగ నైమవ లోరలనిల్చి చేతులఁ
సరుపమశు క్తిజాతములునించినపశ్చేములఁ వహించి హే
చ్చరికలొనర్ప గంగయును శంతనుఁడుం దలబ్రా బ్రయంబునఁ
శిరసులనుంచి రొండొరులు సిగ్గున నవ్వులు లోనగ్రమ్మగఁక ॥ 310

తే॥ చెలువ కేశావతీర్ణవిశిష్టమాక్తి
కావళినిజూడనుప్పారె నహహ! యపుడు
లలితబాలేందురేఖ నొందలధరించి
యలరుచున్నట్టి సర్వమంగళయనంగ ॥ 311

మ॥ ధరణీనాయకుఁడొప్పె మహావివరముక్తార్తముల్పాస పు
ష్కరగంగాలహరీవళక్షుకరాజప్రీజటామండలాం
తరి సంధ్యాసమయోత్కటస్ఫుటనటత్సంరంధ కేశీవిలా
స రసప్రాంచిత పంచబాణహర చంచల్లీల చూపట్టగఁక ॥ 312

క॥ అంతట నెలతలు స్వాహా! కాంతాధిపుఁడెచ్చిపెట్టి కాంతాపతులఁ
జింతామణిపీరింబున! సంతసముననునుప వారు సముచితలీల ॥ 313

తే॥ భాసురపలాశి నవ శివీపల్లవాగ్ర
రమ్యగోఘృతధౌరాపరింపరాహు
తులు హుతాశనునందుఁ బ్రస్తూయమాన
వేదవిదితక్రియామాధి వ్రేల్చిరపుడు. 314

క॥ రాజీవవత్రలోచన! లాజలుదోయిటను జేర్ప లాలితఘనకీ
లాజాలాభ్యంతరమున! రాజదగ్ధి వ్రేల్చిరపుడు రహిగన్పట్టె 315

వ॥ ఆయ్యెడ, 316

తె॥ హూమధూమంబు పైగప్ప హేమగాత్ర

స్వచ్ఛశుభ్రతరచ్ఛవిగుచ్ఛరుచిర

తరశరద నమండలాంతరమునందు

మెఱయుచుండెడిలేతఁగె మెఱవుఁబోలె॥

317

క॥ అమరేంద్రనిభుఁడుమనమునఁ

బ్రమదంబిగురొత్తఁ బాణిపద్మముచేతఁ

గమలదరేక్షణమృదువద

కమలాగ్రంబపున నన్నెకలు ముట్టించె॥

318

క॥ కలకలనవ్వుచు నొక్కతె

కలకంఠి నృపాలతిలకకాంతాచేలాం

చలములు ముడియొనరిచె, నొక

చెలువ కరగ్రవాణలీలఁ జెలంగఁజేసె॥

319

క॥ పవనాప్తునకుఁ బ్రదక్షిణ

మవిరళగతిఁజేసి మానసార్చితలక్ష్మీ

ధవు నిష్కలుషయశోభిత

ధవు ధ్రువు నుడువీధిఁ గసిరి పతియుఁ సతియు॥

320

వ॥ తదనంతరంబ,

321

సీ॥ పరిణయాగత యుష్మిప్రవరులైన యరుంధ

తికి నశిష్టరికే ధృతిని మొక్కి

సకలనరిచ్ఛయజనసేవ్య రత్నాక

రాధినాథునకు సాష్టాంగమొసఁగి

ఆదిమదంపతులైయొప్పు పార్వతీ

శశివతంసులకు హస్తములుమోడ్చి

త్రిభువననిర్మాణదీక్షాచణాధార

భాషాబ్జులకును నదృక్కినరంగి

మఱియుఁ దక్కిన దేవతామానులకును

దండములువెట్టి తత్కర కాండజాభి

మృత్రితాక్షత లెంతయు మాళిఁదాల్చి

రింబుకాక్షియుఁ జంద్రవంశాధిపతియు.

322

చ॥ సురతరుసంభవంబులగు సుందరదివ్యమణివిభూషణో

త్కరములు చారుచిత్రమృదుకాంచనవస్త్రుచయంబు ప్రోల్లస

త్పరినుళభూరివస్తువులు భాసురకౌతుక మావహిల్లఁగా

వారి చదివిం చె దంపతుల కప్పు న చిత్రశిఖండివృత్తుచే.

323

క॥ బలభిన్నోనివరముక్తా

ఫలచింతారత్న వజ్రజ్ఞాంతుకము

లలనధిపతి గౌతముచే

సలలితముగమిధునమానకుఁ జదివిం చె దగ్గ .

324

క॥ బంధుసమూహంబంతటఁ గంధర వేణికిని బతికిఁ గౌశేయన్త

గ్బంధురమణిభూషాదులు కంధిగ భీరితనొనంగె గానుకలుతగ్గ

325

సీ॥ శిరద్రభ్రువున సార చంద్రచంద్రికలతోఁ

గలకలనగు మేని కాంతిదినరి

కల్పాణమంభాద్రికటక భాగప్రతి

ఘోషిత హేషావి శేష మెసఁగి

కాద వేయాశన గంధవాహమనఁప్ర

భాసురి వేగనంపదఁ జెలంగి

చక్రవాళావృత సర్వసర్వసహ

చక్రవిల్లాలహాసంబుగలిగి

హరిహరిద్వోటవరహరిస్ఫురణదెగడి

హరికల్కవృతారవిహార వేళ

తన్ను జవమునఁబూను గాంధర్వతిలక

మల్లునకుఁజూపి శ్రీరమావల్లభుండు॥

326

క॥ “రజనీచరుకులపాపం!

నిజమీవాహావతంసనిపుణతగలభూ

భుజనకు సమస్తధాతీ

విజయము దుర్లభమే యాత్మ వీక్షింపంగ॥

327

వ॥ దీనిఁబరిగ్రహింపు” మనిపలికి॥

328

సీ॥ మేదురద్వాదశద్వాదశత్సాంసుభా

సురమణిశోభాభిశోభితంబు

తపనీయధారుణీధరరోహణాచల

ప్రతిమానబహుదైర్యభాసితంబు

కలహంసనంకాశకమసియకంభాణ

రత్నసహస్ర విరాజితంబు

గాంగేయఘంట కాఘణఘణిజ్యో

సంపూరితాశాంతసంచయంబు

సరిసమందారమాలికాజాలకాత్రి

సౌరభాగతప్తవిట్టంకులంబు

మయవినిర్మితమైన విమానమొకటి

మాధివుడుచూపి కూర్చి జామాతకనియె॥

329

సీ॥ “చిరతరఘనహిమ శ్రీమీఱఁగాఁ జేయు

విలసిల్లునై శాఖవేళలందు

ఉష్ణసంపదఁజేయు నుష్ణాగమముమాడ్కి

సలరారుచున్న శీతర్తువందు

గగనగంగా తరంగప్రాంగణంబుల

ఖచరయీనంబులఁ గలసిమెలఁగు

అశ్రాంతకేళీవిహారపరిశ్రమా

హరినిద్రాత్పస్థ లణఁగఁజేయు

అమలినై తద్విమానమాహత్యమెన్న
బహుళచిత్రంబు, మత్తనూభవయు నీవు
మించి యందధిరూఢులై మెలగునపుడు
తేటపడఁజేయు నన్నియుఁ దీసికొమ్ము॥

330

వ॥ అనిపల్కి యమ్మహాసీయదివ్యవిమానం బొసంగి॥

క॥ మందారకల్పితరుహరిచందనమలతోడ జలధి జన్మించిన యీ
(నందినిధేనువు భూభృ)ద్భ్రందారికపతికేజూపి శ్రీహరిపలికె॥ 331

తే॥ “కామగామినియిది భనద్దామసేను
నృపతిమదనుజ్ఞ తప్పకనిల్చి త్వత్కృ
తార్థ్యంబులు సాఫల్యమందఁజేయు
సీప్సితార్థంబులొనఁగూర్చు నెవ్వియెన॥

న॥ గీబిండ్లకొ”మ్మనియొసంగినుజీయు విశ్వకర్మనిర్మితంబులగు
కలధాతగాంగేయతల్పాననభోజనభాజనకేళికా ఛోలికాపీఠికాపటికాక
రండ భృంగారుప్రముఖధామోకరిణంబులును జంతారత్నపుష్పరా
గాబ్జరాగాద్యనర్మ్యుత్తరీలితవలయంకలై కా నల్లంగునీయకతులాకో
టితాటంక కాంచీకంఠికాదివిభూషణంబులును గురింగమదకుంకుమాగ
రుఘనసారపటీరసముదయోదయభాస్కర ప్రముఖసమస్తనిస్తులపరిమ
ళవస్తువిస్తారంబులును శరచ్చంద్రిచంద్రికాధవళచిత్రకంచుకదుకూలాం
బరసంచయంబులును గూతునకొనంగి యిట్లనియె॥

333

సీ॥ “బాలాశిరోమణి! పారిజాతాపసీ

జాతంబు మదనుజ్ఞ స్వర్గభువన
మవతరించి భవద్విహారిశృంగార వ
నాతరంబునని ల్పనంతరంబు
రసరసాన్నములు వస్త్రవిభూషణములు
గామించునవియెల్ల గలుగఁజేయు

పతికినీ కత్యంతభావానురాగంబు

చందించు, బడలిక లేవరనీదు

కోవి క్రొమ్మావి సంపెంగ గోగువిరులు

పూయనేప్రాద్దు దోహదస్సూతిక నీవు

కదియ, తద్ద్రమకునుమము తైశికముల

దాల్చి సౌఖ్యముఁజెందుడి ధవుఁను నీవు”

334

మ॥ అనిపలికి మఱియు ముద్దుపట్టికిం గొన్ని బుద్ధులుసెప్పి పృ
యాణంబుచేసి వాణీశ్వర గౌరీశ్వర సురేశ్వర రత్నాకరేశ్వర ప్రము
ఖుల నుచితసత్కారంబుల మన్నించి వీడ్కొలుపువాడై యుండ నంగఁ
జతుర్ముఖ పంచముఖులిట్లనిరి॥

335

మ॥ “అరుకా తెల్లనిదీవి వి ఫణిశయ్యక త్రిరమాదేవితో

విరజానామరంగిణీపటురటద్వీచీమతల్లిల

త్పరసీజోత్పలగంధబంధురపణశాంతిక విసోదించుచో

వలిగాడ్చుల్పయిఁగ్రమ్మఁ గ్రీడలొనరింపం గంకు మొప్పక నినుక 336

నీ॥ బాహ్యంతరేంద్రియ పరిణామములుమాచ్చి

పద్మాసనస్థితిఁ బరిభవిల్లి

పవనుని బశ్చిమపథమున నెందించు

కుండలిశక్తి మేల్కొనఁగఁజేసి

లలిఁ జంద్రమండల లలదఖండామృత

బిందుధారావాప్తిఁ బ్రీతినొంది

పూర్ణమాదృప్తిచే భూమధ్యశృంగాట

కంబునఁ జిత్తంబు గదలనీక

లీలను లలాటచంద్రికాజాలమందు

సచ్చిదానందమయుడవై చాల నెసఁగు

నట్టి యోగ్రీంద్రు నారాయణాఖ్యునిన్ను

బసరికాననిగాంతుము భద్రమొంద॥

337

వ॥ అట్టిపిన్ను జగద్గురు ననాదిపురుషు సనన్యసామాన్యప్రభా
వోదయు నవాన్మానసగోచరు నద్వితీయు నేమును గూడిన భవనత్ర
యచానులును ములభంబుగా సాదర్శించి సంభాషణ సంశ్రవణ విలా
సంబు లొందంగంటిమి, కృతార్థులమైతి” మనిపలికి శంతనునిజూచి
యిట్లనిరి॥ 338

ఉ॥ “శంతనుసార్వభౌమ! నృపన త్తమ! నీదపుభాగ్యమెన్న న
త్యంతము, శ్రీరమాధిపతి యల్లుడటాముఁ బ్రసాదభాసిత
స్వాంతముతోఁ గను గొనఁగఁజాలితీ వ్రాలితీ కీర్తివల్లికా
శాంతనమ శ్రీతాఖిలదిశాతలయాతుఁడవై మహాహ్నుతి” 339

వ॥ అనిపలికి యాశీర్వాదించి వీడ్కొని వారిచేత నామంత్రణం
బువడసి స్వేచ్ఛంజగరి, వారియును దత్తుటభేదనంబు జామాతృభుజాదం
డపరిపాలితంబుగావించి సురేశ్వరి రత్నాకరేశ్వరులఁ దక్కిన సురగ
రుడగంధర్వసిద్ధధిద్యాధరుల విడ్కొల్పితానును వైకుంఠధామంబుప్రవే
శించె, నటశంతనుండును సామంతసచివపురోహిత బాంధవవరూఢునిసమే
తుండై వధూమణిగొడ్కొని చనిచని యుండట॥ 340

సీ॥ గురుమాత్తకోదారతర రంగవల్లికా
సంగతప్రతిగృహప్రాంగణంబు

గారుడోపల లసత్త్రీణబద్ధాతి
సుందరీద్వారాభిశోభితంబు

కర్పూరిచందనాగరుధూపధూమసం

వాసితప్రసాదభాసురంబు

భూరికావాళశింఖ భేరీమృదంగాది

మంగళారావ సమన్వితంబు

ఘనచతుర్విధ శృంగారకలితలలిత

సుందరీజనబృంద సుస్తాయమాన

చారుఘంటాపథంబు భూజానియెదుట

కనుగొనియె నిజమగునట్టి గజపురంబు॥

క॥ శుభలగ్నమున మఘనాన్ని భుజుగు భూజానిబంధునికరముమృతు
 ల్పృభువులు బుదిక్కులగా విభి ప్రాన్న తిగేనామునబ్రవేశించెదగఁ
 ప॥ ఇట్లుగృహప్రవేశముగావించి గృహదేవతారాధనంబొనర్చి
 జనయ్యితిక నమస్కరించి దీవనలుగైకొని బంధుమిత్రమాత్యాదుల న
 మించితనత్రారాలు సంభావించి యంత నొక్క శుభదినంబున॥ 343
 సీ॥ మణిమంటపంబున మదకీరళారికి

ల్లుమ్మస్తు శాస్త్రార్థహాలువచింప
 నిద్దంపుబంగు ముద్దుకీల్బామ్మలు
 సరిసలీలల బనుల్పగఘటింప
 గంధవాహవిశేషగుతులమించి విడిచి

తత్తులును రాగపదతులువలుక
 వజ్రమయస్తంభ పరమయూఖచ్ఛట
 త్రేబగ ల్యంగద్రచంద్రికలసేన
 పద్మరాగవిత్తకాబజమణికుట్టి
 మేంద్రనీలకవాటక శ్రీవిలాస
 సుందరంబైన కేళికామందిరంబు
 కదియనేతెంచె శంతనుత్సావగుం॥

344

క॥ ఒకచోకినలమంచం (బొకచోదోసు తెరమంచమయ్యలమంచం)
 బొకచోజప్పరమంచం బొకచోనెప్పరిమిగులన అపు (వహింపఁ)
 సీ॥ దానకన్యాగ సౌందర్యసంపదగాంచి

మరులుచెందిన పరాశరునివిధము
 దారుకావని మానిదారలచే త్తము
 ల్లరంగంగజేయు శంకరుసజ్గు
 గౌతమపత్నితోఁ గలయుటకై చాలఁ
 దమక మొందిన పురందరునిసాబగు
 గురుభార్యతగుకు చెక్కులఁ గమ్మకస్తూరి
 శతకల్పనముసేయు చంద్రునివి

అల్ల రేపల్లె గొల్లయిల్లాడ నతుల
చతురచౌశీబంధపగతుల రతుల
దేల్పుచుండెడిగోపాలదేవుచర్య
యమరఁ జీతించినట్టి కుడ్యములఁగాంచి
ప్రమద మొగుచునుండెను బ్రబుడఁగును॥

346

సీ॥ పగడపుఁదరికొల్లు నిగ రాలమగరాల

పట్టెలు చీసిచూచుబట్టపట్ట
చొక్కపుటల్లిక నుందరిచిత్రవ
స్త్రావృతంబైనట్టి హంస కూలి
యన నెప్పుపాన్పునఁ దన రారనిచిన

రానిల్లు చెంగల్వరానివిరులు
గనుపట్టి పైనొప్పు నునుచల్వవలిపెఱు

పచ్చాకునించిన పరిమళించు
తలగడయు జాళువాజలతాగు వెరయు
మించి రనుణీయమైనట్టి మంచమునను
రాజచంద్రుఁడపవనిప రాజవదన
లంగనామఁగి బతికడ కనుపఁదలంచి॥

347

వ॥ కలువలచెలిమికానిం గలకలవగు ముద్దు మొగంబున మొల
కనవ్వుమెఱుంగువెట్టు గంగగదిసి యిట్లనిరి,

348

తే॥ “కన్నె! యన్నాళ్లు పతిసమాగమము మదిసి

గాంక్షిణము నేతు, విదెసికుఁగలిగెనింక

రాత్రిబగలును నురతత్రైములఁజొక్కి

మగఁజనీపును నుఖిలీల నగడరమ్మ॥

349

సీ॥ కమలాయతాక్షిని కాతన్యవక్షోజ

పర్వతంబు బురంబుపైఘటించి

తీయనికమ్మొవి తేటతేనియలెల్ల

గురుతరవిస్ఫూతిఁ గొల్లలాడి

అతులితనవనఖరాయతాంకములను

బంధురక్షతమలపాలుచేసి

బాహుళపాశంబుల బంధించి సద్గఢ

బహుళకర్దముమునఁ బరంగద్రోచి

“ఎరిచేసినవారికి నంతకాదె”

యనెనువాక్యంబు ధర నిజమైయెసంగఁ

బెలుచ వలపించి వెతలనుబెట్టినట్టి

ప్రాణనాయకుఁ దగ భంగపఱుపవమ్మ॥

350

తే॥ సర్వసర్వంసహానాధసంచయంబుల

భగడనక్షిణులను గ్రింగఁపఱచునట్టి

శీవితేసుని బైకొని చిత్తమలర

తాల! పూభావరతిఁ గ్రింగుపఱుపవమ్మ॥

351

వ॥ అని మేలంపుమాటల గోలాక్షికిఁ గొంతప్రాధ్న ప్రయంబు

గఱపి మఱియునిట్లనిరి॥

352

సీ॥ “చంద్రాన్య! యిప్పుడె చక్కెరఁ (బెట్టి రా)

చిలుకకుఁ బద్యముల్పెప్పవలెనె

విమలాంగి! యిప్పుడె వీణియధరియించి

సరిసరాగంబు లేర్పఱుపవలెనె

ఎలనాగ! యిప్పుడె కలికి గాయాచకు

నేర్చుమీఱఁగ నడల్పేర్పవలెనె

మానిని ! యిప్పుడె మధుగోక్తులొనఁగూర్చి

చిత్రశివిత్యంబు చెప్పవలెనె

శీవితేసుండు పడకియై జీరవచ్చి

మృదులపర్యంకమందున నెదురుసూడ

జాగుచేసెదనమ్మ లేజవ్వసంపు

సుందరులఁగంటి మిటులెందుఁ జూడమమ్మ॥

353

వ॥ అనిపలికి

354

తే॥ శ్రోతృశ్రోతాదుచును జెలువొడితేగ

కన్యకామణి మందాక్షకలితలీల

మెల్లమెల్లన నడుచుచు మిగులనప్పు

డలసగామినియనుట దృశ్యంబుచేసి॥

355

క॥ లలిత మణిపంజరమునకు

జెలువమరగజొచ్చు చిలుకచేడియలీల

తలవంచి సిగ్గుజొట్టెల

జలజాయతినేటి కేళినదనమునొచ్చెన్॥

356

ఎ॥ అవును

తే॥ మరిటికెచ్చెదననియోతుఁ జాణెగె, గిండి

మఱచినచ్చితినినియోతుఁజాణెగె, ముంచు

టద్దమిదెఱ్ఱెత్తుననుచునోర్కగ, చెలియ

లందఱిటు లేనినెడముల నగుగులయును॥

358

ఉ॥ చక్కెరబొమ్మ గాంచి మనస్కంధమనోహను లుప్పటిల్లగా

జక్కెరవింటివాని నగు చక్కనిరాకొమరుగొనెదవు

జెక్కుల తేతనవ్యోలయఁ బరచెఱు గొగిబట్టి పాన్పుపై

కక్కఱమీఱ గాదిగిచి హరిసుధామృదుభౌనిట్లనెన్॥

359

మ॥ “నరసీజాత్రుమహాగ్రధాని కెలమె నొకించి నేనీదు బం

ధురకారిన్యనయోధరాచలనుహగర్గంబు లాపన్నతెన్

శరణబొందగఁ గోరినాడఁ గనుకె పల్లవతి మన్నించి నీ

కరుణాపాగములం గుంఘోస వెసఁ గావగదే కోమలి॥

360

సీ॥ కలకంఠపంచమకలకూజతస్పృశిన్

నలరు నీ కలికివల్కులువింగ

శర్కరాస్త్రహిని చాటున ధరిగల్గు

నీగుకెమ్మొపి జేనియలుగ్రోల

కల్యాణభూమిధృగ్గౌరవోన్నతే(దద్ద)

నొప్పు నీ వత్సజయుగమునిమార

విద్యుల్లతాస్నిగ్ధ విమలప్రభారూఢి

గలిగిన నీమేనుశాగిలింప

శ్రవణరసనాశయాంగము లలదవేణి!

తమక మొందుచునున్న విత్త త్తదుదిత

భారురోదారసౌఖ్యసంపత్సమృద్ధి

సంఘటన వానికొనరింపజనదె నీకు॥

361

శే॥ వరుస రతివేళ నీకచవదనగళము

లనెడివరసీలపద్మశంఖాస్థినాకు

నలరగల్గించి రాజరాజనెడిమాట

నిజమెకావింపరాదె నంకజదళాక్షి!

362

ఆ॥ అస్థినాస్థిసంశయాపాదియై చిదం

బరరహస్యలీలబరంగు నీకు

కలికికొనుజూచుకాంక్ష వేడెడినాకు

నీవియనగవేలనీవుతరుణి!"

363

వ! అనిసవియనురాగంబులుదోషం బలికి

364

సీ! తాంబూలరాగాధరంబుపై రదనాళి

యొత్తబోయిన మొగంబొనరణజేయు

హాళి లతావేష్టితాశ్లేష మొనరించు

గరిమంబూనంగం బెడమరులంబారణ

ఉడుటుసిబ్బెవుగుబ్బ లొడిసిపట్టంగబోవ

నొనువుదప్పించు నేర్పొప్పమీలు

నీవిమాత్రమొసంగు నేనన్యమే మొల్ల

నన కేలుచాపం దద్వ్యస్తినూన్ను

చంద్రవంశాభీనంపూర్ణ చంద్రుడోడె

బ్రధమసురతనచూరంధభవ్యకాల

జనితలజ్జాతిశయమునం బెనంగెజాలం

గన్యకామణి యభిముఖగాక యిటుల

365

వ॥ అప్పుడు॥

366

క॥ తరళగతిగాంచుటను బటి

కరమునకుంజిక్కె బాలకదినకుచ మహేనా

తరళగతిగన్న వారిలు

సిర నేరికి గరినులైన జిక్కరె తెలఁపె॥

367

సే॥ కరినవత్తోజదర్గము ల్ల కాముగోనె

జేకొనిన భూమిపటిసంకర జెందె (జూపె)

సతతమృదులోరువిప్పురదహిమకోహ

రాంగవప్రాక్రమణవా ఛ యన్భుతముగ॥

368

అయ్యెడ॥

369

క॥ సరపతివాల్సాపు నయో

ధరిములనుండి చెలి జఘనతలమున న్రూపె

ధరణిధరాగ్రంబులను

డిరవొందగ ధాత్రీవ్రాలు సంపనురంగె ॥

370

సే॥ పాణనాథుండు తమకంబుపట్టలేక

సివిబంధంబువిడిచి మానితినితంబ

తలపటం బొయ్య దిగిచి కొ నెలమి బొదలి

యలరె మిన్నుండియున్నట్టు లాత్మలోన॥

371

మ॥ గురువత్తోజమహాచతేంద్రవిలసన్ముటంబులన్ సత్తప

శ్చరణల్పాని గభీరనాభిసరిసిన్ న్నానక్రియఁసల్పివి

స్ఫురదంచత్కటిభూప్రదక్షిణము నేర్పుల్గొలుగఁబించి శం

బరద్విడ్చి హృదుఘాతపిగాంచె ధరణీపాలావతంసం బొగిన్॥

372

సీ॥ రాజసింహు సఖాంకురములు సోఁకకయున్నె

కోమలీ (పృథు) కుచకుంఠములను

రాజమత్తేభ సంరంభమెచ్చకయున్నె

నాళీకముఖ నిమ్మ నాభిసరిసి

రాజమూర్తాండ కరన్ముర్తిజెడకున్నె
బాల క చోత్పలపుత్రగరిమ
రాజేంద్రగుచేతఁ బారణసేయఁబడకున్నె
యంగన మధురాధరామృతంబు

రాజసార్వభౌమ రథసముదకయున్నె
కాంతజఘనతలమహాతరీన
మును నృపాంగనంగఘనపారివశ్యాప్తి
యువిద కెఱుకపడక యుండెగాక॥

373

చ॥ ఖరనఖపంక్తి నిబ్బరపుగిబ్బిచనుంగవ గ్రుచ్చిగుచ్చి నుం
దరదనాంకురంబుల సుధామధురాధరమెల్ల గంబుగాఁ
గఱచి భుజాయుగంబునను గాంచనగాతము గట్టివైచి శా
పురే! నృపుఁ డెఱిగె దత్కృతివిమోహమహా స్థిబిబ్ధ బన్నముల్॥

సీ॥ స్తనితవై ధవరీతిఁ దనరాచె రత్నకం
కణసాంద్రతరఝణంఝణరవింబు

ఘనఘనానీలతఁ గనుపట్టె వరనీల
చంచచ్చిరోగుహ సంచయంబు

శక్రశ రాసనోజ్వలతనొప్పె లతాంగి
నీమంత్రేభావిశేషలక్ష్మి

విద్యుల్లతాస్ఫుర్తి వెలసె నన్యోన్యంబు
నెల్లవాస్తవచారువిశ్రాంతంబు

భూరితరవర్షధారావిభూతిఁదనరె

భాసురాంగజఘర్మకబంధరాజ

లహహ! యత్విద్యుత్తావహంబగుచునపు

నీరదాగమమైచిచె నిధువనంబు ॥

375

కం॥ ఇత్రైతరగుననృపచంద్రుడు మత్తద్విపయానఁగూడిమన్మథసౌఖ్యా
యత్తవికస్వరభాస్వర । చిత్రాబుండగుచుమిగులఁ జెలఁ గుచునుండె

కం॥ వలరాజువంటిచక్కని

చెలుపుండు దినదినము బోధనేయఁగనంతఁ

జలజాతపత్రనేత్రకి

విలసద్వీడాధరంబు విడువఁజాలె ॥

377

సీ॥ మగఁ డెంచి మొగమున మొగముఁజేర్చిన ముద్దు

మొగము మోమునఁజేర్చు సగురుబోణి

ప్రాణనాథుండు గాఢపరిరంభణమునేయఁ

బరిరంభణమునేయఁ బద్మనేత్ర

మోహనాగుండు కెమ్మోవి జేనియలాన

మోవి జేనియలాను మాద్దుగుమ్మ

చెలుపుండు నిద్దంపుఁజెక్కిలి ముద్దాడఁ

జెక్కిలిముద్దాడు సితక రాస్య

గీ॥ అతులితాద్భుతచతురత నవారిహంబు

భరతన్నెడఁబాయ కభ్యాసపఱుప

నంగనామణి యభిముఖయై తనరై

బహుళిలజ్జనుబంధంబు పాయకతన॥

378

తే॥ కౌగిటఁ గదిసి కదియసకలికి గులుకు

గుబ్బ (దోయిటఁ బతి) రొమ్ము గుమ్మనాగె

తనర రతికోడి వినుఖిదాల్చుతరుణి

యుపరిసురతంబు తనుదానె మొందనాగె॥

379

సీ॥ తారహుచ్చట ల్లాండవంబానరింపఁ

గరకంకణధ్వను ల్లుమనఁగఁ

బలుచగా నలదిన కలసంబు చిటులంగ

గురుకుచకుంభంబు లొరసికొనఁగఁ

గౌడీగె జవ్వాడ ఘర్మాంబుకణములఁ

గమ్మకస్తుతిలకంబు కరఁగ

సిగనిడుక్రొవ్విరు ల్పిందువందగరాల

వరరిత్తు మేఖల వరలకాటఁ

గీ॥ బాసఁగఁ బైపైని గళరవమ్ము చెలఁగఁగఁ

జూపు లను గాగరసము విన్నూఁజిలుక

బాలికామణి యీనందపారవశ్య

కలన విభుఁ డొంద నుపరతిసలి పె నపుడు॥

380

శా॥ నానాశ్లేష సమృద్ధిజౌదిరిసపూర్ణస్ఫూర్తి గన్నట్టు బెం

పూసంబాటెడు వృత్తకారవలుచే నొప్పై మహాగూఢభా

హనూనస్థితిమీటి సత్కవికృతోద్యతావృల్లీల వధూ

వీనోరోజయుగంబుబొల్చె నటు లాపృథ్వీశుఁ బైకొన్నచో॥ 381

క॥ నీలాలక కొనుఁ బైరతి

బాలామణి క్రిందుపలుచఁ బ్రాణేశ్వర, స

వీలాగతులఁ బరస్పర

హాలాకృతి విరతరతము లెనకమెసంగె॥

381

సీ॥ బంధురగంధి సాగంధికాకలితంబు

మందరకుచ చక్రిశోభిలంబు

కమనీయమృదుహస్త కమలమనోజ్ఞంబు

నీలకుంతలభృంగ లాలితంబు

వరరోమరాజ శైవాలవిస్ఫురితంబు

వీక్షణరాజీవ విలసితంబు

మహితప్రసాద కూర్మవిలాసరుచిరంబు

రమ్యవభీభంగ రాజతంబు

గీ॥ నైన హేమావతీలలామాభిరామ

మంజులావణ్యకాసారమధ్యసీమ

నవనిపాలకమదరాజహంసమప్పు

హాలలాడు మనుండె మహాతృప్తమున॥

382

ప॥ మఱియు శ్రీమన్నారాయణ ప్రసాదాసానిత పారిజాతప్ర
భావప్రభుత సకలర్తు సౌభాగ్యలక్షణలక్షితంబులగు శృంగారోద్యాన
వాటికాంతారంబులను విమలకమలకల్పార కావల హంసికా గంసావ
తంస సంసదభిరామంబులగు కాసారతీరంబులను రోహిణీకాంతాకాంత
కాంభోజల పుష్పరాగాబ్జరాగమందరంబులగు కృతకవసుంధిరాధర
కందరమ్ములను నతిస్వచ్ఛతరుగుభుచ్చ ఫలరిసధారాప్రసాహంబులగు
ద్రాక్షాకాయమానాభ్యంతరంబులను జల్లనగు నుల్లేటవపాదరిండ్లను
గొప్పలై యొప్పుమిగిలిన కురువేరు(చప్పరంబులను) జాంబూనదాబ
రాధరణమాల్యానులేపనసమృద్ధి జెంది గంగాకురంగనయనంగూడి
శంతనుండు వివిధవిలాసక్రీడలం గ్రీడింపుచు

384

తే॥ కిమలనాభుండొసంగిన కామధేను

వాత్సల్యహనుననిల్చి యిష్టార్థ మొసంగ

(కామనీమణియైన చూగంగతోడ

సహితుడై) యశ్వమేధము ల్రహి నొనర్చె॥

385

సీ॥ నెలమూడువర్షము లొలుపుపొందవన్నెంచె

దుర్భిక్షచయములు దొలగిపోయె

సకలసన్ద్యసమృద్ధి త్కౌచక్ర మొప్పారె

శ్రీమంబు నాలుపాదములనడచె

సర్వకాలముల రాజదత్తిఫలియించి

విలసిల్లెనంతయు వృక్షతతులు

(తొలగె నుపద్రవములు రాష్ట్రమెల్లను)

చోరులకాంక్షలు చూరమయ్యె

విప్రజనకృతహోమము ల్వృద్ధిజెందె

సాధుజనుల కత్యంతసౌఖ్య మొదవె

చంద్రాంశాభినంపూణాచంద్రుడైన

శంతనుండేలునట్టి రాజ్యంబునందు॥

386

కం॥ అనిన నై శంపాయనః మునిగనిజన మేజయుః పుష్కలమృతం

“విసగల్గెను కరుణను! ఘనమోక్షదయై సపుణ్యకథనుచరిత్రా॥ 387

కం॥ శ్రీతరుణీహృదయేశ్వర! పాతకహర! సర్వలోకపావన! వేదా

తీత! భవబుధమోచన! కీతాంబర! భీష్మబలివిభీషణవరదా!

కూతునుజెనిచి! కురూపిణి నాతతగతిధారవోయకనువై సవరుణ

బ్రీతిఁబరికించియొసఁగిన! భాతనియత్కన్యకన్యధక్తియిక్తి

భూతలనేతలకొనఁగక! ధాతలధాతపుఫలపదాతపుసుజన

త్రాతపుబ్రహ్మాండోత్కర! నేతపుసీవ(నుచునిడితి)నిర్మలలీల 388

సీ॥ సకలదేవాధ్యక్ష! సన్ముసేశ్వరః పక్ష!

వైజయంతీవక్ష! వారిజాక్ష!

(శతపత్రసమనేత్ర!) శాంకరీమతిపాత్ర!

కపటనాటకసూత్ర! కలుషజైత్ర!

ఘనఘనాఘనసీల! కాంచనోజ్వలచేల!

కిమలానుకూల! ముష్కరవిఫాల!

మర్దితాసురవీర! మదనకోట్యాకాగ!

యాశ్రితమూదార! హతవికార!

గీ॥ భవ్యమగుశాలవాల! కృపావిశాల!

హరితవరగోత్ర! (పాలితపాండుపుత్ర!)

శంఖచక్రాబ్రహ్మస్త! శిశ్వత్ప్రశస్త!

కలశపాథోధిరాడ్ధాను! కదనభీను॥ 389

గద్య॥ ఇదిశ్రీమద్వేంకటేశ్వరకరుణాకటాక్షసంప్రసాదై కవిత్వవిద్వా

విచిత్రావస్తంబసూత్ర హరితసనోత్రపవిత్ర వెంకటనరసయా

మాత్యపు త్రాస్తమరాజస్వయమయఃపారావారసంపూర్ణ

సుధాకర సకలగుణరత్నరిత్నాకర విద్వజ్జనవిధేయ

రమణయనామధేయప్రణీతంబైన శంతనురాజచరి

తంబను మహాప్రబంధంబునంగు సర్వమును

జతుర్థాశ్వాసముసంపూర్ణము.

తప్పావుల పట్టి.

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
1	7	బామోద	బైమోద	40	5	నల్లిపు	నల్లపు
2	18	చంద్రకా	చంద్రికా	16	కాంతుండో	కాంతుండో	కాంతుండో
6	2	కాంతిన	శంతను		రతికాంతుండో	రతికాంతుండో	
	18	శంతిన	శంతను	44	17	వ్యాపుని	వ్యాపుని
9	11	మహోన్నతి	మహోన్నత	19	గతభ్రాంత	గతాపత	
14	12	గుళ	గుచి	45	18	క్రత	క్రతు
15	7	స్వాంతమున	స్వాంతముల	58	17	శస్తలు	శుస్తలు
16	1	క్షపాప ప్రి	క్షపారాప్రి	24	నియ	యని	
	17	భక్తి	భక్తి	54	18	విమతాంగము	విమతాంగము
	25	చిత్రిత	చిత్రము	59	17	దీనత	ధీనత
	26	బోటులు	చోటులు	22	మతి	మృతి	
17	5	వృత్తి	వృత్త	60	8	సండు	రండు
	10	బరగువాణి	బరుగువారి	62	2	బాగమతీ	బాగమర
	11	వృత్తి	వృత్త	68	7	గట్టగట్టా	చట్టచట్టా
20	మాగ్గంబులొప్పు	మాగ్గంబులొప్పు		8	కీలాప	కీలాప	
26	ప్రమదానగతులు	ప్రమదానగతులు	68	19	పటపుకా	పట్టపురా	
18	8	భాసుగులు	భాసుగుల	69	7	బేరి	బేరి
		భూసుగులు	భూసుగుల	71	12	లవాంసురా	లవాంసురా
21	5	కృతాంగ	కృతాంగ	14	భేకాతి	భేకాతి	
24	16	ధన్యుండు	ధన్యుడ	72	4	మూలాద్యోగ	మూలాద్యోగ
	17	ద్యుచ్ఛయ	ద్యుచ్ఛిత	73	11	మైతని	మైతని
	28	నిత	నివ	77	7	ప్రభ	ప్రభ
25	2	నితి	నిత	80	19	చందాతిప	చందాతిప
27	14	లీలా	లీలా	86	5	చేనికమింతు	చేనికమింతు
32	5	లిందపంచ	లిందుపంక	87	6	చక్రములో	చక్రముల్
	6	త్రిగళశ	స్కలశ	88	12	జెండుల	జెండుల
	14	రహించె	వహించె	14	కలహాను	కలహానను	
85	7	ద్రున	ద్రున	89	22	యింద్రుడు	యింద్రుడ
86	11	సుగతంత్ర	సుగతతంత్ర	95	4	కన్నియ	మన్నియ
	16	శీతా	శీతా	97	18	ఇట్లు	ఇట్టి
87	16	స్ఫురతాంబుల	స్ఫురతాంబుల	101	15	చిత్రతర	చిత్రకర
	20	నిష్ఠరాంకార	నిష్ఠరాంగార	104	5	రేక	రేఖ
	26	తగ	దగ	118	6	వెల	వెలి

118	8	రాజద్రవనీ	రాజద్రవనీ
121	19	వలి	వలి
128	20	బంధుగతులు	బంధుగంధాతులు
180	4	మధువిడ్డంభీర	మధువిడ్డంభీర
184	15	మేసరి	వేసరి
188	14	ఓంత	ఓంత
140	16	మన్నది	మన్నది
144	6	వేరము	వేరము
145	17	మాస్తాంగత్య	మాస్తాంగత్య
147	14	నాళికారము	నాళికారము
160	5	భాగాభోగ	భాగాభోగ
	6	కొత్తుల్	కొత్తుల్
	11	ఘీకార	ఘీకార
	22	నానీన	నానీన
168	1	ద్విపంబు	ద్విపంబు
189	8	తైరవా	తైరవా
197	11	తెనియ	తెనియ
199	14	బూని	బూని
212	21	హయ	హయ
214	22	మరుని	కరముపారెట
228	6	నిష్పాక్ష	నిష్పాక్షకు
229	8	సమాలంక	సమాలంక
	10	చక్ర	చక్ర
	26	దేశంబుల	దేశంబుల
280	5	పచ్చని	పచ్చని
	6	లేజి	లేజి
281	18	దంభాళి	దంభాళి
	17	భ్యాతిచే	భ్యాతిచే
	20	గాధాయ	గాధాయ

282	11	ట్యూరీ	ట్యూరీ
		నయూర్మి	నయూర్మి
12		హేతు	హేతు
18		కీలాల	కీలాల
		తీవ	తీవ
26		బల్లండిమై	బల్లండిమై
283	14	కోక	కోక
	15	హెన్మలీ	హెన్మలీ
	16	మర్మస	మర్మస
		ఖండర్పురి	ఖండర్పురి
	21	లోవీల్	లోవీల్
284	16	నమం	నమం
	17	మలా	మలా
	23	దోష్ట్యంత	దోష్ట్యంత
	24	బాప	బాప
285	9	భాభన	భాభన
248	21	లిను	లిను
244	7	మీతి	మీతి
	1	చారు	చారు
245	18	సింధూర	సింధూర
249	7	తొందిదిర	తొందిదిర
250	22	చాల	చాల
252	5	సుధాంభోధి	సుధాంభోధి
254	19	తైర	తైర
255	20	ధారా	ధారా
258	15	పుష్పలిట్నం	పుష్పలిట్నం
		కులంబు	కులంబు
259	28	నాతరంబున	నాతరంబున
260	7	బుద్ధులు	బుద్ధులు

